

แผน

ปฏิบัติการในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2564 -2570

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

คำนำ

สถานการณ์และแนวโน้มสาธารณสุขของโลกและประเทศกำลังเผชิญกับปัญหาที่มีลักษณะเชื่อมโยงซับซ้อน ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินในวงกว้าง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำให้เกิดภาวะลมฟ้าอากาศแปรปรวน ระดับน้ำทะเลของโลกสูงขึ้น เกิดภาวะแล้งจัด พายุหมุน การกัดเซาะชายฝั่งทะเล อุทกภัยขนาดใหญ่ ดินโคลนถล่ม น้ำป่าไหลหลาก โรคระบาด รวมทั้งการเกิดสาธารณสุขขนาดใหญ่ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีภัยที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ อาทิ แผ่นดินไหว สึนามิ ไฟป่าและหมอกควัน ซึ่งล้วนเป็นสาธารณสุขที่จะต้องเผชิญในปัจจุบันและมีแนวโน้มมากขึ้นในอนาคต อันส่งผลกระทบต่อทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีบทบาทภารกิจในการให้ความช่วยเหลือและบรรเทาภัยในลำดับแรกก่อนที่หน่วยงานภายนอกจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ประกอบกับพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 20 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตน โดยมีผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564-2570 ได้กำหนดให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งพื้นที่ (องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/เมืองพัทยา) ทำหน้าที่อำนาจการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นและเผชิญเหตุเมื่อเกิดสาธารณสุขขึ้น โดยมีผู้อำนวยการท้องถิ่น เป็นผู้ควบคุมและสั่งการเพื่อทำหน้าที่จัดการสาธารณสุขที่เกิดขึ้นจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงถือเป็นภารกิจสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องเตรียมความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถในการเผชิญเหตุและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยภายหลังจากสถานการณ์สิ้นสุดลง

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขึ้น เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการเตรียมความพร้อม การแจ้งเตือนภัย และการดำเนินการช่วยเหลือให้แก่หน่วยงานในระดับท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่รับผิดชอบและพื้นที่ข้างเคียง ตั้งแต่ก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และภายหลังเกิดภัย ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีความเชื่อมโยงกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ พ.ศ. 2564-2570 แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด พ.ศ. 2564-2570 และสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564-2570 และแผนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันและลดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

(นางรฐาปณี สมโภชน์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว
ผู้อำนวยการท้องถิ่น

บทนำ

ปัจจุบันสถานการณ์สาธารณสุขภัยของประเทศไทยทั้งที่เกิดจากธรรมชาติและผลกระทบของมนุษย์ มีปัจจัยหลักมาจากสาเหตุหลายประการ สาเหตุจากธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ดินโคลนถล่ม แผ่นดินไหว พายุ ฤดูร้อน มีความถี่และความรุนแรงมากขึ้น สาเหตุจากผลกระทบของมนุษย์ เช่น การตัดไม้ทำลายป่า การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่จำกัด การขยายตัวของชุมชนเมือง และภาคอุตสาหกรรมที่ทำลายสิ่งแวดล้อม ทำให้สภาพภูมิอากาศของโลกเกิดการเปลี่ยนแปลง สภาพอากาศแปรปรวน อากาศร้อนจัด และหนาวจัด หรือมีฝนตกปริมาณมากเป็นเวลานาน ส่งผลให้เกิดน้ำท่วมหนักและแผ่นดินถล่ม ซึ่งสาธารณสุขภัยดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนสร้างความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน ชุมชน และของรัฐ

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยในเขตท้องถิ่น โดยมีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น และมีปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการท้องถิ่น รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยในเขตท้องถิ่น และช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว จึงต้องมีการเตรียมพร้อมและรับมือกับสถานการณ์สาธารณสุขภัยต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ.2564-2570 ขึ้น ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัย พ.ศ. 2550 และสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยแห่งชาติ พ.ศ.2564-2570 รวมทั้งมีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564 และยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยจังหวัด/อำเภอ เพื่อให้การบริหารจัดการสาธารณสุขภัยเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งระบบ และเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน และสร้างพื้นที่ให้เป็นท้องถิ่นที่ปลอดภัย โดยให้ความสำคัญกับหลักการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย

แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อม การแจ้งเตือนภัย และการดำเนินการช่วยเหลือให้แก่หน่วยงานในระดับท้องถิ่นในกรณีเกิดสาธารณสุขภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้ประชาชนใน องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุสาธารณสุขภัย

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	
1.1 สภาพทั่วไปของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	1
1.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต	1
1.1.2 เขตการปกครอง	1
1.1.3 ประชากร ศาสนา	1
1.1.4 การประกอบอาชีพ	1
1.1.5 เส้นทางคมนาคม (การขนส่งทางรถยนต์ ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ)	2
1.1.6 แหล่งแม่น้ำลำคลอง	2
1.1.7 สถานที่สำคัญ	2
1.1.8 สาธารณูปโภค	3
1.1.9 แผนที่พื้นที่เสี่ยงภัยของอปท.	4
1.2 สถานการณ์และแนวโน้มการเกิดสาธารณภัย	8
1.2.1 สถานการณ์สาธารณภัย	8
1.2.2 สถิติภัย	8
1.3 สถานการณ์/ความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ อบต.หาดนางแก้ว	11
1.4 ปฏิทินสาธารณภัยประจำปี	14
บทที่ ๒ นโยบายและยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	15
2.1 นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	15
2.2 วัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อบต.ตำบลหาดนางแก้ว	15
2.3 วิสัยทัศน์	15
2.4 พันธกิจ	15
2.5 เป้าหมาย	16
2.6 ตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของประเทศ	16
2.7 ยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	16
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	17
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การจัดการในภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการ	17
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน	17
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัย	17
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและประยุกต์ใช้ นวัตกรรมด้านสาธารณภัย	18
2.8 แหล่งที่มาและวิธีการงบประมาณในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	19

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.8.1 งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่	19
2.8.2 งบกลาง	21
2.8.3 เงินนอกงบประมาณ	23
บทที่ 3 หลักการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	24
3.1 วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	24
3.2 กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	25
3.2.1 ระดับนโยบาย	25
3.2.2 ระดับปฏิบัติ	25
3.3 บทบาท หน้าที่ และแนวทางปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับ อปท.	29
3.3.1 การปฏิบัติร่วมกับอำเภอและจังหวัด	29
3.3.2 การปฏิบัติร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง	29
3.3.3 การปฏิบัติร่วมกับหน่วยทหารในพื้นที่	29
3.3.4 การปฏิบัติร่วมกับภาคประชาสังคม เอกชน และองค์การสาธารณกุศล	29
3.4 ขอบเขตสาธารณภัย	30
3.5 ระดับการจัดการสาธารณภัย	30
3.6 กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	31
3.6.1 กฎหมายหลัก	31
3.6.2 กฎหมาย/ ระเบียบ/ ประกาศ/ คำสั่ง ที่สำคัญ	32
เพื่อการสนับสนุนการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	
บทที่ 4 การปฏิบัติก่อนเกิดภัย	34
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	34
4.1 แนวคิดการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	34
4.2 เป้าประสงค์	35
4.3 กลยุทธ์การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	35
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาและส่งเสริมให้มีการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยระดับท้องถิ่น	35
(1) แนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยในพื้นที่	35
(2) แนวทางปฏิบัติในการใช้ผลการประเมินความเสี่ยงเพื่อการวางแผน	35
(3) แนวทางปฏิบัติในการสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการลดความเสี่ยง	38
จากสาธารณภัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ	
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	38
(1) แนวทางปฏิบัติในการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance)	38
(2) แนวทางปฏิบัติในการป้องกันและลดผลกระทบจากความเสียหาย	38
(Risk Prevention and Mitigation)	
(2.1) มาตรการเชิงใช้โครงสร้าง	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
(2.2) มาตรการที่ไม่ใช้โครงสร้าง	39
(3) แนวทางปฏิบัติในการถ่ายโอนความเสี่ยง (Risk Transfer)	40
(4) แนวทางปฏิบัติในการยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance)	40
(4.1) ฝักการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	40
(4.2) การเตรียมการอพยพ	40
(4.3) การเตรียมการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว	41
(4.4) แผนบริหารความต่อเนื่อง (Business Continuity Plan : BCP)	42
(4.5) การแจ้งเตือนภัย	42
(4.5.1) แนวทางปฏิบัติของระบบการเตือนภัย	42
(4.5.2) แนวทางปฏิบัติการแจ้งเตือนภัย	43
(4.5.3) แนวทางปฏิบัติพัฒนาและเชื่อมโยงระบบการแจ้งเตือน ของคนและชุมชนในพื้นที่เสี่ยงภัย	46
(4.5.4) แนวทางปฏิบัติเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร	47
(4.6) เตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรสาธารณสุข	47
กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสร้างความเป็นหุ้นส่วนในการลดความเสี่ยง จากสาธารณภัย	47
(1) แนวทางปฏิบัติในการกำหนดให้เป็นนโยบายสำคัญของท้องถิ่น	47
(2) แนวทางปฏิบัติในการร่วมเป็นหุ้นส่วนในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ของชุมชน	48
บทที่ 5 การปฏิบัติขณะเกิดภัย	49
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การจัดการในภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการ	49
5.1 แนวคิดการจัดการในภาวะฉุกเฉิน	49
5.1.1 มาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉิน	49
5.1.2 เอกภาพการจัดการในภาวะฉุกเฉิน	49
5.1.3 ความยืดหยุ่นของโครงสร้างองค์การการจัดการในภาวะฉุกเฉิน	49
5.2 เป้าประสงค์	49
5.3 กลยุทธ์การบูรณาการการจัดการในภาวะฉุกเฉิน	50
กลยุทธ์ที่ 1 สร้างมาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่างมีเอกภาพ	50
(1) แนวทางปฏิบัติในการแจ้งเตือนภัยของหน่วยงานภาครัฐในการจัดการสาธารณภัย	50
(2) แนวทางปฏิบัติในการจัดการเมื่อเกิดสาธารณภัยตามพระราชบัญญัติป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550	50
(3) แนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งองค์การปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน	51
(3.1) การจัดตั้งองค์การปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน อบต.หาดนางแก้ว	51
(3.2) โครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
(3.3) ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นเอกภาพและชัดเจนแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับจังหวัด อำเภอ และระดับท้องถิ่น	55
(4) แนวทางปฏิบัติในการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยและการประกาศเขตให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ	56
(4.1) การประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย	56
(4.2) การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน	56
(5) แนวทางปฏิบัติในการตัดสินใจยกระดับการจัดการสาธารณภัย	57
(6) แนวทางการปฏิบัติในการอพยพ	58
(6.1) การอพยพเคลื่อนย้าย	58
(6.2) การยกเลิกสถานการณ์	59
(6.3) การอพยพกลับ	60
(6.4) การอพยพส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	60
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบและเครื่องมือสนับสนุนการเผชิญเหตุ	60
1) แนวทางปฏิบัติในการสื่อสารและโทรคมนาคม	60
(1) การเตรียมความพร้อมด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม	60
(2) การปฏิบัติงานด้านสื่อสารและโทรคมนาคมกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน	60
(3) แนวทางปฏิบัติในการบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command)	62
(4) การค้นหาและช่วยชีวิต	64
กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างระบบและแนวปฏิบัติในการบรรเทาทุกข์	71
(1) แนวทางปฏิบัติในการขอใช้เงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน	71
(2) แนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ (Damage and Need Assessment : DANA)	71
(3) แนวทางปฏิบัติในการรับบริจาค	72
(4) แนวทางปฏิบัติในการรายงานข้อมูล	72
(5) แนวทางปฏิบัติในการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว	73
บทที่ 6 การปฏิบัติหลังเกิดภัย	76
ยุทธศาสตร์ที่ 3: การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน	76
6.1 แนวคิดในการฟื้นฟู	76
6.1.1 แนวคิดการพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)	76
6.1.2 เครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม	76
6.2 เป้าประสงค์	78

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
6.3 กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน	78
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post - Disaster Needs Assessment : PDNA)	78
(1) แนวทางปฏิบัติในการจัดทำมาตรฐานแบบประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย(PDNA)	78
(2) แนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งระบบและกลไกในการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (PDNA)	79
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการด้านการฟื้นฟู	80
(1) แนวทางปฏิบัติในการฟื้นฟูด้านต่างๆ	80
(2) การฟื้นฟูระยะกลาง/ระยะยาว	81
กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างแนวทางการฟื้นฟูที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)	82
(1) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูชุมชนและการพัฒนาศักยภาพ	82
(2) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูบริการด้านสุขภาพและการบริการสังคม	83
(3) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูที่อยู่อาศัย	83
(4) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นฐาน	83
(5) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	83
(6) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจ	83
บทที่ 7	84
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	84
7.1 แนวคิดการส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	84
7.2 เป้าประสงค์	84
7.3 กลยุทธ์การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	84
บทที่ 8	86
8.1 แนวคิดการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณภัย	86
8.2 เป้าประสงค์	86
8.3 กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณภัย	86
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบสารสนเทศด้านสาธารณภัย	86
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	87

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาการสื่อสารความเสี่ยงจากสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ	88
กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการลงทุนด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขแบบมีส่วนร่วม จากภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม	88
กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการความเสี่ยงจาก สาธารณสุข	89
บทที่ 9 การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข อุต.หาดนางแก้ว ไปสู่การปฏิบัติ	92
9.1 การขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ	92
9.2 การติดตามและประเมินผล	96
9.3 การวิจัยและพัฒนา	98
9.4 การทบทวนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขของ อุต.หาดนางแก้ว	98
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	: คำย่อ
ภาคผนวก ข	: ตัวอย่างลักษณะภัย
ภาคผนวก ค	: นิยามศัพท์
ภาคผนวก ง	: พื้นที่เสี่ยงภัย
ภาคผนวก จ	: สถานที่สำคัญที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ
ภาคผนวก ฉ-1	: บัญชีรายชื่อบุคลากรหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน
ภาคผนวก ฉ-2	: บัญชีรายชื่อองค์กรสาธาณกุศล หน่วยงานเครือข่ายการป้องกันและบรรเทา สาธารณสุข
ภาคผนวก ฉ-3	: บัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณสุข
ภาคผนวก ฉ-4	: บัญชีฐานข้อมูลอาสาสมัคร (OTOS)
ภาคผนวก ฉ-5	: บัญชีฐานข้อมูล อปพร.
ภาคผนวก ช	: ข้อมูลสถานีเตือนภัย ป้ายเตือนภัย สัญญาณเตือนภัย และหอกระจายข่าว
ภาคผนวก ซ	: บัญชีเครื่องจักรกล ยานพาหนะ เครื่องมืออุปกรณ์ ในการป้องกันและบรรเทา สาธารณสุข
ภาคผนวก ฌ	: ข้อมูลบัญชีศักยภาพพื้นฐานทางด้านสาธารณสุข
ภาคผนวก ฎ	: บัญชียานพาหนะเพื่อเตรียมการอพยพประชาชน
ภาคผนวก ฏ	: บัญชีกลุ่มเปราะบาง
ภาคผนวก ฐ	: บุคคลที่จะต้องอพยพก่อนเป็นลำดับแรก
ภาคผนวก ฑ	: บัญชีศูนย์พักพิงชั่วคราวหลัก/สำรอง
ภาคผนวก ท-1	: แผนผังการติดต่อสื่อสารและข่าววิทยุสื่อสาร
ภาคผนวก ท-2	: หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉิน

- ภาคผนวก คม : แบบคำสั่งต่าง ๆ
- ภาคผนวก ฅ : แผนงานโครงการในการลดความเสี่ยงจากสารอันตราย
- ภาคผนวก ด : แบบประเมิน ระยะที่ 1
- ภาคผนวก ต : แบบประเมิน ระยะที่ 2

บทที่ 1

ข้อมูลทั่วไป

1.1 สภาพทั่วไปของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

1.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ตั้งอยู่ที่ 109 หมู่ที่ 6 อำเภอภินทรบุรี จังหวัดปราจีนบุรี มีพื้นที่ประมาณ 42 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 67,200 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลวังดาล อำเภอภินทรบุรี จังหวัดปราจีนบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอตำบลลาดตะเคียน อำเภอภินทรบุรี จังหวัดปราจีนบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลภินทรบุรี จังหวัดปราจีนบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลท่าตุม อำเภอภินทรบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

1.1.2 เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 1 ตำบล ได้แก่ ตำบลหาดนางแก้ว จำนวน 7 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1	บ้านเพชรเอม	มีพื้นที่ประมาณ	1,875	ไร่
หมู่ที่ 2	บ้านหาดสูง	มีพื้นที่ประมาณ	1,250	ไร่
หมู่ที่ 3	บ้านซ่ง	มีพื้นที่ประมาณ	1,750	ไร่
หมู่ที่ 4	บ้านวังบัวทอง	มีพื้นที่ประมาณ	5,625	ไร่
หมู่ที่ 5	บ้านเขาดิน	มีพื้นที่ประมาณ	5,000	ไร่
หมู่ที่ 6	บ้านโคกแจง	มีพื้นที่ประมาณ	7,811	ไร่
หมู่ที่ 7	บ้านปราสาท	มีพื้นที่ประมาณ	3,123	ไร่

1.1.3 ประชากร ศาสนา

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 4,352 คน

จำแนกเป็นเพศชาย 2,147 คน เพศหญิง 2,205 คน

จำนวนเด็ก (อายุ 0-14 ปี) เด็กชาย 395 คน เด็กหญิง 320 คน

จำนวนผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปี ขึ้นไป) เพศชาย 410 คน เพศหญิง 529 คน

จำนวนผู้พิการ เพศชาย 63 คน เพศหญิง 112 คน

จำนวนสตรีมีครรภ์คน

จำนวนผู้ป่วยติดเตียง.....คน

จำนวนครัวเรือน 1,409 ครัวเรือน

จำนวนประชากรแฝง* ประมาณ.....คน

ส่วนใหญ่นับถือศาสนา พุทธ ร้อยละ 100%

ข้อมูล ณ วันที่ 8 เดือน กันยายน พ.ศ.2568 (ที่มา : ข้อมูลทะเบียนราษฎร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว)

1.1.4 การประกอบอาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ประมาณร้อยละ 60 ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม รองลงมาได้แก่ ด้าน การประมง การเลี้ยงสัตว์ ประมาณร้อยละ 30 ด้านการรับจ้าง และอื่นๆ ประมาณร้อยละ 10 เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมกับ การเพาะปลูกการประมง/ การเลี้ยงสัตว์) เฉลี่ยรายได้ประชากรต่อหัวต่อปี/ ประมาณ 12,000 บาท

ที่มา : (สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว)

1.1.5 เส้นทางคมนาคม (การขนส่งทางรถยนต์ ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ)

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญสามารถเดินทางติดต่อกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว และอำเภอต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยสามารถเดินทางทางรถยนต์ บนถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 304

1.1.6 แหล่งน้ำสำคัญ

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่มมีแม่น้ำสำคัญไหลผ่านหลายสาย ได้แก่ แม่น้ำปราจีน ไหลผ่านพื้นที่หมู่บ้าน ตั้งแต่หมู่ที่ 1 ถึงหมู่ที่ 5 บึงน้ำใสอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 5 ถึงหมู่ที่ 6 คลองตะเคียนทอง ไหลผ่านพื้นที่หมู่ที่ 4 บึงกาฬ ไหลผ่านพื้นที่หมู่ที่ 4 และหนองบ้านปราสาท ไหลผ่านพื้นที่หมู่ที่ 7

1.1.7 สถานที่สำคัญ

พื้นที่	สถานที่สำคัญ (ระบुरายละเอียด)	พิกัดทางภูมิศาสตร์
หมู่ที่ 1	สถานที่ราชการ-..... สถานบริการสาธารณสุข.....-..... สถาบันการศึกษา.....-..... สถานที่ตั้งทางศาสนา...วัดป่าหาดนางแก้ว..... พื้นที่ทิ้งขยะ.....-..... อื่น ๆ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1	13.970275, 101.663084 13.971816, 101.652327
หมู่ที่ 2	สถานที่ราชการ.....-..... สถานบริการสาธารณสุข...รพ.สต.หาดสูง.... สถาบันการศึกษา...โรงเรียนวัดหาดสูง.... สถานที่ตั้งทางศาสนา.....วัดหาดสูง..... พื้นที่ทิ้งขยะ.....-..... อื่น ๆ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2	13.967467, 101.636551 13.967772, 101.637129 13.968937, 101.636174
หมู่ที่ 3	สถานที่ราชการ-..... สถานบริการสาธารณสุข.....-..... สถาบันการศึกษา.....-..... สถานที่ตั้งทางศาสนา.....-..... พื้นที่ทิ้งขยะ.....-..... อื่น ๆ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3	
หมู่ที่ 4	สถานที่ราชการ-..... สถานบริการสาธารณสุข.....-..... สถาบันการศึกษา...โรงเรียนบ้านวังบัวทอง..... สถานที่ตั้งทางศาสนา...วัดวังบัวทอง.... พื้นที่ทิ้งขยะ.....-..... อื่น ๆ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 4	13.958827, 101.612425 13.961350, 101.611492

หมู่ที่ 5	สถานที่ราชการ-..... สถานบริการสาธารณสุข.....-..... สถาบันการศึกษา.....-..... สถานที่ตั้งทางศาสนา.....-..... พื้นที่ทิ้งขยะ.....-..... อื่น ๆ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5	13.973949, 101.670502
หมู่ที่ 6	สถานที่ราชการองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว.... สถานบริการสาธารณสุข.....-..... สถาบันการศึกษา.....-..... สถานที่ตั้งทางศาสนา.....-..... พื้นที่ทิ้งขยะ.....-..... อื่น ๆ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 6	13.953332, 101.654284 13.952121, 101.648299
หมู่ที่ 7	สถานที่ราชการ-..... สถานบริการสาธารณสุข....รพ.สต.บ้านปราสาท.... สถาบันการศึกษา...โรงเรียนบ้านปราสาท.... สถานที่ตั้งทางศาสนา...วัดปราสาททองปราจีนบุรี.... พื้นที่ทิ้งขยะ.....-..... อื่น ๆ ที่ทำการกำนันตำบลหาดนางแก้ว	13.867224, 101.707891 13.863288, 101.698907 13.865872, 101.702267 13.871285, 101.707477
รวม	สถานที่ราชการ.....1..... แห่ง สถานบริการสาธารณสุข.....2.....แห่ง สถาบันการศึกษา.....3.....แห่ง สถานที่ตั้งทางศาสนา.....4.....แห่ง พื้นที่ทิ้งขยะ.....-.....แห่ง อื่น ๆ 7	

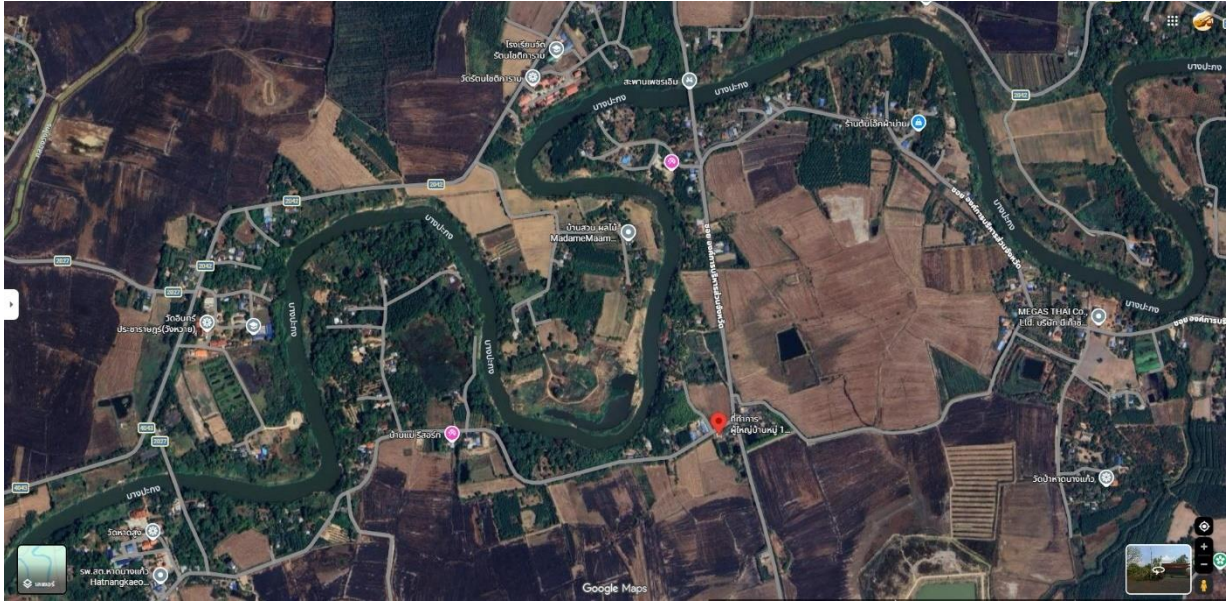
1.1.8 สาธารณูปโภค

พื้นที่	สาธารณูปโภค (ระบุรายละเอียด)	พิกัดทางภูมิศาสตร์
หมู่ที่ 1 - 7	ไฟฟ้า - มีให้บริการครอบคลุมและทั่วถึงทุกครัวเรือน ประปา - มีให้บริการครอบคลุมและทั่วถึงทุกครัวเรือน ถนน - มีให้สัญจรครอบคลุมและทั่วถึงทุกพื้นที่ในเขต รถโดยสาร-..... การสื่อสารและโทรคมนาคม - มีให้บริการครอบคลุมทุกพื้นที่	
รวม	ไฟฟ้า - มีให้บริการครอบคลุมและทั่วถึงทุกครัวเรือน ประปา - มีให้บริการครอบคลุมและทั่วถึงทุกครัวเรือน ถนน - มีให้สัญจรครอบคลุมและทั่วถึงทุกพื้นที่ในเขต รถโดยสาร-..... การสื่อสารและโทรคมนาคม - มีให้บริการครอบคลุมทุกพื้นที่	

หมายเหตุ วิธีการระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ ดูรายละเอียดเพิ่มเติม “การหาค่าพิกัดละติจูด ลองจิจูด จาก Google Maps”

1.1.9 แผนที่พื้นที่เสี่ยงภัยของอพท.

(เขียนแสดงแผนที่เสี่ยงภัยของ อพท. แยกตามประเภทภัยที่เกิดขึ้นในอพท.)

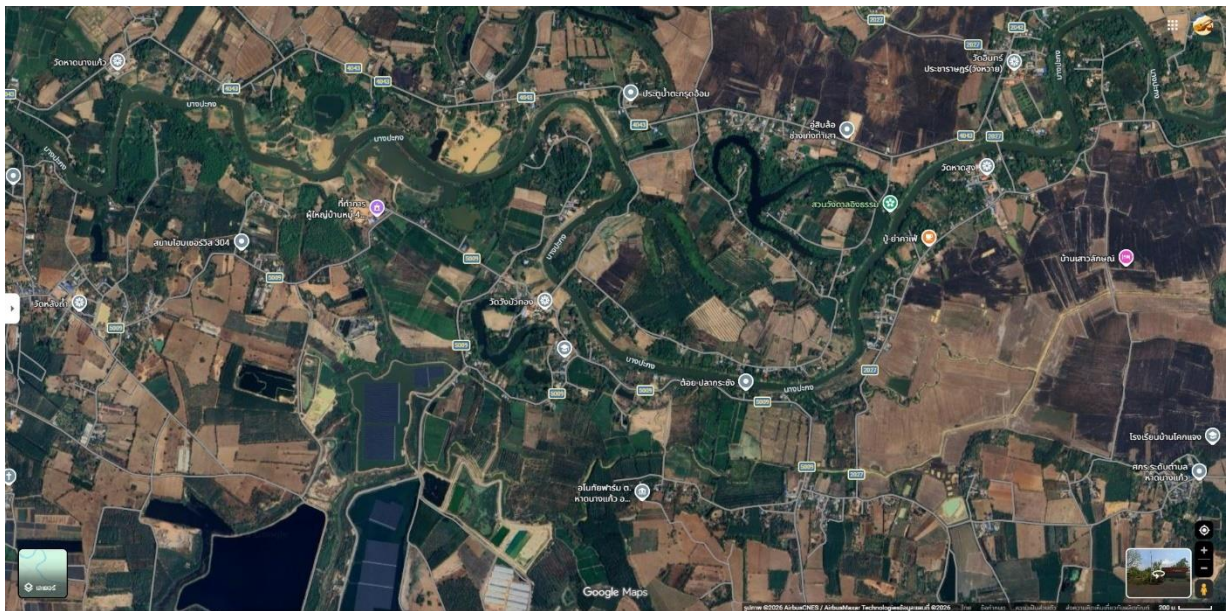
ชื่อหมู่บ้าน	ประเภทภัย
บ้านเพชรเอม หมู่ที่ 1	อุทกภัย, วาตภัย, ภัยแล้ง, อัคคีภัย, หมอกควัน

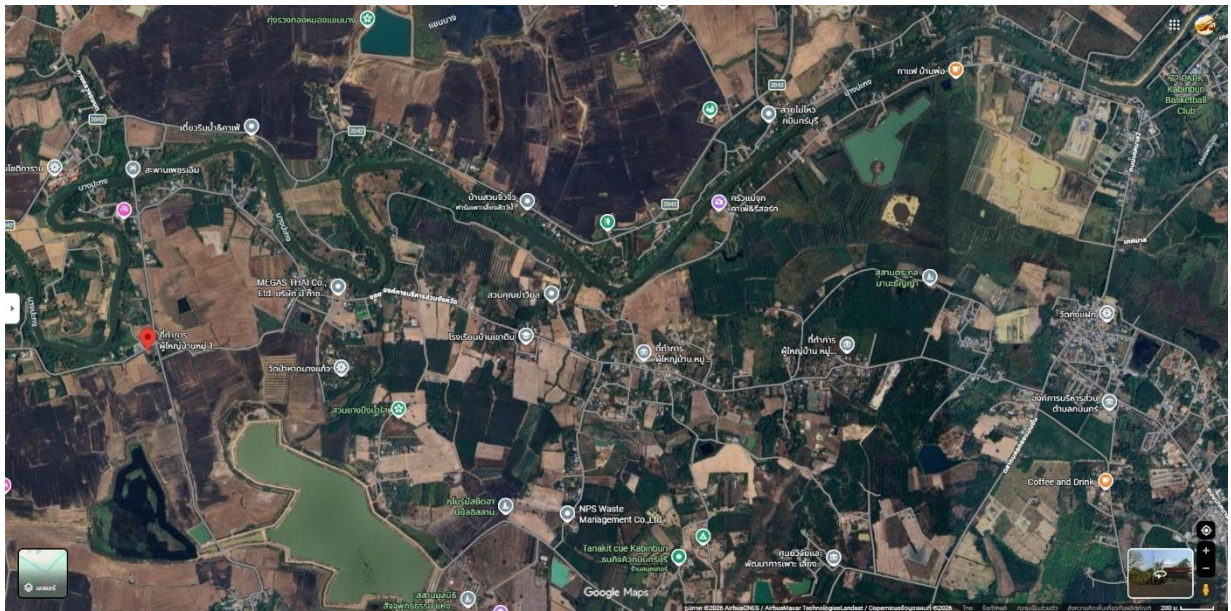
ชื่อหมู่บ้าน	ประเภทภัย
บ้านหาดสูง หมู่ที่ 2	อุทกภัย, วาตภัย, ภัยแล้ง, อัคคีภัย, หมอกควัน

ชื่อหมู่บ้าน	ประเภทภัย
บ้านซ่ง หมู่ที่ 3	อุทกภัย, วาตภัย, ภัยแล้ง, อัคคีภัย, หมอกควัน

ชื่อหมู่บ้าน	ประเภทภัย
บ้านวังบัวทอง หมู่ที่ 4	อุทกภัย, วาตภัย, ภัยแล้ง, อัคคีภัย

ชื่อหมู่บ้าน	ประเภทภัย
บ้านเขาดิน หมู่ที่ 5	อุทกภัย, วาตภัย, ภัยแล้ง, อัคคีภัย

ชื่อหมู่บ้าน	ประเภทภัย
บ้านเกาะลอย หมู่ที่ 6	อุทกภัย, วาตภัย, ภัยแล้ง, อัคคีภัย, หมอกควัน

ชื่อหมู่บ้าน	ประเภทภัย
บ้านปราสาท หมู่ที่ 7	วาตภัย, ภัยแล้ง, อัคคีภัย, หมอกควัน

1.2 สถานการณ์และแนวโน้มการเกิดสาธารณภัย

1.2.1 สถานการณ์สาธารณภัย

สถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ส่วนใหญ่เกิดภัยจาก อุทกภัย ภัยแล้ง และอัคคีภัย โดยมีปัจจัยเสี่ยงมาจากเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีน้ำท่วมขัง และในช่วงฤดูแล้งจะขาดแคลนน้ำและมีความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัย โดยเฉพาะในพื้นที่หมู่ที่ 1 บ้านเพชรเอม หมู่ที่ 2 บ้านหาดสูง หมู่ที่ 3 บ้านซ่ง หมู่ที่ 4 บ้านวังบัวทอง และหมู่ที่ 6 บ้านโคกแจง ที่เกิดภัยขึ้นบ่อยครั้ง และจากสถานการณ์สาธารณภัยดังกล่าว มักจะมีผู้ประสบภัยที่ได้รับผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน ตั้งแต่การบาดเจ็บเล็กน้อยไปจนถึงขั้นรุนแรง

1.2.2 สถิติภัย (***)ใส่เฉพาะภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของ อบท.***)

สถานการณ์สาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ที่เกิดขึ้นและสร้างความสูญเสียต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2559-2563) มีดังนี้

(1) อัคคีภัย (Fire)

ตารางที่ 1-1 : สถิติการเกิดอัคคีภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวนบ้านเรือนที่เสียหายทั้งหมด (หลัง)	จำนวนบ้านเรือนที่เสียหายบางส่วน (หลัง)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	2	4	-	2	60,000
2563	-	-	-	-	-
รวม	2	4	-	2	60,000

(ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ข้อมูล ณ วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2564)

(2) ภัย (Storm)

ตารางที่ 1-2 : สถิติการเกิดภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวนบ้านเรือนที่เสียหายทั้งหมด (หลัง)	จำนวนบ้านเรือนที่เสียหายบางส่วน (หลัง)	
2559	-	-	-	-	-
2560	1	1-7	-	48	101,536
2561	1	1-7	-	35	81,947
2562	1	1-7	-	4	32,260
2563	2	5,6	-	8	4,776
รวม	5	1-7	-	93	220,546

(ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ข้อมูล ณ วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2564)

(3) อุทกภัย (Flood)

ตารางที่ 1-3 : สถิติการเกิดอุทกภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย			มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวนครัวเรือนที่ประสบภัย	พื้นที่การเกษตรเสียหาย (ไร่)	จำนวนสัตว์ที่รับผลกระทบ (ตัว)	
2559	-	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-

(ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ข้อมูล ณ วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2564)

(4) ภัยจากดินโคลนถล่ม (Landslide)

ตารางที่ 1-4 : สถิติการเกิดภัยจากดินโคลนถล่มของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย			มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวนบ้านเรือนที่ประสบภัย	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-

(ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ข้อมูล ณ วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2564)

(5) แผ่นดินไหวและสึนามิ (Earthquake and Tsunami)

ตารางที่ 1-5 : สถิติการเกิดภัยจากแผ่นดินไหวและสึนามิ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ข้อมูล ณ วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2564)

(6) ภัยแล้ง (Drought)

ตารางที่ 1-6 : สถิติการเกิดภัยแล้ง องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	1	หมู่ที่ 1 - 7	800	-	211,000
2562	-	-	-	-	-
2563	3	หมู่ที่ 3 , 6	236	-	98,696
รวม	4	หมู่ที่ 1 - 7	1,036	-	309,696

(ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ข้อมูล ณ วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2564)

(7) โโรครระบาด (Pandemic)

ตารางที่ 1-7 : สถิติการเกิดโรครระบาด องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ข้อมูล ณ วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2564)

(8) ภัยจากไฟป่าและหมอกควัน (Forest Fire and Smoke)

ตารางที่ 1-8 : สถิติการเกิดไฟป่าและหมอกควัน องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ข้อมูล ณ วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2564)

(9) ภัยจากสารเคมี (Chemical incidents)

ตารางที่ 1-9 : สถิติการเกิดภัยจากสารเคมี องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่เกิดเหตุ	ผลกระทบต่อความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวน ผู้เสียชีวิต (คน)	จำนวน ผู้บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ข้อมูล ณ วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2564)

(10) ภัยจากการคมนาคม (Transportation)

ตารางที่ 1-10 : สถิติการเกิดภัยจากสารเคมี องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่เกิดเหตุ	ผลกระทบต่อความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวน ผู้เสียชีวิต (คน)	จำนวน ผู้บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ข้อมูล ณ วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2564)

1.3 สถานการณ์/ความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

แนวโน้มการเกิดสาธารณภัยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีเหตุปัจจัยที่สามารถหรืออาจทำให้เกิดสาธารณภัยจาก อุทกภัย ภัยแล้ง และอัคคีภัย ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วได้ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศ ประกอบสภาพภูมิอากาศของโลกเกิดการเปลี่ยนแปลง สภาพอากาศแปรปรวน อากาศร้อนจัด หรือมีฝนตกปริมาณมากเป็นเวลานาน การดังนี้

ตารางที่ 1.11 : ตารางแสดงปัจจัย/สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายจากสาธารณภัย

(ตัวอย่างปัจจัย/สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายจากสาธารณภัย โดยสามารถปรับให้สอดคล้องกับบริบทของ อปท. แต่ละอปท.)

ประเภทของภัย	ระดับความเสียหาย			ปัจจัย/สาเหตุ ที่ทำให้เกิดความเสียหายจากสาธารณภัย
	เสียงสูง	เสียงปานกลาง	เสียงต่ำ	
อุทกภัย	หมู่ที่ ๑ - ๕			<p>ความเปราะบาง ๑. เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ดินแม่น้ำปราจีน พื้นที่เสียงบางจุดไม่มีผนังหรือเขื่อนกั้นตลิ่ง โดยเฉพาะพื้นที่หมู่ที่ ๒,๕ บางส่วน</p> <p>ความล่อแหลม ๑. ประชาชนส่วนใหญ่ปลูกบ้านพักอาศัยติดริมแม่น้ำ โดยเฉพาะพื้นที่ หมู่ที่ ๑-๕</p> <p>ศักยภาพ ๑. มีอุปกรณ์เรือท้องแบน และเรือพายขนาดเล็ก ๒. มีเครื่องมือเครื่องจักรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฯลฯ ๓. มีการเฝ้าระวังและแจ้งเตือนจากผู้นำหมู่บ้าน</p>
ภัยแล้ง	หมู่ที่ ๑-๗			<p>ความล่อแหลม น้ำแห้งตลอด ฝนทิ้งช่วง ส่งผลต่อปริมาณน้ำที่ใช้ในการผลิตน้ำประปาในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๑ - ๗</p> <p>ความเปราะบาง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทางการเกษตร จึงมีความต้องการใช้น้ำในปริมาณมากและต่อเนื่องทั้งปี</p> <p>ศักยภาพ ใช้รถบรรทุกส่งน้ำเพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อน</p>
वादภัย	หมู่ที่ ๑-๗			<p>ความล่อแหลม ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไป อยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม</p> <p>ความเปราะบาง บุคลากรที่มีความรู้ด้านสาธารณภัย ไม่เพียงพอ อาคารบ้านเรือนและสภาพแวดล้อมขาดการบำรุงดูแลรักษาให้เกิดความปลอดภัย</p> <p>ศักยภาพ ใช้การเฝ้าระวังและแจ้งเตือนจากผู้นำหมู่บ้าน</p>

ประเภทของภัย	ระดับความเสี่ยงภัย			ปัจจัย/สาเหตุ ที่ทำให้เกิดความเสี่ยง จากสาธารณภัย
	เสี่ยงสูง	เสี่ยง ปานกลาง	เสี่ยงต่ำ	
อัคคีภัย	หมู่ที่ ๑-๗			<p>ความล่อแหลม ประชาชนขาดความตระหนัก ในการดูแลความปลอดภัยเรื่องการใช้ไฟฟ้า</p> <p>ความเปราะบาง ประชาชนไม่ทราบถึงแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง เมื่อเกิดอัคคีภัยขึ้น</p> <p>ศักยภาพ มีการฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านอัคคีภัยเป็นประจำทุกปี และให้ความรู้เกี่ยวกับอัคคีภัยแก่ประชาชน</p>
สารเคมีและ วัตถุอันตราย	หมู่ที่ ๗			<p>ความล่อแหลม มีโรงผลิตปุ๋ยชีวภาพอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 7</p> <p>ความเปราะบาง เป็นพื้นที่ที่มีโรงงานและฟาร์มเลี้ยงสัตว์อยู่ในพื้นที่</p> <p>ศักยภาพ มีแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตรายของ อบท. และมีการฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเคมีและวัตถุอันตราย</p>
อุบัติเหตุ ทางถนน	หมู่ที่ 1,2,4	หมู่ที่ 3,5,6	หมู่ที่ 7	<p>ความล่อแหลม มีถนนเส้นหลัก สามารถจราจรเชื่อมไปต่างตำบลได้</p> <p>ความเปราะบาง มีประชาชนใช้สัญจรไปมาเนื่องจากพื้นที่ข้างเคียงเป็นนิคมอุตสาหกรรม 304</p> <p>ศักยภาพ ดำเนินการตามแผนป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ประจำปี</p>

จากการวิเคราะห์สถานการณ์สาธารณสุขภัยและการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณสุข ภายใต้ฐานข้อมูลสถานการณ์สาธารณสุข สถิติการเกิดภัย ความถี่การเกิดภัย และปัจจัยที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากสาธารณสุข สามารถจัดลำดับความเสี่ยงจากมากไปหาน้อยตามลำดับได้ ดังนี้

ตารางที่ 1-13 : ลำดับความเสี่ยงภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

ภัยที่เกิดจากธรรมชาติ	ภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์
1. ภัยแล้ง 2. อัคคีภัย 3. หมอกควัน 4. วาตภัย 5. ภัยหนาว 6. แผ่นดินไหว 7. โครະບາດ	1. อุบัติภัยทางถนน 2. โครະບາດ 3. สารเคมีและวัตถุอันตราย

1.4 ปฏิทินสาธารณสุขประจำปี

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มีการเกิดสาธารณสุขภัยขึ้นบ่อยครั้งและเกิดขึ้นเป็นประจำในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จึงทำให้ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว สามารถคาดการณ์การเกิดภัยได้มากขึ้น ได้แก่ อุทกภัยภัยแล้ง วาตภัย อัคคีภัย หมอกควัน นอกจากนี้ภัยจากการคมนาคม (อุบัติเหตุทางถนน) ก็ยังเป็นสาธารณสุขภัยที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งมากขึ้น ซึ่งการคาดการณ์ทำได้ยากเพราะเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ เว้นแต่ในบางช่วงระยะเวลาหากมีการใช้ถนนมาก เช่น เทศกาลต่างๆ ก็มีแนวโน้มจะเกิดมากขึ้น

ตารางที่ 1-13 : ปฏิทินสาธารณสุขภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยไว้ล่วงหน้า องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว จึงทำปฏิทินสาธารณสุขภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ดังนี้

ภัย/เดือน	ระยะเวลาที่เกิดภัย											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
อุทกภัย						←	→					
ภัยแล้ง	←	ฤดูแล้ง	→			←	ฝนทิ้งช่วง	→				
พายุฤดูร้อน			←	→								
อัคคีภัย	ปีใหม่	←	ตรุษจีน	←								ปีใหม่
หมอกควัน												
อุบัติเหตุทางถนน	←	ปีใหม่		←	สงกรานต์							←
ภัยหนาว	←									←		←

หมายเหตุ : เผื่อระวังตลอดทั้งปี

บทที่ ๒

นโยบายและยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีเป้าหมายสูงสุด “การรับรู้-ปรับตัว-ฟื้นเร็วทั่ว-อย่างยั่งยืน” (Resilience) โดยนำกรอบนโยบาย ยุทธศาสตร์ และกรอบแนวคิดการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ประกอบกับแนวโน้มสถานการณ์ภัยที่เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งบทเรียนการจัดการสาธารณภัยที่ผ่านมา นำมาทบทวน ปรับปรุง และจัดทำแผนฉบับนี้ให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อให้ทุกหน่วยงานใช้เป็นแนวทางในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว กำหนดนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ตามนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ดังนี้

2.1.1 มุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยการสร้างความตระหนักรู้ให้ทุกภาคส่วนของสังคมไทย เข้าใจความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อนำไปสู่การประเมินความเสี่ยงและการใช้ข้อมูลความเสี่ยงประกอบการวางแผน การลงทุน และการตัดสินใจอย่างรู้เท่าทันภัย

2.1.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้ยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินของประเทศให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการทุกระดับพร้อมทั้งการบรรเทาทุกข์และช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ทั่วถึง และทันต่อเหตุการณ์

2.1.3 สร้างระบบการฟื้นฟูอย่างยั่งยืนโดยจัดให้มีการซ่อมสร้างและฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็วหรือดีกว่าเดิม และปลอดภัยกว่าเดิม เพื่อลดความเสี่ยงเดิมและป้องกันความเสี่ยงใหม่

2.1.4 สร้างการเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ ให้ครอบคลุมทุกมิติ

2.1.5 เสริมสร้างการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และภูมิปัญญา โดยการยกระดับศักยภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของ อปท.

2.2 วัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ดังนี้

1) เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างบูรณาการ ตลอดจนเข้าใจถึงระบบและมีทิศทางเดียวกันในการจัดการสาธารณภัยในพื้นที่

2) เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติและกำหนดทิศทางการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย สามารถนำไปใช้ในการจัดทำแผนทุกระดับ เพื่อให้การจัดการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดผลสัมฤทธิ์

3) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย การจัดการในภาวะฉุกเฉินและฟื้นฟูให้ดีกว่าเดิมและปลอดภัย

2.3 วิสัยทัศน์

หาดนางแก้วปลอดภัย ป้องกันสาธารณภัยและความเสี่ยง ลดเสี่ยงความเสี่ยงเดิม เพิ่มเติมป้องกันและพัฒนาอย่างยั่งยืน

2.4 พันธกิจ

- 1) สร้างความรับรู้ เข้าใจความเสี่ยงจากสาธารณภัย และสามารถจัดการความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม
- 2) เสริมสร้างบูรณาการข้อมูล องค์ความรู้ ทักษะ เทคโนโลยี สนับสนุนงบประมาณ และบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- 3) สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสาธารณสุขภัย ตลอดจนส่งเสริมเครือข่ายทั้งภายในพื้นที่และนอกพื้นที่
- 4) ส่งเสริมการจัดการภาวะฉุกเฉินอย่างบูรณาการในพื้นที่
- 5) ส่งเสริมการฟื้นฟูสภาพ การสร้างการซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็วอย่างปลอดภัย

2.5 เป้าหมาย

- 1) การลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมและป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่
- 2) ประยุกต์ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และภูมิปัญญา เพื่อให้ทุกภาคส่วนรู้เท่าทันการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย
- 3) การเป็นหุ้นส่วนทั้งภายในตำบลและภายนอกพื้นที่ตำบล เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยอย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง
- 4) ระบบการจัดการในภาวะฉุกเฉินที่มีมาตรฐาน ยืดหยุ่น และมีเอกภาพอย่างสมบูรณ์
- 5) ระบบฟื้นฟูอย่างยั่งยืนในทุกระดับให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม

2.6 ตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยของประเทศ แบ่งออกเป็น 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
2.6.1 การลดความสูญเสียและความเสียหาย	(1) อัตราการเสียชีวิตจากสาธารณสุขภัยต่อประชากร 100,000 คน (2) จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณสุขภัยต่อประชากร 100,000 คน (3) ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากสาธารณสุขภัยโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (4) ความเสียหายจากสาธารณสุขภัยที่มีต่อโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ และการหยุดชะงักของบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน ในจำนวนนั้นรวมถึงสถานพยาบาลและสถานศึกษา ด้วยการพัฒนาโครงสร้างและบริการพื้นฐานให้มีความพร้อมรับมือและสามารถฟื้นกลับได้เร็วเมื่อเกิดสาธารณสุขภัย
2.6.2 การเพิ่มศักยภาพในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย	(1) จำนวนแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยที่มีการบรรจุองค์ประกอบประเด็นการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย (2) ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยอย่างยั่งยืน (3) ชีตความสามารถระบบเตือนภัย โดยการจัดหาเทคโนโลยี เครื่องมือ อุปกรณ์ และประชาชนสามารถเข้าถึงการแจ้งเตือนภัยและข้อมูลความเสี่ยงสาธารณสุขภัย

2.7 ยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย

ยุทธศาสตร์ของแผนฉบับนี้ เป็นการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของแผนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนยกระดับการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล เพื่อสร้างการรู้เท่าทันภัยและภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วน ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การจัดการในภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการ
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านสาธารณสุขภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(1) เป้าประสงค์

- (1.1) เพื่อจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น โดยการลดความเปราะบาง และความอ่อนแอ รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้น
- (1.2) เพื่อให้ทุกภาคส่วนดำเนินการลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมและป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่

(2) กลยุทธ์

- (2.1) พัฒนาและส่งเสริมให้มีความเข้าใจความเสี่ยงจากสาธารณภัยในทุกภาคส่วน
- (2.2) พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย
- (2.3) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนและทุกระดับเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การจัดการในภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการ

(1) เป้าประสงค์

- (1.1) เพื่อยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีมาตรฐาน เอกภาพ และยืดหยุ่น โดยการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
- (1.2) เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์อย่างรวดเร็ว ทันท่วงที และทันต่อเหตุการณ์
- (1.3) เพื่อลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยให้น้อยที่สุด

(2) กลยุทธ์

- (2.1) พัฒนามาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่างมีเอกภาพ
- (2.2) พัฒนาระบบและเครื่องมือสนับสนุนการเผชิญเหตุ
- (2.3) เพิ่มประสิทธิภาพระบบและแนวปฏิบัติในการบรรเทาทุกข์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

(1) เป้าประสงค์

- (1.1) เพื่อฟื้นฟูให้ผู้ประสบภัยได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ทันท่วงที ต่อเนื่อง เป็นธรรม สอดรับกับความจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือ และสามารถกลับไปดำรงชีวิตได้ตามปกติ
- (1.2) เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัยให้มีการซ่อมสร้างและฟื้นฟูสภาพให้กลับคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็ว หรือให้ดีกว่า และปลอดภัยกว่าเดิม

(2) กลยุทธ์

- (2.1) พัฒนาระบบการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post - Disaster Need Assessment : PDNA)
- (2.2) พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการด้านการฟื้นฟู
- (2.3) เสริมสร้างแนวทางการฟื้นฟูให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(1) เป้าประสงค์

- (1.1) เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความตระหนัก และเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยอย่างยั่งยืน
- (1.2) เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยในระดับชาติและนานาชาติ
- (1.3) เพื่อยกระดับการประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างมีเอกภาพ

(2) กลยุทธ์

- (2.1) เสริมสร้างการเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยระหว่างประเทศ
- (2.2) พัฒนาระบบการประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่มีเอกภาพ
- (2.3) ยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรม
- (2.4) ส่งเสริมความเป็นประเทศที่มีบทบาทนำด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

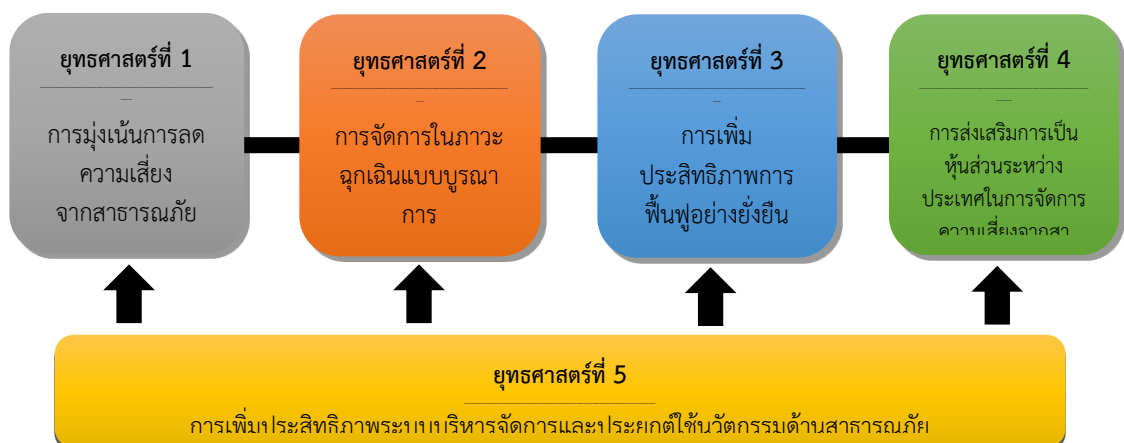
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านสาธารณภัย

(1) เป้าประสงค์

- (1.1) เพื่อเสริมสร้างระบบบริหารจัดการ การวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี และภูมิปัญญา ให้การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยโดยระบบอัจฉริยะอย่างมีประสิทธิภาพ
- (1.2) เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้วยการรู้เท่าทันภัยให้กับประชาชนทุกช่วงวัยอย่างเสมอภาคและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) จากทุกภาคส่วน

(2) กลยุทธ์

- (2.1) พัฒนาระบบสารสนเทศด้านสาธารณภัย
- (2.2) พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย
- (2.3) พัฒนาการสื่อสารความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพ
- (2.4) ส่งเสริมการลงทุนด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยแบบมีส่วนร่วมจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม
- (2.5) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

แผนภาพที่ 2-1 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564-2570 ฉบับนี้มุ่งตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและของรัฐ โดยชุมชนมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการเตรียมความพร้อมและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย หากได้รับการพัฒนาศักยภาพรวมทั้งมีภูมิปัญญาท้องถิ่นก็จะสามารถทำให้ชุมชนของตนมีความปลอดภัยจากสาธารณภัย โดยการมีส่วนร่วมของคนหลากหลายกลุ่มในชุมชน

2.8 แหล่งที่มาและวิธีการงบประมาณในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

2.8.1 งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่

งบประมาณ	สาระสำคัญ
<p>องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่</p>	<p>(1) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่ของตน เพื่อใช้ดำเนินการตั้งแต่ระยะก่อนเกิด ขณะเกิดและหลังเกิดสาธารณภัย โดยเฉพาะงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าและระยะยาว เช่น การอพยพ การจัดการศุนย์พักพิงชั่วคราว การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย การสาธารณสุข การสื่อสาร การรักษาความสงบเรียบร้อย และการสาธารณสุขโรค เป็นต้น</p> <p>(2) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ของตนให้เป็นไปตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ซึ่งกำหนดให้มีแผนและขั้นตอนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ และยานพาหนะ พร้อมทั้งจัดให้มีเครื่องหมายสัญญาณหรือสิ่งอื่นใดในการแจ้งให้ประชาชนได้ทราบถึงการเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัย</p> <p>(3) ให้มีการตั้งงบประมาณในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตนตามกรอบแนวทางตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 2) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 50 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน มาตรา 53 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล (1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 50 มาตรา 56 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลนครมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล (1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 53 3) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 4) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง (29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน (22) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

งบประมาณ	สาระสำคัญ
	<p>- ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>- ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ในการให้บริการสาธารณะ</p> <p>5) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2566</p> <p>- ข้อ 97 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมได้ โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นภายในได้เงื่อนไข</p> <p>- ข้อ 100 ในกรณีฉุกเฉินที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้จ่ายเงินสะสมได้ตามความจำเป็นในขณะนั้น โดยให้คำนึงถึงฐานะการเงิน การคลัง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น</p> <p>6) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2559</p> <p>- ข้อ 4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจตั้งงบประมาณให้เงินอุดหนุนหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนได้</p> <p>7) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2560 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561</p> <p>- ข้อ 6 กรณีเกิดสาธารณภัยในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะมีการประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินหรือไม่ก็ตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการช่วยเหลือประชาชนในเบื้องต้น โดยฉับพลันทันทีเพื่อการดำรงชีพ หรือบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า หรือระงับสาธารณภัย หรือเพื่อคุ้มครองชีวิต และทรัพย์สิน หรือป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ประชาชนได้ตามความจำเป็น ภายใต้ขอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยไม่ต้องเสนอคณะกรรมการพิจารณา</p> <p>ในกรณีการช่วยเหลือประชาชน เพื่อเยียวยาและฟื้นฟูหลังเกิดสาธารณภัย หรือการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือการป้องกันและระงับโรคติดต่อ หรือการช่วยเหลือเกษตรกรผู้มีรายได้น้อยให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบก่อน</p> <p>- ข้อ 7 กรณีมีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือประชาชนเพื่อเยียวยาหรือฟื้นฟูหลังเกิดสาธารณภัย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ดังนี้</p> <p>(1) กรณีมีการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่เกิดภัย ให้รายงานอำเภอ หรือจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณานำเงินทศรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย</p> <p>(2) กรณีมิได้ประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่เกิดภัย ในการช่วยเหลือประชาชน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอคณะกรรมการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ</p> <p>- ข้อ 11 การให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบสาธารณภัย หรือภัยพิบัติฉุกเฉิน มีลักษณะเป็นการช่วยเหลือที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องแก้ไขโดยฉับพลันในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน หรือเป็นการซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิม อันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันที ภายใต้ขอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย</p> <p>กรณีสิ่งสาธารณประโยชน์ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับความเสียหาย หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่า การซ่อมแซม</p>

งบประมาณ	สาระสำคัญ
	<p>ให้คืนสู่สภาพเดิมจะไม่คุ้มค่าและการก่อสร้างใหม่จะเกิดประโยชน์ต่อทางราชการมากกว่าให้เสนอคณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการใช้จ่ายงบประมาณ โดยให้คำนึงถึงสถานะทางการเงินการคลัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 16 (1) การช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย หรือภัยพิบัติฉุกเฉินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาใช้จ่ายงบประมาณช่วยเหลือประชาชนตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง โดยอนุโลม - ข้อ 18 กรณีเกิดสาธารณภัยฉุกเฉิน จำเป็นเร่งด่วน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายจากงบกลาง ประเภทเงินสำรองจ่าย ในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยโครงการไม่จำเป็นต้องอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น <p>8) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2560</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 5 ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัคร เพื่อเป็นค่าช่วยการชดเชยการทำงานหรือเวลาที่เสียไป เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเบิกจ่ายได้ <p>9) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ว่าด้วยค่าใช้จ่ายของอาสาสมัครในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2560</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 4 อาสาสมัครที่ได้รับคำสั่งจากผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการ นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย แล้วแต่กรณี เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่หรือนอกเขตพื้นที่ที่ได้รับค่าใช้จ่ายในอัตราต่อคนต่อวัน - ข้อ 5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่สามารถจ่ายค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครในสังกัดของตนตามข้อ 4 ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงฐานะทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย... - ข้อ 6 กรณีมีการสั่งใช้อาสาสมัครซึ่งมิได้สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ ให้ต้นสังกัดเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณของส่วนราชการ

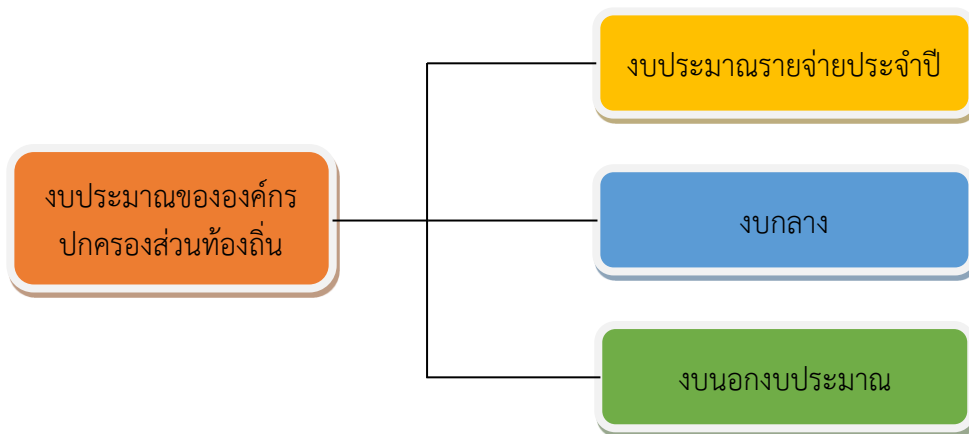
2.8.2 งบกลาง

งบประมาณ	สาระสำคัญ
<p>1. เงินอุดหนุนราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน</p>	<p>เมื่อคาดหมายว่าจะเกิดภัยพิบัติขึ้นในเวลาอันใกล้ หรือเกิดภัยพิบัติขึ้นในพื้นที่ใด ให้จังหวัด/กรุงเทพมหานคร หรือส่วนราชการที่มีเงินอุดหนุนราชการใช้เงินอุดหนุนราชการในระหว่างที่ยังไม่ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่าย มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการช่วยเหลือโดยเร่งด่วนตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยมุ่งหมายที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติ แต่มิได้มุ่งหมายที่จะชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ใด การใช้จ่ายเงินต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนหรือเป็นการซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิม อันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า โดยไม่สามารถใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อสร้างสิ่งก่อสร้างใหม่ได้ ซึ่งการเบิกจ่ายเงินให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราความช่วยเหลือที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยมีแนวทางการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ดังนี้</p>

งบประมาณ	สาระสำคัญ
	<p>(1) วงเงินในเชิงป้องกันหรือยับยั้ง เมื่อคาดว่าจะเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในเวลาอันใกล้ และจำเป็นต้องรีบดำเนินการโดยฉับพลัน ให้จังหวัด/กรุงเทพมหานคร ใช้เงินในเชิงป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินนั้นได้ โดยไม่ต้องประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ภายในวงเงินไม่เกิน 10,000,000 บาท</p> <p>(1.1) ในกรณีกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงิน</p> <p>(1.2) ในกรณีจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงิน</p> <p>โดยการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p> <p>(2) วงเงินในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ เมื่อภัยพิบัติฉุกเฉินเกิดขึ้นในท้องที่ ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(2.1) กรณีเกิดในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>(2.2) กรณีเกิดในจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด (ก.ช.ภ.จ.)</p> <p>เมื่อได้มีการประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินแล้วให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน</p>
<p>2. เงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการโครงการตามนโยบายรัฐบาล</p>	<p>กรณีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณ นอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรรหรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอและมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ให้ส่วนราชการขอรับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้กระทำได้ในกรณีที่เป็นรายจ่าย ดังนี้</p> <p>(1) เป็นรายจ่ายเพื่อการป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์อันมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือความมั่นคงของรัฐ</p> <p>(2) เป็นรายจ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายเพื่อการเยียวยาหรือบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติสาธารณภัยร้ายแรง</p> <p>(3) เป็นรายจ่ายที่ได้รับจัดสรรงบประมาณไว้แล้วแต่มีจำนวนไม่เพียงพอ และมีความจำเป็นเร่งด่วนของรัฐต้องใช้จ่ายหรือก่อหนี้ผูกพันงบประมาณโดยเร็ว</p> <p>(4) เป็นรายจ่ายที่ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณ แต่มีภารกิจจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการและต้องใช้จ่ายหรือก่อหนี้ผูกพันงบประมาณโดยเร็ว</p> <p>ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น พ.ศ.2562</p>

2.8.3 เงินนอกงบประมาณ เป็นบรรดาเงินที่ทั้งปวงที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิติกรรมหรือนิติเหตุ หรือกรณีอื่นใด ที่ต้องนำส่งคลัง แต่มีกฎหมายอนุญาตให้สามารถเก็บไว้ใช้จ่ายได้ โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

งบประมาณ	สาระสำคัญ
<p>งบประมาณสนับสนุนจากองค์กร/หน่วยงานต่าง ๆ ภาคเอกชน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ</p>	<p>เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นหน่วยงานกลางในการประสานและผลักดันการดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักการ ข้อกำหนดและเงื่อนไขขององค์กรผู้ให้การสนับสนุน และไม่ขัดแย้งกับแนวทางการดำเนินงานในแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570 โดยแบ่งเป็นเงินบริจาค กองทุน และอื่นๆ ดังนี้</p> <p>(1) เงินบริจาค คือ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค รวมทั้งดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว โดยการใช้เงินบริจาคให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ทางราชการ พ.ศ. 2526 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับบริจาคและการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย พ.ศ. 2542 รวมถึงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(2) กองทุน คือ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กองทุน รวมทั้งดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว ซึ่งการใช้กองทุนในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับบริจาคและการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย พ.ศ. 2542 เป็นต้น</p> <p>(3) อื่น ๆ คือ เงินสนับสนุนในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่นอกเหนือจากเงินบริจาคและกองทุน</p>

แผนภาพที่ 2-1 : แหล่งงบประมาณในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยขององค์กรบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

บทที่ 3

หลักการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

3.1 วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เป็นแนวทางการจัดการสาธารณภัยที่อธิบายให้เห็นถึงลักษณะวงจร เพื่อรับมือกับภัยซึ่งมีลักษณะการเกิดที่ยากแก่การคาดการณ์ผลที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจมีรูปแบบการเกิดไม่ซ้ำเดิม และไม่จำเป็นต้องเป็นลำดับก่อนหลังเสมอไป (Non Linear) จึงต้องมีการดำเนินการในลักษณะเป็นวงรอบ (Closed Loop) อย่างต่อเนื่อง ไม่สามารถแยกส่วนเฉพาะในแต่ละกระบวนการ ดังนั้น การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยจึงเป็นการจัดการสาธารณภัยแบบองค์รวม (Holistic Approach) เพื่อความปลอดภัยอย่างยั่งยืน ตั้งแต่การป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การเผชิญเหตุ และบรรเทาทุกข์ ตลอดจนการฟื้นฟู ซึ่งการดำเนินการในแต่ละช่วงเวลาการเกิดสาธารณภัยอาจมีความคาบเกี่ยวกัน (Over lap) รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการขึ้นอยู่กับความรุนแรงของภัยเป็นสำคัญ ดังแผนภาพที่ 3-1

ปรับจากที่มา : TorqAid. (2016). TorqAid disaster risk management framework: seven key diagrams.

<https://www.preventionweb.net.> (2019, November :25)

แผนภาพที่ 3-1 วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk Management : DRM) เพื่อความปลอดภัยอย่างยั่งยืน (Resilience)

3.2 กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยใน องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว จะมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวก ควบคุม สั่งการ และประสาน การปฏิบัติตั้งแต่ระดับประเทศ ซึ่งกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบล หาดนางแก้ว ต้องมีการเชื่อมโยงและรับนโยบายแผนงานแนวทางมาดำเนินการ รวมทั้งการประสานกับหน่วยงาน บริหารจัดการสาธารณภัยในระดับอำเภอ และระดับจังหวัดด้วย

3.2.1 ระดับนโยบาย

(1) คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (กปภ.ช.)

มีหน้าที่กำหนดนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ บูรณาการพัฒนาระบบการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระหว่างหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานภาคเอกชนให้มีประสิทธิภาพ โดยมี องค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ตามที่ระบุในมาตรา 6 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย พ.ศ. 2550

(2) คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.)

มีหน้าที่เสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยของประเทศและเสนอแนะแนวทางปฏิบัติ และประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ โดยมีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564

(3) คณะกรรมการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ (กภช.)

มีหน้าที่เสนอ และจัดทำมาตรการ แนวทาง นโยบาย แผนการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติ แห่งชาติ แผนงาน และโครงการในการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงาน ของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง โดยมีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการ บริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562

3.2.2 ระดับปฏิบัติ

กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยระดับปฏิบัติเป็นศูนย์กลางในการอำนวยความสะดวกและการ ประสานการปฏิบัติของหน่วยงานและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยภายใต้ แนวคิด “ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน (Emergency Operation Center : EOC)” โดยเรียกชื่อว่า กองบัญชาการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ/กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ มีหน้าที่ ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยการบังคับบัญชา อำนาจการ ควบคุม กำกับ และประสานการปฏิบัติ ระหว่างภาคส่วนตั้งแต่ภาวะปกติจนถึงเมื่อคาดว่าจะเกิดหรือเกิดสาธารณภัย โดยจะต้องมีการกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และมอบหมายเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในภารกิจหน้าที่ต่าง ๆ และต้องมีการจัดทำแนวปฏิบัติหรือคู่มือ การปฏิบัติงานตามขั้นตอนในแต่ละระดับการปฏิบัติการ (Level of Activation) รวมทั้งต้องจัดให้มีสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สำหรับการปฏิบัติงาน โดยเมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นกลไก ดังกล่าวจะปรับเข้าสู่กระบวนการปฏิบัติในภาวะฉุกเฉินโดยการจัดตั้ง “ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์” ขึ้นซึ่งแนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉินจะกล่าวต่อไปในบทที่ 5

(1) กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (บกปภ.ช.)

ทำหน้าที่บังคับบัญชา อำนาจการ ควบคุม กำกับ ดูแลและประสานการปฏิบัติการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยของกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ โดยมีรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ และปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ในกรณีการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ 3)

มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และกรณีการจัดการสาธารณสุขภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ 4) มีนายก รัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ควบคุมสั่งการ และบัญชาการ

(2) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง (กอปก.ก.)

ทำหน้าที่ประสานงาน บูรณาการข้อมูล และการปฏิบัติการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของ สรรพกำลัง เครื่องมืออุปกรณ์ แผนปฏิบัติการเพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุข ทั้งระบบในภาวะปกติ และในภาวะใกล้เกิดภัย ทำหน้าที่เตรียมการเผชิญเหตุ ติดตาม และเฝ้าระวังสถานการณ์ รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ประเมินสถานการณ์ และแจ้งเตือนภัยพร้อมทั้งรายงานและเสนอความเห็นต่อ ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติหรือนายกรัฐมนตรีตามแต่ระดับการจัดการ

(3) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด (กอปก.จ.)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม สนับสนุน และประสานการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยในพื้นที่จังหวัดที่รับผิดชอบ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้อำนวยการจังหวัด เป็นผู้อำนวยการรองผู้ว่า ราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรองผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ให้มีการจัดประชุมกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

(4) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร (กอปก.กทม.)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม สนับสนุน ประสานการปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และจัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนเผชิญเหตุตามประเภทความเสี่ยงภัยให้สอดคล้องกับ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร รวมทั้งดำเนินการสนับสนุนการปฏิบัติการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย และเป็นหน่วยเผชิญเหตุเมื่อเกิดสาธารณภัยในพื้นที่รับผิดชอบโดยมีผู้ว่าราชการกรุงเท พมหานครในฐานะผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบ มีอำนาจหน้าที่และแนวทางปฏิบัติตามหมวด 3 แห่ง พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ทั้งนี้ องค์กรประกอบและอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามที่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด

(5) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำนักงานเขต (กอปก.สนข.)

ทำหน้าที่รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตของตน และมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามที่ได้รับมอบหมาย โดยให้ส่วนราชการและหน่วยงานของ กรุงเทพมหานคร รวมทั้งภาคเอกชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ร่วมปฏิบัติงานในกองอำนวยการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยสำนักงานเขต

(6) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ (กอปก.อ.)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม สนับสนุน และประสานการปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และปฏิบัติงานตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกอง อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดมอบหมาย โดยมีนายอำเภอ/ผู้อำนวยการอำเภอ เป็นอำนวยการ ทั้งนี้ให้มีการจัดประชุมกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

(7) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเมืองพัทยา (กอปก.เมืองพัทยา)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เผชิญเหตุและแจ้งเตือนภัย เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเมืองพัทยา ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดและแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อำเภอ รวมถึงมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้ง สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียงหรือเขต

พื้นที่อื่นเมื่อได้รับการร้องขอ โดยมีนายกเมืองพัทยา/ผู้อำนวยการเมืองพัทยา เป็นผู้อำนวยการ ทั้งนี้ให้มีการจัดประชุมกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเมืองพัทยา อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

(8) กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล (กอปภ.ทน./ทม./ทต.)

ทำหน้าที่อำนาจการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เฉพาะเหตุและแจ้งเตือนภัยเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ รวมถึงมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียง หรือเขตพื้นที่อื่นเมื่อได้รับการร้องขอ โดยมีนายกเทศมนตรี/ผู้อำนวยการเทศบาล เป็นผู้อำนวยการ ทั้งนี้ให้มีการจัดประชุมกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

(9) กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบล (กอปภ.อบต.)

ทำหน้าที่อำนาจการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เฉพาะเหตุและแจ้งเตือนภัยเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ รวมถึงมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียง หรือเขตพื้นที่อื่นเมื่อได้รับการร้องขอ โดยมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล/ผู้อำนวยการองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ให้มีการจัดประชุมกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบล อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และมีองค์ประกอบ ดังนี้

กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ประกอบด้วย

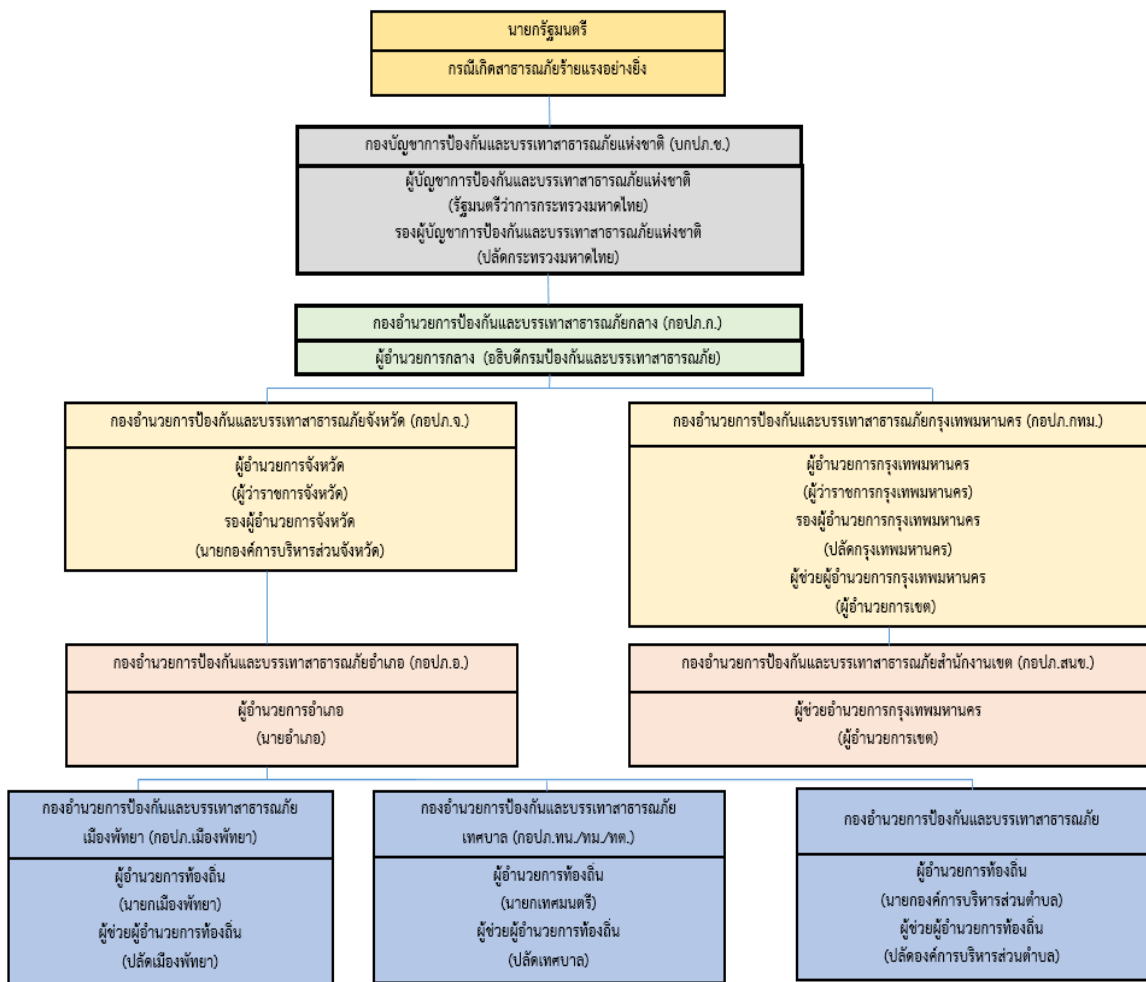
1. นายองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	ผู้อำนวยการ
2. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	รองผู้อำนวยการ
3. หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
4. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
5. ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
6. ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	กรรมการ
7. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กรรมการ
8. เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการและเลขานุการ

หมายเหตุ อาจปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงกรรมการได้ตามที่นายอำเภอเห็นสมควร

อำนาจหน้าที่

1. จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนาจการ ประสานงาน และสนับสนุนการปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย การเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณภัย เช่น จัดให้มีการฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นต้น

3. จัดตั้งทีมเฝ้าระวัง ติดตาม ประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์สาธารณสุข และแจ้งเตือนภัยเมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณสุขขึ้นในเขตพื้นที่ และให้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น เพื่อควบคุมและบัญชาการ การเผชิญเหตุสาธารณสุขในพื้นที่
4. รวบรวม จัดทำคลังข้อมูลทรัพยากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข และฐานข้อมูลความเสี่ยงภัยในพื้นที่ อปท.
5. ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย
6. สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่หรือพื้นที่ใกล้เคียงเมื่อได้รับการร้องขอ

แผนภาพที่ 3-2 กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข

3.3 บทบาท หน้าที่ และแนวทางปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับ อปท.

3.3.1 การปฏิบัติร่วมกับอำเภอและจังหวัด

(1) จัดเจ้าหน้าที่ประสานอำเภอและจังหวัด ในช่วงระยะขณะเกิดภัย พร้อมทั้งรายงานสถานการณ์ สาธารณภัยที่เกิดขึ้นตามข้อเท็จจริงเป็นระยะๆ

(2) กรณีสถานการณ์สาธารณภัยมีความรุนแรงให้ประสานขอกำลังสนับสนุนจากกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ/จังหวัด ตามลำดับ

3.3.2 การปฏิบัติร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง

(1) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว และสาธารณภัย มีความรุนแรงขยายเป็นวงกว้าง ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่น นายกองการบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว รายงาน ผู้อำนวยการอำเภอ พร้อมทั้งประสานกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบล วังตาล องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน องค์การบริหารส่วนตำบลกบินทร์ ให้สนับสนุนการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

(2) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลวังตาล องค์การบริหารส่วนตำบล ลาดตะเคียน องค์การบริหารส่วนตำบลกบินทร์ ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับหรือใกล้เคียง ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่น นายกอง การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ให้การสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้น เพื่อเป็น การบูรณาการและการประสานการปฏิบัติงานร่วมกัน

3.3.3 การปฏิบัติร่วมกับหน่วยทหารในพื้นที่

ในการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมระหว่างพลเรือนกับทหารนั้น จะต้องมีการ ประสานงานกันอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการสาธารณภัยของกองอำนาจการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว และศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล หาดนางแก้ว กับ ค่ายจักรพงษ์ มณฑลทหารบกที่ 12 และค่ายพรหมโยธี กองพลทหารราบที่ 12 รักษาพระองค์ ทั้งนี้ ฝ่ายทหารอาจพิจารณาจัดตั้งศูนย์ประสานงานหรือศูนย์ปฏิบัติงานร่วมระหว่างพลเรือนกับทหาร ขึ้นอยู่กับ ระดับของหน่วยและสถานการณ์สาธารณภัยนั้นๆ โดยมีแนวทางปฏิบัติสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยกระทรวงกลาโหม แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ปราจีนบุรี พ.ศ.2564 และ ข้อตกลงว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระหว่างผู้อำนวยการจังหวัดกับหน่วยงานทหารในพื้นที่ ทั้งนี้ รายละเอียดการแบ่งมอบพื้นที่ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ของหน่วยทหาร

3.3.4 การปฏิบัติร่วมกับภาคประชาสังคม เอกชน และองค์การสาธารณกุศล

กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เป็นศูนย์กลาง ในการประสานการปฏิบัติในเขตรับผิดชอบตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้สามารถติดต่อประสานงาน สั่งการ รายงาน การปฏิบัติ และสถานการณ์ระหว่างทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว และเชื่อถือได้ โดยมี แนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1) จัดเจ้าหน้าที่ประสานงานกับศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว (กรณี เกิดสาธารณภัย) เพื่อร่วมปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ให้เป็นไปอย่างมีเอกภาพ

(2) จัดทำแผนประสานงานกับองค์การสาธารณกุศล และให้องค์การสาธารณกุศล ในจังหวัด จัดเจ้าหน้าที่ประสานงานกับ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ตลอด 24 ชั่วโมง พร้อมอุปกรณ์และ บุคลากรที่สามารถปฏิบัติการกิจได้

(3) องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ร่วมกับองค์การสาธารณสุขจัดทำแนวทางปฏิบัติในการสนับสนุนทรัพยากร เจ้าหน้าที่ อุปกรณ์ และเครื่องมือ เพื่อการปฏิบัติงานขององค์กรปฏิบัติในการจัดการสาธารณสุขแต่ละระดับ

(4) กรณีที่เมื่อเกิดสาธารณสุขขึ้น ถ้าองค์การสาธารณสุขไปถึงพื้นที่ประสบภัยก่อน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ให้กันเขตพื้นที่อันตรายและกันไม่ให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปยังพื้นที่อันตราย พร้อมทั้งแจ้งหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยทันที เพื่อดำเนินการควบคุมสถานการณ์สาธารณสุข

(5) กรณีที่ได้รับการประสานจาก องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น ตำรวจ เทศบาล เป็นต้น ให้องค์การสาธารณสุขจัดชุดเคลื่อนที่เร็วออกไปยังที่เกิดเหตุและให้รายงานตัวที่ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว หรือผู้อำนวยการท้องถิ่นเพื่อรับมอบหมายภารกิจในการปฏิบัติการ

(6) กรณีหลังเกิดสาธารณสุข ให้องค์การสาธารณสุข องค์กรเอกชน ช่วยเหลือ เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรักษาความปลอดภัยในสถานที่เกิดเหตุ และพื้นที่รองรับการอพยพ ประสานหน่วยแพทย์และพยาบาล อีกทั้งให้การรักษายาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ประสบสาธารณสุข พร้อมทั้งลำเลียงผู้ได้รับบาดเจ็บส่งโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล โรงพยาบาลประจำอำเภอ รวมทั้งอพยพช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณสุขไปยังที่ปลอดภัยหรือพื้นที่รองรับการอพยพ

**ตารางที่ 3-1 : รายนามภาคประชาสังคม และองค์การสาธารณสุขในพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว**

ลำดับที่	รายนามภาคประชาสังคม และองค์การสาธารณสุข	โทรศัพท์/โทรสาร	รายชื่อผู้ประสานงาน
1.	รพ.สต.หาดนางแก้ว	037 210715 / 080 6595720	
2.	รพ.สต.บ้านปราสาท	037 210375	

3.4 ขอบเขตสาธารณสุข

ขอบเขตสาธารณสุขตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขแห่งชาติฉบับนี้ ให้เป็นไปตามความหมาย “สาธารณสุข” ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข พ.ศ. 2550 ดังนี้

“อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย”

3.5 ระดับการจัดการสาธารณสุข

ระดับการจัดการสาธารณสุขแบ่งเป็น 4 ระดับ ทั้งนี้ ขึ้นกับพื้นที่ ประชากร ความซับซ้อน หรือความสามารถในการจัดการสาธารณสุข ตลอดจนศักยภาพด้านทรัพยากร ที่มีอำนาจตามกฎหมายใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าควบคุมสถานการณ์เป็นหลัก ดังนี้

ระดับ	การจัดการ	ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย
1	สาธารณสุขขนาดเล็ก	ผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการท้องถิ่น และ/หรือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ควบคุม และสั่งการ
2	สาธารณสุขขนาดกลาง	ผู้อำนวยการจังหวัด หรือผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ควบคุม สั่งการ และบัญชาการ

ระดับ	การจัดการ	ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย
3	สาธารณภัยขนาดใหญ่	ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ควบคุม สั่งการ และบัญชาการ
4	สาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง	นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย ควบคุม สั่งการ และบัญชาการ

เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว นายกองคการ บริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 20 จะเข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่โดยเร็ว เป็นลำดับแรก มีอำนาจสั่งการ ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานและอาสาสมัคร รวมทั้ง ติดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ประเมินโอกาสการขยายความรุนแรงของภัย เพื่อรายงานนายอำเภอ ให้เสนอต่อผู้ว่า ราชการจังหวัดพิจารณาประกาศหรือยกระดับของภัยจากสาธารณภัยขนาดเล็กเป็นสาธารณภัยขนาดกลางต่อไป

3.6 กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 เป็นกฎหมายหลักในการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัยของประเทศ โดยมีกฎหมาย/ ระเบียบ/ ประกาศ/ คำสั่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องสนับสนุน การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ดังนี้

3.6.1 กฎหมายหลัก

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 และอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง รวม 9 ฉบับ ได้แก่

- (1) กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายจากการบำบัด ภัยอันตรายจากสาธารณภัย พ.ศ. 2554
- (2) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยกิจการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2553
- (3) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2553
- (4) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกหนังสือรับรองกรณีผู้ประสบภัย หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สิน ร้องขอหลักฐานเพื่อรับการสงเคราะห์ หรือบริการอื่นใด พ.ศ. 2552
- (5) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2554
- (6) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- (7) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ว่าด้วยค่าใช้จ่ายของอาสาสมัครในการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2560
- (8) ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่องแบบหนังสือรับรองผู้ประสบภัย
- (9) ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้จ่ายเงิน ทดรองราชการในเชิงป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

3.6.2 กฎหมาย/ ระเบียบ/ ประกาศ/ คำสั่ง ที่สำคัญ เพื่อการสนับสนุนการจัดการความเสี่ยงจาก
สาธารณสุข

(1) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติมและระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

(1.1) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2538 และที่แก้ไข
เพิ่มเติม

(1.2) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานด้านสาธารณสุขภาค พ.ศ. 2540

(1.3) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับบริจาคและการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบ
สาธารณสุข พ.ศ. 2542

(1.4) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน
พ.ศ. 2547

(1.5) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. 2561

(1.6) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ พ.ศ.
2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(1.7) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการเรียโรของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2544 และที่
แก้ไขเพิ่มเติม

(1.8) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการบริหารสินเชื่อเกษตรแห่งชาติ
พ.ศ. 2541

(2) ระเบียบกระทรวงการคลังที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

(2.1) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินตรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณี
ฉุกเฉิน พ.ศ. 2562

- หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินตรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ.
2563

(2.2) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินตรองราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ
พ.ศ. 2562

(2.3) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินตรองราชการเพื่อใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น
ในการรักษาความมั่นคงของประเทศ พ.ศ. 2562

(2.4) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินตรองราชการเพื่อการป้องกันและขจัด
ภาวะมลพิษทางทะเลเนื่องจากน้ำมัน พ.ศ. 2527

(3) พระราชบัญญัติ/ ระเบียบ ประกาศ/ คำสั่งอื่นๆ

(3.1) พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. 2497

(3.2) พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548

(3.3) พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. 2507

(3.4) พระราชบัญญัติกาชาด พ.ศ. 2499

(3.5) พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457

(3.6) พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2558

(3.7) พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของ
ชาติหรือการปฏิบัติหน้าที่มีนุชยธรรม พ.ศ. 2543

(3.8) พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535

(3.9) พระราชบัญญัติทางหลวงสัมปทาน พ.ศ. 2542
(3.10) พระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554
(3.11) พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการ ผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. 2546

(3.12) พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ.2551
(3.13) พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551
(3.14) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535
(3.15) พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
(3.16) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558
(3.17) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558
(3.18) พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535
(3.19) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
(3.20) พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. 2559
(3.21) พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530
(3.22) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

(3.23) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558
(3.24) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
(3.25) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496
(3.26) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540
(3.27) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528
(3.28) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารเมืองพัทยา พ.ศ. 2542
(3.29) พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ. 2485
(3.30) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561
(3.31) พระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. 2562
(3.32) พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ

พ.ศ. 2560
(3.33) พระราชบัญญัติการช่วยเหลือกู้ภัยทางทะเล พ.ศ. 2550
(3.34) พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535
(3.35) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
(3.36) พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. 2522
(3.37) พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522
(3.38) พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522
(3.39) พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2535
(3.40) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509
(3.41) พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ.2485
(3.42) พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

บทที่ 4

การปฏิบัติก่อนเกิดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเป็นแนวคิดและวิธีปฏิบัติในการลดโอกาสของความรุนแรงและผลกระทบที่เกิดจากสาธารณภัยได้ด้วยการประเมินความเสี่ยง เพื่อนำมากำหนดนโยบาย แผน และมาตรการ เพื่อแก้ไขต้นเหตุของปัญหาในการลดความเสี่ยงที่เกิดแก่ชุมชนและสังคม โดยการมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิม และป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่ด้วยการลดความล่อแหลม ลดปัจจัยที่ทำให้เกิดความเปราะบางและเพิ่มศักยภาพในการจัดการให้สังคมมีความพร้อมในการเผชิญเหตุ และฟื้นฟูให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิมอันนำไปสู่การรับรู้ - ปรับตัว - ฟื้นเร็วทั่ว - อย่างยั่งยืน (Resilience)

ความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk) หมายถึง โอกาสที่สาธารณภัยทำให้เกิดการสูญเสียต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน ความเป็นอยู่และภาคบริการต่างๆในชุมชนใดชุมชนหนึ่ง ณ ห้วงเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต ซึ่งสามารถแทนด้วยสมการแสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ได้แก่ ภัยความล่อแหลม ความเปราะบางและศักยภาพ ดังนี้

$$\text{ความเสี่ยง (Risk)} = \frac{\text{ภัย (Hazard)} \times \text{ความล่อแหลม (Exposure)} \times \text{ความเปราะบาง (Vulnerability)}}{\text{ศักยภาพ (Capacity)}}$$

ศักยภาพ (Capacity)

การวิเคราะห์ความเสี่ยง, การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการกำหนดลักษณะ ขนาด หรือขอบเขตของความเสี่ยงโดยการวิเคราะห์ภัยที่เกิดขึ้นและประเมินสถานะการเปิดรับต่อความเสี่ยง (exposure) ความเปราะบาง (Vulnerability) และ ศักยภาพ (Capacity) ในการรับมือของชุมชนที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การดำรงชีวิตและสิ่งแวดล้อม เป็นการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นในการเกิดผลกระทบจากภัยในพื้นที่หนึ่ง ๆ มีประโยชน์ในการวางแผนเพื่อจัดการความเสี่ยงอย่างมีระบบ

ภัย (Hazard) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดจากธรรมชาติหรือการกระทำของมนุษย์ที่อาจนำมาซึ่งความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน ตลอดจนทำให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ความล่อแหลม (Exposure) หมายถึง การที่ผู้คน อาคารบ้านเรือน ทรัพย์สิน ระบบต่างๆ หรือองค์ประกอบใดๆ มีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงและอาจได้รับความเสียหาย

ความเปราะบาง (Vulnerability) หมายถึง ปัจจัยหรือสถานะใดๆ ที่ทำให้ชุมชนหรือสังคมขาดความสามารถในการปกป้องตนเอง ทำให้ไม่สามารถรับมือกับสาธารณภัย หรือไม่สามารถฟื้นฟูได้อย่างรวดเร็วจากความเสียหายอันเกิดจากสาธารณภัย ปัจจัยเหล่านี้มีอยู่ในชุมชนหรือสังคมมานานก่อนเกิดสาธารณภัย และอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้ผลกระทบของภัยมีความรุนแรงมากขึ้น

ศักยภาพ (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือความสามารถที่อาจจะพัฒนาต่อไปให้เป็นประโยชน์มากขึ้น

4.1 แนวคิดการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยในแต่ละประเทศไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้ โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เนื่องจากสาธารณภัยเป็นเรื่องของคนทุกคน จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดแนวทางให้ดำเนินการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยร่วมกันทุกภาคส่วนของประเทศ ทั้งนี้ ระดับสากลและระดับภูมิภาคได้มีการจัดทำกรอบการดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการลดความเสี่ยงจาก

สาธารณสุขทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และได้มีการยอมรับแนวคิดในการปฏิบัติการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณสุข หรือ Disaster Risk Reduction: DRR ขึ้น เพื่อให้เข้าใจความเสี่ยงจากสาธารณสุข เสริมสร้างศักยภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข ลงทุนด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขเพื่อให้มีภูมิคุ้มกันในการพร้อมรับมือและฟื้นคืนกลับได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งพัฒนาศักยภาพเพื่อเตรียมพร้อมในการเผชิญเหตุสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ และการฟื้นฟูสภาพและซ่อมสร้างให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิมในช่วงการฟื้นฟู

4.2 เป้าประสงค์

4.2.1 เพื่อจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น โดยการลดความเปราะบาง และความล่อแหลม พร้อมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณสุขที่เกิดขึ้น

4.2.2 เพื่อให้มีมาตรการ ให้ทุกภาคส่วนลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมและป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่

4.3 กลยุทธ์การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุข

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาและส่งเสริมให้มีการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณสุขระดับท้องถิ่น

(1) แนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณสุขในพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีแนวทางการปฏิบัติในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณสุข ดังนี้

(1.1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกระบวนการประเมินความเสี่ยง ประกอบด้วย

(1) จัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสาธารณสุข เช่น ฐานข้อมูลสถิติสาธารณสุข ฐานข้อมูลผู้ประสบภัย ฐานข้อมูลเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร ฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ และฐานข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อให้พร้อมเรียกใช้งานได้ทันทีเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉิน และมีการเชื่อมโยงข้อมูลทุกภาคส่วนในทุกระดับโดยกำหนดให้มีข้อตกลงระหว่างหน่วยงานในการขอใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณสุขร่วมกัน เพื่อให้ได้แผนที่ความเสี่ยง (Risk Map) ทั้งนี้ ให้มีการปรับปรุงฐานข้อมูลเชิงสถิติเพื่อการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณสุขอย่างสม่ำเสมอ

(1.2) วิเคราะห์ความเสี่ยงโดยสร้างฉากทัศน์/สถานการณ์สมมุติ (Scenario - base risk assessment) เป็นการใช้สถานการณ์หรือสถิติของภัยที่เคยเกิดขึ้นในอดีต เพื่อค้นหาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต (Future Risk Scenario) หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่นำความรู้และแนวทางปฏิบัติจากภูมิปัญญาท้องถิ่นมาปรับใช้ร่วมกับความรู้เชิงวิทยาศาสตร์ ผสมกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงในทุกมิติ (Inclusive DRR)

(2) แนวทางปฏิบัติในการใช้ผลการประเมินความเสี่ยงเพื่อการวางแผน

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว วางแผนเพื่อป้องกันความเสี่ยง แก้ไขปัญหาความเปราะบางและความล่อแหลม การเตรียมความพร้อมและเพิ่มศักยภาพในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขในทุกๆระดับ โดยนำผลการประเมินความเสี่ยงมาเป็นแนวทางในการกำหนดแผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขจากทุกหน่วยงานมาใช้ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขตามภัยประเภทต่างๆ เพื่อจัดลำดับความสำคัญและจัดสรรทรัพยากร รวมถึงการสร้างนวัตกรรมและใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขบรรจุในแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

ตารางที่ 4-1 : แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจาก สาธารณภัย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
อุทกภัย	ม. 1-5	ม. 6	ม. 7	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทำฐานข้อมูลสถิติ เพื่อนำมาวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัย 2. สร้างระบบการแจ้งเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพ 3. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงและสาเหตุของการเกิดภัย 4. ประเมินความเสี่ยงภัยจากอุทกภัยและดินโคลนถล่มโดยการประเมินภัยและความล่อแหลมเพื่อประเมินโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะเกิดอุทกภัยและดินโคลนถล่ม รวมทั้งศึกษาวิธีลดผลกระทบเพื่อนำไปกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารจัดการภัยจากอุทกภัยและดินโคลนถล่ม 	<p><u>ใช้โครงสร้าง</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โครงการขุดลอกลำน้ำสาธารณะ และการขุดสระกักเก็บน้ำเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายุ่งแฉ่งและอุทกภัย 2. การสร้างอ่างเก็บกักน้ำ และสร้างระบบระบายน้ำ 3. ปลุกไม้คลุมหน้าดินกันดินพังทลาย 4. โครงการก่อสร้างฝาย/เขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำ 5. โครงการขุดเจาะบ่อบาดาล 6. โครงการรณรงค์ปลูกป่า/หญ้าแฝก ฯลฯ <p><u>ไม่ใช่โครงสร้าง</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การฝึกอบรมให้ความรู้ในการช่วยเหลือตนเองเมื่อเกิดอุทกภัย 2. โครงการด้านการจัดทำข้อมูลสถิติภัย 3. โครงการด้านการพัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อบต. 2. อำเภอ 3. จังหวัด 3.หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2. งบประมาณอื่น
ภัยจากการคมนาคมและขนส่ง		ม. 1-7		<ol style="list-style-type: none"> 1. การกำหนดจุดเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุทางถนน 2. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง และสาเหตุของการเกิดภัย 	<p><u>ใช้โครงสร้าง</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โครงการปรับปรุงถนน 2. โครงการก่อสร้างถนนลาดยาง <p><u>ไม่ใช่โครงสร้าง</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โครงการอบรมให้ความรู้ วินัยจราจรแก่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา 2. โครงการรณรงค์การสวมหมวกนิรภัย/คาดเข็มขัดนิรภัย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อบต. 2. อำเภอ 3. จังหวัด 3.หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2. งบประมาณอื่น

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจาก สาธารณภัย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
					3. ส่งเสริมมาตรการตรวจจับ กวดขันวินัยจราจร 4. กิจกรรมประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมวิเคราะห์จุดเสี่ยง 5. กิจกรรมประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง และสาเหตุของการเกิดภัย 6. กิจกรรมประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนที่เสี่ยงภัยระบุเส้นทางที่เกิดอุบัติเหตุซ้ำซาก ฯลฯ		
อัคคีภัย	ม. 1-3 และ ม. 6-7	ม. 4-5		1. จัดทำฐานข้อมูลสถิติ เพื่อนำมาวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัย 2. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง และสาเหตุของการเกิดภัย	1. จัดตั้งศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยชุมชนจากภัยอุทกภัย วาตภัยและอัคคีภัย 2. โครงการด้านการจัดทำข้อมูลสถิติภัย ฯลฯ	1. อปท. 2. อำเภอ 3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1. งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2. งบประมาณอื่น
ภัยแล้ง		ม.1-7		1. จัดทำฐานข้อมูลสถิติ เพื่อนำมาวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัย 2. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง และสาเหตุของการเกิดภัย	<u>ใช้โครงสร้าง</u> 1. โครงการขุดลอกลำน้ำสาธารณะ และการขุดสระกักเก็บน้ำเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย 2. การสร้างอ่างเก็บกักน้ำ และสร้างระบบระบายน้ำ 3. โครงการก่อสร้างฝาย/เขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำ 4. โครงการขุดเจาะบ่อบาดาล ฯลฯ <u>ไม่ใช่โครงสร้าง</u> 1. โครงการด้านการจัดทำข้อมูลสถิติภัย	1. อปท. 2. อำเภอ 3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1. งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2. งบประมาณอื่น

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจาก สาธารณภัย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
					2. โครงการด้านการพัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัย ฯลฯ		

หมายเหตุ (สามารถเพิ่มเติมประเภทภัย/แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้สอดคล้องกับบริบทของ อปท. แต่ละ อปท.)

(3) แนวทางปฏิบัติในการสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ได้กำหนดให้มีสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

(3.1) สร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนและทุกภาคส่วนได้รับทราบความเสี่ยงของพื้นที่ตนเอง เพื่อให้มีความตระหนักเข้าใจความเสี่ยงในพื้นที่รู้เท่าทันภัย และเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัยในการวางแผนและการลงทุนในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย โดยการสนับสนุนให้สื่อประชาสัมพันธ์ทุกแขนงมีบทบาทในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน เช่น การใช้ถนนอย่างปลอดภัย การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าภายในบ้าน การเตรียมการในการรับมือสาธารณภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อประชาสัมพันธ์ที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ อินเทอร์เน็ต

(3.2) จัดทำ ปรับปรุง และพัฒนาคู่มือการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk Assessment Guideline) โดยให้หน่วยงานภาคในระดับท้องถิ่น ประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคส่วนต่างๆ ได้รับรู้ความเสี่ยงของพื้นที่

(3.3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรเครือข่ายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอาสาสมัครต่างๆ มีส่วนร่วมในการรณรงค์ในเรื่องความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยมุ่งเน้นการป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่และลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมด้วยมาตรการและวิธีการที่หลากหลายในการป้องกันและลดความเสียหาย เปราะบาง และเพิ่มศักยภาพในการเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุ รวมทั้งฟื้นฟูให้กลับคืนสภาพได้อย่างรวดเร็วและดีขึ้นกว่าเดิม โดยพิจารณาเลือกใช้วิธีการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยตามแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) เช่น

(1.1) ย้ายที่ตั้งชุมชน หมู่บ้านและอาคารสถานที่ออกนอกพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัย หรือการออกแบบโครงสร้างและวัสดุในการก่อสร้างที่มีความคงทนและปลอดภัย

(1.2) กำหนด/จัดทำโซนนิ่ง เพื่อวางแผนการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(1.3) จัดทำผังเมือง โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความเสี่ยงจากสาธารณภัย และการบังคับใช้อย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งจัดทำกฎระเบียบมาตรฐานด้านความปลอดภัยในชุมชนที่อยู่อาศัย

(2) แนวทางปฏิบัติในการป้องกันและลดผลกระทบจากความเสียหาย (Risk Prevention and Mitigation)

ดำเนินการป้องกันและลดผลกระทบ โดยดำเนินการทั้งที่ใช้โครงสร้างและไม่ใช้โครงสร้าง เพื่อจัดหรือลดโอกาสที่สาธารณภัยจะสร้างผลกระทบต่อบุคคล ชุมชนหรือสังคม เพื่อเตรียมการด้านทรัพยากร ระบบการปฏิบัติการและความพร้อมไว้รองรับสถานการณ์สาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้น ทั้งการป้องกัน บรรเทาและ ระวังภัยให้มีความพร้อมที่จะเผชิญสาธารณภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2.1) มาตรการเชิงใช้โครงสร้าง

การป้องกันและลดผลกระทบโดยใช้โครงสร้าง หมายถึง การใช้สิ่งก่อสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น อาคาร เขื่อน กำแพง อ่างเก็บน้ำ ฝาย เขื่อนกั้นน้ำ เส้นทางคมนาคมเพื่อส่งกำลังบำรุง ป้ายสัญญาณ ฯลฯ เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ว่าควรใช้การป้องกันแบบใดจึงจะเหมาะสมกับสภาพพื้นที่เสี่ยงภัยนั้นๆ ประกอบด้วย

(1) จัดหาพื้นที่รองรับน้ำและกักเก็บน้ำ เช่น อ่างเก็บน้ำ เขื่อน สระน้ำ ทำนบ เขื่อน ฝาย รวมทั้งการขุดลอกคูคลอง แหล่งน้ำสาธารณะที่ต้นเขิน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง และการระบายในฤดูฝน

(2) ก่อสร้างกำแพง ผนัง หรือรอดักตะกอน เพื่อป้องกันการเอ่อล้นหรือสูญเสียพื้นดิน จากการกัดเซาะชายฝั่งของทะเลและแม่น้ำ

(3) เสริมความแข็งแรงของโครงสร้างบ้าน อาคาร ให้สามารถต้านทานแรงจากลมพายุ

(4) กรณีการก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่เสี่ยงภัยต้องให้มีความมั่นคงแข็งแรง และมีระบบความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้อาคาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งข้อกำหนดและกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

(5) ก่อสร้าง/ปรับปรุงเส้นทางเพื่อการส่งกำลังบำรุง หรือเส้นทางไปสถานที่หลบภัยให้ใช้การได้ตลอดเวลา

(2.2) มาตรการที่ไม่ใช้โครงสร้าง

การป้องกันและลดผลกระทบโดยไม่ใช้โครงสร้าง เป็นการดำเนินการเพื่อช่วยทำให้การดำเนินงานในการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การใช้มาตรการด้านกฎหมายควบคุมมาตรฐานการก่อสร้าง การจัดสรรการใช้ประโยชน์ที่ดิน การอบรมวิศวกรในการก่อสร้าง

(1) กำหนดเขตพื้นที่และจัดกลุ่มที่ตั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อหลีกเลี่ยงพื้นที่เสี่ยงภัย เช่น การวางแผนการใช้ที่ดิน การจัดทำแผนที่เสี่ยงภัย การกำหนดมาตรฐาน ความปลอดภัยของกิจกรรมต่าง ๆ การกำหนดโซนนิ่ง เป็นต้น

(2) เสริมสร้างความแข็งแรงของตลิ่ง ปลูกต้นไม้ ไม้พุ่ม หญ้าแฝก ป้องกันชุมชนริมน้ำ

(3) ปรับแผนการเกษตรเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ปลูกป่าต้นไม้ ปลูกไม้คลุมหน้าดิน กันดินพังทลาย ทำแนวปลูกแบบขวาง แนะนำพันธุ์พืชที่ทนต่อแมลงศัตรูพืชและความแห้งแล้ง รวมถึงส่งเสริมการปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น

(4) ออกมาตรการที่จำเป็นในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(5) บังคับใช้กฎหมายและการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่กับหน่วยงานภาครัฐ ในการป้องกันไม่ให้เกิดอัคคีภัย เช่น การให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแก่ประชาชนเกี่ยวกับ สาธารณภัยต่างๆ ที่เกิดจากการกระทำของประชาชนเอง เช่น การเผาตอซังข้าว การเผาใบอ้อย เป็นต้น

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ได้นำแนวความคิดการลดความเสี่ยงมาใช้ในการบริหารจัดการสาธารณภัย ภายใต้การวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยต่างๆ ของอปท. โดยได้จัดทำโครงการ/ มาตรการ/แผนงาน และแนวทางการป้องกันและลดผลกระทบจากทุกหน่วยงานมาใช้ในการป้องกันและลด

ผลกระทบ ตามภัยประเภทต่างๆ และบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/แผนพัฒนาท้องถิ่น

(3) แนวทางปฏิบัติในการถ่ายโอนความเสี่ยง (Risk Transfer) ได้แก่

(3.1) สนับสนุนการสร้างระบบประกันภัย โดยภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เช่น กรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งเป็นการตกลงทำสัญญาร่วมกันระหว่างผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประกันภัยที่อีกฝ่ายตกลงจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งตามกำหนดระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้กับอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นจะได้รับค่าสินไหมชดเชยบางส่วนหรือทั้งหมดจากผู้รับประกันภัย และส่งเสริมให้ประชาชนซื้อระบบประกันภัยดังกล่าว

(3.2) สนับสนุนการออกพันธบัตรสาธารณภัย (catastrophe/CAT bond) ซึ่งเป็นตราสารหนี้ที่ผลตอบแทนอ้างอิงกับมูลค่าความเสียหาย โดยเมื่อเกิดสาธารณภัยที่กำหนดไว้และมูลค่าความเสียหายเกินกว่าระดับที่กำหนดผู้ออกตราสารจะหักเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามขั้นตอนที่ตกลงไว้ เพื่อชดเชยกับความเสี่ยงที่สูงขึ้นแต่หากไม่เกิดสาธารณภัยตามที่ระบุไว้ในช่วงเวลาที่กำหนดผู้ลงทุนก็จะได้รับดอกเบี้ยและเงินต้นคืนเมื่อครบกำหนด และส่งเสริมให้ประชาชนซื้อพันธบัตรสาธารณภัยดังกล่าว

(4) แนวทางปฏิบัติในการยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) ได้แก่

(4.1) ฝึกรป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

การฝึกรป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นเครื่องมือและกิจกรรมในการสร้างความพร้อมและเพิ่มศักยภาพของหน่วยงานและบุคลากร รวมทั้งเป็นการทดสอบการประสานงานและการบูรณาการความร่วมมือ ทำให้ทราบจุดบกพร่องและช่องว่างในการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว และแผนเผชิญเหตุสาธารณภัยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การฝึกรป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้หมายรวมถึงการฝึก การซักซ้อม และการฝึกปฏิบัติตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละหน่วยงานในทุกระดับ โดยกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วจะมีการประสานและสั่งการอำนาจการให้ชุมชน/หมู่บ้านดำเนินการฝึกรป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแบบบูรณาการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการบูรณาการหน่วยงานที่รับผิดชอบให้พร้อมรับสถานการณ์ภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น โดยพิจารณาประเภทของภัยที่เป็นนโยบายเน้นหนักของรัฐบาล หรือภัยที่มีความเสี่ยงสูง ตามความจำเป็นของสภาพพื้นที่

(4.2) การเตรียมการอพยพ

กำหนดให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว จัดทำแผนอพยพ แผนอพยพส่วนราชการ หรือวางแผนมาตรการการอพยพ ซึ่งอย่างน้อยมีสาระสำคัญประกอบด้วย บัญชีจำนวนผู้อพยพบัญชีส่วนราชการ สิ่งอำนวยความสะดวกในการอพยพการกำหนดเขตพื้นที่รองรับ การอพยพให้อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม การกำหนดเจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบการอพยพไว้ให้ชัดเจน การกำหนดเส้นทางอพยพหลักและเส้นทางอพยพสำรองสำหรับแต่ละประเภทภัย รวมทั้งการสำรวจและการจัดเตรียมพาหนะ น้ำมันเชื้อเพลิง แหล่งพลังงาน และระบบสื่อสารสำหรับการอพยพ

เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ และสามารถดำเนินการอพยพเคลื่อนย้ายเป็นไปอย่างมีระบบสามารถระงับการแตกตื่นเสียชีวิตของประชาชนไปสู่สถานที่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเตรียมการอพยพ ให้ดำเนินการดังนี้

- 1) จัดทำแผนอพยพในพื้นที่เสี่ยงจากสาธารณภัยและแผนอพยพส่วนราชการ
- 2) จัดหาสถานที่ปลอดภัยสำหรับการอพยพประชาชน
- 3) จัดเตรียมเส้นทางอพยพหลักและเส้นทางสำรองสำหรับแต่ละประเภทภัย

- 4) จัดทำป้ายแสดงสัญญาณเตือนภัยบอกเส้นทางอพยพไปสู่สถานที่ปลอดภัย
- 5) จัดเตรียมสรรพกำลังหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือหน่วยอพยพ
- 6) จัดเตรียมยานพาหนะ เครื่องมือ อุปกรณ์ เช่น รถยนต์ขับเคลื่อน 4 ล้อ ไฟฉาย พลุ่ส่องสว่าง นกหวีด เสื้อชูชีพ ฯลฯ
- 7) จัดประชุมหรืออบรมให้ความรู้ในการช่วยเหลือตัวเองเมื่ออยู่ในภาวะฉุกเฉิน
- 8) จัดให้มีการฝึกซ้อมแผนอพยพจากสาธารณภัย
- 9) จัดทำคู่มือการอพยพจากสาธารณภัย ให้ประชาชนศึกษา

ทั้งนี้ ในการจัดทำแผนอพยพ การอพยพส่วนราชการ ให้กำหนดรายละเอียดโดยสำรวจ และจัดทำบัญชีจำนวนผู้อพยพไว้ล่วงหน้า โดยแยกประเภทตามลำดับความเร่งด่วน การกำหนดเขตพื้นที่รวมพล และพื้นที่รองรับการอพยพ การกำหนดเจ้าหน้าที่ดำเนินการอพยพไว้ล่วงหน้า โดยระบุหน้าที่ความรับผิดชอบไว้ให้ชัดเจน การสำรวจยานพาหนะ น้ำมันเชื้อเพลิงตลอดจนระบบการสื่อสารสำหรับการอพยพการกำหนดเส้นทางอพยพหลัก และเส้นทางรองที่ชัดเจน การกำหนดสถานที่ปลอดภัยเป็นพื้นที่รองรับการอพยพ การกำหนดระเบียบปฏิบัติในการรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในการอพยพการอยู่อาศัย ในพื้นที่รองรับการอพยพ ตลอดจนการอพยพกลับ การให้ความช่วยเหลือ และบริการในการดำรงชีพและระบบสุขลักษณะตามสมควรจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมตลอดจนร่างระเบียบในการควบคุมการใช้สิ่งเหล่านี้

นอกจากนี้ ให้แบ่งการปกครองในพื้นที่อพยพออกเป็นกลุ่ม และจัดทำทะเบียนและจัดระเบียบการปกครอง โดยการจัดแบ่งประเภทของบุคคลตามลำดับเร่งด่วน เช่น ผู้ป่วยทุพพลภาพ คนพิการ คนชรา เด็ก และสตรีตามลำดับ และจัดเตรียมพื้นที่รองรับการอพยพไว้ล่วงหน้าให้เป็นตามลักษณะความจำเป็น เช่น ต้องห่างจากพื้นที่อันตราย ไม่กีดขวางหรือเหนี่ยวรั้งการปฏิบัติการ เป็นพื้นที่ที่สามารถจัดการด้านสุขลักษณะได้ มีความสะดวกในเส้นทางคมนาคม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณูปโภคตามสมควร

(4.3) การเตรียมการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว

ศูนย์พักพิงชั่วคราวเป็นการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยชั่วคราวในสถานการณ์ที่เกิดสาธารณภัยขึ้น ซึ่งรัฐต้องมีการเตรียมแผนรับมือต่อจากการอพยพในภาวะฉุกเฉิน โดยกำหนดอาคารที่จะใช้เป็น ศูนย์พักพิงชั่วคราวไว้และการบริหารจัดการในศูนย์พักพิงชั่วคราว เพราะจะมีผลโดยตรงต่อการดำรงชีวิตและศักดิ์ศรีกับผู้ประสบภัยที่เข้าพักพิง ทั้งนี้ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีแนวทางปฏิบัติสำหรับเตรียมการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราวที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยอย่างน้อย ดังนี้

(4.4.1) จัดหาสถานที่ตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว โดยกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อปท. ต้องดำเนินการคัดเลือกสถานที่ตั้งจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ไม่เสี่ยงต่อการเกิดซ้ำ มีการคมนาคมที่สะดวก มีความพร้อมของสาธารณูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า รวมทั้งต้องกำหนดนโยบายในการเปิดและปิดศูนย์พักพิงชั่วคราวให้ชัดเจน

(4.3.2) กำหนดให้มีปัจจัยความจำเป็นขั้นต่ำของศูนย์พักพิงชั่วคราวที่เหมาะสมตามมาตรฐานสเปียร์

(4.3.3) จัดการภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว ให้กำหนดผู้รับผิดชอบภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว ตามโครงสร้างแผนการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ได้แก่ ผู้จัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน หรือผู้อำนวยการโรงเรียน (กรณีโรงเรียนเป็นศูนย์ฯ) ทั้งนี้ ศูนย์พักพิงชั่วคราวอาจมีโครงสร้างภายในแบ่งเป็นฝ่ายปฏิบัติการและฝ่ายอำนวยการตามความเหมาะสม

(4.3.4) ให้มีการบริหารจัดการข้อมูลผู้อพยพ โดยมีการเก็บบันทึกข้อมูลที่จำเป็น ประกอบด้วย ข้อมูลประชากร ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลด้านธุรการ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

(4.4) แผนบริหารความต่อเนื่อง (Business Continuity Plan : BCP)

แผนการบริหารความต่อเนื่อง เป็นแผนปฏิบัติงานในสภาวะวิกฤตฉุกเฉินในสถานการณ์เมื่อเกิดภัยต่างๆ เช่น ภัยที่เกิดจากธรรมชาติ อุบัติเหตุ หรือการมุ่งร้ายต่อองค์กร ฯลฯ ซึ่งจากสภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวส่งผลให้หน่วยงานหรือองค์กรต้องหยุดชะงักการดำเนินงานหรือไม่สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น หน่วยงานส่วนราชการหรือองค์กรต่าง ๆ จึงต้องจัดทำแผนบริหารความต่อเนื่อง (Business Continuity Plan : BCP) ขึ้น เพื่อเป็นแผนรองรับการดำเนินการกิจของหน่วยงานหรือองค์กรในช่วงสภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉิน เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับในช่วงภาวะปกติ ซึ่งจะช่วยให้สามารถลดระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อหน่วยงานหรือองค์กรได้ แผนการบริหารความต่อเนื่องควรมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (1) วัตถุประสงค์ของแผนการบริหารความต่อเนื่อง
- (2) ขอบเขตสถานการณ์ความเสี่ยงภัย เช่น แผนรับมือสถานการณ์ภัยจากอุทกภัย/อัคคีภัย/แผ่นดินไหว ฯลฯ
- (3) กำหนดสถานที่ปฏิบัติงานสำรอง
- (4) กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ
 - บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน เช่น ทีมอพยพ ทีมปฐมพยาบาล ทีมกู้ชีพกู้ภัย ทีมประสานงานและสนับสนุน ทีมรักษาความสงบเรียบร้อย ฯลฯ
 - ระดับความรุนแรงของสถานการณ์และขั้นตอนการปฏิบัติงานฉุกเฉิน
 - การอพยพทรัพยากรที่จำเป็นและเหมาะสมต่อสถานการณ์
 - ขั้นตอนการฟื้นฟูหน่วยงานหลังผ่านพ้นวิกฤต

ฯลฯ

(4.5) การแจ้งเตือนภัย

การแจ้งเตือนภัย (Warning) เป็นการดำเนินการแจ้งเตือนภัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อม การป้องกัน และการลดผลกระทบ โดยการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสาธารณภัยและการแจ้งเตือนภัยที่รวดเร็วไปยังพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้หน่วยงานและประชาชนเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ทั้งนี้ การแจ้งเตือนภัยจะหมายรวมถึงการแจ้งเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning) ตั้งแต่การให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และทันเหตุการณ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ไปยังหน่วยงาน/องค์กร และประชาชน เพื่อให้หน่วยงานและ/หรือบุคคลที่กำลังเผชิญความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัยสามารถระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง (ติดตาม วิเคราะห์ และประเมินสถานการณ์) โดยระบบเตือนภัยแบบครบวงจร (End-to-End Warning System) จะมุ่งเน้นกระบวนการดำเนินการตั้งแต่ต้นทางในการวิเคราะห์ ประเมินความเสี่ยง เพื่อแจ้งเตือนไปยังหน่วยงานและประชาชนให้มีความพร้อมในการรับมือกับสาธารณภัยและสามารถอพยพไปยังพื้นที่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ ที่ได้จัดเตรียมไว้

(4.5.1) แนวทางปฏิบัติของระบบการเตือนภัย ดำเนินการจัดทำ ติดตั้ง และพัฒนาโครงสร้างระบบเตือนภัย ระบบสื่อสารและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเตือนภัยในการพัฒนาการแจ้งเตือนภัย วิเคราะห์ข้อมูลสาธารณภัยและการส่งข้อมูลที่ถูกต้องรวดเร็วไปยังส่วนราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ

ประชาชนซึ่งการพัฒนาและเชื่อมโยงระบบการแจ้งเตือนและเฝ้าระวังภัยที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ตามแผนภาพที่ 4-1 ได้แก่

แผนภาพที่ 4-1 องค์ประกอบสำคัญของระบบการเตือนภัย

(1) การรับรู้และเข้าใจความเสี่ยง (Risk Knowledge) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นระบบ และคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของภัยอันเนื่องมาจากปัจจัยอื่น ๆ เช่น การขยายตัวของเมือง ฯลฯ มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัย เพื่อนำมาสนับสนุน/ตัดสินใจในการแจ้งเตือนภัย ให้ตรงกับพื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบเมื่อสาธารณภัยเกิดขึ้นการประเมินความเสี่ยงไม่ควรดำเนินการเพียงครั้งเดียวควรมีการปรับปรุงตามระยะเวลา โดยขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม กาลเวลา และบริบทของพื้นที่

(2) การติดตามสถานการณ์และการพยากรณ์ (Monitoring and Forecasting) เป็นขั้นตอนในการเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์ และการวิเคราะห์คาดการณ์สาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นเชิงพื้นที่ในแต่ละระดับ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม แบบจำลองการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนมาก (Data Analytical BIG DATA) และปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) เพื่อให้การคาดการณ์มีความถูกต้อง แม่นยำ ครอบคลุม และรวดเร็ว

(3) การแจ้งเตือนภัยและการสื่อสาร (Dissemination and Communication) ต้องจัดทำข้อความ หรือคำแจ้งเตือนที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และเกิดประโยชน์ต่อชุมชน/ประชาชนมากที่สุด (เวลาที่ จะเกิดสาธารณภัย ระยะเวลาการเกิด พื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบ แนวทางการปฏิบัติและการเตรียมพร้อม ฯลฯ) เพื่อให้ ประชาชนไม่เกิดความสับสนและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งจะต้องจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสื่อสาร (Communication Infrastructure) และระบบ/อุปกรณ์เตือนภัยให้ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงภัย

(4) ความตระหนักรู้และการตอบสนองต่อการแจ้งเตือนภัย (Public Awareness and Response Capability) เมื่อชุมชน/ประชาชนในพื้นที่ได้รับข้อความ/สัญญาณแจ้งเตือนแล้วต้องรู้เท่าทันภัย โดยตระหนักถึงความปลอดภัย การป้องกันและเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้น ตั้งแต่การ สร้างความเข้มแข็งในชุมชน การป้องกันและลดผลกระทบ ความสามารถจัดการในภาวะฉุกเฉิน ตลอดจนการอพยพไปยังพื้นที่ปลอดภัย

(4.5.2) แนวทางปฏิบัติการแจ้งเตือนภัย เนื่องจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะ ภัยธรรมชาติมีระยะเวลาในการเกิดที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในการแจ้งเตือนภัยให้พิจารณาระยะเวลาของการ แจ้งเตือนภัยตามแต่ละประเภทของสาธารณภัย อปท. องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว กำหนดกระบวนการ เตือนภัย ดังนี้

(1) การเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์

1) จัดชุดเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ เพื่อทำหน้าที่เฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ข้อมูลความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์สาธารณสุขที่อาจเกิดขึ้นตลอด 24 ชั่วโมง พร้อมทั้งประสานการปฏิบัติกับกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยข้างเคียง

2) ติดตามการรายงานสภาพอากาศปรากฏการณ์ธรรมชาติ ข้อมูลสถานการณ์และการแจ้งข่าว การเตือนภัยจากกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับเหนือขึ้นไป และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมอุตุนิยมวิทยา กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมอุทกศาสตร์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ฯลฯ รวมทั้งสื่อต่างๆ เพื่อรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ เฝ้าระวัง ประเมินแนวโน้มการเกิดภัย

3) จัดทีมประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบถึงระยะเวลา ภาวะที่จะคุกคาม (อันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน) เป็นระยะๆ เพื่อป้องกันความตื่นตระหนกและความสับสนในเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น และให้ความสำคัญกับผู้ที่ต้องช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ เช่น ผู้พิการ ทั้งนี้ ความสำเร็จของการแจ้งข่าวเตือนภัยขึ้นอยู่กับแนวโน้มการเกิดภัย

4) จัดให้มีอาสาสมัครและเครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ปฏิบัติงานตลอด 24 ชั่วโมง และแจ้งข่าว เตือนภัยระดับชุมชน ทำหน้าที่ติดตาม เฝ้าระวังปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีแนวโน้มการเกิดภัย แจ้งข่าว เตือนภัยแก่ชุมชน และรายงานสถานการณ์ให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว โดยใช้ระบบการสื่อสาร เครื่องมือแจ้งเตือนภัยของชุมชน

การติดตามข้อมูลความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ที่อาจส่งผลให้เกิดสาธารณภัย รวมทั้งทำหน้าที่เฝ้าระวัง ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน โดยกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร วิเคราะห์ และประเมินสถานการณ์จากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูล เพื่อตัดสินใจในการเตรียมรับมือกับสาธารณภัย

รายงานสถานการณ์ภัยและผลการปฏิบัติให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอและจังหวัดทราบเป็นระยะๆ เพื่อประสานและสนับสนุนการปฏิบัติร่วมกัน

(2) การแจ้งเตือนล่วงหน้า

เป็นการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่บ่งชี้ว่า มีแนวโน้มที่จะเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยไปยังส่วนราชการ หน่วยงาน และกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ และประชาชน เพื่อให้ติดตามข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ระยะเวลาสำหรับการแจ้งเตือนล่วงหน้าขึ้นอยู่กับสาธารณภัยแต่ละประเภท โดยให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วเป็นหน่วยประสานงานในการจัดวางแนวทาง มาตรการ และขั้นตอนการปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และแจกจ่ายข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้การแจ้งเตือนล่วงหน้าที่มีมาตรฐานเป็นรูปแบบเดียวกันซึ่งสะดวกต่อการรับทราบและทำความเข้าใจ กับข้อมูลที่ได้รับ

(3) การแจ้งเตือนภัย

หากประเมินสถานการณ์แล้วคาดว่าจะมีโอกาสเกิดสาธารณภัยมากกว่าร้อยละ 60 ให้มีการแจ้งเตือนภัยทันทีกับกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับและประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย ในการเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้น โดยมีข้อมูลการแจ้งเตือนภัย ดังนี้

- คาดการณ์ระยะเวลา และบริเวณพื้นที่ที่จะเกิดสาธารณภัย
- ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นและความยาวนานของภัย (ระยะเวลา)
- แนวทางการปฏิบัติตนของส่วนราชการ หน่วยงาน และประชาชน

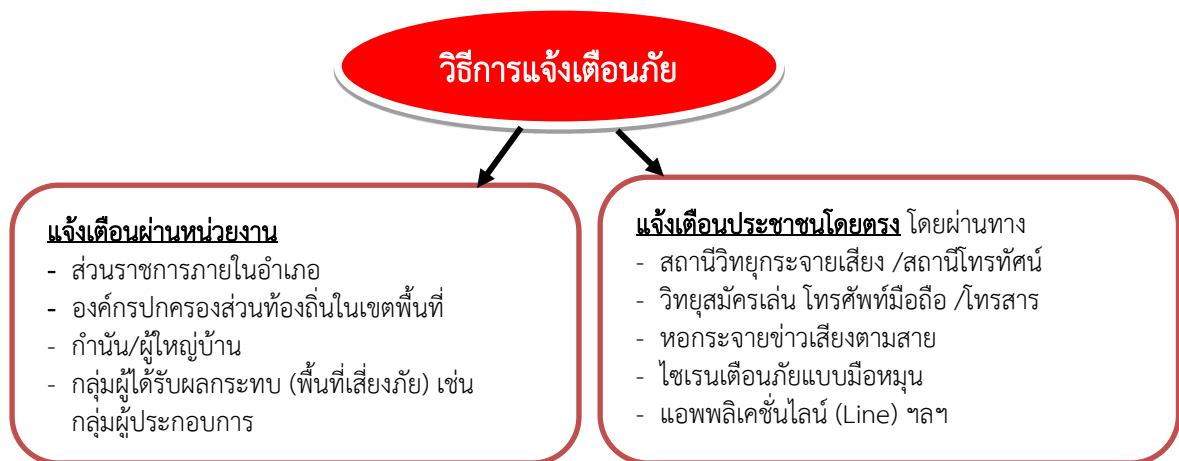
ในการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากสารมลพิษที่อาจเกิดขึ้น ทั้งนี้ ให้นำแนวทาง มาตรการ และขั้นตอนการปฏิบัติจากกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับเหนือขึ้นไปมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย

- การเตรียมความพร้อมรับมือ เช่น อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค เป็นต้น

ทั้งนี้ ระยะเวลาในการแจ้งเตือนล่วงหน้าขึ้นอยู่กับสถานการณ์และประเภทของสารมลพิษ เช่น ดินโคลนถล่ม/น้ำป่าไหลหลากอาจมีระยะเวลาในการแจ้งเตือน 1-2 วัน ในขณะที่กรณีพิบัติภัยสึนามิจะมีระยะเวลา 1-2 ชั่วโมงในการแจ้งให้อพยพ โดย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว กำหนดวิธีการแจ้งเตือนภัย ดังนี้

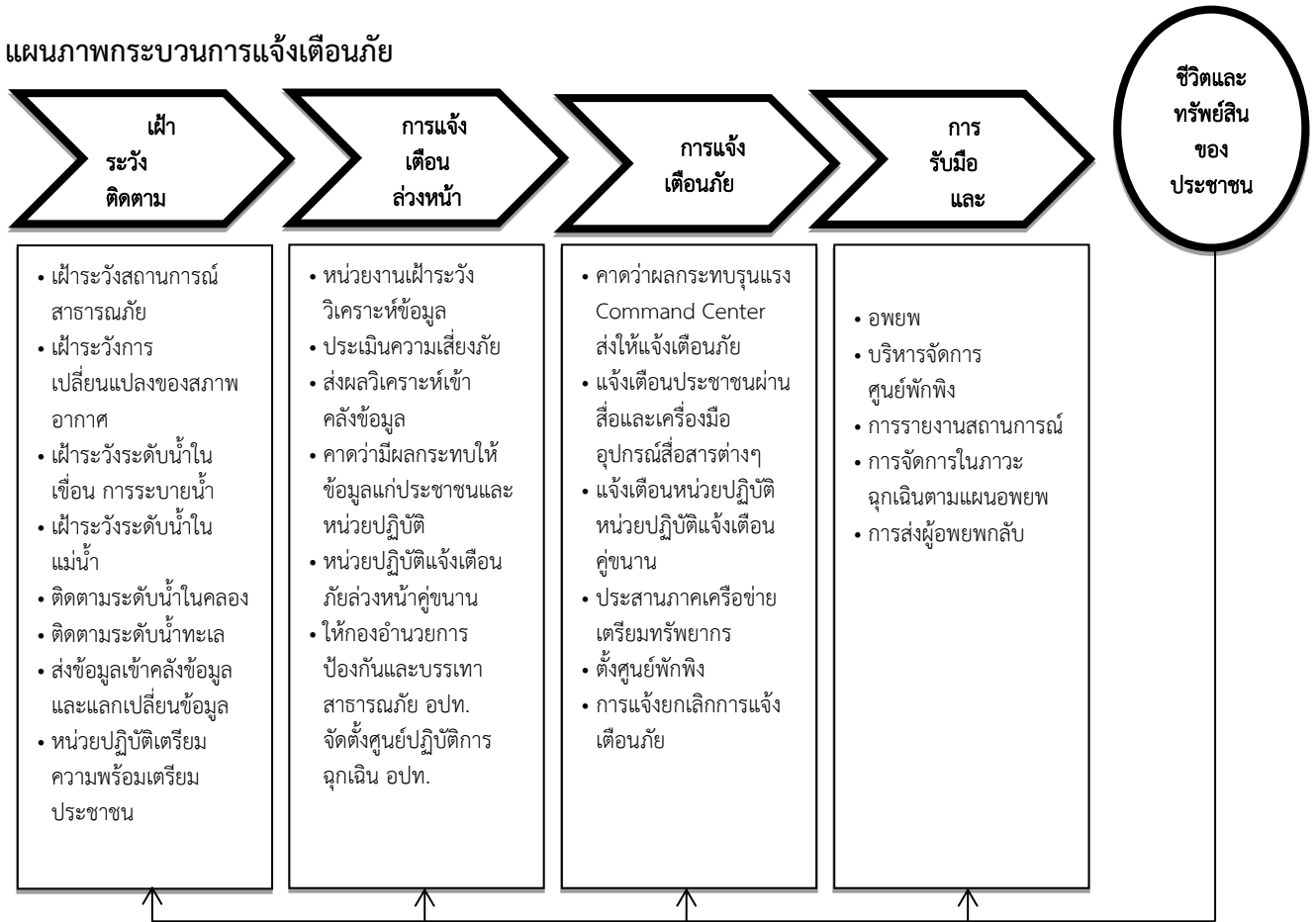
(1) แจ้งเตือนผ่านหน่วยงาน โดยใช้กลไกระบบการบริหารราชการแจ้งเตือนผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึง การปกครองท้องที่ ได้แก่ กำนันและผู้ใหญ่บ้าน หน่วยช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัยผ่านหน่วยงานระดับต่างๆ ไปสู่ระดับพื้นที่ ให้กับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบและประชาชนทั่วไป

(2) แจ้งเตือนประชาชนโดยตรง โดยผ่านทางสถานีโทรทัศน์ วิทยุชุมชน วิทยุสมัครเล่น โทรสาร โทรศัพท์มือถือ หอกระจายข่าว หอเตือนภัย เสียงตามสาย ไซเรนเตือนภัยแบบมือหมุน โทรโข่ง นกหวีด หรือสัญญาณเสียงที่กำหนดใช้เป็นสัญญาณเตือนภัยประจำหมู่บ้านหรือตำบล หรือแอปพลิเคชันไลน์ (Line)

(4) **รับมือและอพยพ** หากคาดว่าสารมลพิษที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นสั่งการให้อพยพไปยังพื้นที่ปลอดภัย หรือพื้นที่ที่หน่วยงานราชการ มูลนิธิ องค์กร หรือเอกชนได้จัดเตรียมไว้ โดยกำหนดแนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติ รวมทั้งแผนเผชิญเหตุสำหรับส่วนราชการ หน่วยงาน และองค์กรเอกชน ในการรับมือกับสารมลพิษที่เกิดขึ้น โดยจะประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เช่น ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต กองกำลังทหาร เป็นหน่วยงานสนับสนุนทรัพยากร ยานพาหนะ เครื่องมือพิเศษ ทั้งนี้ หากเกินศักยภาพที่จะรับมือกับสถานการณ์ได้ ให้รายงานกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอทราบทันที

แผนภาพกระบวนการแจ้งเตือนภัย

แผนภาพที่ 4 - 2 : กระบวนการแจ้งเตือนภัย

(4.5.3) แนวทางปฏิบัติพัฒนาและเชื่อมโยงระบบการแจ้งเตือนของคนและชุมชนในพื้นที่เสี่ยงภัย เพื่อให้การเตือนภัยมีความแม่นยำ น่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีแนวทาง ดังนี้

- (1) นำเทคโนโลยี นวัตกรรม มาใช้ในการพยากรณ์ คาดการณ์ ติดตามสถานการณ์ การเกิดสาธารณภัย
- (2) จัดทำระเบียบปฏิบัติประจำ (Standard Operating Procedure : SOP) ในการแจ้งเตือนประชาชนเมื่อคาดว่าจะเกิดภัยขึ้นในชุมชน และเสริมสร้างขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ในการแจ้งเตือนภัย
- (3) จัดวางระบบสื่อสารหลัก อย่างน้อย 2 ระบบ และระบบสื่อสารสำรอง
 - ◆ ระบบสื่อสารหลักที่กำหนดไว้ คือ โทรศัพท์ระบบรับแจ้งเหตุ 037 281612
 - ◆ ระบบสื่อสารสำรองที่กำหนดไว้ คือ วิทยุสื่อสารข่ายต่างๆ เช่น ระบบ HH/SBB ฯลฯ
 - ◆ สื่อ Social media
- (4) เตรียมความพร้อมและสร้างความตระหนัก รวมถึง ให้ประชาชนมีการรับรู้และเข้าใจความเสี่ยงจากข้อมูลที่ได้รับ โดยจัดให้มีการฝึกอบรม เช่น อาสาสมัครแจ้งเตือนภัยในตำบลและหมู่บ้าน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเตือนภัยที่มีความแตกต่างกันของภัยแต่ละประเภท เป็นต้น
- (5) จัดให้มีการฝึกกระบวนการระบบเตือนภัยเพื่อเป็นการทดสอบแผนปฏิบัติการ แผนเผชิญเหตุ ขั้นตอน เครื่องมือ อุปกรณ์ และความพร้อมของประชาชนทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

(4.5.4) แนวทางปฏิบัติเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ให้นำเทคโนโลยีมาสนับสนุนในรูปแบบต่างๆ เช่น แอปพลิเคชัน แอปพลิเคชัน จัดทำ Web Service ในการนำเสนอข้อมูลและ Mobile Application เพื่อเป็นช่องทางในการให้บริการข้อมูล และแจ้งเตือนภัยให้แก่ประชาชน และกลุ่มเปราะบางผ่านสมาร์ทโฟน (Smart Phone) หรือแท็บเล็ต (Tablet) หรือระบบอื่นที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

(4.6) เตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรสาธารณสุขภัย

(4.6.1) จัดทำแผนและขั้นตอนในการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และยานพาหนะ เพื่อใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(4.6.2) จัดให้มีสิ่งของสำรองจ่ายเพื่อการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ได้แก่ อาหาร เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม เต็นท์ ที่พักชั่วคราว ยารักษาโรค อุปกรณ์เครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เครื่องจักรกลสาธารณสุข อุปกรณ์เครื่องมือพิเศษสำหรับแต่ละประเภทภัย วัสดุสิ้นเปลือง รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

(4.6.3) จัดให้มีการระดมทรัพยากรอื่น ๆ เช่น คน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยี ข้อมูลสาธารณสุข รวมถึงผู้เชี่ยวชาญพิเศษ การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรเพื่อเป็นการสร้างความเป็นหุ้นส่วนร่วมกันของทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร และมูลนิธิต่าง ๆ

(4.6.4) บูรณาการระดมทรัพยากรจากหลายหน่วยงานให้มีความพร้อมรับมือกับสาธารณสุขภัย ได้แก่ การประเมินความต้องการในการใช้ทรัพยากรในแต่ละประเภทภัย การประมาณทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ การตรวจสอบสถานะความพร้อมใช้ของทรัพยากร การบำรุงรักษา การฝึกทักษะความชำนาญในการใช้งาน อุปกรณ์และระบบต่าง ๆ การจัดทำฐานข้อมูลบัญชีทรัพยากร การวางระบบการจัดสรรทรัพยากร รวมทั้งระบบการระดมสรรพกำลัง การวางแผนระบบโลจิสติกส์ และการจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน

(4.6.5) จัดทำค่าของงบประมาณเพื่อการป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การเผชิญเหตุและการจัดการในภาวะฉุกเฉิน รวมถึงการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสร้างความเป็นหุ้นส่วนในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย

เป็นการมุ่งเน้นบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในฐานะหุ้นส่วนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัย ด้วยการกำหนดบทบาทของแต่ละภาคส่วนให้มีความชัดเจน เพื่อสร้างการรับรู้บทบาท ภารกิจ และความรู้สึกในความเป็นส่วนหนึ่งของการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยร่วมกัน โดยเปิดโอกาสให้ “ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา” ตามวงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย ซึ่งเป็นแนวทางในการนำเรื่องการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยเข้าสู่กระแสหลักในการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศ (Mainstreaming Disaster Risk Reduction into Development) และเสริมสร้างความเข้มแข็งหรือภูมิคุ้มกันให้แก่ชุมชน สังคม และประเทศต่อไป

ทั้งนี้ องค์กรบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ได้กำหนดนโยบายการสร้างความเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยเป็นนโยบายสำคัญของจังหวัด โดยขับเคลื่อนการบูรณาการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย ให้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งให้ความสำคัญในการวางแผน และจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการกำหนดให้เป็นนโยบายสำคัญของท้องถิ่น

(1.1) ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในฐานะหุ้นส่วนในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย ได้แก่ การร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระบุแผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นและสนับสนุนความเป็นหุ้นส่วนระหว่างรัฐร่วมกับเอกชน ในกระบวนการวางแผน และขั้นตอนการจัดสรรงบประมาณ

(1.2) สนับสนุนและจัดสรรงบประมาณสำหรับการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย การเผชิญเหตุ และการฟื้นฟู เช่น งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ เป็นต้น

(1.3) สร้างความเข้มแข็งในการประสานงานระหว่างหน่วยงาน และการสร้างความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน

(1.4) จัดทำแผนรองรับการดำเนินการกิจการให้บริการประชาชนได้อย่างต่อเนื่องเมื่อเกิดสาธารณภัย ขึ้น เพื่อเป็นการเร่งให้การดำเนินงานหรือการให้บริการแก่ประชาชนกลับมาให้เหมือนภาวะปกติ

(1.5) ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการความร่วมมือภาครัฐและเอกชนโดยการให้เอกชนเข้ามามี ส่วนร่วมกับภาครัฐในการจัดสร้าง ปรับปรุง และพัฒนาการบริหารจัดการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการขั้นพื้นฐาน รวมถึงการให้บริการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ให้แก่ประชาชนภายใต้กรอบความเสี่ยงและระยะเวลาที่กำหนด เช่น จัดทำ บันเทิงที่ข้อตกลงระหว่างภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ภาครัฐในการนำนโยบายการลดความเสี่ยง จากสาธารณภัย ไปสู่การปฏิบัติ

(2) แนวทางปฏิบัติในการร่วมเป็นหุ้นส่วนในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยของชุมชน

ชุมชนมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการเตรียมความพร้อมและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย เนื่องจากชุมชนต้องอาศัยอยู่ในพื้นที่ของตนซึ่งมีความเสี่ยง หากชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพรวมทั้งมีภูมิปัญญา ท้องถิ่นในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ก็สามารถทำให้ชุมชนของตนเองมีความปลอดภัยจากสาธารณภัยหรือฟื้นตัวจาก สาธารณภัยที่เกิดขึ้นได้ภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว โดยมีแนวทางปฏิบัติในการลดความเสี่ยงสาธารณภัย ของชุมชน ดังนี้

(1) การทำความเข้าใจเรื่องการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ให้สำรวจชุมชน เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงและศักยภาพ รวมทั้งกลุ่มเปราะบางของชุมชน แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำเป็นแผน ลดความเสี่ยงภัยของชุมชน

(2) ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณภัย

(3) มีแผนในภาวะฉุกเฉินเมื่อเกิดสาธารณภัยและแผนการฟื้นฟูชุมชนหลังจากเกิด สาธารณภัย โดยมีการประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด เพื่อให้แผนมีการบูรณาการและตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง

(4) มีแผนรับมือกับสาธารณภัยในครอบครัว เช่น การสร้างบ้านเรือนให้มีความเข้มแข็ง และอยู่ในพื้นที่ปลอดภัย รวมทั้งมีการเตรียมพร้อมในครอบครัวหากต้องอพยพออกจากที่พักอาศัยเดิม

(5) จัดการฝึกอบรมสมาชิกชุมชนอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเปราะบางเพื่อให้มี ศักยภาพมากขึ้น

(6) สร้าง ช่อมแซม หรือปรับปรุงสาธารณูปโภคในชุมชนให้ช่วยลดความรุนแรงจาก สาธารณภัย เช่น ชุมชนที่โดนน้ำท่วมบ่อยอาจมีการสร้างฝายชะลอน้ำหรือทำพื้นที่แก้มลิงเพื่อพักน้ำ เป็นต้น

(7) เตรียมสิ่งของยังชีพที่จำเป็นก่อนที่จะเกิดสาธารณภัย

บทที่ 5

การปฏิบัติขณะเกิดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การจัดการในภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการ

การจัดการในภาวะฉุกเฉิน เป็นการปฏิบัติการเผชิญเหตุเพื่อบรรเทาความรุนแรงของสาธารณภัยรวมทั้งการรักษาชีวิต สร้างความมั่นใจ และปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นระเบียบของเจ้าหน้าที่ และประชาชน โดยให้ยึดถือว่าการรักษาชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนเป็นเรื่องเร่งด่วนลำดับแรก ที่จะต้องเร่งเข้าระงับเหตุ และให้ความช่วยเหลือ ทั้งนี้ การจัดการในภาวะฉุกเฉินต้องให้ความสำคัญ กับมาตรฐาน เอกภาพ ด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า โดยการจัดโครงสร้างองค์กรปฏิบัติ ระบบการจัดการทรัพยากร และแบ่งมอบภารกิจความรับผิดชอบตามความเหมาะสม ทรัพย์สิน ทรัพยากร สภาพแวดล้อมและสังคมให้มีผลกระทบน้อยที่สุด ดังนั้น ในภาวะปกติจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมไว้เพื่อให้สามารถเผชิญกับเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้นได้

5.1 แนวคิดการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

5.1.1 มาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

ให้มีการจัดการในภาวะฉุกเฉินภายใต้รูปแบบ ระบบ และความเข้าใจที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้การจัดการสาธารณภัยสามารถเชื่อมต่อกันที่และภารกิจของหน่วยงานต่างๆ ได้ทันที โดยการนำระบบการบัญชาการเหตุการณ์มาบังคับใช้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่เข้าปฏิบัติการเผชิญเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

5.1.2 เอกภาพการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

ให้มีการกำหนดลำดับการบังคับบัญชาที่ชัดเจน ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ว่าจะรับหน้าที่และภารกิจจากผู้ใด หน่วยงานใดเป็นหน่วยงานหลักในการเผชิญเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้น หน่วยงานใดทำหน้าที่สนับสนุน รวมทั้งมีการแบ่งความรับผิดชอบต่อสถานการณ์ด้วยการกำหนดแนวทางปฏิบัติ (วัตถุประสงค์) กลยุทธ์/ยุทธวิธีที่ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เข้าร่วมในการเผชิญเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้นสามารถปฏิบัติงานได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างรวดเร็ว ราบรื่น และมีประสิทธิภาพ

5.1.3 ความยืดหยุ่นของโครงสร้างองค์กรการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

ในระบบการจัดการในภาวะฉุกเฉิน จำเป็นต้องมีโครงสร้างองค์กรปฏิบัติที่มีความยืดหยุ่น เพื่อให้สามารถตอบโต้กับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกประเภทและทุกขนาด เนื่องจากต้องอาศัยการประสานงานดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน ขอบเขตอำนาจหน้าที่ พื้นที่รับผิดชอบ รวมถึงสาขาวิชาชีพที่หลากหลาย ดังนั้น โครงสร้างขององค์กรปฏิบัติจึงต้องมีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยอาจปรับเปลี่ยนทั้งจำนวนบุคลากร บทบาทหน้าที่ และกิจกรรม

5.2 เป้าประสงค์

5.2.1 เพื่อยกระดับมาตรฐานระบบจัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่าง มีมาตรฐาน ยืดหยุ่น

และเป็นเอกภาพ โดยบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5.2.2 เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์อย่างรวดเร็ว ทันท่วงที และทันต่อเหตุการณ์

5.2.3 เพื่อลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยให้น้อยที่สุด

5.3 กลยุทธ์การบูรณาการการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างมาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่างมีเอกภาพ

การสร้างมาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่างมีเอกภาพ เป็นการวางแผนการเผชิญเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดโครงสร้างองค์การจัดการในภาวะฉุกเฉิน ระบบข้อมูล การสนับสนุนการตัดสินใจ การควบคุม การสั่งการ และการใช้แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมเป็นมาตรฐานเพื่อให้การจัดการในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(1) แนวทางปฏิบัติในการแจ้งเตือนภัยของหน่วยงานภาครัฐในการจัดการสาธารณภัย

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการแจ้งเตือนภัยของหน่วยงานภาครัฐในการจัดการสาธารณภัย โดยใช้แนวทางตามแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ซึ่งกำหนดระดับของสถานการณ์สาธารณภัย สำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการแจ้งเตือนภัย และเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปรับใช้ตามภารกิจ/หน้าที่ของหน่วยงานในการจัดการสาธารณภัยโดยกำหนดความหมายของสีตามสถานการณ์ของสาธารณภัยไว้ 5 ระดับ ดังนี้

- สีแดง** หมายถึง สถานการณ์อยู่ในภาวะอันตรายสูงสุด ให้อาศัยอยู่แต่ในสถานที่ปลอดภัยหรือต้องอพยพไปยังสถานที่ปลอดภัย และปฏิบัติตามข้อสั่งการ
- สีส้ม** หมายถึง สถานการณ์อยู่ในภาวะเสี่ยงอันตรายสูง เจ้าหน้าที่กำลังควบคุมสถานการณ์ให้อพยพไปยังสถานที่ปลอดภัย และปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด
- สีเหลือง** หมายถึง สถานการณ์อยู่ในภาวะเสี่ยงอันตราย มีแนวโน้มที่สถานการณ์จะรุนแรงมากขึ้น ให้จัดเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ และปฏิบัติตามคำแนะนำ
- สีน้ำเงิน** หมายถึง สถานการณ์อยู่ในภาวะเฝ้าระวัง ให้ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด
- สีเขียว** หมายถึง สถานการณ์อยู่ในภาวะปกติ ให้ติดตามข้อมูลข่าวสารเป็นประจำ

(2) แนวทางปฏิบัติในการจัดการเมื่อเกิดสาธารณภัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

(2.1) เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ อปท. องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ดำเนินการดังนี้

(2.1.1) เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ให้เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยเร็ว และให้แจ้งผู้อำนวยการอำเภอภินทรบุรี และผู้อำนวยการจังหวัดปราจีนบุรีทราบทันที

(2.1.2) กรณีที่พื้นที่ที่เกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยอยู่ในความรับผิดชอบของผู้อำนวยการท้องถิ่นหลายคน ผู้อำนวยการท้องถิ่นคนหนึ่งคนใดจะใช้อำนาจหรือปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนก็ได้แล้วให้แจ้งผู้อำนวยการท้องถิ่นอื่นทราบโดยเร็ว

(2.1.3) กรณีผู้อำนวยการท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่อยู่นอกเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ของตนให้แจ้งให้ผู้อำนวยการอำเภอ หรือผู้อำนวยการจังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อสั่งการโดยเร็วต่อไป

(2.1.4) ผู้อำนวยการในเขตพื้นที่ที่ติดต่อหรือใกล้เคียงมีหน้าที่สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่ผู้อำนวยการซึ่งรับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียงนั้น

(2.1.5) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น เจ้าพนักงานที่ประสบเหตุมีหน้าที่ต้องเข้าดำเนินการเบื้องต้นเพื่อระงับภัยนั้น แล้วรีบรายงานให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นเพื่อสั่งการต่อไป และในกรณีจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจดำเนินการใดเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองชีวิตหรือป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคลได้

(2.1.6) กรณีเจ้าพนักงานจำเป็นต้องเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ที่อยู่ใกล้เคียงกับบริเวณที่เกิดสาธารณภัยเพื่อทำการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่แล้ว เว้นแต่ไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองอยู่ในเวลานั้น หรือเมื่อมีผู้อำนวยการอยู่ด้วย และหากทรัพย์สินนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสาธารณภัยได้ง่าย ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองขนย้ายทรัพย์สินออกจากอาคารหรือสถานที่ดังกล่าวได้ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจขนย้ายทรัพย์สินนั้นได้ตามความจำเป็นแก่การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเจ้าพนักงานไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว

(2.1.7) ให้ผู้อำนวยการในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบสำรวจความเสียหายที่เกิดขึ้น และทำบัญชีรายชื่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สินที่เสียหายไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองให้ผู้ประสบภัยไว้เป็นหลักฐานในการรับการสงเคราะห์และฟื้นฟู

(2.1.8) ในกรณีที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ 4) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจสั่งการผู้บัญชาการ ผู้อำนวยการ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรวมตลอดทั้งให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชน โดยมีอำนาจเช่นเดียวกับผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ และผู้อำนวยการแต่ละระดับ

(3) แนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

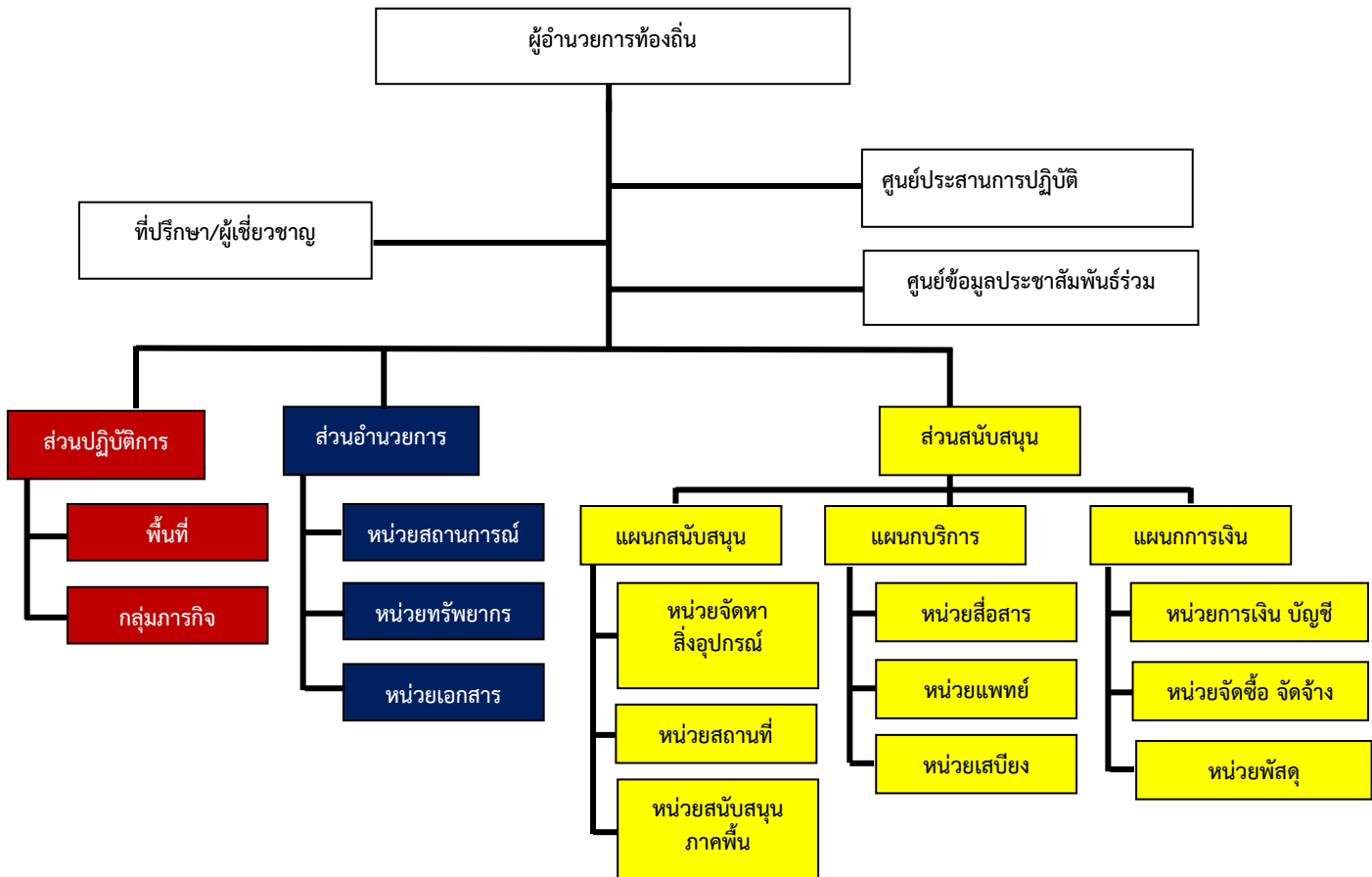
(3.1) การจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน องค์การบริหารส่วนตำบล หาดนางแก้ว

ทำหน้าที่เป็นกลไกที่เป็นศูนย์กลางการปฏิบัติในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Operation Centre : EOC) เพื่อให้การวิเคราะห์ ประเมิน ประสานงาน และปฏิบัติการกิจต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเหตุการณ์ต่างๆ ในภาวะฉุกเฉินมีความเป็นเอกภาพ โดยมีองค์ประกอบและโครงสร้างภายในองค์กรที่จำเป็น เหมาะสม และสอดคล้องกับภารกิจระดับการจัดการสาธารณภัยของประเทศในแต่ละระดับ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว มีความยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้น ให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น (ศปก.อปท.) ขึ้นโดยมีผู้อำนวยการท้องถิ่นเป็นผู้ควบคุมและสั่งการ เพื่อทำหน้าที่จัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ พร้อมทั้งประสานกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่รับผิดชอบ และประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการจัดการสาธารณภัยทุกขั้นตอน หากในกรณีไม่สามารถควบคุมสถานการณ์สาธารณภัยตามขีดความสามารถโดยลำพัง ให้ขอรับ การสนับสนุนจากกองอำนาจการป้องกันและบรรเทา

สาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลวังตาล องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน องค์การบริหารส่วนตำบลกบินทร์ และ/หรือ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ

(3.2) โครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

แผนภาพที่ 5-1 : โครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น

หมายเหตุ : โครงสร้างดังกล่าวสามารถปรับได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์โดยยึดหลักมาตรฐาน เอกภาพในการจัดการ และความยืดหยุ่นของโครงสร้างองค์การการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

(3.2) บทบาทหน้าที่ภายในโครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีดังนี้

(3.2.1) คณะที่ปรึกษา/ผู้เชี่ยวชาญ มีหน้าที่ ให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำ ข้อมูลทางวิชาการ การสังเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์ และเทคนิคการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์สาธารณสุขที่เกิดขึ้น โดยให้คำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ พร้อมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่ผู้อำนวยการท้องถิ่นเห็นสมควร

(3.2.2) ศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม มีหน้าที่ ประสานข้อมูลเหตุการณ์กับส่วนต่างๆ เพื่อสื่อสารและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนและสื่อมวลชน รวมทั้งปฏิบัติการทางจิตวิทยามวลชน

(3.2.3) ส่วนปฏิบัติการ มีหน้าที่ ปฏิบัติการลดอันตรายที่เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยรักษาชีวิตและปกป้องทรัพย์สิน เข้าควบคุมสถานการณ์ ฟื้นฟูสู่สภาวะปกติ ค้นหาและกักกัก กู้ชีพ รักษาพยาบาล

การแพทย์และสาธารณสุข รักษาความสงบเรียบร้อย การจราจร ฉุกเฉินเพลิง โคร่งสร้างพื้นฐาน สารเคมี และวัตถุอันตราย กัมมันตรังสี ส่งกำลังบำรุง การขนส่ง อพยพ และบริหารจัดการผู้เสียชีวิต

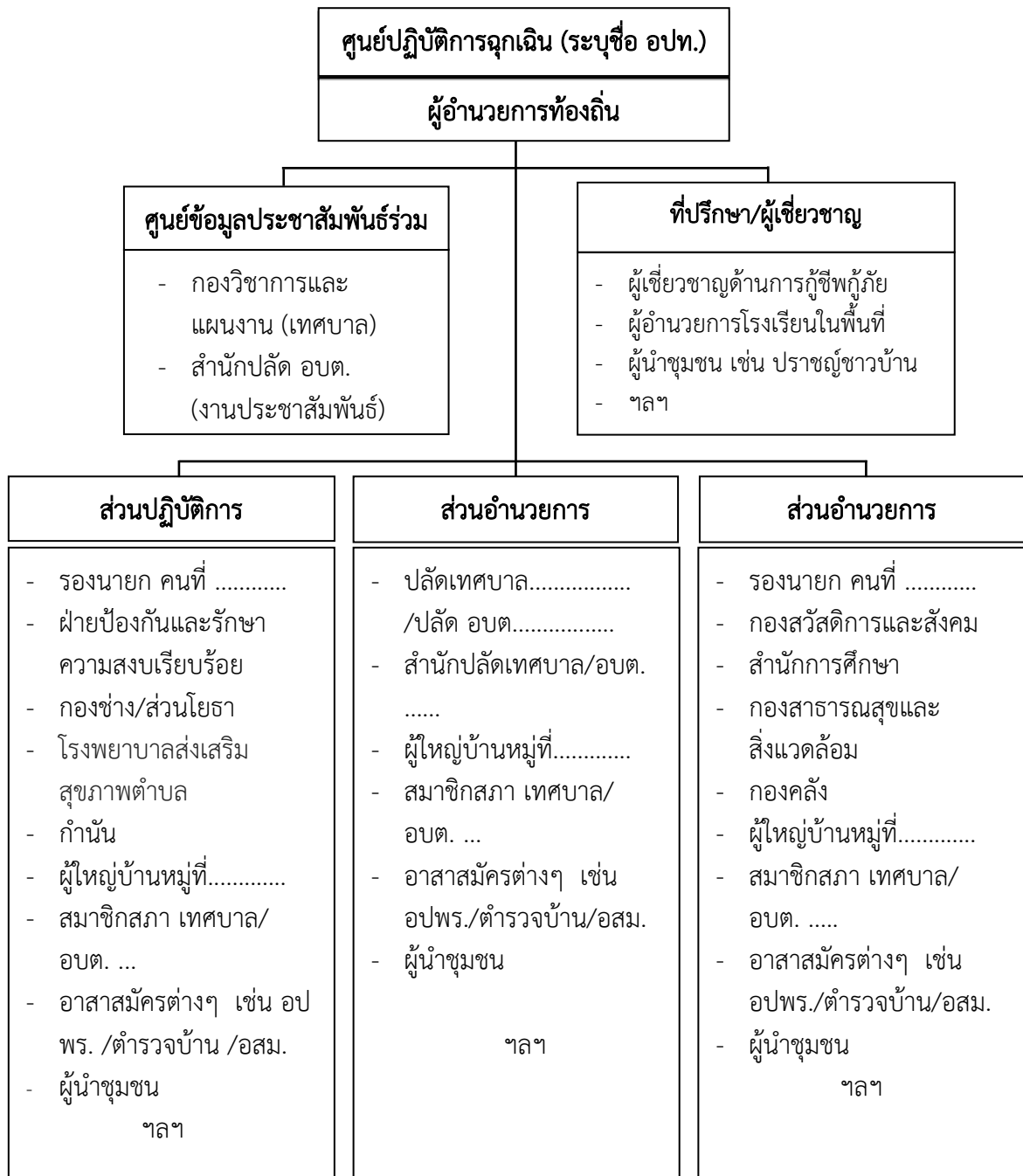
(3.2.4) ส่วนอำนวยการ มีหน้าที่ ติดตามสถานการณ์ วิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์ แจ้งเตือนภัย รวบรวม ประสานข้อมูล และประเมินความต้องการและความจำเป็นในการสนับสนุนทรัพยากร ในภาวะฉุกเฉิน รวมถึงจัดเตรียมเอกสารและวางแผนเผชิญเหตุโดยใช้ข้อมูลที่ได้รับจากส่วนปฏิบัติการเป็นฐาน ดำเนินการ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนสถานที่ปฏิบัติงานแก่กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว/ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ฯลฯ

(3.2.5) ส่วนสนับสนุน มีหน้าที่ ดังนี้

(5.1) ตอบสนองการร้องขอรับการสนับสนุนในทุกๆ ด้านที่จำเป็น เพื่อให้การจัดการในภาวะฉุกเฉินดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้แก่ สงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย สาธารณูปโภค สาธารณูปการ บริการสังคม พลังงาน บริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว พื้นฟูพื้นที่ประสบภัย พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟู และงานชุมชน

(5.2) ตอบสนองการร้องขอรับการสนับสนุนในด้านงบประมาณ การเงิน และการบัญชี และการรับบริจาค ฯลฯ

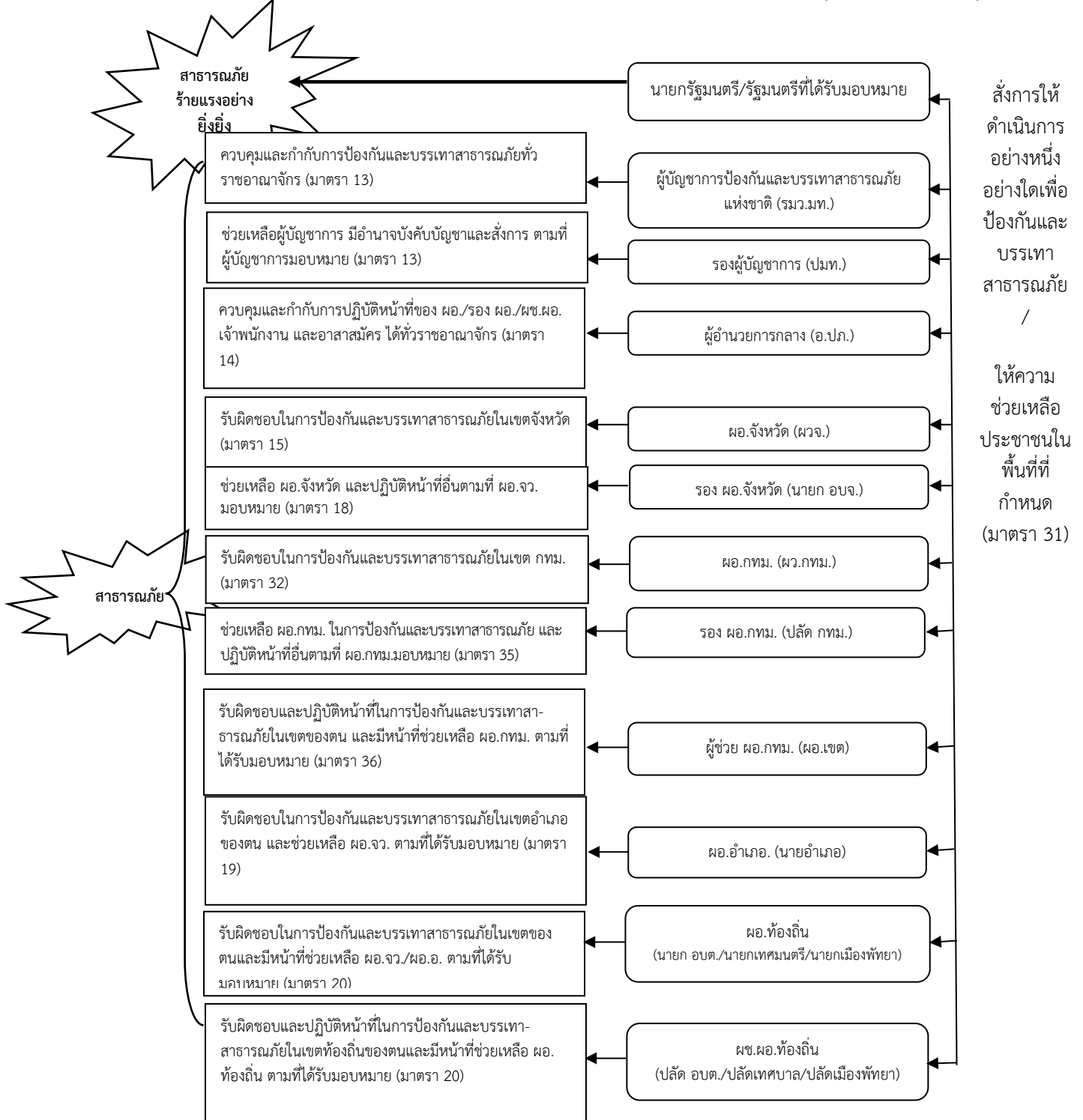
ทั้งนี้ การจัดบุคลากรประจำศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นรายละเอียดตามแผนภาพที่ 5-2 : (ตัวอย่าง) การจัดบุคลากรประจำศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น

แผนภาพที่ 5-2 : (ตัวอย่าง) การจัดบุคลากรประจำศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น

หมายเหตุ : การจัดบุคลากรประจำศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นปรับได้ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความรุนแรงของสาธารณภัย และตามที่ผู้อำนวยการท้องถิ่นเห็นสมควร เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการสาธารณภัยในพื้นที่

(3.3) ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นเอกภาพและชัดเจนแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับจังหวัด อำเภอ และระดับท้องถิ่น (ตามแผนภาพที่ 5-3)

แผนภาพที่ 5-3 การกำหนดบุคคลผู้มีอำนาจในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

(4) แนวทางปฏิบัติในการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยและการประกาศเขตให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ

(4.1) การประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย

กรณีเกิดสาธารณภัยตามนิยามของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ซึ่งปรากฏชัดเป็นที่ทราบโดยทั่วไปในเขตพื้นที่นั้น ให้มีการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยทันที หรือในกรณีเพื่อประโยชน์ต่อการจัดการสาธารณภัยในเขตพื้นที่ดังกล่าวตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ และใช้เป็นหลักฐานยืนยันถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้น เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องก็สามารถออกประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยได้ โดยมีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

(4.1.1) เมื่อเกิดเหตุสาธารณภัยในพื้นที่ใดให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอและหรือกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานสถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้น ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ... ทราบ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจประกาศเขตพื้นที่ประสบภัย

(4.1.2) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นและส่งผลกระทบต่อสาธารณสุข และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน ในพื้นที่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศเขตพื้นที่ประสบภัยสาธารณภัยตามดุลพินิจ โดยมีแนวทางการประกาศ ดังนี้

- (1) ระบุประเภทสาธารณภัย
- (2) สาเหตุการเกิดสาธารณภัย
- (3) ช่วงเวลา ที่เกิดสาธารณภัย
- (4) พื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย
- (5) ผลกระทบต่อสาธารณสุขและก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน

เพื่อประโยชน์ในการจัดการสาธารณภัยในเขตพื้นที่ กำหนดให้มีการออกประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยได้ตามดุลพินิจ เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน สามารถให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ระดับ	การจัดการ	ผู้ออกประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย
1	สาธารณภัยขนาดเล็ก	ผู้ว่าราชการจังหวัด / ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
2	สาธารณภัยขนาดกลาง	ผู้ว่าราชการจังหวัด / ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
3	สาธารณภัยขนาดใหญ่	ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ
4	สาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง	นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ทั้งนี้ ผู้ประสบภัยอาจขอให้หนังสือรับรองพื้นที่ประสบภัย ทั้งที่เป็นบุคคล และนิติบุคคลได้ โดยให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กำหนดรูปแบบ แนวทางปฏิบัติในการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย และหนังสือรับรองผู้ประสบภัยประเภทบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

(4.2) การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการนำเงินอุดหนุนราชการมาใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติเป็นกรณีเร่งด่วนตามความจำเป็นและเหมาะสม เมื่อเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด โดยมุ่งหมายที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติ

แต่มีได้มุ่งหมายที่จะลดใช้ความเสียหายให้แก่ผู้ใด ซึ่งการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ถือปฏิบัติตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

อภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ดังนี้

พื้นที่	ผู้มีอำนาจ
กรุงเทพมหานคร	อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
จังหวัด	ผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด (ก.ช.ภ.จ.) หากไม่สามารถประชุม ก.ช.ภ.จ. ได้ทันท่วงที และผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าความเสียหายดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ก็ให้มีอำนาจพิจารณาประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปก่อนได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจาก ก.ช.ภ.จ.

การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินต้องกำหนดพื้นที่และระยะเวลาของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(5) แนวทางปฏิบัติในการตัดสินใจระดับการจัดการสาธารณภัย

ให้ผู้บัญชาการหรือผู้อำนวยการใช้เกณฑ์หรือเงื่อนไขดังต่อไปนี้ ประกอบการพิจารณาการจัดการจัดการสาธารณภัย ดังนี้

เกณฑ์/เงื่อนไข	ข้อมูลที่ใช้ระบุเงื่อนไข
(1) พื้นที่	พื้นที่ใช้สอยในลักษณะต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบ และความเสียหาย (1.1) พื้นที่ทางการเกษตรและปศุสัตว์ (1.2) พื้นที่ธุรกิจ อุตสาหกรรม และการประกอบการ (1.3) พื้นที่อยู่อาศัย (จำนวนหลังคาเรือน) (1.4) พื้นที่ทางธรรมชาติ
(2) ประชากร	จำนวนและลักษณะของประชากรในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ (2.1) จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ (2.2) จำนวนผู้อพยพ (2.3) จำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต
(3) ความซับซ้อน	ความยากง่าย สถานการณ์แทรกซ้อน และเงื่อนไขทางเทคนิคของสถานการณ์ (3.1) ความรุนแรงของภัย ความเฉพาเจาะจงทางเทคนิคของภัยการเกิดภัยต่อเนื่อง (3.2) ความเสียหายที่เกิดขึ้นหรือส่งผลกระทบต่อสาธารณูปโภคพื้นฐาน สถานที่สำคัญ และเส้นทางการให้ ความช่วยเหลือ (3.3) การคาดการณ์การขยายตัวของภัย พื้นที่ที่จะเสียหายต่อระยะเวลาที่การดำเนินกิจกรรมปกติที่ต้องหยุดชะงัก ระยะเวลาที่ต้องใช้ในการตอบสนองต่อสถานการณ์ และระยะเวลาที่ต้องช่วยฟื้นฟูเบื้องต้น
(4) ศักยภาพด้านทรัพยากร	ความสามารถในการปฏิบัติงานจากทรัพยากร (4.1) กำลังคน ทั้งของหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุน พร้อมทั้งอาสาสมัครหน่วยต่าง ๆ

เกณฑ์/เงื่อนไข	ข้อมูลที่ใช้ระบุเงื่อนไข
	(4.2) เครื่องมือ อุปกรณ์ ยานพาหนะ และอุปกรณ์พิเศษต่าง ๆ ที่ต้องใช้ตามแต่ลักษณะทางเทคนิคของภัย (4.3) ปัจจัยยังชีพสำหรับแจกจ่ายแก่ผู้ได้รับผลกระทบของหน่วยงานหลัก และจากการสนับสนุนจากภาคีหลัก (4.4) แหล่งที่มาและจำนวนเงินงบประมาณจากหน่วยงานในพื้นที่
(5) การพิจารณาตัดสินใจของผู้บัญชาการ/ผู้อำนวยการ	ดุลยพินิจจากการประเมินสถานการณ์จากเงื่อนไขต่าง ๆ (5.1) ขอบเขตการปกครอง (5.2) การประเมินศักยภาพในการจัดการสาธารณภัย

ทั้งนี้ ให้ใช้เกณฑ์เงื่อนไขทางด้านพื้นที่/ประชากร/ความซับซ้อน/ศักยภาพด้านทรัพยากรและวิจรรณญาณหรือดุลยพินิจของผู้อำนวยการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างประกอบกันเป็นเกณฑ์ในการนำเสนอเพื่อยกระดับการจัดการสาธารณภัย

(6) แนวทางการปฏิบัติในการอพยพ

เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ใด และการอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่นั้นจะเป็นอันตราย ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 มีอำนาจสั่งอพยพผู้ซึ่งอยู่ในพื้นที่นั้น ออกไปจากพื้นที่อย่างเป็นระเบียบ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการอพยพก่อนเกิดสาธารณภัย และจัดให้มีกำลังเจ้าหน้าที่เข้ารักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อป้องกันทรัพย์สินของประชาชนโดยให้ผู้นำชุมชนและหน่วยงานปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

(6.1) การอพยพเคลื่อนย้าย

(6.1.1) การตัดสินใจอพยพ

(1) ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว กำหนดให้นายกเทศมนตรี/นายก อบต.หาดนางแก้ว ในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตัดสินใจและควบคุมการอพยพประชาชนออกจากพื้นที่ประสบภัย โดยมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ในฐานะผู้ช่วยผู้อำนวยการท้องถิ่นเป็นผู้ช่วย

(2) ในเขตพื้นที่หมู่บ้าน กำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้านเป็นผู้ตัดสินใจและควบคุมการอพยพประชาชนออกจากพื้นที่ประสบภัย โดยมีผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เป็นผู้ช่วย ทุกขั้นตอนการปฏิบัติต้องประสานการปฏิบัติและรายงานสถานการณ์ไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น เบอร์โทรศัพท์ 037 218613

(6.1.2) เมื่อได้รับข้อมูลข่าวสารแจ้งเตือน ให้แจ้งประชาชนต้องเตรียมตัวไว้ให้พร้อมสำหรับการอพยพ โดยจัดเตรียมกระเป๋าที่มีของมีค่า เงินสด เอกสารสำคัญ ของใช้จำเป็นส่วนตัว ยารักษาโรค อาหาร น้ำดื่ม เท่าที่จำเป็น รวมทั้งดูแลสุขภาพจิตใจในครอบครัวให้อยู่ในความสงบ ก่อนออกจากบ้านเรือนต้องปิดบ้านเรือนให้มิดชิดที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเดินทางไปรวมกัน ณ จุดนัดหมายประจำชุมชนโดยเร็ว

(6.1.3) หน่วยอพยพ ต้องศึกษาเส้นทางที่จะเข้าสู่พื้นที่เป้าหมาย และตรวจสอบสภาพของยานพาหนะสำหรับการอพยพให้พร้อมปฏิบัติหน้าที่อยู่ตลอดเวลา รวมทั้งติดต่อประสานงานกับผู้นำชุมชนหรือผู้นำหมู่บ้านทุกระยะ ประชาสัมพันธ์ให้คำแนะนำในขั้นตอนการอพยพต่อผู้อพยพ

(6.1.4) จัดลำดับความสำคัญของผู้อพยพ โดยแบ่งกลุ่มผู้อพยพที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ (กลุ่มเปราะบาง) เช่น กลุ่มผู้ป่วยทุพพลภาพ คนพิการ คนชรา เด็ก สตรี ควรได้รับการพิจารณาให้อพยพไปก่อน เป็นต้น กรณีเด็ก บิดาและมารดาควรอพยพไปด้วยกันทั้งครอบครัว และควรอพยพเป็นกลุ่ม

(6.1.5) จัดให้มีสถานที่ปลอดภัยและที่พักพิงชั่วคราวแก่ผู้อพยพและเจ้าหน้าที่ โดยจัดระเบียบพื้นที่ที่พักพิงให้เหมาะสมเป็นสัดส่วนและมีระบบสุขาภิบาล โดยให้ สำนักปลัด และกองช่าง เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(6.1.6) การบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว และสนับสนุนกิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์ เพื่อการฟื้นฟูด้านสังคมและจิตใจให้แก่ผู้ประสบภัย และผู้ประสบปัญหาทางสังคม โดยให้โดยให้ สำนักปลัด เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(6.1.7) จัดระเบียบการจราจรชั่วคราวในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยและพื้นที่ใกล้เคียง รวมทั้งจัดระเบียบการจราจรในพื้นที่ที่พักพิงชั่วคราวเพื่อรองรับการอพยพ เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ และสามารถดำเนินการอพยพเคลื่อนย้าย เป็นไปอย่างมีระบบ สามารถระงับการแตกตื่นเสียขวัญของประชาชนไปสู่สถานที่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ สำนักปลัด และกองช่าง เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(6.1.8) ให้ความช่วยเหลือผู้อพยพในการขนย้ายทรัพย์สินของใช้ในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย และพื้นที่ใกล้เคียงตามที่ได้รับคำร้องขอ โดยให้ สำนักปลัด และกองช่าง เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักหากไม่เพียงพอประสานหน่วยงานทหารในพื้นที่

(6.1.9) ให้มีการจัดทำทะเบียนเพื่อตรวจสอบจำนวนผู้อพยพและผู้ที่ยังติดค้างในพื้นที่โดยให้ กองคลัง เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(6.1.10) จัดให้มีการบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขในพื้นที่อพยพ โดยให้ รพ.สต. และโรงพยาบาลในเขตพื้นที่ ร่วมกันดำเนินการ

(6.1.11) จัดให้มีระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยของพื้นที่รองรับการอพยพ โดยจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจและอาสาสมัครตามความเหมาะสม

(6.1.12) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เพื่อจัดกำลังดูแลบ้านเรือน และทรัพย์สินของผู้อพยพเป็นระยะๆ หากกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอ ให้ใช้กำลังสนับสนุนจากอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) หรือจัดหาอาสาสมัครจากประชาชน แต่หากสถานการณ์ล่อแหลมเสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิตห้ามเจ้าหน้าที่/อาสาสมัครออกปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เสี่ยงโดยเด็ดขาดจนกว่าสถานการณ์จะบรรเทาความรุนแรงลง และสามารถเข้าไปตรวจในพื้นที่ได้ โดยไม่มีความเสี่ยง พร้อมทั้งให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้อพยพทราบสถานการณ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

(6.1.13) จัดหาพื้นที่รองรับสำหรับการอพยพสัตว์เลี้ยง โดยขอให้สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ร่วมกับ สำนักปลัด และกองช่าง ดำเนินการสำรวจ จัดทำบัญชี ประชาชนผู้เลี้ยงสัตว์และผู้ประกอบการ รวมทั้งจัดเตรียมยานพาหนะ เครื่องจักรกล สำหรับใช้ในการอพยพ หากไม่เพียงพอให้ประสานงานหน่วยงานที่มีเครื่องจักรกล ยานพาหนะ

(6.2) การยกเลิกสถานการณ์

(6.2.1) ให้ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์สาธารณภัยอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง พร้อมทั้งตรวจสอบข้อมูลจากทุกแหล่งจนแน่ใจ และมีการยืนยันความชัดเจนว่าสถานการณ์คลี่คลายกลับสู่ภาวะปกติแล้ว ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นรายงานข้อมูลให้ผู้อำนวยการอำเภอทราบ เพื่อประกาศยุติสถานการณ์สาธารณภัยในพื้นที่ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงสถานการณ์เป็นระยะๆ เพื่อป้องกันความสับสน พร้อมทั้งให้มีการยืนยันความชัดเจนถึงการยกเลิกสถานการณ์ และแจ้งให้ผู้อพยพเตรียมพร้อมในการอพยพกลับสู่พื้นที่อยู่อาศัยต่อไป

(6.2.2) เมื่อได้รับการยืนยันอย่างชัดเจนจากผู้อำนวยการท้องถิ่น ผู้อำนวยการอำเภอ ตามลำดับ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ประกาศยุติสถานการณ์ว่าสาธารณภัยได้สิ้นสุดลงแล้ว ให้แจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อพยพ ทราบเพื่อเตรียมพร้อมในการอพยพกลับสู่ที่ตั้งต่อไป

(6.2.3) เมื่อยกเลิกหรือปิดศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ให้ส่งมอบภารกิจที่ต้องดำเนินการต่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามภารกิจของหน่วยงานนั้นต่อไป เพื่อความ ต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน

(6.3) การอพยพกลับ

เมื่อประชาชนได้รับแจ้งข่าวการยกเลิกสถานการณ์สาธารณภัยอย่างชัดเจนให้ผู้นำชุมชนหรือผู้นำ กลุ่มอพยพรีบแจ้งผู้อพยพเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการอพยพกลับและรอรับการแจ้งจุดอพยพกลับ โดยการจัด ระเบียบและลำดับก่อนหลังของการอพยพกลับอย่างเป็นระบบไปสู่พื้นที่อยู่อาศัยเดิมพร้อมทั้งประสานงานกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับผิดชอบควบคุมดูแลการอพยพกลับ

(6.4) การอพยพส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว แบ่งประเภทของ ส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะอพยพมาอยู่ในพื้นที่ปลอดภัยตามลำดับและความจำเป็นเร่งด่วน พร้อมทั้งกำหนดพื้นที่รองรับการอพยพส่วนราชการ ครอบคลุมส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ล่วงหน้า โดยการดำเนินการอพยพให้เป็นไปตามแผนอพยพส่วนราชการ เพื่อให้สามารถบริการประชาชน ได้ตามปกติ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบและเครื่องมือสนับสนุนการเผชิญเหตุ

1) แนวทางปฏิบัติในการสื่อสารและโทรคมนาคม

(1) การเตรียมความพร้อมด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม

การเตรียมความพร้อมด้านระบบและเครื่องมือสื่อสาร องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มอบหมายให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้กำกับดูแลและใช้งานความถี่ วิทยุ 156.150 MHz เพื่อใช้เป็นความถี่วิทยุกลางสำหรับติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน สำหรับการประสานงาน ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนกิจการ อื่นๆ ในภาวะปกติ และในภาวะไม่ปกติ โดยกำหนดให้เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือผู้ที่ได้รับ มอบหมายเป็นผู้ควบคุมดูแลการใช้งานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

(2) การปฏิบัติงานด้านสื่อสารและโทรคมนาคมกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน

(2.1) จัดตั้งศูนย์สื่อสารและจัดให้มีระบบสื่อสารหลัก ระบบสื่อสารรอง และระบบสื่อสารอื่นๆ ที่จำเป็นให้ใช้งานได้ตลอด 24 ชั่วโมง ให้สามารถเชื่อมโยงระบบสื่อสารดังกล่าวกับหน่วยงานอื่นได้ตามปกติโดยเร็ว อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

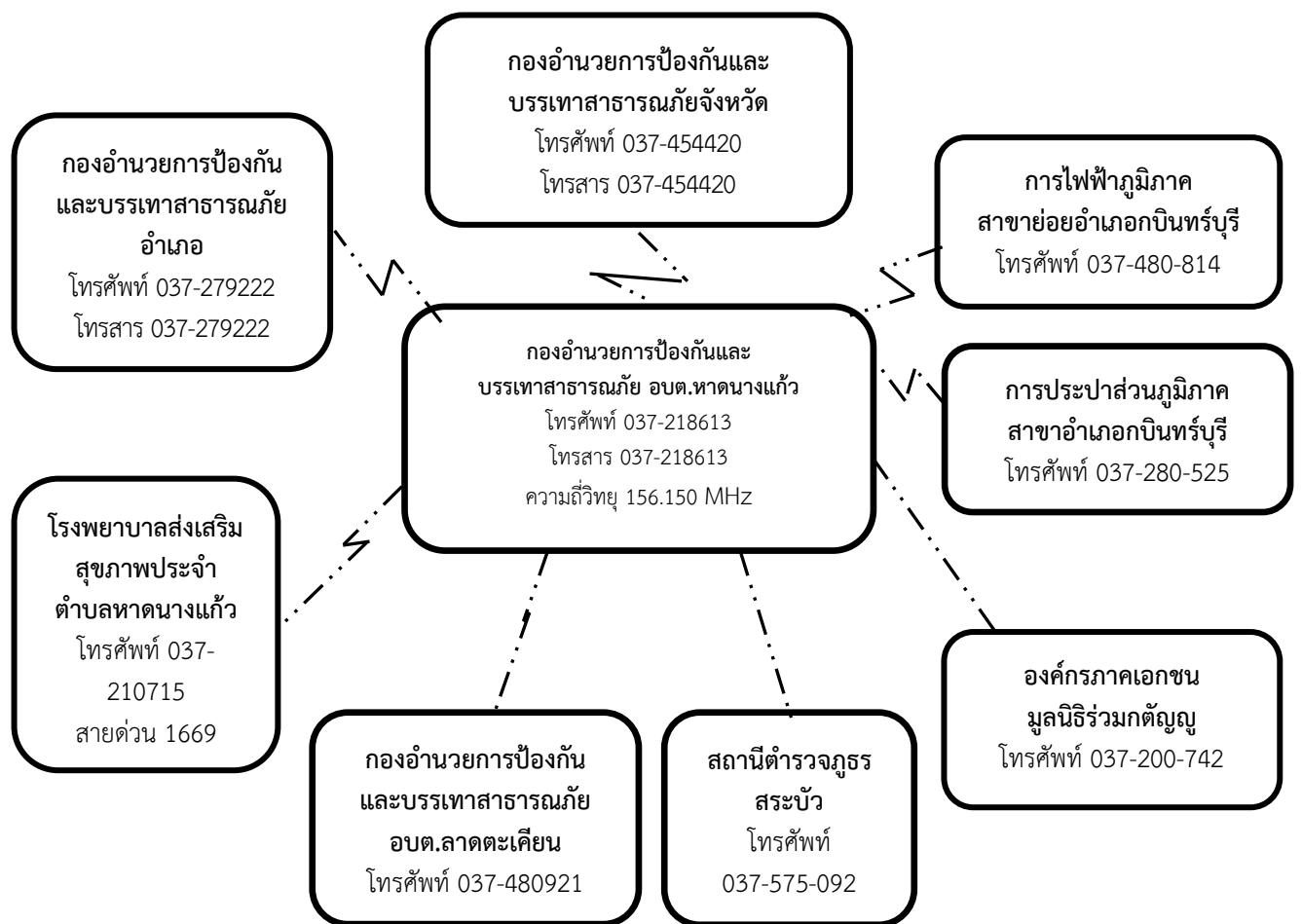
(2.2) ใช้โครงข่ายสื่อสารทางโทรศัพท์ โทรสาร และวิทยุสื่อสารเป็นหน่วยงานหลัก

◆ หน่วยงานหลักที่วางระบบสื่อสารในภาวะฉุกเฉิน ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล หาดนางแก้ว หมายเลขโทรศัพท์ 037 218613 โทรสาร 037 218613

◆ หน่วยงานสนับสนุน ได้แก่

ลำดับที่	ชื่อหน่วยงาน	นามเรียกขาน	ความถี่วิทยุ	โทรศัพท์	โทรสาร	หมายเหตุ
----------	--------------	-------------	--------------	----------	--------	----------

1	อบต.วังตาล			037 282671	037 218624	
ลำดับที่	ชื่อหน่วยงาน	นามเรียกขาน	ความถี่วิทยุ	โทรศัพท์	โทรสาร	หมายเหตุ
2	อบต.ลาดตะเคียน			037 480921	037 480921	
3	อบต.กบินทร์			037 283971	037 283971	
4	สภ.สระบัว	สระบัว	152.550	037 575092		
5	โรงพยาบาล กบินทร์บุรี	กบินทร์ 2	155.670	037 291369		
6	มูลนิธิสัจจพุทธ ธรรม (กบินทร์บุรี)	สัจจะ	168.275	037 281411		

แผนภาพที่ 5-4 : ผังสื่อสารในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

(2) แนวทางปฏิบัติในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในภาวะฉุกเฉิน

ให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เป็นหน่วยงานหลัก ดำเนินการ ดังนี้

(2.1) เผยแพร่ข่าวสารที่คาดว่าจะเกิดหรือเกิดสาธารณภัยให้ส่วนราชการและประชาชนได้รับรู้ และเข้าใจสถานการณ์ (Situation Awareness) ในทุกระยะการจัดการภัย โดยผ่านช่องทางการสื่อสารที่กำหนดไว้ เช่น โทรศัพท์ วิทยุ หอกระจายข่าว สื่อสังคมออนไลน์ ฯลฯ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็ว เป็นปัจจุบันและทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่น และลดความตื่นตระหนกที่เกิดจากการรับรู้ และความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง

(2.2) จัดตั้งศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม (Join Information Center : JIC) ณ พื้นที่ที่เกิดเหตุ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ของศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม เพื่อทำหน้าที่ประสานข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมการจัดการเหตุฉุกเฉินและเป็นศูนย์ที่อยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ สามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา จึงเป็นศูนย์กลางของการติดต่อสำหรับสื่อข่าวสารทุกประเภทที่ได้รับการกลั่นกรอง และรับรองข้อมูล เพื่อกระจายข้อมูลข่าวสารให้เกิดความถูกต้อง รวดเร็ว เป็นปัจจุบัน และต่อเนื่อง โดยให้เจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะควรต้องเข้ามาอยู่รวมกันในศูนย์ประสานข้อมูลร่วม

(2.3) ตรวจสอบยืนยันความถูกต้องของข้อมูลการเกิดภัยจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน อาสาสมัครแจ้งเตือนภัย กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับเหนือขึ้นไป รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนแจ้งเตือนภัยผ่านช่องทางการสื่อสารทุกชนิด

(2.4) ดำเนินการแจ้งเตือนการเกิดภัยไปยังชุมชนพื้นที่ที่ประสบภัยและพื้นที่ข้างเคียง โดยสื่อ ข่ายการสื่อสาร เครื่องมืออุปกรณ์การเตือนภัยที่มีอยู่ของชุมชน เช่น วิทยุชุมชน หอกระจายข่าว หอเตือนภัย โทรโข่ง เป็นต้น

(2.5) ข้อมูลการแจ้งเตือนภัยนั้นต้องชัดเจน ทันเวลา ถูกต้อง และเข้าใจง่าย เป็นข้อมูลที่บอกถึง อันตรายที่กำลังเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สิน อันได้แก่ ลักษณะ ขนาด จุดที่เกิดภัย รัศมีความเสียหายตามพื้นที่การ ปกครอง ช่วงเวลา ระยะเวลา ภัยจะรุนแรงยิ่งขึ้นหรือไม่ และประชาชนต้องปฏิบัติอย่างไร หรือต้องมีการอพยพ หรือไม่ รวมทั้งวิธีการแจ้งเหตุ หมายเลขโทรศัพท์ และการสื่อสารอื่นๆ โดยแจ้งเตือนภัยจนกว่าสถานการณ์ภัย จะสิ้นสุด

(2.6) ในกรณีเกิดไฟฟ้าดับ การสื่อสาร เครื่องมือ สัญญาณเตือนภัยไม่สามารถใช้ได้ให้ใช้สัญลักษณ์ การเตือนภัย เช่น ธง นกหวีด หรือการเตือนภัยอื่นที่ได้มีการซักซ้อมความเข้าใจกับประชาชนไว้แล้ว

(3) แนวทางปฏิบัติในการบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command)

ให้นำหลักการของระบบการบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command System : ICS) มาประยุกต์ ใช้เป็นเครื่องมือในการสั่งการ ควบคุม และประสาน ความร่วมมือของแต่ละหน่วยงานในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน และเป็นระบบปฏิบัติการในการระดมทรัพยากรไปยังที่เกิดเหตุเพื่อให้สามารถปกป้องชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งแวดลอมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ โดยให้ทุกส่วนราชการ หน่วยงาน และภาคเอกชนใช้ระบบบัญชาการเหตุการณ์เป็นระบบมาตรฐานในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน องค์การบริหาร ส่วนตำบลหาดนางแก้ว ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติโดยใช้หลักการบัญชาการเหตุการณ์ไว้ ดังนี้

(3.1) วัตถุประสงค์การบัญชาการเหตุการณ์

- (1) ความปลอดภัยทั้งผู้ประสบภัยและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
- (2) ใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ
- (3) การจัดการสาธารณภัยมีประสิทธิภาพ

(3.2) การปฏิบัติเมื่อเกิดสาธารณภัย

(3.2.1) การรายงานตัวและทรัพยากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ให้เจ้าหน้าที่เจ้าพนักงาน และอาสาสมัครต่างๆ ที่มาร่วมปฏิบัติงานเข้ารายงานตัว ที่ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นในพื้นที่ที่เกิดภัย ก่อนรับมอบภารกิจและพื้นที่รับผิดชอบไปปฏิบัติ

(3.2.2) การเข้าควบคุมสถานการณ์ คำนึงถึงหลักการ ดังนี้

(1) การปฏิบัติในระยะ 24 ชั่วโมงแรก เน้นการค้นหาผู้รอดชีวิตการรักษาพยาบาล ผู้บาดเจ็บ น้ำดื่ม อาหารปรุงสำเร็จ เสื้อผ้า ฯลฯ

(2) การปฏิบัติในระยะ 24-48 ชั่วโมง (1-2 วัน) เน้นการค้นหาผู้รอดชีวิต และทรัพย์สิน สืบหาญาติ จัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว การรักษาพยาบาล การจัดการศพ อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค เครื่องครัว

(3) การปฏิบัติในระยะ 48-72 ชั่วโมง (2-3 วัน) เน้นการค้นหาผู้รอดชีวิต การสืบหาญาติ การรักษาพยาบาล การจัดการศพ การสงเคราะห์เบื้องต้น เงินชดเชย การค้นหาทรัพย์สิน และข้อมูลการให้ความช่วยเหลือ ฯลฯ

(4) การปฏิบัติการค้นหาหลังระยะ 72 ชั่วโมงขึ้นไป (หลัง 3 วันขึ้นไป) ให้พิจารณา สนับสนุนการปฏิบัติการค้นหาในระยะ 1-3 วันแรก โดยเน้นการช่วยเหลือชีวิตคนก่อน ตามด้วยทรัพย์สิน พร้อมทั้ง สนับสนุนการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมและทั่วถึง ตลอดจนการสืบเปลี่ยนกำลังพลเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่าง ต่อเนื่อง ฯลฯ

(3.2.3) การควบคุมสถานการณ์และการเผชิญเหตุ

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ได้วางแผนการเผชิญเหตุสาธารณภัย ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบโดยกำหนดโครงสร้างองค์กร ข้อมูลการสนับสนุนการตัดสินใจ การควบคุม การสั่งการ และการใช้แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อให้การจัดการในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

(1) การรับแจ้งเหตุและการรายงาน

ให้ผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ทั้งด้านสถานการณ์สาธารณภัย ด้านการปฏิบัติการระงับบรรเทาสาธารณภัย ด้านการให้ความช่วยเหลือ และด้านอื่นๆ ที่จำเป็น โดยคำนึงถึง ความถูกต้อง ชัดเจน รวดเร็ว โดยให้ชุมชน/หมู่บ้านสำรวจความเสียหายและความต้องการเบื้องต้นตามแบบ รายงานเหตุด่วนสาธารณภัย แล้วรายงานต่อกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบล หาดนางแก้ว

(2) การประเมินสถานการณ์ในภาวะฉุกเฉิน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

(2.1) นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์สถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้น

(2.2) กำหนดแนวทางปฏิบัติ เลือกทางที่ดีที่สุดและมีความเสี่ยงน้อยที่สุด

(2.3) มีการคาดการณ์เพิ่มเติมในเรื่องปัจจัยความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น การขอรับการ

สนับสนุนเพิ่มเติม

(2.4) การจัดการข้อมูล ให้หัวหน้าทีมเป็นผู้นำในการสอบถามสำรวจข้อมูล สถานที่ สิ่งที่เป็นอันตรายต่อนักกู้ภัย พร้อมทั้งบันทึกวัน เวลา ชื่อที่อยู่ผู้ให้ข้อมูล และรายงานข้อมูลให้ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วทราบ มีการบรรยายสรุปให้ลูกทีมทราบ กำหนดพื้นที่ อันตราย พื้นที่ปฏิบัติการ พื้นที่ปลอดภัย รวมทั้งจัดระบบต่างๆ ได้แก่ แก๊ส ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น ซึ่งเป็นอันตราย ต่อนักกู้ภัย

(2.5) การสั่งการ ผู้สั่งการต้องเป็นคนเดียวที่สามารถชี้แจงการปฏิบัติได้ การสั่งการต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ มีความมั่นใจและเด็ดขาด หัวหน้าหน่วยหรือผู้ควบคุมชุดปฏิบัติการต้องรายงานตัวต่อผู้อยู่ในเหตุการณ์ และต่อผู้บัญชาการเหตุการณ์ ณ จุดเกิดเหตุ ทั้งก่อนการปฏิบัติและภายหลังเสร็จสิ้นภารกิจ

(2.6) การรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้อง สาเหตุของการเกิดเหตุการณ์ ผลการปฏิบัติ รวมทั้งแนวทางการแก้ไขและนำข้อเสนอแนะมาวิเคราะห์

(3) การจัดการในภาวะฉุกเฉิน

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วกำหนดโครงสร้างองค์กรปฏิบัติรับผิดชอบในการจัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินในแบบโครงสร้างของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว (การจัดการสาธารณภัยระดับ ๑) โดยมีผู้อำนวยการท้องถิ่นเป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีอำนาจในการควบคุม สั่งการ และบัญชาการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ หากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ลูกกลมขยายเป็นวงกว้าง ประชาชนได้รับผลกระทบจำนวนมากและผู้อำนวยการจังหวัดตัดสินใจยกระดับการจัดการสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เป็นการจัดการสาธารณภัยขนาดกลาง (ระดับ ๒) ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว จะรับข้อสั่งการจากกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดไปปฏิบัติ โดยได้กำหนดรูปแบบองค์กรปฏิบัติในระดับพื้นที่ ตามตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 : รูปแบบองค์กรปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับพื้นที่

ระดับการจัดการ สาธารณภัย	องค์กรรับผิดชอบ การจัดการสาธารณภัย ในภาวะปกติ	องค์กรรับผิดชอบ ในภาวะฉุกเฉิน (เมื่อเกิด หรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัย)	ผู้บัญชาการ (ผู้มีอำนาจ ตามกฎหมาย)
ระดับ 1 (อำเภอ/เทศบาล เข้าควบคุมสถานการณ์)	กองอำนาจการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ - กอปภ.ทน.แห่ง - กอปภ.ทม.แห่ง - กอปภ.ทต.แห่ง กองอำนาจการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยอำเภอ (กอปภ.อ.) จำนวน 1 แห่ง	- ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น โดย กอปภ.อปท. จัดตั้ง - ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์อำเภอ (ศบก.อ.) จำนวน 1 แห่ง โดย กอปภ.อ. จัดตั้ง	ผู้อำนวยการท้องถิ่น ผู้อำนวยการอำเภอ

(4) การค้นหาและช่วยชีวิต

- กำหนดเขตและกันเขตพื้นที่ประสบภัย ห้ามไม่ให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเข้าพื้นที่ประสบภัย

- สนธิกำลังเข้าปฏิบัติการค้นหาช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยเร็ว โดยส่งใช้หน่วย กู้ชีพกู้ภัยเข้าปฏิบัติการในพื้นที่ประสบภัย พร้อมอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ที่จำเป็นในการกู้ชีพกู้ภัย

- กรณีมีสถานการณ์รุนแรง ควรจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้

ในการกู้ภัย

ตารางที่ 5-2 : การปฏิบัติขณะเกิดภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
1	จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น	ส่วนอำนวยการ	อบต.หาดนางแก้ว
2	รับแจ้งเหตุและรายงานสถานการณ์ จัดเตรียมเจ้าหน้าที่เพื่อรับแจ้งเหตุและรายงานสถานการณ์ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว และกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอทราบเพื่อจะได้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยและประกาศเขตพื้นที่การให้ความช่วยเหลือฯ ต่อไป จนกว่าสถานการณ์สิ้นสุด	ส่วนอำนวยการ	สำนักปลัด งานป้องกันฯ
3	ออกสำรวจพื้นที่และประเมินสถานการณ์ จัดชุดเคลื่อนที่เร็วเข้าสำรวจพื้นที่และประเมินสถานการณ์ เพื่อวางแผนรับมือกับสถานการณ์ภัย	ส่วนอำนวยการ	งานป้องกันฯ กองช่าง อปพร.
4	ประเมินสถานการณ์ในภาวะฉุกเฉิน วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์การเกิดสาธารณภัยเพื่อการตัดสินใจแก้ปัญหา โดยพิจารณาเรื่องความรุนแรง ระยะเวลาการเกิดภัย พื้นที่และประชาชนผู้ที่ได้รับผลกระทบ ความเปราะบางและความสามารถของพื้นที่ในการรับภัย แนวโน้มการเกิดภัยซ้ำขึ้นอีก ภัยที่ตามมา รวมถึงภัยที่มีความซับซ้อน เพื่อกำหนดแนวทางการตอบโต้และการแจ้งเตือนภัย	ส่วนอำนวยการ	สำนักปลัด งานป้องกันฯ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส.อบต.
5	บริหารจัดการข้อมูลข่าวสารในภาวะฉุกเฉินอย่างถูกต้อง ชัดเจน และเป็นระบบ	ส่วนอำนวยการ	สำนักปลัด งานป้องกันฯ
6	แจ้งเตือนประชาชน (1) ตรวจสอบข้อมูลยืนยันความถูกต้องของการเกิดสาธารณภัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกแหล่ง ก่อนแจ้งเตือนผ่านช่องทางการสื่อสารทุกชนิด (2) ดำเนินการแจ้งเตือนภัยไปยังชุมชนพื้นที่ประสบภัยและพื้นที่ข้างเคียง โดยสื่อ ข่ายการสื่อสาร เครื่องมืออุปกรณ์เตือนภัยที่มีอยู่ของชุมชน เช่น วิทยุชุมชน หอกระจายข่าว หอเตือนภัย โทรโข่ง เป็นต้น (3) ข้อมูลการแจ้งเตือนภัยต้องชัดเจน ทันท่วงที ถูกต้อง และเข้าใจง่าย บ่งบอกถึงอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สิน	ส่วนอำนวยการ	สำนักปลัด งานป้องกันฯ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส.อบต.

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
	<p>วิธีการปฏิบัติของประชาชน รวมทั้งวิธีการแจ้งเหตุ โดยต้องแจ้งเตือนจนกว่าสถานการณ์ภัยจะสิ้นสุด</p> <p>(4) ในกรณีเกิดไฟฟ้าดับ การสื่อสาร เครื่องมือ สัญญาณเตือนภัยไม่สามารถใช้ได้ ให้ใช้สัญลักษณ์การเตือนภัย เช่น ธง นกหวีด หรือการเตือนภัยอื่นที่ได้มีการซักซ้อมความเข้าใจกับประชาชนไว้แล้ว เป็นต้น</p>		
7	<p>อพยพผู้ประสบภัย</p> <p>กรณีเมื่อเกิดหรือใกล้จะเกิดสาธารณภัยในพื้นที่ และมีผู้อยู่อาศัยในพื้นที่นั้นจะเกิดอันตราย โดยอพยพเฉพาะเท่าที่จำเป็นแก่การป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย พร้อมทั้งรายงานผู้อำนวยการท้องถิ่น ผู้อำนวยการอำเภอ ตามลำดับ</p>	ส่วนปฏิบัติการ	<p>สำนักปลัด งานป้องกันฯ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส.อบต.</p>
8	<p>กำหนดพื้นที่เตรียมปฏิบัติการ (Staging Area)</p> <p>เป็นพื้นที่เตรียมปฏิบัติการจัดตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่จัดเก็บและพักรอชั่วคราวของทรัพยากร (วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรกล ยานพาหนะ) ที่ได้มาและพร้อมใช้ เพื่อรอการส่งใช้ทรัพยากร</p>	ส่วนอำนวยความสะดวก	<p>สำนักปลัด งานป้องกันฯ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส.อบต.</p>
9	<p>ระดมทรัพยากรเข้าสนับสนุนการจัดการสาธารณภัย</p> <p>(1) ระดมทรัพยากร ทั้งกำลังคน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรกลมายังจุดรวบรวมทรัพยากรเพื่อรอรับการมอบหมายภารกิจให้พร้อมใช้ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อรอการส่งใช้เข้าสนับสนุนการปฏิบัติการในพื้นที่ประสบภัย</p> <p>(2) ระดมทรัพยากรเข้าพื้นที่เตรียมปฏิบัติการ (Staging Area) พร้อมทั้งจัดเตรียม เครื่องจักรกล ยานพาหนะ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และพลังงาน เพื่อจัดการสาธารณภัย</p>	ส่วนสนับสนุน	<p>สำนักปลัด งานป้องกันฯ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส.อบต. อปพร. อสม.</p>
10	<p>กำหนดและแบ่งโซนพื้นที่ในการสนับสนุนการเผชิญเหตุ</p> <p>ออกเป็น.....โซน ประกอบด้วย</p> <p>โซนที่ 1 ประกอบด้วย หมู่ 1 มีผู้ใหญ่บ้านหมู่ 1 รับผิดชอบพื้นที่</p> <p>โซนที่ 2 ประกอบด้วย หมู่ 2,3 มีผู้ใหญ่บ้านหมู่ 2,3 รับผิดชอบพื้นที่</p> <p>โซนที่ 3 ประกอบด้วย หมู่ 4 มีผู้ใหญ่บ้านหมู่ 4 รับผิดชอบพื้นที่</p> <p>โซนที่ 4 ประกอบด้วย หมู่ 5 มีผู้ใหญ่บ้านหมู่ 5 รับผิดชอบพื้นที่</p> <p>โซนที่ 5 ประกอบด้วย หมู่ 6 มีผู้ใหญ่บ้านหมู่ 6 รับผิดชอบพื้นที่</p>	ส่วนอำนวยความสะดวก	<p>สำนักปลัด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส.อบต.</p>

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
	<p>โซนที่ 6 ประกอบด้วย หมู่ 7 มีผู้ใหญ่บ้านหมู่ 7 รับผิดชอบพื้นที่</p> <p>หมายเหตุ : สามารถปรับโซนพื้นที่ได้ตามสถานการณ์และขนาดของพื้นที่</p>		
11	<p>จัดชุดปฏิบัติการเคลื่อนที่เร็วเข้าปฏิบัติการจัดการสาธารณภัย</p> <p>สั่งให้หน่วยกู้ชีพกู้ภัยเข้าปฏิบัติการในพื้นที่ประสบภัยเพื่อควบคุมสถานการณ์ไม่ให้ลุกลามขยายตัวให้เจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน และอาสาสมัครต่างๆ ที่มาร่วมปฏิบัติงานเข้ารายงานตัวที่ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ก่อนรับมอบภารกิจและพื้นที่รับผิดชอบไปปฏิบัติ รวมถึงเครื่องมือ อุปกรณ์ในการเข้าสนับสนุนจัดการสาธารณภัย</p>	ส่วนปฏิบัติการ	งานป้องกันฯ กองช่าง อปพร.
12	<p>การเผชิญเหตุ</p> <p>(1) การปฏิบัติการระยะ 24 ชั่วโมงแรก ให้ความสำคัญในการค้นหาผู้รอดชีวิตเป็นลำดับแรก ต่อด้วยการรักษาพยาบาลบาดเจ็บมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้</p> <p>(1.1) กำหนดเขตและกันเขตพื้นที่ประสบภัย ห้ามมิให้ผู้ที่ไม่มีความรู้และมีความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องเข้าพื้นที่ประสบภัยโดยเด็ดขาด</p> <p>(1.2) สนธิกำลังเข้าปฏิบัติการค้นหาช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยเร็ว ดังนี้</p> <p>(1.2.1) สั่งการให้หน่วยกู้ชีพกู้ภัยที่มีศักยภาพเข้าปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัย</p> <p>(1.2.2) สั่งการให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเครื่องมือเครื่องจักรที่จำเป็นในการกู้ชีพกู้ภัย เข้าปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัย</p> <p>(1.2.3) อพยพประชาชนและสัตว์เลี้ยงตามความจำเป็นของสถานการณ์ภัย</p> <p>(1.2.4) กรณีพื้นที่ใดเป็นพื้นที่วิกฤต ไม่สามารถเข้าพื้นที่ โดยทางรถยนต์หรือทางเรือได้ ให้ประสานขอรับการสนับสนุนเฮลิคอปเตอร์จากหน่วยงานทหารหรือตำรวจในพื้นที่หรือพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเร่งด่วน</p> <p>(1.2.5) จัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราวแก่ผู้ประสบภัยที่บ้านเรือนเสียหายอย่างเร่งด่วนเป็นลำดับแรก และจัดระเบียบศูนย์พักพิงชั่วคราว พร้อมทั้งลงทะเบียนผู้อพยพ</p>	ส่วนปฏิบัติการ	สำนักปลัด งานป้องกันฯ กองช่าง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส.อบต. อปพร.

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
	<p>(1.2.6) ระดมกำลังแพทย์และพยาบาลจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลใกล้เคียง เข้าช่วยปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัย</p> <p>(1.27) กรณีโครงสร้างพื้นฐานได้รับความเสียหายให้เร่งซ่อมแซมเส้นทางคมนาคม ระบบสื่อสาร ไฟฟ้า และประปาแล้วแต่กรณี ให้สามารถใช้งานได้หรือจัดทำระบบสำรองเพื่อให้ชุดปฏิบัติการสามารถปฏิบัติงานในพื้นที่ได้</p> <p>(1.2.8) จัดเตรียมเครื่องอุปโภคบริโภคพื้นฐานตลอดจนจัดหาอาหารที่ปรุงสำเร็จ น้ำดื่ม เครื่องยุงชีวะที่จำเป็นให้แก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัยให้เพียงพอและทั่วถึง</p> <p>(2) การปฏิบัติการระยะ 24-48 ชั่วโมง (1-2 วัน) ให้ความสำคัญในการค้นหาผู้รอดชีวิตและทรัพย์สิน การสืบหาญาติ การจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว การรักษาพยาบาล การจัดการศพ อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค เครื่องครัว ข้อมูลสถานการณ์มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้</p> <p>(2.1) สำรวจความต้องการของผู้ประสบภัยในเบื้องต้นเพื่อกำหนดมาตรการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องในช่วงระหว่างเกิดภัยและจัดทำบัญชีการช่วยเหลือผู้ประสบภัย</p> <p>(2.2) จัดเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาลและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นมายังพื้นที่ประสบภัยและเตรียมสถานพยาบาลสำรองให้เพียงพอ</p> <p>(2.3) จัดส่งปัจจัยสี่ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อาหาร น้ำดื่ม เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค เป็นต้น มายังศูนย์พักพิงชั่วคราว</p> <p>(2.4) ตรวจสอบเส้นทางคมนาคมที่ได้รับความเสียหายจากสาธารณภัย พร้อมทั้งติดป้ายเตือน หรือวางแผนปิดกั้นช่องทางจราจรให้ประชาชนผู้ใช้เส้นทางทราบ จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจหรืออาสาสมัครอำนวยความสะดวกการจราจรในจุดอันตราย</p> <p>(2.5) รักษาความสงบเรียบร้อยและจัดการจราจรในพื้นที่ประสบภัยและศูนย์พักพิงชั่วคราว</p> <p>(2.6) ตั้งศูนย์ข้อมูลผู้ประสบภัย เพื่อรวบรวมและเป็นแหล่งข้อมูลในการติดต่อประสานงานให้ประชาชนสามารถสอบถามข้อมูลผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตได้</p> <p>(3) การปฏิบัติการระยะ 48-72 ชั่วโมง (2-3 วัน) ให้ความสำคัญกับการค้นหาผู้รอดชีวิตอย่างต่อเนื่องจากปฏิบัติการระยะ 24-48 ชั่วโมงแรก การสืบหาญาติ การรักษาพยาบาล</p>	ส่วนปฏิบัติการ	สำนักปลัด งานป้องกันฯ กองช่าง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส.อบต. อปพร. อสม.

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
	<p>การจัดการศพ การสงเคราะห์เบื้องต้น อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค เงินชดเชย การค้นหาทรัพย์สิน และข้อมูลการให้ความช่วยเหลือ มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้</p> <p>(3.1) กรณีมีผู้เสียชีวิตจำนวนมากให้จัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ เก็บรักษาศพในระยะแรก (วัดและตู้แช่ศพ) พร้อมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจชันสูตรเบื้องต้น บันทึกข้อมูลศพ การเก็บรักษาหลักฐาน และเตรียมข้อมูลทั้งหมดเพื่อการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล</p> <p>(3.2) การจัดหน่วยบริการประกันสังคมเคลื่อนที่และให้บริการทางการแพทย์</p> <p>(3.3) การประเมินสถานการณ์ภัยอย่างใกล้ชิด ตลอดจนประสานการช่วยเหลือ รับเรื่องราวร้องทุกข์ ประสานรับข้อมูล ความเสียหายเบื้องต้น ความต้องการเบื้องต้น</p> <p>(4) การปฏิบัติภาระยะ 72 ชั่วโมง (3 วัน) ขึ้นไป ให้พิจารณาสนับสนุนการปฏิบัติภาระยะ 24 ชั่วโมงแรก (1 วัน) เป็นลำดับแรกก่อนการปฏิบัติภาระยะ 24-48 ชั่วโมง (1-2 วัน) และการปฏิบัติภาระยะ 48-72 ชั่วโมง (2-3 วัน) ตามลำดับ โดยเน้นการช่วยเหลือชีวิตคนก่อน ตามด้วยทรัพย์สิน พร้อมทั้งสนับสนุนการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมและทั่วถึง ตลอดจนการสืบเปลี่ยนกำลังพลเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง</p>		
13	ปกป้องสถานที่สำคัญ เช่น โรงพยาบาล โรงเรียน วัด เขตพระราชฐาน แหล่งโบราณสถาน (ถ้ามี) เป็นต้น และปกป้องระบบสาธารณูปโภค เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบประปา เป็นต้น	ส่วนปฏิบัติการ	งานป้องกันฯ กองช่าง อปพร.
14	การจัดตั้งและบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว (กรณีที่มีการอพยพ)	ส่วนสนับสนุน	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง
15	<p>สงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย</p> <p>สงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยและจัดส่งปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อาหาร น้ำดื่ม และเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น ไปยังพื้นที่ประสบภัย</p>	ส่วนสนับสนุน	สำนักปลัด กองคลัง
16	การประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือในช่วงขณะเกิดภัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่สำรวจและจัดทำข้อมูลความต้องการของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น และรายงานให้อำเภอเพื่อประกอบการร้องขอการสนับสนุน และนำไปกำหนดเป็นมาตรการและแนวทางในการช่วยเหลือ เช่น ความช่วยเหลือ	ส่วนอำนวยการ	สำนักปลัด กองช่าง

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
	ด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูล เป็นต้น		
17	จัดตั้งศูนย์ประสานข้อมูลร่วม (Joint Information Center : JIC) ณ พื้นที่ที่เกิดเหตุ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ของศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม เพื่อทำหน้าที่ประสานข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมการจัดการเหตุฉุกเฉิน และเป็นศูนย์ที่อยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ สามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา จึงเป็นศูนย์กลางของการติดต่อสำหรับสื่อข่าวสารทุกประเภทที่ได้รับการกลั่นกรอง และรับรองข้อมูล เพื่อกระจายข้อมูลข่าวสารให้เกิดความถูกต้อง รวดเร็ว เป็นปัจจุบัน และต่อเนื่อง โดยให้เจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเข้ามาอยู่รวมกันในศูนย์ประสานข้อมูลร่วม	ศูนย์ข้อมูล ประชาสัมพันธ์ ร่วม	สำนักปลัด งานป้องกันฯ
18	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีมีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก จัดให้มีการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่การปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหรือ ตามบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - กำหนดให้มีสถานที่รองรับศพ เก็บรักษาศพ (วัดและตู้แช่ศพ) และการเคลื่อนย้ายศพ หรือนำศพไปตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ 	ส่วนปฏิบัติการ	สำนักปลัด อสม. รพ.สต.หาดนางแก้ว
19	เมื่อสถานการณ์ภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ยุติแล้ว ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นรายงานสถานการณ์ภัยให้ผู้อำนวยการอำเภอทราบ และเมื่อมีการประกาศหรือยืนยันสถานการณ์ภัยในพื้นที่ยุติลงแล้ว ให้ดำเนินการอพยพประชาชนกลับที่ตั้งอย่างปลอดภัย	ส่วนอำนวยการ	สำนักปลัด งานป้องกันฯ
20	อพยพกลับ กรณีสถานการณ์ภัยยุติ เมื่อได้รับแจ้งข่าวการยกเลิกสถานการณ์ภัยอย่างชัดเจน ให้ผู้นำชุมชนหรือกลุ่มผู้นำอพยพรีบแจ้งผู้อพยพเพื่อเตรียมความพร้อมในการอพยพกลับไปสู่ที่อยู่อาศัยต่อไป โดยจัดระเบียบและลำดับก่อนหลังการอพยพกลับ พร้อมทั้งประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการควบคุมดูแลการอพยพกลับ	ส่วนปฏิบัติการ	สำนักปลัด กองช่าง กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ส.อบต. อปพร.
21	หากสถานการณ์ภัยมีความรุนแรง และหรืออาจจะเกิด ภัยซ้ำซ้อน เกินขีดความสามารถของ อปท. ให้ร้องขอขอรับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียงหรืออำเภอ ให้ประสานขอรับการสนับสนุนจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทา ภัย องค์การบริหารส่วนตำบลวังตาล องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน องค์การบริหารส่วนตำบลกบินทร์	ส่วนอำนวยการ	สำนักปลัด งานป้องกันฯ

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
	และกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป		

กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างระบบและแนวปฏิบัติในการบรรเทาทุกข์

(1) แนวทางปฏิบัติในการขอใช้เงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

เมื่อเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในพื้นที่ใด ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน และหลักเกณฑ์วิธีการที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์บรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติ แต่มิได้มุ่งหมายที่จะชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ใด ทั้งนี้ ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน หรือเป็นการซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิมอันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า โดยได้กำหนดวงเงินอุดหนุนราชการของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องสำหรับให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไว้ในระเบียบนี้ และให้การขอใช้เงินอุดหนุนราชการดำเนินการตามวิธีการและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบให้ถูกต้อง

(2) แนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ (Damage and Need Assessment : DANA)

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ประเมินสถานการณ์ความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือภายในพื้นที่ประสบภัยตามหลักการด้านมนุษยธรรมในเบื้องต้น (Early Recovery) เป็นการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในช่วงของการจัดการในภาวะฉุกเฉิน ขณะที่สถานการณ์สาธารณภัยกำลังดำเนินอยู่ โดยมีการประเมินความเสียหายทางกายภาพและการประเมินความต้องการรับความช่วยเหลือของผู้ที่ได้รับผลกระทบ (Damage and Need Assessment) หรือ DANA เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้อย่างครอบคลุม รวดเร็ว และตรงกับความต้องการของผู้รับความช่วยเหลือในระยะเวลาดำเนินการ เพื่อให้ผู้ประสบภัยสามารถดำรงชีวิตในสถานการณ์ สาธารณภัยดังกล่าวได้อย่างปลอดภัย และวิเคราะห์ความสามารถของผู้ประสบภัยในการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินด้วยตนเอง รวมทั้งความต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก เช่น ความช่วยเหลือด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูลความช่วยเหลือด้านสุขภาวะที่พึงอุปกรณียังชีพ เป็นต้น การประเมินนี้เป็นกระบวนการที่สำคัญในการปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรมและการช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้อยู่รอดปลอดภัย โดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

(2.1) การประเมินเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้น (initial assessment) ให้ดำเนินการภายใน 3 ชั่วโมงแรก โดยรวบรวมข้อมูลมาประเมินและวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้น (ข้อมูลก่อนเกิดภัย ข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ รายงานจากสื่อต่าง ๆ เอกสารสรุปข้อมูลสำคัญ เช่น ข้อมูลประชากร ข้อมูลทรัพยากร ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ประสบภัย ข้อมูลด้านการเกษตร เป็นต้น

(2.2) การประเมินแบบรวดเร็ว (rapid assessment) ให้ดำเนินการทันทีภายหลังจากเกิดสาธารณภัยต่อเนื่องไป 72 ชั่วโมง โดยเป็นการประเมินเพื่อรวบรวมข้อมูลความต้องการทรัพยากรที่จำเป็นต่างๆ ด้าน ทั้งผู้ประสบภัย โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งแวดล้อม และสิ่งที่ควรปฏิบัติหลังจากเกิดภัย ลำดับความสำคัญก่อน และหลังในการให้ความ

ช่วยเหลือเบื้องต้น เพื่อให้การดำเนินความช่วยเหลือมีประสิทธิภาพและทันต่อความต้องการในภาวะฉุกเฉิน โดยให้ความสำคัญกับการช่วยชีวิตเป็นความเร่งด่วนในลำดับแรก

(2.3) การประเมินแบบละเอียด (detailed assessment) ให้ดำเนินการเมื่อภาวะฉุกเฉินสิ้นสุดลงหรืออย่างน้อยภายใน 2 สัปดาห์ ขึ้นอยู่กับการเข้าถึงพื้นที่ประสบภัย ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อใช้ในการฟื้นฟูระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวได้อีกด้วย โดยต้องประเมินมูลค่าความเสียหายในมิติต่าง ๆ ทางกายภาพ โครงสร้างทางสังคม ประมาณการด้านการเงิน และเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่จะต้องใช้ในการให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องตามความจำเป็น ทั้งนี้ จำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาดำเนินการประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือในแต่ละด้าน

การประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ จะต้องมีความเชื่อมโยงกับการตอบสนองความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบตามหลักมาตรฐาน โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ ศาสนา กลุ่มเปราะบาง

เมื่อประเมินความเสียหายและทราบความต้องการความช่วยเหลือแล้ว ให้นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ความสามารถของผู้ประสบภัยในการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินด้วยตนเองและจัดทำรายงานสรุปเสนอผู้อำนวยการท้องถิ่นเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดความเสมอภาคและทั่วถึงรวมถึงการขอรับความต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก เช่น ความช่วยเหลือด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูล ความช่วยเหลือด้านสุขภาวะ ที่พักพิง อุปกรณ์ยังชีพ เป็นต้น

ทั้งนี้ ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ (Damage and Need Assessment : DANA) ตามภาคผนวก ด (ตัวอย่าง) แบบประเมินภัยพิบัติขั้นต้น ระยะที่ 1 (Initial Disaster Assessment Form)

(3) แนวทางปฏิบัติในการรับบริจาค

หากกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นต้องจัดให้มีการรับบริจาคเงินหรือทรัพย์สิน เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย ให้ดำเนินการตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

(1) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับบริจาคและการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(2) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2544

(3) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ทางราชการ พ.ศ. 2526

(4) ระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการว่าด้วยการรับบริจาคสิ่งของเหลือใช้ของศูนย์รับบริจาคเพื่อการสงเคราะห์ผู้เดือดร้อน พ.ศ. 2547

กรณีที่บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรใดจัดตั้งศูนย์รับบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย โดยที่บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรนั้นไม่ได้รับมอบภารกิจใดๆ จากกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ให้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขนย้ายและส่งมอบสิ่งของบริจาคเอง

(4) แนวทางปฏิบัติในการรายงานข้อมูล

เป็นการรายงานข้อมูลข่าวสารกรณีเกิดสาธารณภัย ให้ผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานพร้อมทั้งรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นทั้งด้านสถานการณ์สาธารณภัย ด้านการปฏิบัติการระงับบรรเทาสาธารณภัยด้านการให้ความช่วยเหลือ และด้านอื่น ๆ ที่จำเป็น โดยให้คำนึงถึงความถูกต้อง ความชัดเจน และรวดเร็ว ตามแนวทางปฏิบัติดังนี้

(4.1) ให้ผู้นำชุมชนสำรวจความเสียหายและความต้องการเบื้องต้น แล้วรายงานให้ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ และรวบรวมความเสียหายและความต้องการเบื้องต้น

(4.2) ให้ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว รายงานสถานการณ์สาธารณภัยต่อกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ/จังหวัด ตามลำดับชั้นที่เหนือขึ้นไป

(4.3) ให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว รายงานสถานการณ์สาธารณภัยต่อกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ/จังหวัด ตามลำดับชั้นที่เหนือขึ้นไป

(5) แนวทางปฏิบัติในการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

ศูนย์พักพิงชั่วคราวเป็นสถานที่ซึ่งได้จัดเตรียมไว้สำหรับผู้ประสบภัยที่จำเป็นต้องย้ายออกจากที่อยู่อาศัยเดิมเนื่องจากได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยจนไม่สามารถอาศัยอยู่ได้ ผู้บัญชาการเหตุการณ์จะสั่งการให้ดำเนินการเปิดศูนย์พักพิงขึ้น โดยผู้ประสบภัยจะอาศัยอยู่ชั่วคราวจนกว่าสถานการณ์ภัยจะยุติ หรือที่อยู่อาศัยเดิมจะได้รับการฟื้นฟู/มีการซ่อมสร้างให้สามารถอพยพกลับไปอาศัยได้

ทั้งนี้ การบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรฐานของแผนการบริหารจัดการศูนย์พักพิง โดยจะต้องสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานให้แก่ผู้ประสบภัยได้อย่างพอเพียง ทั้งการบริการด้านโภชนาการอาหาร และน้ำดื่ม ความปลอดภัย คุณภาพชีวิต สาธารณูปโภค รวมถึงสุขาภิบาลและสุขอนามัย โดยจะต้องดำเนินการ ดังนี้

5.1 การเปิดศูนย์พักพิงชั่วคราว

(1) จัดให้มีการทำทะเบียนผู้อพยพอย่างละเอียดโดยคำนึงถึงกลุ่มเปราะบางทางสังคม เพื่อให้ทราบความต้องการพื้นฐาน และความต้องการพิเศษของผู้อพยพ ทั้งข้อมูลประชากร ข้อมูลส่วนบุคคล และรายงานให้ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ทราบ

(2) จัดให้มีอาหาร น้ำดื่ม และความต้องการพิเศษอย่างพอเพียง เช่น นมเด็กทารก

(3) จัดให้มีการกำหนดพื้นที่อาศัยภายในศูนย์พักพิงชั่วคราวโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อพยพ ซึ่งหมายความรวมถึงข้อจำกัดทางการแพทย์ ประเด็นทางเพศสภาพ และมติหญิงชายด้วย

(4) ให้ศูนย์พักพิงชั่วคราวจัดให้มีระบบสาธารณูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อพยพ ให้เพียงพอ และทั่วถึง

(5) จัดให้มีระบบการแพทย์และสาธารณสุขสนับสนุนภายในศูนย์พักพิงเพื่อดูแลทั้งสุขภาพกาย และสุขภาพจิตของผู้อพยพ

5.2 การบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราว

(1) คัดเลือกสถานที่ตั้งศูนย์พักพิง โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ไม่เสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมซ้ำอีก ต้องมีการคมนาคมสะดวก มีความพร้อมของสาธารณูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า เป็นต้น เป็นพื้นที่ที่อยู่เหนือระดับน้ำท่วม และต้องมีพื้นที่เป็นคลังสินค้าของบริจาค พื้นที่สำหรับคลินิก และสำนักงาน

(2) การบริหารจัดการข้อมูลในศูนย์พักพิงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่สุดของการบริหารจัดการศูนย์พักพิง โดยข้อมูลที่จำเป็นต้องเก็บบันทึก ประกอบด้วย ข้อมูลประชากรผู้อพยพ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อพยพ ข้อมูลด้านธุรการ

(3) การจัดระเบียบศูนย์พักพิงชั่วคราวและการอำนวยความสะดวก

(3.1) ประสานงานล่วงหน้ากับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานที่ปลอดภัยสำหรับการอพยพ ในการจัดพื้นที่ให้เหมาะสมกับจำนวนประชาชนที่จะอพยพเข้ามา หากเนื้อที่ไม่เพียงพอจะต้องจัดหาสถานที่ปลอดภัยแห่งอื่นไว้รองรับ โดยศึกษาจากฐานข้อมูลประชากรในชุมชนหรือหมู่บ้านเป้าหมาย

(3.2) จัดเตรียมสถานที่ให้มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้แก่ ผู้อพยพตามมาตรฐานขั้นต่ำ

(3.3) จัดแบ่งพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนของแต่ละครอบครัวหรือของแต่ละชุมชนให้เป็นระเบียบ เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การสื่อสาร การส่งเคราะห์ และการเก็บข้อมูล

(3.4) จัดระเบียบเวรยามโดยอาจประสานงานขอกำลังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่หรือใช้กำลังจากหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนหรือจัดหาอาสาสมัครจากประชาชนผู้อพยพ เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ผู้อพยพ

(4) การดูแลความปลอดภัยบ้านเรือนของผู้อพยพ

ศูนย์พักพิงชั่วคราวควรประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เพื่อจัดกำลังสายตรวจไปดูแลบ้านเรือนของผู้อพยพเป็นระยะๆ หากกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอศูนย์พักพิงชั่วคราวอาจขอรับกำลังสนับสนุนจากหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนหรือจัดหาอาสาสมัครจากประชาชนผู้อพยพ แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือข้อมูลสถานการณ์ภัยพิบัติที่เป็นปัจจุบัน ภายหลังจากเสร็จภารกิจควรนำข้อมูลกลับมารายงานหัวหน้าศูนย์พักพิงชั่วคราว เพื่อแจ้งข้อมูล/ข่าวสารแก่ผู้อพยพโดยเร็ว จะทำให้ผู้อพยพหมดความกังวลในความปลอดภัยในทรัพย์สินของตน

(5) การอำนวยความสะดวกแก่ผู้อพยพ

ดูแลด้านความสะดวกให้ถูกสุขลักษณะ จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น น้ำบริโภค น้ำอุปโภค กระแสไฟฟ้า ให้เพียงพอกับความต้องการ จัดสัดส่วนพื้นที่รักษาพยาบาล พื้นที่ซักล้าง พื้นที่ตากผ้า พื้นที่ออกกำลังกาย พื้นที่สนทนาการ พื้นที่ประกอบศาสนกิจให้สอดคล้องกับจำนวนผู้อพยพ และการจัดระบบรับของบริจาค โดยจัดให้มีสถานีรับบริจาค สำรวจความต้องการรับของบริจาค ตามลำดับความสำคัญสำหรับแต่ละครอบครัว หรือแต่ละกลุ่ม เมื่อมีของบริจาคมาถึงให้พยายามกระจายแก่ผู้อพยพตามความต้องการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(6) การแจ้งความเคลื่อนไหวของสถานการณ์

ศูนย์พักพิงชั่วคราวควรติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องจากทางสื่อทุกทางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาแจ้งแก่ผู้อพยพทุกระยะ เพื่อให้ผู้อพยพผ่อนคลายความวิตกกังวล และเมื่อมีข่าวสารยืนยันอย่างชัดเจนจากผู้บังคับบัญชาถึงการยกเลิกสถานการณ์ให้รีบแจ้งผู้อพยพเตรียมพร้อมในการอพยพกลับสู่ที่ตั้งต่อไป

กำหนดให้กองสวัสดิการและสังคมหรือกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (กรณีเทศบาล) หรือส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล) เป็นหน่วยรับผิดชอบหลักในการบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราว และประสานงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนยานพาหนะ เครื่องมืออุปกรณ์ ระบบสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งประสานงานกับกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ และจังหวัด เพื่อประสานการปฏิบัติในการจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

5.3 การปิดศูนย์พักพิงชั่วคราว

เมื่อสถานการณ์ภัยยุติ และผู้อพยพสามารถอพยพกลับไปยังที่อยู่อาศัยเดิมหรือที่อยู่อาศัยใหม่ ให้ดำเนินการ

(1) จัดให้มีการแจ้งการปิดศูนย์พักพิงชั่วคราวให้ผู้อพยพทราบล่วงหน้า พร้อมจัดทำทะเบียนผู้อพยพกลับอย่างเป็นระบบ

(2) ประสานการเตรียมความพร้อมอพยพกลับตามแผนการส่งกลับ

(3) ให้มีแจ้งประกาศปิดศูนย์พักพิงชั่วคราวอย่างเป็นทางการ พร้อมทั้งรายงานให้ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ที่รับผิดชอบทราบ

ทั้งนี้ ในทุกระยะการดำเนินการให้รายงานข้อมูลให้ผู้บัญชาการเหตุการณ์ทราบเป็นระยะ เพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารจัดการเหตุการณ์ จนกว่าเหตุการณ์จะยุติ

ให้องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วเป็นหน่วยรับผิดชอบหลัก ในการจัดทำคู่มือการบริหารศูนย์
พักพิงชั่วคราว โดยขอความร่วมมือจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดในการ
ให้คำแนะนำในการจัดทำคู่มือการบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรฐาน

บทที่ 6

การปฏิบัติหลังเกิดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

หลังจากภาวะฉุกเฉินจากสาธารณภัยได้บรรเทาลงหรือได้ผ่านพ้นไปแล้ว จะเข้าสู่การจัดการสาธารณภัยในระยะฟื้นฟู โดยใช้กระบวนการฟื้นฟูสภาพ (Rehabilitation) และซ่อมสร้าง (Reconstruction) ซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อปรับสภาพระบบสาธารณูปโภค การดำรงชีวิต และสภาวะวิถีความเป็นอยู่ของชุมชนที่ประสบภัย ให้กลับสู่สภาวะปกติ หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมตามความเหมาะสม โดยแบ่งระยะเวลาในการดำเนินการออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

1) **ระยะสั้น** เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากการค้นหาและการบรรเทาหรือการช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉินได้ผ่านพ้นไปแล้ว เป็นการให้ความช่วยเหลือเพื่อยกระดับวิถีชีวิต และเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบ รวมถึงการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยไม่ให้เกิดอันตรายหรือสาธารณภัยซ้ำขึ้นอีก การประเมินความเสียหายขั้นพื้นฐาน การจัดที่พักอาศัยชั่วคราว และการให้บริการสาธารณะ

2) **ระยะกลาง** เป็นการดำเนินการประสานและสนับสนุนชุมชนที่ประสบภัยให้อยู่ในพื้นที่ปลอดภัย ฟื้นฟูหรือสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตขึ้นใหม่ การฟื้นฟูเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสภาพจิตจรร่างกาย และสังคมของผู้ประสบภัย

3) **ระยะยาว** เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากระยะกลาง เช่น การซ่อมสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งอาจจะใช้ระยะเวลาในการดำเนินการยาวนาน นับจากเกิดสาธารณภัยไปจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่สภาวะปกติ และดีกว่าหรือปลอดภัยกว่าเดิม

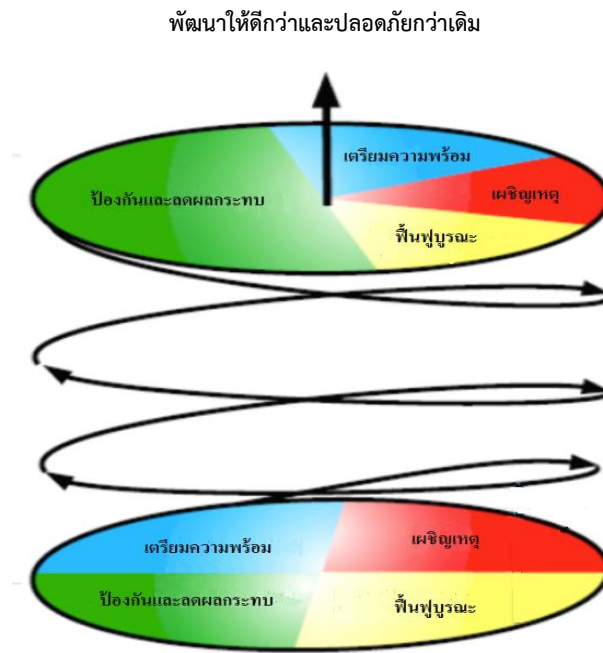
6.1 แนวคิดในการฟื้นฟู

6.1.1 แนวคิดการพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)

การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เป็นมาตรฐานได้นำแนวคิด “การพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)” มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการต่าง ๆ มุ่งให้ความสำคัญกับการลดความเสี่ยงเดิมที่มีอยู่และป้องกันความเสี่ยงใหม่ไม่ให้เกิดขึ้น เพื่อมุ่งสู่การเป็นชุมชนหรือสังคมที่มีความพร้อมรับและฟื้นกลับเร็วต่อสาธารณภัยอย่างยั่งยืน (Resilience) ประกอบด้วย แนวทางมาตรการต่าง ๆ ทางด้านการฟื้นฟู ได้แก่ 1) การช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เพื่อให้การดำรงชีวิตกลับเข้าสู่สภาวะปกติโดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพิงความช่วยเหลือจากภายนอกแต่เพียงอย่างเดียว 2) ผู้ประสบภัยมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดการยอมรับและมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะดำเนินการ 3) การพิจารณาประเด็นความเสี่ยงจากสาธารณภัยในการดำเนินการฟื้นคืนสภาพ และการสร้างใหม่เสมอ โดยมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงเดิมที่มีอยู่และป้องกันความเสี่ยงใหม่ไม่ให้เกิดขึ้น 4) การดำเนินการซ่อมสร้างให้เร็วขึ้นเท่าที่สามารถทำได้เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดตามมา โดยเฉพาะทางด้านดำรงชีวิต (Building Back Faster) 5) การสร้างใหม่ให้มีความมั่นคงแข็งแรงกว่าเดิม (Building Back Stronger) เพื่อให้สามารถทนต่อสาธารณภัยในอนาคตได้ยาวนานขึ้น 6) การให้ความสำคัญกับการซ่อมสร้างแก่กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยมากที่สุด (Building Back Inclusively) และ 7) การปรับวิถีชีวิตที่ไม่คุ้นเคยให้เป็นสิ่งปกติใหม่ (New Normal) ในการรับมือสาธารณภัยรูปแบบใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ หากรัฐสามารถดำเนินการฟื้นฟูได้ตามแนวทางดังกล่าวแล้ว จะส่งผลต่อการใช้งบประมาณในการลงทุนด้านการฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม การฟื้นฟูที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม โดยเฉพาะในกระบวนการฟื้นฟู และการซ่อมสร้างเป็นการดำเนินการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการยาวนาน และมักจะถูกกำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งในแผนพัฒนาประเทศ ซึ่งถือเป็นมาตรการทางด้านลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่รัฐจะต้องให้

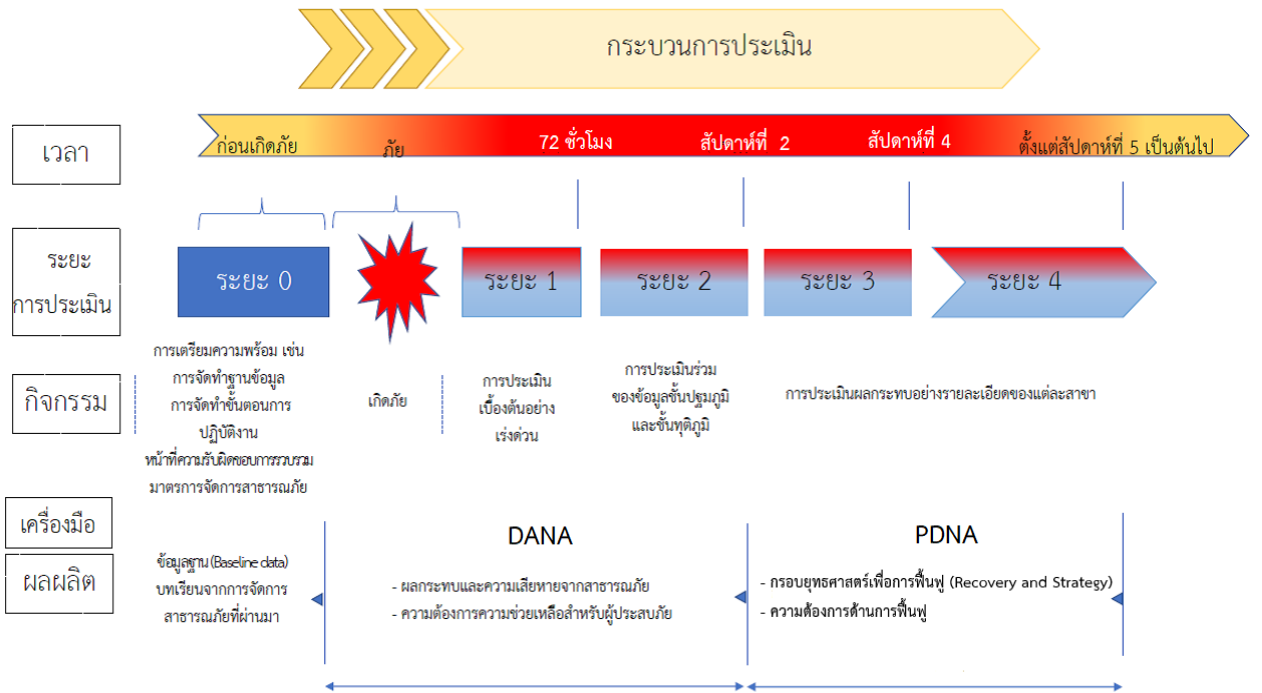
ความสำคัญในการดำเนินการเป็นลำดับขั้น ๆ เพื่อสร้างความพร้อมรับและฟื้นกลับเร็วให้แก่ประเทศ ดังแผนภาพที่ 6-1

แผนภาพที่ 6-1 วงจรการจัดการสาธารณภัยสู่การพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม

6.1.2 เครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม

การประเมินเป็นกิจกรรมสำคัญที่กำหนดไว้ในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลความต้องการความช่วยเหลือของผู้ประสบภัยที่สามารถนำมาวิเคราะห์ประมวลผลและนำไปประกอบในการดำเนินมาตรการความช่วยเหลือต่าง ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยกระบวนการประเมินตามหลักสากล แบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ **1) ก่อนเกิดภัย** หรือระยะ 0 ในช่วงนี้จะเป็นการเตรียมพร้อมการประเมินและการวางแผนในการรวบรวมข้อมูลก่อนเกิดภัย **2) หลังเกิดภัย** ประกอบด้วยระยะที่ 1 - ระยะที่ 4 โดยในระยะที่ 1 เป็นการประเมินเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้น (Initial Assessment) ภายใน 3 วันแรก โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิเป็นส่วนใหญ่ ระยะที่ 2 เป็นการประเมินอย่างรวดเร็ว (Rapid Assessment) ต่อจากระยะที่ 1 เรื่อยไปประมาณ 2 สัปดาห์ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบและดำเนินการให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์อย่างเร่งด่วน ซึ่งในระยะที่ 1 - ระยะที่ 2 นี้ จะใช้แนวทางการประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ (Damage and Need Assessment : DANA) เป็นเครื่องมือในการประเมิน ทั้งนี้จะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิเพิ่มเติมโดยการสำรวจภาคสนาม หลังจากนั้น ในระยะที่ 3 - ระยะที่ 4 เป็นการประเมินแบบเชิงลึก (In-depth Assessment) ต่อเนื่องมาจากระยะที่ 2 ในรายละเอียดของแต่ละสาขาหรือภาคส่วนที่ได้รับผลกระทบ เพื่อนำข้อมูลการประเมินที่ได้ไปสู่กระบวนการวางแผนฟื้นฟูต่อไป โดยจะใช้แนวทางการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post-Disaster Need Assessment : PDNA) เป็นเครื่องมือในการประเมิน ดังแสดงในแผนภาพที่ 6-2

ดัดแปลงจาก : UNDAC Field Handbook. (2013). 6th Edition.

แผนภาพที่ 6-2 กระบวนการประเมินเพื่อการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

6.2 เป้าประสงค์

6.2.1 เพื่อฟื้นฟูให้ผู้ประสบภัยได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ทัวถึง ต่อเนื่อง เป็นธรรม สอดรับกับความจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือ และสามารถกลับไปดำรงชีวิตได้ตามปกติ

6.2.2 เพื่อให้พื้นที่ประสบภัยได้รับการฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาวะปกติหรือให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม

6.3 กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post - Disaster Needs Assessment : PDNA)

การประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post-Disaster Needs Assessment : PDNA) เป็นเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูลในรายละเอียดของแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปวิเคราะห์ ประมวลผล และวางแผนในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อฟื้นฟูอย่างยั่งยืนตามความจำเป็น โดยใช้ข้อมูลความเสียหาย ความสูญเสีย ผลกระทบ และความต้องการในการฟื้นฟู

(1) แนวทางปฏิบัติในการจัดทำมาตรฐานแบบประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (PDNA) เพื่อใช้เป็นกรอบการประเมินความต้องการของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว สำรวจความต้องการของผู้ประสบภัยและความเสียหายเบื้องต้นภายในพื้นที่ประสบภัยจนถึงระดับครัวเรือน โดยวิเคราะห์ผลกระทบจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสาธารณภัยเพื่อประเมินและวิเคราะห์ความสามารถของผู้ประสบภัยในการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินด้วยตนเอง ความต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก เช่น ความช่วยเหลือด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูล เป็นต้น

รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูล การสำรวจความเสียหาย เพื่อเป็นข้อมูลในการฟื้นฟูและกำหนดกรอบแนวทางในการสร้างคืนใหม่ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

(1.1) ชุมชน/หมู่บ้าน สำรวจความเสียหายระบบสาธารณูปโภคและสิ่งสาธารณประโยชน์ต่างๆ จนถึงระดับครัวเรือน รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลการสำรวจความเสียหาย เพื่อเป็นข้อมูลในการฟื้นฟูและกำหนดกรอบแนวทางในการสร้างคืนใหม่ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

(1.2) องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วสำรวจประเมินความจำเป็นในการฟื้นฟูภายหลังการเกิดสาธารณภัย ดังนี้

(1) ข้อมูลพื้นฐานด้านชุมชน เช่น ประชากร เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

(2) ข้อมูลด้านความเสียหายจากสาธารณภัย การจัดการในภาวะฉุกเฉินการช่วยเหลือจากภายนอก

(3) ข้อมูลการวิเคราะห์ความสามารถในการเผชิญเหตุของชุมชน ความอ่อนแอ หรือความอ่อนแอต่อสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

(1.3) สำรวจและประเมินความจำเป็นในการฟื้นฟูภายหลังเหตุการณ์สาธารณภัยควรสำรวจข้อมูลดังต่อไปนี้

(1) ข้อมูลการฟื้นฟูผู้ประสบภัย เช่น ด้านอาหาร การเงิน สิ่งของเครื่องใช้ ที่พักพิง สุขภาพ สุขภาพจิต และสิ่งแวดล้อมการประกอบอาชีพ และองค์ความรู้ (การช่วยเหลือยามฉุกเฉิน สุขภาพจิต ฯลฯ) โดยให้คำนึงถึงการฟื้นฟูกลุ่มเปราะบาง (กลุ่มเด็ก สตรีมีครรภ์ คนชรา ผู้ป่วย และผู้พิการ) ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยเป็นพิเศษ

(2) ข้อมูลการฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัย เช่น ที่อยู่อาศัย สถานศึกษา โรงพยาบาล สิ่งก่อสร้างต่างๆ การชลประทาน การขนส่ง การสื่อสาร อุตสาหกรรม ระบบสุขภาพ เป็นต้น

(1.4) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วจัดตั้งคณะทำงานประสานกับชุมชน/หมู่บ้าน ให้ตรวจสอบรายละเอียดความเสียหาย การให้ความช่วยเหลือและความต้องการเบื้องต้นของผู้ประสบภัยโดยเร็ว

(1.5) ดำเนินการฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานที่เสียหายในเบื้องต้น โดยงบประมาณที่อยู่ในความรับผิดชอบ กรณีที่เกินขีดความสามารถให้ขอรับการสนับสนุนจากงบกลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรืองบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(1.6) รายงานสรุปการประเมินความเสียหายและแนวทางการฟื้นฟูไปยังกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอและจังหวัด เพื่อขอรับการสนับสนุนในการฟื้นฟู ซ่อมแซม และบูรณะโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับความเสียหาย (คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ (ก.ช.ภ.อ.) และคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด (ก.ช.ภ.จ.))

การประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ จะต้องมีความเชื่อมโยงกับการตอบสนองความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบตามหลักมาตรฐาน โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านต่างๆ เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ ศาสนา สตรีมีครรภ์ และผู้พิการ เพื่อประกอบการพิจารณา

(ทั้งนี้ ในการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัยใช้แบบประเมินตามภาคผนวก ด และ ภาคผนวก ต)

(2) แนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งระบบและกลไกในการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (PDNA) ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว จัดให้มีทีมประเมิน PDNA ในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติ (SOP) และคู่มือเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัยแบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการด้านการฟื้นฟู

(1) แนวทางปฏิบัติในการฟื้นฟูด้านต่างๆ

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว จัดทำแผนฟื้นฟูทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว โดยดำเนินการตามหลักการ ดังนี้

(1.1) การฟื้นฟูระยะสั้น

เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากการค้นหา การบรรเทา และการช่วยเหลือได้ยุติลง เพื่อสนองความต้องการที่จำเป็นของผู้ประสบภัย ธุรกิจ ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในระยะเร่งด่วน หรือระยะสั้น รวมถึงการจัดการมาตรการด้านการรักษาความปลอดภัยไม่ให้เกิดอันตรายหรือสาธารณภัย ซ้ำขึ้นอีก การประเมินความเสียหายของโครงสร้างพื้นฐาน การจัดเตรียมที่พักอาศัยชั่วคราว และการให้บริการสาธารณะ โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1.1.1) การสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น

เป็นการฟื้นฟูด้านสมรรถภาพทางกายให้แก่ผู้ประสบภัย เช่น การตรวจรักษา ป้องกันควบคุมโรค และการฟื้นฟูความแข็งแรงทางร่างกาย เป็นต้น รวมถึงการฟื้นฟูด้านสภาพจิตใจและจิตสังคมของผู้ได้รับผลกระทบ ตลอดจนการกระตุ้นและช่วยเหลือให้เกิดการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็น โดยให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลหาดนางแก้ว ร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลบ้านปราสาทเป็นหน่วยงายหลัก โดยดำเนินการ ดังนี้

(1) การช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

- แจงให้ชุมชน/หมู่บ้าน สํารวจตรวจสอบข้อมูลผู้ประสบภัยและความเสียหาย เพื่อให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตรงกับข้อเท็จจริงตลอดจนส่งผู้ประสบภัยกลับภูมิลำเนา

- ให้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ และองค์กรภาคเอกชนในการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยให้เป็นไปอย่างมีระบบ รวดเร็ว ทัวถึง และหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

- ให้ชุมชน/หมู่บ้าน จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สินที่เสียหายไว้เป็นหลักฐานเพื่อการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองให้ผู้ประสบภัยไว้เป็นหลักฐานในการรับการสงเคราะห์และฟื้นฟู

- จัดให้มีการรักษาพยาบาลแก่ผู้ประสบภัยอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะหายกลับมาดำรงชีวิตได้ตามปกติ รวมทั้งจัดการที่พักอาศัยชั่วคราว และระบบสุขาภิบาลแก่ผู้ประสบภัย ในกรณีที่ต้องอพยพจากพื้นที่อันตราย

- ให้การสงเคราะห์แก่ครอบครัวของผู้ที่ประสบภัยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวประสบภัยจนเสียชีวิตหรือไม่สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้ โดยการให้ทุนการศึกษาแก่บุตรของผู้ประสบภัยจนจบการศึกษาภาคบังคับ และโดยการจัดหาอาชีพให้แก่บุคคลในครอบครัว

- เลี้ยงดูผู้ประสบภัยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ในระยะแรก เช่น ดูแลเด็กกำพร้า นักเรียน นักศึกษา คนพิการ และผู้สูงอายุที่ประสบภัย

(1.1.2) การป้องกัน ฝ้าระวัง และควบคุมโรคระบาด ทั้งคนและสัตว์

(1.1.3) ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างขวัญและกำลังใจของประชาชนให้คืนสู่สภาพปกติโดยเร็ว

(1.1.4) รายงานข่าวและประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่อสาธารณชนให้ทราบสถานการณ์เป็นระยะ ๆ

(1.1.2) การฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัย

เป็นการบูรณะที่อยู่อาศัย โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์สาธารณภัยให้กลับสู่สภาพที่สามารถใช้งานได้ ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยตามความเหมาะสมกับสถานการณ์และการใช้งาน หากการบูรณะโครงสร้างและสิ่งก่อสร้างหรือการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ต้องฟื้นฟูให้ดีกว่าเดิม อาจต้องใช้เวลาและงบประมาณในการฟื้นฟู ควรกำหนดแผนงานไว้ในการฟื้นฟูระยะยาวต่อไป และการฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัยในระยะเริ่มต้นให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ทำความสะอาดบ้านเรือน ชุมชน และสิ่งสาธารณประโยชน์ ในพื้นที่ประสบภัย และขนย้ายขยะมูลฝอย

(2) ให้องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัย ปรับสภาพภูมิทัศน์ และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลภาวะเป็นพิษ

(3) กรณีที่เกินขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงสร้างพื้นฐานนั้นๆ ดำเนินการฟื้นฟู ซ่อมแซม และบูรณะโครงการที่ได้รับความเสียหาย ดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดินและเส้นทางคมนาคม

ดำเนินการโดยแขวงทางหลวงปราจีนบุรี และแขวงทางหลวงชนบทปราจีนบุรี

- ระบบไฟฟ้า

ดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปราจีนบุรีและการไฟฟ้าฝ่ายผลิต

แห่งประเทศไทย

- ระบบประปา

ดำเนินการโดยการประปาส่วนภูมิภาคจังหวัดปราจีนบุรี

(4) ให้รถอونซากรักหักพัง และซ่อมแซมสิ่งสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐาน และอาคารบ้านเรือนของผู้ประสบภัย เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพได้ต่อไป

(5) ซ่อมแซมสถานที่ราชการ โรงเรียน สถานศึกษา วัด โบราณสถาน สถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว และสาธารณูปโภคต่างๆ ให้กลับมาใช้งานได้ดังเดิม

(6) พื้นที่ประสบภัย เช่น การเก็บซากปรักหักพัง การตรวจสอบความแข็งแรงของอาคารเบื้องต้น การออกแบบวางผังเมือง การจัดหาแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค การจัดทำภูมิทัศน์ ดำเนินการโดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดปราจีนบุรี สำนักชลประทานที่ 9 โครงการชลประทานจังหวัดปราจีนบุรี องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(2) การฟื้นฟูระยะกลาง/ระยะยาว

(2.1) การฟื้นฟูระยะกลางเป็นการดำเนินการต่อเนื่องโดยการประสาน และสนับสนุนชุมชนที่ประสบภัย ฟื้นฟู หรือสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตขึ้นใหม่ การฟื้นฟูเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสภาพร่างกาย จิตใจ และสังคมของผู้ประสบภัย โดยให้ปฏิบัติ ดังนี้

- การฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น ประปา ไฟฟ้า ระบบโทรคมนาคม เป็นต้น

- การฟื้นฟูและเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

ให้กองคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เป็นหน่วยหลักในการฟื้นฟูและเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ให้สามารถร่วมมือกับภาคเอกชน ได้แก่ หอการค้า สมาคมอุตสาหกรรม สมาคมท่องเที่ยว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจและการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

(2.2) สำหรับการฟื้นฟูระยะยาว เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากระยะกลาง ซึ่งอาจใช้เวลาหลายเดือนหรือหลายปีนับจากหลังเกิดสาธารณภัย โดยมุ่งเน้นการกลับสู่สภาวะปกติ หรือให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วร่วมกับชุมชน ทำการสำรวจและจัดทำแผนโครงการ เพื่อวางแผนการฟื้นฟูพื้นที่ที่เกิดภัย ให้สามารถรองรับสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ดีกว่าเดิมและปลอดภัยกว่าเดิม โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

- ให้องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เป็นหน่วยหลักในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมฟื้นฟูชุมชนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมกับชุมชน เพื่อให้มีความพร้อมรับมือและฟื้นกลับอย่างรวดเร็ว เป็นการดำเนินงานฟื้นฟูที่ต่อเนื่องจากการบรรเทาภัยที่เกิดขึ้น การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการในการวางแผนฟื้นฟู การระบุและติดตามการแก้ไขความขัดแย้ง และการลดความแตกต่าง การประยุกต์ใช้หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการวางแผน และการกำหนดการประสานความต้องการที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ

- ให้มีการบูรณะและการก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่ถูกทำลายและได้รับความเสียหายใหม่หรือพัฒนาที่อยู่อาศัยถาวร เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่จะรองรับโดยชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความถาวรยั่งยืนและความต้านทานต่อสาธารณภัยของที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ การฟื้นฟูที่อยู่อาศัยมุ่งที่จะแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยให้ผู้ประสบภัยหลังการเกิดสาธารณภัยเพื่อป้องกันและลดผลกระทบต่อสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นอีก

- ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและทรัพย์สินทางประวัติศาสตร์ในการดำเนินงานต่อไปได้และพื้นที่ที่เหมาะสม เพื่อที่จะสงวน อนุรักษ์ บูรณะและปฏิสังขรณ์ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือดีกว่าหรือปลอดภัยกว่าเดิม

กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างแนวทางการฟื้นฟูที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)

การฟื้นฟูให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer) เป็นการนำมาตรการด้านการฟื้นฟู พื้นสภาพ และซ่อมสร้าง มาใช้เพื่อวางแผนในการลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมและป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงใหม่เกิดขึ้น และการปรับวิถีชีวิตที่ไม่คุ้นเคยให้เป็นสิ่งปกติใหม่ (New Normal) รวมถึงการนำผลการศึกษา วิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนในการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูชุมชนและการพัฒนาศักยภาพ

จัดให้มีการวางแผนและดำเนินกิจกรรมฟื้นฟูอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชนเพื่อให้มีความพร้อมรับมือและฟื้นกลับอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการดำเนินงานฟื้นฟูที่ต่อเนื่องจากการบรรเทาภัยที่เกิดขึ้น โดยจัดเวทีประชุมหารือเพื่อบูรณาการกระบวนการวางแผนการฟื้นฟูให้มีสาระสำคัญ เช่น ระบุขอบเขต ลักษณะสำคัญของผลกระทบจากภัย การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการในการวางแผนการฟื้นฟู การระบุ และติดตามการแก้ไขความขัดแย้ง และการลดความแตกต่าง รวมถึงการประยุกต์ใช้หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการวางแผน และการกำหนดการประสานความต้องการที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ

(2) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูบริการด้านสุขภาพ และการบริการสังคม

เสริมสร้างความพร้อมที่จะรับมือ และการฟื้นฟูสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็วของท้องถิ่นในการบริการด้านสุขภาพ และการบริการด้านสังคมของบุคคลและชุมชนที่ประสบภัย ครอบคลุมถึงการสาธารณสุข สุขภาพจิต และการบริการทางการแพทย์

(3) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูที่อยู่อาศัย

จัดให้มีการบูรณะ และการก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่ถูกทำลายและได้รับความเสียหายใหม่หรือพัฒนาที่อยู่อาศัยถาวร เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่จะรองรับความต้องการของทั้งชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความถาวรยั่งยืนและความต้านทานต่อสาธารณภัยของที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ ภารกิจสนับสนุนการฟื้นฟูที่อยู่อาศัยมุ่งที่จะแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยหลังการเกิดสาธารณภัยเพื่อป้องกันและลดผลกระทบต่อสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นอีก

(4) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นฐาน

เพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานฟื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ลุล่วงเร็วขึ้น โดยจะเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมบริการและประชาชนในภาคส่วนโครงสร้างพื้นฐานหลายภาคส่วน ซึ่งมีขอบเขตครอบคลุมโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนหลักและส่วนย่อยดังต่อไปนี้ : พลังงาน น้ำ เขื่อน การสื่อสาร ระบบการขนส่ง การเกษตร (การผลิตอาหารและการจัดสง) สถานที่ทำการของรัฐบาล สาธารณูปโภค การสุขภาพิบาล วิศวกรรม การควบคุม และระบบอื่น ๆ ที่สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพด้านการสื่อสาร รวมถึงสถานที่ทำการสำหรับการให้บริการ ได้แก่ ความปลอดภัยสาธารณะการบริการฉุกเฉิน และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

(5) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทรัพย์สินทางประวัติศาสตร์ในการดำเนินงานตอบโต้และฟื้นฟูที่เหมาะสม เพื่อที่จะสงวน อนุรักษ์ บูรณะ และปฏิสังขรณ์ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือดีกว่าหรือปลอดภัยกว่าเดิมตามที่ชุมชนร้องขอการสนับสนุน โดยเป็นการกระตุ้นให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในระดับ รวมถึงหน่วยงานภาคเอกชนที่เป็นเครือข่ายให้การสนับสนุนแผนงานและภารกิจสำคัญตามแผนปฏิบัติการท้องถิ่นที่กำหนดวิธีการที่จะใช้ทรัพยากรและสมรรถนะเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ตรงและเพียงพอ

(6) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจ

ส่งเสริมและสนับสนุนการพลิกฟื้นระบบเศรษฐกิจ รวมถึงด้านเกษตรกรรมคืนสู่สภาวะที่มั่นคงและพัฒนาโอกาสทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะส่งผลให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งยั่งยืน และสามารถอยู่รอดในเชิงเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้ สาธารณภัยไม่เพียงแต่สร้างความเสียหายต่อทรัพย์สินเท่านั้น แต่ยังเกิดความเสียหายให้กับตลาดสินค้าและบริการทั้งหมดอีกด้วย ดังนั้น ความรวดเร็วและประสิทธิผลในการพลิกฟื้นชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองและมีความสามารถในการอยู่รอดขึ้นอยู่กับการปรับตัวอย่างรวดเร็วให้เข้ากับสภาวะตลาดที่เปลี่ยนแปลง การเปิดดำเนินธุรกิจต่อเนื่อง และ/หรือ การสร้างธุรกิจใหม่ การดำเนินธุรกิจทำให้มีการจ้างคนงาน การจัดหาบริการให้และตอบสนอง ความต้องการของชุมชน รวมถึงการสร้างรายได้อีกครั้งซึ่งเป็นการช่วยเหลือชุมชน รวมถึงการสนับสนุนทางการเงินในการฟื้นฟูด้านอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ การดึงดูดการลงทุนจากภายนอก และบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนเป็นประเด็นสำคัญ ที่ไม่อาจจะมองข้ามได้ในฐานะที่เป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับการฟื้นฟูเศรษฐกิจ

บทที่ 7

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศ ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข

จากสถิติสาธารณสุขของโลกแสดงให้เห็นแนวโน้มการเกิดสาธารณสุขที่มีความรุนแรงและความถี่มากขึ้น ทั้งการเกิดสาธารณสุขรูปแบบเดิม และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้การพัฒนาต่าง ๆ หยุดชะงัก ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว ประชาคมโลกจึงตระหนักถึงความสำคัญในการยกระดับความร่วมมือในเชิงหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ (Strategic Partnership) เพื่อดำเนินการไปสู่เป้าหมายร่วมกัน (Common Goals) ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขในขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องสร้างความเป็นหุ้นส่วนการจัดการสาธารณสุขและประสานความร่วมมือระหว่างประเทศด้าน การให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมในทุก ๆ ระดับร่วมกับประเทศต่าง ๆ และหน่วยงานภาคีเครือข่ายในระดับสากล โดยการนำแนวคิดกรอบการพัฒนาในระดับโลกที่เกี่ยวข้อง เช่น การลดความเสี่ยงจากสาธารณสุข การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นต้น มาเชื่อมโยง (Coherence) และปรับใช้กับแผนพัฒนาทุกภาคส่วนเพื่อการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขตามบริบทของประเทศสู่การปฏิบัติ ตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับชุมชน (Localization) รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของชุมชนให้เกิดความยั่งยืนและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ ยังต้องส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในการจัดการสาธารณสุขทั้งระบบของประเทศผ่านการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างระบบการบูรณาการทรัพยากรที่เหมาะสม สนับสนุนการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์และแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เพื่อสร้างความร่วมมือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยง และนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยง (Risk-Informed) ให้เกิดความตระหนักในการลงทุนที่คำนึงถึง ความเสี่ยงและประโยชน์ที่ได้รับอย่างรอบด้านและสมดุล อันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

7.1 แนวคิดการส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข

การลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือแบบเป็นหุ้นส่วน (Partnership) จากทุกภาคส่วนในทุกระดับอย่างครอบคลุม (Inclusive approach) โดยแต่ละประเทศต้องเห็นพ้องร่วมกันในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมที่คำนึงถึงความเสี่ยงจากสาธารณสุข รวมถึงการประชุมหารือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดผลผลิตอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยการส่งเสริมบทบาทของประเทศไทย ให้มีความมั่นคง (Security) มีความมั่นคงและยั่งยืน (Sustainability) มีสถานะและเกียรติภูมิ (Status) มีมาตรฐานสากล (Standard) และมีเอกภาพมีพลัง (Synergy)

7.2 เป้าประสงค์

7.2.1 เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความตระหนัก และเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขอย่างยั่งยืน

7.2.2 เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขในระดับชุมชน ระดับชาติ และนานาชาติ

7.2.3 เพื่อยกระดับการประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างมีเอกภาพ

7.3 กลยุทธ์การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข

เพื่อเป็นการส่งเสริมศักยภาพ และพัฒนาความร่วมมือของหน่วยงานภาคีเครือข่ายตามแนวทางของกรอบการพัฒนาในระดับโลก องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วจึงได้นำแนวคิดตามกรอบของประเทศ ซึ่งมุ่งเน้นการส่งเสริมและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขที่สอดคล้องกับกรอบนโยบายต่างประเทศ ซึ่งต้องพิจารณาจากความเชี่ยวชาญและประสบการณ์

ที่จะได้รับประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ระดับภูมิภาค และระดับโลก มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข

ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วดำเนินยุทธศาสตร์การเป็นหุ้นส่วนด้านการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณสุขทั้งแบบทวิภาคี และพหุภาคีตามแนวทางของประเทศ ดังนี้

(1) ให้มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding : MOU) ความร่วมมือทางวิชาการด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดกัน

(2) จัดทำโครงการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข โดยริเริ่มในภาคส่วนต่างๆ อาทิ ภาคเกษตร ภาคคมนาคม ภาคการศึกษา ภาคสาธารณสุข เป็นต้น

(3) ร่วมกันพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการป้องกันและลดผลกระทบ เช่น การจัดทำแผนที่เสี่ยงภัย การพัฒนาระบบแจ้งเตือนภัย การจัดทำรอบและแผนการฟื้นฟูหลังการเกิดสาธารณสุข การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข เป็นต้น

(4) เข้าร่วมประชุมสัมมนาเวทีแลกเปลี่ยน (Platform) องค์ความรู้ทางวิชาการ และการฝึกซ้อมด้านการจัดการสาธารณสุข การฝึกการรับและให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมจากต่างประเทศ เป็นต้น

บทที่ 8

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านสาธารณสุข

ระบบบริหารจัดการ (Management System) และนวัตกรรม (Innovation) เป็นเครื่องมือที่ใช้เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้เกิดความรวดเร็ว ความประหยัด เพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน โดยการพัฒนาคน องค์กร หน่วยงาน รวมไปถึงการปรับปรุงในกระบวนการทำงานที่มีอยู่เดิมให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนั้น เพื่อให้การจัดการสาธารณสุขของประเทศเกิดประสิทธิภาพสูงสุดจึงใช้ระบบบริหารจัดการ และนวัตกรรม ภายใต้กรอบแนวคิดการพัฒนานวัตกรรมอย่างยั่งยืน โดยใช้ฐานข้อมูล องค์กรความรู้ เทคโนโลยี การลงทุน บุคลากร องค์กรที่เกี่ยวข้อง การวิจัยและการสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณสุข การทบทวนและบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้าใจความตระหนักและเพิ่มศักยภาพของชุมชนในการป้องกันและจัดการสาธารณสุข เป็นเครื่องมือในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขของประเทศให้ดียิ่งขึ้น

8.1 แนวคิดการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณสุข

สาธารณสุขที่เกิดขึ้นมีแนวโน้มทวีความรุนแรง มีความถี่ในการเกิดเพิ่มขึ้น มีลักษณะการเกิดที่ไม่แน่นอน ผันผวนตลอดเวลา มีความซับซ้อน ทำให้การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขรูปแบบเดิมไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนการจัดการสาธารณสุขและการสร้างการจัดการสาธารณสุขรูปแบบใหม่ เพื่อตอบสนองต่อการจัดการสาธารณสุขที่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิดการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการสร้างการมีส่วนร่วมการสร้างภูมิคุ้มกัน จากสาธารณสุขในทุกภาคส่วน โดยมีชุมชนเป็นฐาน (Community Based Disaster Risk Management : CBDRM) เป็นแนวทางและวางรากฐานให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐอย่างเข้มแข็ง การพัฒนาศักยภาพให้ชุมชนหรือเมืองมีความสามารถรับมือและปรับตัวกับสาธารณสุขที่เปลี่ยนแปลงไป (Smart Community/City) รวมถึงการสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณสุข โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาหรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ เช่น การบริการ ผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการใหม่ๆ (Service, Product, Process) ที่มีคุณค่า (Value Creation) สามารถพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขที่ดีขึ้นเป็นมาตรฐานสากลและมีความยั่งยืน

8.2 เป้าประสงค์

8.2.1 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขของประเทศโดยนำระบบอัจฉริยะในการสร้างระบบบริหารจัดการ การวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี และภูมิปัญญา

8.2.2 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้วยการรู้เท่าทันภัยให้กับประชาชนทุกช่วงวัยอย่างเสมอภาค และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วน (Stakeholder)

8.3 กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณสุข

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบสารสนเทศด้านสาธารณสุข

สารสนเทศด้านสาธารณสุขสามารถนำมาใช้ในการสนับสนุนการจัดการความเสี่ยงสาธารณสุข ตั้งแต่การป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการฟื้นฟูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถเข้าถึงและเชื่อมโยงข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ไว้เป็นระบบเดียวกันและนำมาวิเคราะห์ประเมินผลเพื่อใช้ในการตัดสินใจ การปฏิบัติงาน รวมทั้งการเผยแพร่สู่สาธารณะ

แนวทางปฏิบัติการพัฒนาฐานข้อมูลสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ดังนี้

(1) **แนวทางปฏิบัติในการใช้แพลตฟอร์ม (Platform)** สารสนเทศด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว โดยการจัดทำข้อมูลสารสนเทศสาธารณภัยภายใต้แพลตฟอร์มที่กองอำนาจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางกำหนด เพื่อให้พัฒนาระบบสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(2) **แนวทางปฏิบัติในการจัดทำมาตรฐานชุดข้อมูลสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว** โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลด้านสาธารณภัยเพื่อให้ทุกหน่วยงานสามารถนำระบบมาตรฐานกลางฐานข้อมูลไปดำเนินการจัดทำ พัฒนา ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของแต่ละหน่วยงานให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกันซึ่งสามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานได้ ฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- (1) ข้อมูลด้านพื้นที่เสี่ยงภัย
- (2) ข้อมูลด้านทรัพยากร เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องช่วย ผู้เชี่ยวชาญ
- (3) ข้อมูลข้อมูลทางสังคม ข้อมูลทางสาธาณูปโภค ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน ข้อมูลทางเศรษฐกิจ
- (4) ข้อมูลด้านการให้ความช่วยเหลือ ความเสียหายและการฟื้นฟู

(3) **แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาระบบวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลจากฐานข้อมูลสาธารณภัย**

สนับสนุนระบบการตัดสินใจ (Decision Support System : DSS) ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้านการป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การจัดการในภาวะฉุกเฉิน การฟื้นฟู ที่มีความถูกต้อง แม่นยำ รวดเร็วบนพื้นฐานหลักวิชาการทั้งมิติด้านเศรษฐกิจและสังคม และนำไปใช้ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยในพื้นที่ ภายใต้แพลตฟอร์ม (Platform) สารสนเทศ ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ภายใต้ระบบที่กองอำนาจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางกำหนด

(4) **แนวทางปฏิบัติในการจัดทำระบบนำเสนอข้อมูลการเข้าถึงข้อมูล** สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการใช้ระบบสารสนเทศด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เช่น ระบบสืบค้น การคัดกรอง วิเคราะห์ การแสดงผลด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ภายใต้แพลตฟอร์ม (Platform) สารสนเทศที่กองอำนาจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางกำหนด

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานตามหลักสากล จำเป็นต้องใช้องค์ความรู้จากการศึกษา วิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้จำเป็นต้องมีกระบวนการเผยแพร่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย โดยเพิ่มขีดความสามารถให้บุคลากรด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยมีทักษะในการปฏิบัติงาน รวมถึงประชาชน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำไปสู่การเตรียมความพร้อมรับมือจากสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ดังนี้

(1) **แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้มีการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยี**

กำหนดให้มีการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีทั้งในภาครัฐ เอกชน ในพื้นที่ เพื่อประยุกต์ใช้ ในงานด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เพื่อให้เกิดการสร้างและการใช้นวัตกรรม ตลอดจนจนผสมผสาน ต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น และการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการวางแผนป้องกันและลดผลกระทบได้อย่างเหมาะสมตามบริบทของพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภัยในอนาคต

(2) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

กำหนดให้มีการสนับสนุนให้บุคลากรเข้าใจในบทบาทหน้าที่ โดยการส่งเสริมให้มีการฝึกอบรม พัฒนาองค์ความรู้ในด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรในการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงาน

(3) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมกระบวนการจัดการความรู้ด้านสาธารณภัย

กำหนดให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่สาธารณะด้วยวิธีการต่างๆ อาทิ การจัดเวทีเสวนา สัมมนา อบรม สื่อออนไลน์ ตลอดจนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ส่งเคราะห์บทเรียน แนวปฏิบัติที่ดี (best practice) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้สาธารณภัยในท้องถิ่น เพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านสาธารณภัยแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐทุกระดับ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และอาสาสมัคร

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาการสื่อสารความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพ

การสื่อสารเป็นกลไกสำคัญที่สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว ทัวถึง คุ่มค่า โดยเฉพาะสื่อสารให้เกิดการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย รวมถึงเป็นเครื่องมือในการแจ้งข่าวสารและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณภัยแก่ประชาชน ให้รับทราบอย่างทั่วถึงสามารถลดความสูญเสียด้านชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งนี้ การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบสื่อสารจะเพิ่มประสิทธิภาพ การติดต่อสื่อสาร การกระจายข้อมูลข่าวสาร นำไปสู่การสร้างมาตรฐานการสื่อสารการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการสื่อสารความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาและสร้างรูปแบบการสื่อสารความเสี่ยงจากสาธารณภัยสู่สาธารณะ

กำหนดให้มีการพัฒนารูปแบบ สื่อประชาสัมพันธ์ ที่มีความรวดเร็ว ครอบคลุม ทันต่อสถานการณ์ เช่น การสร้างสื่อออนไลน์เพื่อให้ข้อมูลความเสี่ยงจากสาธารณภัย เกมส์ แอปพลิเคชันบน Smart Phone เว็บไซต์ รวมถึงเป็นช่องทางในการโต้ตอบ รับและส่งข้อมูลความเสี่ยง โดยความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน ไปยังประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งกลุ่มเปราะบาง และนักท่องเที่ยว ที่เข้าใจได้ง่ายและสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการวางแผนเตรียมความพร้อมรับมือจากสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้น และในระหว่างเกิดสาธารณภัย

(2) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการแจ้งเตือนภัยแบบครบวงจร (End-to-End Early Warning System) ที่สามารถแจ้งเตือนภัยที่หลากหลายประเภทภัย (Multi-Hazard)

กำหนดให้มีการแจ้งเตือนสถานการณ์สาธารณภัย ข่าวสารข้อมูล แนวทางการปฏิบัติตนเมื่อเกิดสาธารณภัยให้ประชาชนในพื้นที่รับทราบ โดยต้องมีความแม่นยำ รวดเร็ว ครอบคลุม ทัวถึง ทุกพื้นที่และเหมาะสมกับประเภทสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการลงทุนด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยแบบมีส่วนร่วมจากภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม

การลงทุนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย สามารถดำเนินการได้ทั้งมาตรการด้านโครงสร้างและด้านไม่ใช่โครงสร้าง เช่น ระบบโครงสร้างพื้นฐาน มาตรการทางการเงิน ฯลฯ และใช้

กระบวนการสร้างความเป็นหุ้นส่วนเข้ามาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้เกิดการลงทุนเพื่อการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อสร้างรากฐานให้มีความมั่นคงและยั่งยืน

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีแนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีการลงทุน ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีการลงทุน

กำหนดให้มีการส่งเสริมให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีการลงทุนด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยแบบมีส่วนร่วมด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย โดยการนำผลงานวิจัยนวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยมาเป็นข้อมูลพิจารณาประกอบการลงทุน ดังนี้

(1.1) ภาครัฐ ส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในท้องถิ่น จัดสรรงบประมาณในการป้องกันและลดความเสี่ยงด้วยการลงทุนในการบำรุงบูรณะโครงสร้างพื้นฐานเดิมและก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานใหม่ด้วยนวัตกรรมที่ตอบโจทย์การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย เช่น การก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วม ระบบชลประทานสำหรับภัยแล้ง

(1.2) ภาคเอกชน ส่งเสริมให้หน่วยงานภาคเอกชนในพื้นที่ลงทุนด้านโครงสร้างเพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงของตนเอง เช่น สร้างคันป้องกันน้ำรอบนิคม การลงทุนในระบบด้านการป้องกันอัคคีภัย ด้านพลังงาน

(1.3) ภาคประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนสร้างพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำกินของตนเองให้มีความปลอดภัย

(2) แนวทางปฏิบัติในการเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน

กำหนดให้มีการสนับสนุนเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยทั้งในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเป็นเจ้าของร่วมกันในการดำเนินการ ผลประโยชน์และความรับผิดชอบ เช่น ส่งเสริมให้ภาคเอกชนและชุมชนร่วมดำเนินโครงการด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

(3) แนวทางปฏิบัติในการกำหนดกลไก/มาตรการทางการเงินและการคลัง เพื่อการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

กำหนดให้มีการกำหนดกลไก/มาตรการทางการเงินและการคลัง เพื่อการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เช่น การจัดตั้งกองทุนการจัดการสาธารณภัยในระดับชุมชน มาตรการให้ อบรม ยกเว้นหรือลดภาษีสำหรับผู้ประกอบการและประชาชน เพื่อจูงใจให้ตระหนักถึงสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น การสร้าง สิ่งปลูกสร้างเพื่อรองรับสาธารณภัย การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(4) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมธุรกิจประกันภัยเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย และขยายขอบเขตให้ครอบคลุมธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ให้ทั่วถึงและเป็นธรรม

กำหนดให้มีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ และประชาชนทำประกันภัยเพื่อกระจายความเสี่ยงและลดภาระที่เกิดจากผลกระทบจากสาธารณภัย

กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม โดยสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติติดกันอย่างสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงการสร้างชุมชนที่มีภูมิคุ้มกันจากสาธารณภัยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาไปสู่สังคมที่มีความปลอดภัย

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว มีแนวทางปฏิบัติเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัย ดังนี้

(1) **แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย ภาคประชาชน อาสาสมัคร และอื่น ๆ** เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่รัฐ โดยส่งเสริมการร่วมคิด ร่วมดำเนินการ ร่วมวางแผนในการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัย ดังนี้

(1.1) สร้างจิตสำนึกการทำงานร่วมกันและการแสวงหาผู้ร่วมดำเนินการ โดยการเสริมสร้างองค์ความรู้ ด้านการจัดการสาธารณภัย โดยการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการจัดการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่ผู้นำชุมชน รวมถึงคนในชุมชน เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนตระหนักถึงสภาพความเสี่ยงในพื้นที่และเข้ามามีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน ทุกขั้นตอนของการจัดการสาธารณภัย

(1.2) สร้างข้อตกลงและร่วมกันวางแผน (Partnership Agreement & Action Planning) โดยสร้าง แนวทางการบริหารจัดการสาธารณภัยระดับชุมชน โดยมุ่งเน้นการวางกลไกขับเคลื่อนกิจกรรมการลดความเสี่ยง จากในรูปแบบคณะกรรมการ โดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลางในการวางแผนเตรียมพร้อมรับมือป้องกันจัดการบรรเทา และฟื้นฟูความเสียหายจากสาธารณภัย

(1.3) กำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือทบทวนผลการดำเนินงานการดำเนินการร่วมกัน ว่ามีความก้าวหน้าหรือประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ และนำผลจากการติดตามและประเมินผลมาใช้พัฒนา แนวทางการพัฒนาความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพต่อไป

(1.4) สร้างความเข้มแข็งและความต่อเนื่องของเครือข่ายอย่างยั่งยืน โดยใช้งานวิจัยในการแสวงหา ทางเลือกในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์และการแสวงหาแกนนำเครือข่าย เช่น การฝึกการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยแบบมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง การสร้างระบบจูงใจการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่าง พอเพียงในการให้ความช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหา

(2) **แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาศักยภาพชุมชนหรือเมืองให้มีขีดความสามารถในการรับมือสาธารณภัย**

(2.1) **การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน (Community Based Disaster Risk Management : CBDRM)** เน้นการอาศัยชุมชนเป็นศูนย์กลางในการป้องกัน แก้ไข บรรเทา และฟื้นฟูความเสียหายจากสาธารณภัย โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ กำหนดแนวทาง แก้ไขปัญหาในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เพื่อลดความเสี่ยงภัยของชุมชนและ เพิ่มขีดความสามารถ ให้คนในชุมชนมีศักยภาพในการระงับบรรเทาภัยได้ด้วยตนเองในระดับหนึ่งก่อนที่หน่วยงานภายนอกจะเข้าไป ให้ความช่วยเหลือจึงเป็นเครื่องมือในการเตรียมประชาชน/ชุมชน ให้มีความพร้อมที่จะเผชิญสาธารณภัยและได้รับ ผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินให้น้อยที่สุดรวมทั้งเป็นการสร้างภาคีเครือข่ายภาคประชาชนในรูปแบบ อาสาสมัครเพื่อช่วยเหลืองานเจ้าหน้าที่ในขั้นตอนการเตรียมความพร้อม เช่น การศึกษาข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล ภัย การแจ้งเตือนภัย การจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของชุมชน/หมู่บ้าน การฝึก การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการประเมินผล

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ได้ดำเนินการฝึกอบรมประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยให้มี ความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นได้ด้วยชุมชนเองก่อนที่หน่วยงานภายนอกจะเข้ามาให้ความช่วยเหลือ ตามหลักการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน (Community Based Disaster Risk Management: CBDRM) ร่วมกับสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเป็นประจำทุกปี

(2.2) **การพัฒนาศักยภาพชุมชนหรือเมืองให้มีขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวกับ สถานการณ์สาธารณภัยที่เปลี่ยนแปลงไป (Smart Community/City)** โดยเสริมสร้างศักยภาพการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัยของชุมชนและเมือง (Community Base Disaster risk Management) ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ บนกรอบแนวคิด “ความพร้อม รับมือและฟื้นกลับเร็ว (Resilience)” ทั้งนี้ มีแนว

ปฏิบัติตามการสร้างเมืองปลอดภัยอย่างยั่งยืนของสำนักงานลดความเสี่ยงภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ 10 ประการ ดังนี้

(2.1) จัดตั้งองค์กรเพื่อสร้างการรับรู้ ความตระหนัก และเตรียมความพร้อมด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยในระดับพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมกับภาคส่วนต่างๆ

(2.2) จัดสรรงบประมาณและการสร้างแรงจูงใจทุกระดับในสังคมให้มีการลงทุน เพื่อการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(2.3) ปรับปรุงข้อมูลภัยและข้อมูลความเปราะบางให้เป็นปัจจุบัน รวมทั้งมีการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจและวางแผนพัฒนาเมืองอย่างเหมาะสม

(2.4) ลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยคำนึงถึงปัจจัยทางด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(2.5) ประเมินและปรับปรุงสถานศึกษาและสถานพยาบาลให้มีความปลอดภัยจากสาธารณภัย

(2.6) บังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคาร การวางผังเมือง และจัดสรรพื้นที่ที่มีความปลอดภัยจากสาธารณภัยอย่างเท่าเทียม

(2.7) อนุรักษ์ระบบนิเวศวิทยา และจัดให้มีแนวป้องกันลดผลกระทบจากภัยพิบัติ โดยใช้โครงสร้างทางธรรมชาติ

(2.8) พัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัยล่วงหน้าและเสริมสร้างศักยภาพเรื่องการจัดการในภาวะฉุกเฉิน รวมทั้งการฝึกซ้อมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(2.9) ประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัยเพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการฟื้นฟูสภาพและซ่อมสร้างที่อยู่อาศัย และสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ได้รับผลกระทบ รวมทั้งเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางการจัดการที่สามารถสนับสนุนการจัดการในภาวะฉุกเฉินในอนาคต

บทที่ 9

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ไปสู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 1) การขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ 2) การติดตามประเมินผล 3) การวิจัยและพัฒนา และ 4) การทบทวนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

9.1 การขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ

แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564-2570 ได้จัดทำขึ้นโดยใช้กรอบแนวคิดให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ พ.ศ. 2564 และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด พ.ศ. 2564-2570 การจัดทำแผนเชิงยุทธศาสตร์ แนวคิดการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ การมองอนาคต การทบทวนสถานการณ์ต่าง ๆ นโยบาย กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ตลอดจนแนวโน้มสถานการณ์ทางสังคม รวมทั้งการประเมินผลแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ผ่านมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วมของภาคีทุกภาคส่วน โดยการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

9.1.1 กลไกการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564

กลไกหลักในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564-2570 ไปสู่การปฏิบัติเป็นไปตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 20 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตน โดยมีผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น

9.1.2 แนวทางการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564-2570

แนวทางการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564 มีกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อปท. เป็นกลไกสำคัญในการกำกับดูแลยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีแนวทางการขับเคลื่อน ดังนี้

(1) เสริมสร้างและพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564-2570 นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ การสื่อสารและถ่ายทอดแผน โดยการจัดประชุมสร้างความเข้าใจ การอบรม และซักซ้อมการปฏิบัติจากการจำลองฉากทัศน์ เป็นต้น และการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกระดับ โดยสร้างความเป็นเจ้าของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564-2570 (Sense of Belonging) เช่น ผลักดันแผนงาน โครงการและกิจกรรม บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

(2) จัดทำแนวทางปฏิบัติของยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสู่การปฏิบัติผ่านแผนงาน โครงการ และกิจกรรมภายใต้แผนปฏิบัติการระดับหน่วยงานสู่

ระดับพื้นที่ โดยการผสมผสาน (Mainstreaming) ภารกิจหลักของหน่วยงานที่มีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(3) ผลักดันให้มีงบประมาณเชิงบูรณาการด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของทุกหน่วยงาน โดยการจัดประชุมหารือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางวิธีการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ.2564-2570 รวมทั้งงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงานและการจัดสรรงบประมาณให้แก่ระดับพื้นที่

(4) จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนเผชิญเหตุให้สอดคล้องกัน รวมทั้งแผนจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ เครื่องหมายสัญญาณหรือสิ่งอื่นใดในการแจ้งให้ประชาชนได้ทราบถึงการเกิดหรือจะเกิดสาธารณภัยและสำหรับใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และบรรจุไว้ในแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นกรอบในการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่

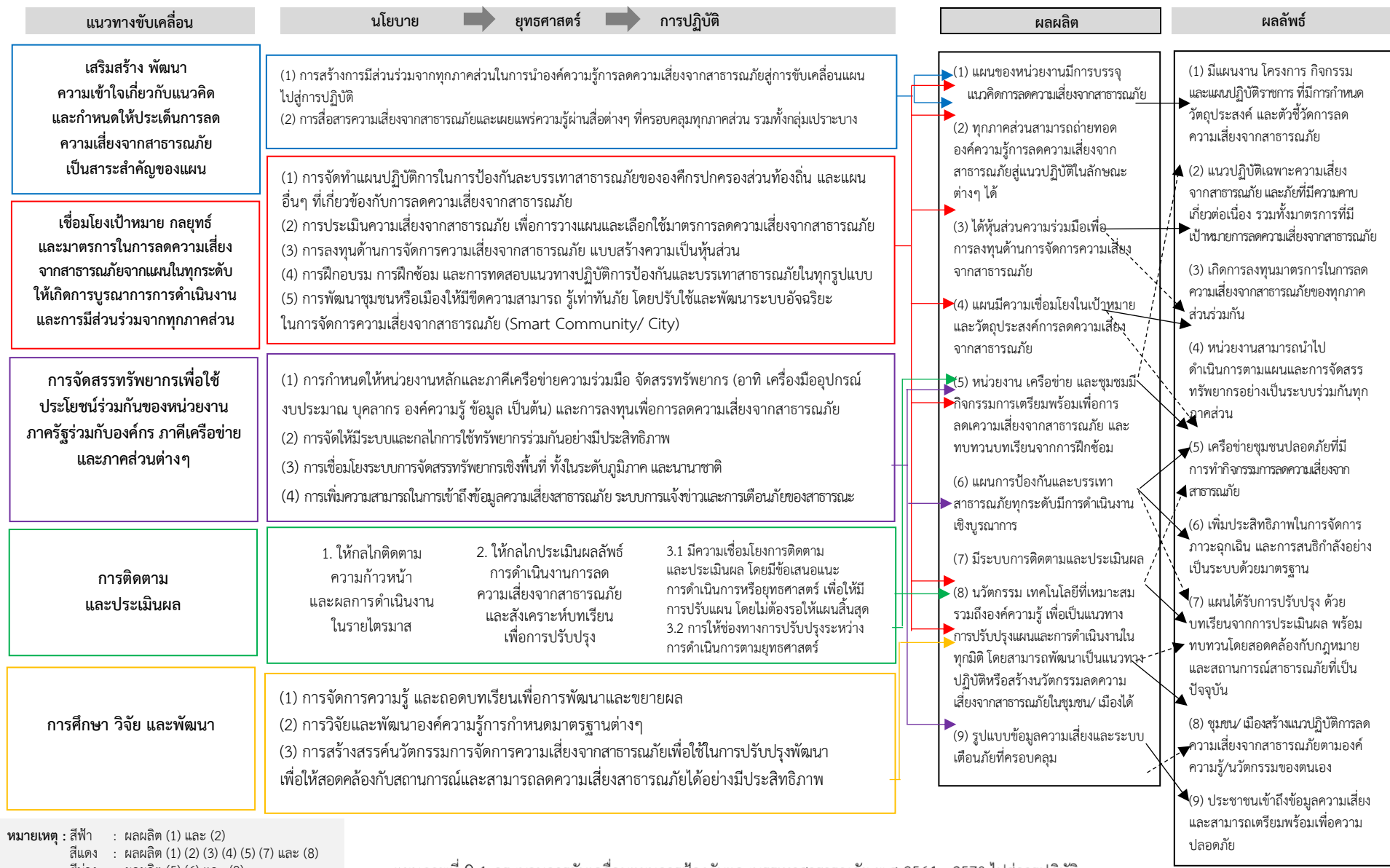
(5) กำหนดบทบาทหน่วยงานและภาคีเครือข่ายทุกระดับในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 รวมทั้งนโยบายและกฎหมายต่าง ๆ โดยมีแนวทางดำเนินการของแต่ละภาคส่วน ดังนี้

ตารางที่ 9-1 : แนวทางดำเนินงานในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ

ลำดับที่	การดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1	ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564 รวมทั้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ของตนเอง เพื่อสร้างความตระหนักให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัคร คนในชุมชน/ท้องถิ่นได้รับรู้ รับทราบ เข้าใจถึงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสาธารณภัย และสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและภาคเอกชนในพื้นที่	- อบต.หาดนางแก้ว - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2	จัดให้มีการประชุมกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว อย่างน้อยทุก ๒ เดือน อย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นกลไกและเวทีในการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ภารกิจด้านการป้องกัน การลดผลกระทบ และการเตรียมความพร้อม การร่วมวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยในพื้นที่	- อบต.หาดนางแก้ว - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3	มีส่วนร่วมกับอำเภอภูกามยาวบุรี และจังหวัดปราจีนบุรี อย่างต่อเนื่อง เพื่อเชื่อมการทำงานอย่างประสานสอดคล้อง โดยจัดประชุมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นการดำเนินการกิจกรรม เช่น ร่วมสำรวจประเมินวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยง ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดภัย เป็นต้น	- อบต.หาดนางแก้ว - สนง.ปภ.สาขา - สนง.ปภ.จว. - ศูนย์ ปภ. เขต
4	จัดทำแผนเผชิญเหตุสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว การร่วมฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับต่างๆ เพื่อทดสอบและฝึกความชำนาญร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	- อบต.หาดนางแก้ว - สนง.ปภ.สาขา - สนง.ปภ.จว. - ศูนย์ ปภ. เขต

ลำดับที่	การดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5	จัดทำแผนงานโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการกิจ เช่น งบประมาณจังหวัด งบพัฒนากลุ่มจังหวัด งบพัฒนาท้องถิ่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) กองทุนความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม องค์กรสาธารณกุศล โดยให้เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ	- อบต.หาดนางแก้ว - สำนักงานจังหวัด - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
6	กำหนดแผนงาน/โครงการที่ได้มีการประเมินความเสี่ยงในพื้นที่ที่มุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพรวมอย่างมีส่วนร่วมแบบบูรณาการ ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ประกอบกับให้มีความเชื่อมโยงและส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณตามภารกิจของอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้แผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยบรรจุในแผนปฏิบัติการราชการประจำปีจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ที่เป็นกรอบแผนงาน/โครงการในแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดต่อไป	- อบต.หาดนางแก้ว - สำนักงานจังหวัด - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
7	ให้ความรู้แก่ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งด้านวิชาการและการปฏิบัติ สร้างองค์ความรู้เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายทั้งระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับพื้นที่	- อบต.หาดนางแก้ว
8	สนับสนุน กำกับ ติดตาม ให้คำแนะนำในการจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชุมชน/หมู่บ้าน เพื่อเป็นกรอบปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ ให้มีความเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	- อบต.หาดนางแก้ว
9	การติดตามและประเมินผล โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่างๆ ทั้ง ส่วนกลางและระดับพื้นที่ การกำหนดให้จัดทำรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้อำนวยการจังหวัดเพื่อรายงานผลต่อไปยังผู้อำนวยการกลางและ ผู้บังคับบัญชาในระดับเหนือขึ้นไปทราบเป็นประจำทุกปี รวมทั้งการติดตาม และประเมินผลการนำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ไปสู่การปฏิบัติในช่วงกลางแผนและปลายแผน พร้อมทั้งพิจารณาแนวทางปรับปรุงแผนฯ	- อบต.หาดนางแก้ว - สนง.ปภ.สาขา - สนง.ปภ.จ. - ศูนย์ ปภ. เขต - สำนักงานจังหวัด

โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564-2570 ไปสู่การปฏิบัติ ดังแผนภาพที่ 9-1

หมายเหตุ : สีฟ้า : ผลผลิต (1) และ (2)
 สีแดง : ผลผลิต (1) (2) (3) (4) (5) (7) และ (8)
 สีม่วง : ผลผลิต (5) (6) และ (9)
 สีเขียว : ผลผลิต (5) และ (7)
 สีเหลือง : ผลผลิต (8)

แผนภาพที่ 9-1 กระบวนการขับเคลื่อนแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ 2564 - 2570 ไปสู่การปฏิบัติ

9.2 การติดตามและประเมินผล

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564 ไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด จำเป็นต้องมีกลไกการกำกับ ติดตามและประเมินผลเชิงยุทธศาสตร์ที่มีกระบวนการและการจัดการให้เกิดการทบทวนทั้งด้านการจัดการ (Management Review) และการทบทวนผลงาน (Performance Review) ที่เหมาะสมและทันต่อสถานการณ์

(1) แนวทางการติดตามและประเมินผล

แนวทางการติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย หลักการประเมินผลสัมฤทธิ์ โดยวิเคราะห์การบรรลุถึงเป้าหมายการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย หลักการคิดเชิงเหตุผล เชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลผลิตไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบด้วยข้อมูล รวมถึงเหตุผลเชิงประจักษ์ที่เชื่อถือได้ และหลักความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และภาคส่วนต่างๆ ในสังคม พร้อมทั้ง กำหนดให้มีการจัดทำรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564-2570 ทั้งรายปี กลางแผน และปลายแผน โดยให้คณะกรรมการจัดทำแผนฯ เป็นหน่วยรับผิดชอบหลักดำเนินงานตามแนวทางการผลักดันประเด็นสำคัญไปสู่ปฏิบัติ โดยมีแนวทางปฏิบัติในการติดตามและประเมินผล ดังนี้

(1.1) คณะทำงานติดตามและประเมินผลแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564-2570 ดำเนินงาน ดังนี้

- 1) ติดตามและประเมินผลประเด็นการขับเคลื่อนที่สำคัญ
- 2) ติดตามและประเมินผลระดับยุทธศาสตร์
- 3) ติดตามและประเมินผลภาพรวม

โดยให้จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลภาพรวมที่บรรลุผลตามเป้าหมายการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย การประเมินผลกระทบจากการขับเคลื่อน และสรุปภาพรวมการติดตามและประเมินผล พร้อมทั้งจัดทำเป็นรายงานเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ. 2564-2570 พิจารณาเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงหรือทบทวนแนวทางการดำเนินงานต่อไป

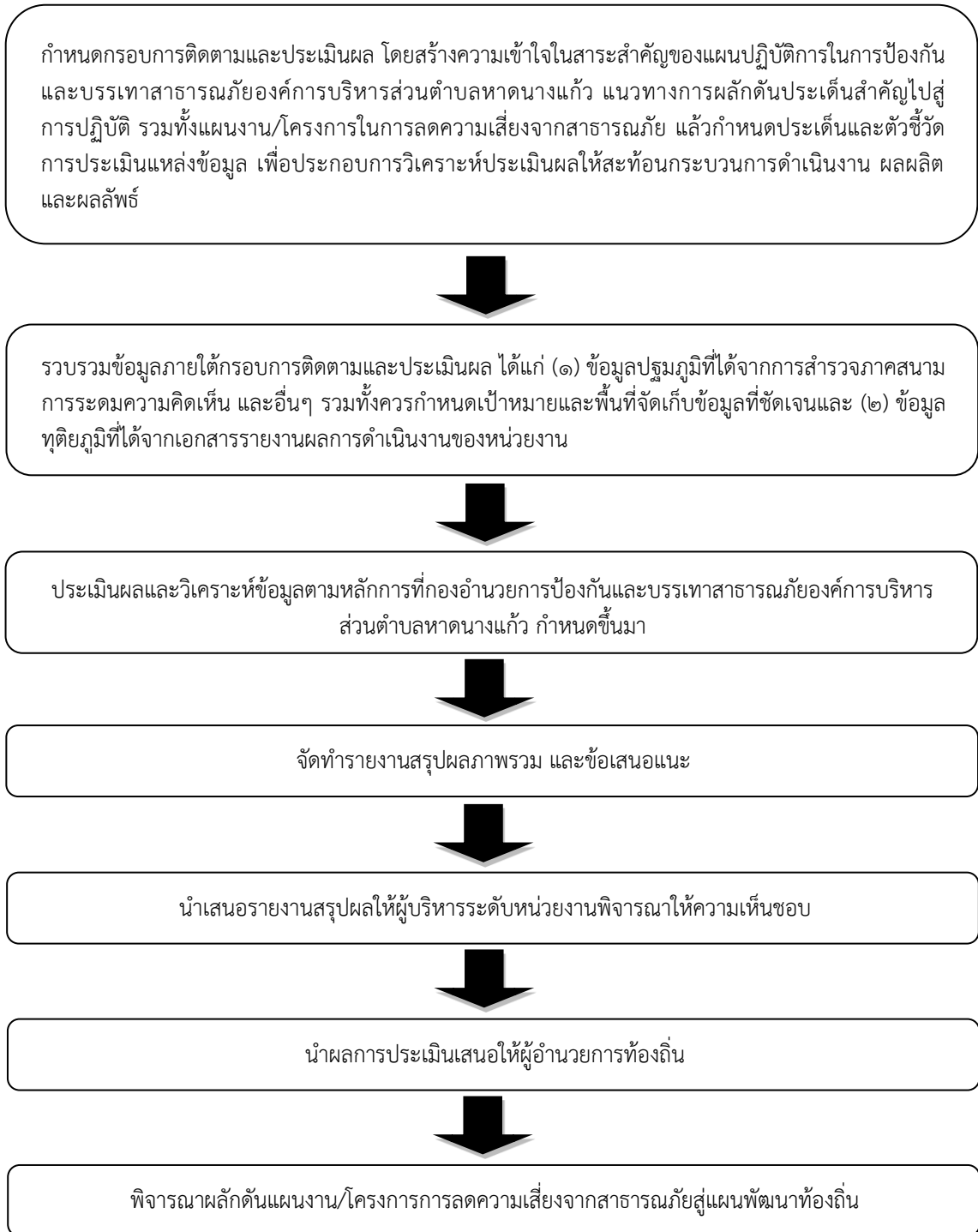
(1.2) กรอบระยะเวลาการติดตามและประเมินผล

- 1) การติดตามและประเมินผลรายปี
- 2) การติดตามและประเมินผลในระยะกลางแผนฯ
- 3) การติดตามและประเมินผลในระยะปลายแผนฯ

โดยให้จัดทำรายงานผลการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ.2564-2570 ไปสู่การปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ ยกกระดับไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล ตลอดจนนำปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ.2564-2570 ต่อไป

(1.3) กลไกการติดตามและประเมินผล ให้คณะทำงานติดตามและประเมินผลแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ.2564-2570 เป็นกลไกในการประสานการปฏิบัติ ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ.2564-2570 ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ.2564-2570

(2) ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย

(3) หน่วยงานและภาคีเครือข่ายดำเนินการติดตามและประเมินผล

ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เป็นหน่วยรับผิดชอบหลักในการดำเนินงานตามแนวทางการผลักดันประเด็นสำคัญไปสู่การปฏิบัติ โดยให้จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลภาพรวมที่บรรลุผลตามเป้าหมายการจัดการสาธารณสุข ประเมินผลกระทบ การขับเคลื่อนและสรุปภาพรวมการติดตามและประเมินผลให้ผู้อำนวยการอำเภอเพื่อรายงานผลต่อไปยังผู้อำนวยการจังหวัด ผู้อำนวยการกลางและผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปทราบ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานต่อไป

การจัดทำรายงานผลการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้วไปสู่การปฏิบัติ เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการจัดการสาธารณภัย ของ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ให้มีประสิทธิภาพยกระดับไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล ตลอดจน นำปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ต่อไป

9.3 การวิจัยและพัฒนา

เป็นกระบวนการของการศึกษา การเรียนรู้ และการค้นหาแนวคิด แนวทาง และวิธีปฏิบัติ หรือสิ่งประดิษฐ์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาเทคนิค วิธีการ รูปแบบการดำเนินงาน หรือระบบการจัดการความเสี่ยง จากสาธารณภัยที่เป็นประโยชน์ทั้งแก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รวมทั้งการนำสิ่งที่ได้มีการ คิดค้นหรือค้นพบมาพัฒนา ออกแบบ เปลี่ยนแปลง ผลการดำเนินงาน กระบวนการดำเนินงานและการบริการ ให้มีลักษณะรูปแบบใหม่ หรือการปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม และสามารถดำเนินการร่วมกับการติดตาม และประเมินผล โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลภายใต้กรอบการติดตามและประเมินผลในลักษณะของการทบทวน จากบทเรียนและการเรียนรู้ทั้งก่อนการดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการ โดยมีแนวทางการดำเนินการวิจัยและพัฒนา ดังนี้

(1) องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานด้าน การศึกษา ค้นคว้าและการวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมกับ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีมาพัฒนา และประยุกต์ใช้เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ให้เหมาะสม

(2) ศึกษาบทเรียนของเหตุการณ์สาธารณภัยสำคัญที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนตำบล หาดนางแก้ว เพื่อให้ทราบข้อมูลข้อเท็จจริงสำหรับไปประยุกต์ใช้ในการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(3) จัดทำสรุปบทเรียน (Lesson Learned) ของการเกิดสาธารณภัยครั้งสำคัญที่ผ่านมา ขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการในอนาคต

9.4 การทบทวนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหาร ส่วนตำบลหาดนางแก้ว

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 44 กำหนดว่าในกรณี ที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาธารณภัยหรือการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ได้กำหนดไว้ในแผนต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้เปลี่ยนแปลงไป หรือแผนดังกล่าวได้ใช้ครบห้าปีแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบในการ จัดทำแผนดำเนินการปรับปรุงหรือทบทวนแผนที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ดังนั้น หากองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว ได้ดำเนินการตามกระบวนการที่กำหนด ไว้ในแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ.2564- 2570 และได้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผน หรือมีสถานการณ์สาธารณภัยที่ไม่ได้กำหนดไว้ ในแผน หรือมีการวิจัยและพัฒนาพบข้อบกพร่อง หรือมีนวัตกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่ทันสมัยและเหมาะสม ให้องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พิจารณาทบทวนปรับปรุงแผนปฏิบัติการ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว พ.ศ.2564-2570 ได้ตามความ เหมาะสมทุกปี

ภาคผนวก ก : คำย่อ

คำย่อ	หน่วยงาน
กท.	: กระทรวงกลาโหม
.สป	: สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
ทท.	: กองทัพอากาศ
บก.ทท.	: กองบัญชาการกองทัพอากาศ
นขต.ทท.บก.	: หน่วยขึ้นตรงกองบัญชาการกองทัพอากาศ
.นทพ	: หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
.สนภ	: สำนักงานพัฒนาภาค
.นพค	: หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่
ทบ.	: กองทัพบก
นขต.ทบ.	: หน่วยขึ้นตรงกองทัพบก
ทภ.	: กองทัพภาค
มทบ.	: มณฑลทหารบก
ทร.	: กองทัพเรือ
ทรภ.	: ทัพเรือภาค
ฐท.กท.	: ฐานทัพเรือกรุงเทพ
ฐท.สส.	: ฐานทัพเรือสัตหีบ
ฐท.พง.	: ฐานทัพเรือพังงา
กปช.จต.	: กองบัญชาการป้องกันชายแดนจันทบุรีและตราด
นรข.	: หน่วยเรือรักษาความสงบเรียบร้อยตามลำแม่น้ำโขง
ฉก.ภต.นย.	: หน่วยเฉพาะกิจนาวิกโยธินภาคใต้
ทอ.	: กองทัพอากาศ
.ทอ.นขต	: หน่วยขึ้นตรงกองทัพอากาศ
การบิน.รร	: โรงเรียนการบินกองทัพอากาศ
.บน	: กองบิน
ศบภ.กท.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกระทรวงกลาโหม
ศบภ.ทบ.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก
ศบภ.ทร.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพเรือ
ศบภ.ทอ.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพอากาศ
ศบภทท.บก.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองบัญชาการกองทัพอากาศ
ศบภ .สป.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
นร.	: สำนักนายกรัฐมนตรี
สมช.	: สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
ตร.	: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
มท.	: กระทรวงมหาดไทย
รมว .มท.	: รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำย่อ	หน่วยงาน
.ปมท	: ปลัดกระทรวงมหาดไทย
ผวจ.	: ผู้ว่าราชการจังหวัด
อปภ.	: อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
นอภ.	: นายอำเภอ
องค์กรปฏิบัติ	
กอ.รมน.	: กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
กอปภ.ก.	: กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง
กอปภ.กทม.	: กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร
กอปภ.จ.	: กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด
กอปภ.ทน./ทม.ทต/.	: กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลนครเทศบาลตำบล/เทศบาลเมือง/
กอปภ.เมืองพัทยา.	: กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเมืองพัทยา
กอปภ.สนข.	: กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำนักงานเขต
กอปภ.อ.	: กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ
กอปภ.อบต.	: กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบล
บกปภ.ช.	: กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ
สปฉ.	: การสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน
ศบก.อ.	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณอำเภอ
ศบก.สนข.	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณสำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร
ศบก.จ.	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณจังหวัด
ศบก(ส่วนหน้า) .จ.	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณส่วนหน้าจังหวัด
ศบก.กทม.	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณกรุงเทพมหานคร
ศบก(ส่วนหน้า) .กทม.	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณส่วนหน้ากรุงเทพมหานคร
ศปก.อปท.	: ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น
คณะกรรมการ	
ก.จ.ภ.ช.	: คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด
กนช.	: คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
กปภ.ช.	: คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ
กปอ.	: คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ
กภช.	: คณะกรรมการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ
นปท.	: คณะกรรมการนโยบายการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
ผู้บัญชาการและผู้อำนวยการ	
ผบ.ช.ปภ.	: ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ
	: (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย)
ผอกลาง.	: ผู้อำนวยการกลาง
	: (อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)
ผอ.ก.กอปภ.	: ผู้อำนวยการกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง
ผอ.จว.	: ผู้อำนวยการจังหวัด
ผอ.กทม.	: ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร
ผออำเภอ.	: ผู้อำนวยการอำเภอ

คำย่อ	หน่วยงาน
-------	----------

ผอท้องถิ่น.	: ผู้อำนวยการท้องถิ่น
ผอเขต.	: ผู้อำนวยการเขต
	:

ภาคผนวก ข : ตัวอย่างลักษณะภัย

สาธารณภัย หมายถึง อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศและการก่อวินาศกรรมด้วย

1. ภัยจากอัคคีภัย

อัคคีภัย หมายถึง ภัยอันตรายอันเกิดจากไฟที่ขาดการควบคุมดูแล ทำให้เกิดการติดต่อลุกลามไปตามบริเวณที่มีเชื้อเพลิงเกิดการลุกไหม้ต่อเนื่อง สภาพของไฟจะรุนแรงมากขึ้น ถ้าการลุกไหม้ที่มีเชื้อเพลิงหนุนเนื่อง หรือมีไอของเชื้อเพลิงถูกขับออกมาความรุนแรงก็จะมากยิ่งขึ้น

2. ภัยจากวาตภัย

2.1 ภัยจากพายุหมุนเขตร้อน หมายถึง ภัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายของอาคารบ้านเรือน ต้นไม้ และสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ เป็นบริเวณกว้างจากความแรงของลมที่พัดเวียนเข้าหาศูนย์กลางของพายุหมุนภัยดังกล่าวเกิดขึ้นตามแนวเส้นทางเดินของพายุ โดยปกติจะมีความกว้าง 50-กิโลเมตร ขึ้นอยู่กับขนาดและความแรง 100 ของพายุแต่ละลูก โดยความเสียหายจะมีมากที่สุดบริเวณใกล้แนวศูนย์กลางที่พายุเคลื่อนผ่าน

2.2 ภัยจากคลื่นพายุซัดฝั่ง หมายถึง ภัยธรรมชาติซึ่งเกิดจากพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนเข้าหาฝั่ง ความสูงของคลื่นขึ้นกับความแรงของพายุ ปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อพายุหมุนเขตร้อนที่มีความแรงลมมากกว่า 100 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ระดับน้ำที่สูงขึ้นจากความกดอากาศที่ลดต่ำลงบริเวณใกล้ศูนย์กลางของพายุพร้อมกับคลื่นลมแรงจัดที่พัดเข้าหาฝั่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อพื้นที่ราบชายฝั่งทะเลใกล้ศูนย์กลางของพายุ โดยเฉพาะพื้นที่ชายฝั่งที่เป็นด้านรับลม ระดับความรุนแรงของความเสียหายจะขึ้นอยู่กับความแรงลมของพายุ สภาพภูมิประเทศ และขนาดของชุมชน

2.3 ภัยจากพายุไซร่อน หมายถึง พายุที่เกิดในช่วงที่มีลักษณะอากาศร้อนอบอ้าวติดต่อกันหลายวัน และเมื่อมีอากาศเย็นจากความกดอากาศสูงในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนพัดมาปะทะกับอากาศร้อนจะทำให้อากาศร้อนขึ้นที่เบาว่าลอยตัวขึ้นเหนืออากาศเย็นอย่างรวดเร็ว เกิดเป็นเมฆและพายุฟ้าคะนองที่มียอดเมฆสูงมาก (เมฆคิวมูโลนิมบัส) เกิดพายุฟ้าคะนอง ลมกรรโชกแรง ฟ้าผ่า และมีลูกเห็บตกตามมาด้วย พายุฤดูร้อนมักเกิดขึ้นและสิ้นสุดลงในช่วงเวลาสั้นๆ ไม่เกินหนึ่งชั่วโมง และครอบคลุมบริเวณพื้นที่ไม่เกิน 20-30 ตารางกิโลเมตร แต่จะมีลมกรรโชกแรงที่เริ่มสร้างความเสียหายเมื่อมีความรุนแรงลมตั้งแต่ 50 กิโลเมตร ต่อชั่วโมงขึ้นไป

2.4 ภัยจากพายุฤดูร้อน หมายถึง ความเสียหายของอาคารบ้านเรือน ต้นไม้ และสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นบริเวณแคบๆจากลมกระโชกแรงที่เกิดจากพายุฝนฟ้าคะนอง หรือลูกเห็บ มักเกิดในระยะเวลานั้น ๆ ซึ่งบ่อยครั้งมีความเร็วลมเกินกว่า 100 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

2.5 ภัยจากลูกเห็บ หมายถึง ภัยที่เกิดจากก้อนน้ำลักษณะเหมือนน้ำแข็งรูปร่างไม่แน่นอนเกิดจากละอองหยาดฝนซึ่งเย็นแบบยิ่งยวดในเมฆฝน (ยังอยู่ในสภาพของเหลวที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง) ปะทะกับวัตถุแข็ง เช่น ผงฝุ่น หรือก้อนลูกเห็บที่เกาะตัวอยู่ก่อนแล้ว จนเกิดการแข็งตัวเกาะรอบวัตถุนั้น ๆ และกลายเป็นก้อนลูกเห็บ ซึ่งมักเกิดขึ้นพร้อมกับพายุฤดูร้อน

3. ภัยจากอุทกภัย

3.1 ภัยจากอุทกภัย หมายถึง เหตุการณ์ที่มีน้ำท่วมพื้นดินสูงกว่าระดับปกติ ซึ่งมีสาเหตุจากมีปริมาณน้ำฝนมากจนทำให้มีปริมาณน้ำส่วนเกินมาเติมปริมาณน้ำผิวดินที่มีอยู่ตามสภาพปกติจนเกินขีดความสามารถการระบายน้ำของแม่น้ำ ลำคลอง และยังมีสาเหตุมาจากการกระทำของมนุษย์ โดยการปิดกั้นการไหลของน้ำตามธรรมชาติ ทั้งเจตนาและไม่เจตนา จนเป็นอันตรายต่อชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน และสิ่งแวดล้อม สามารถจำแนกตามลักษณะการเกิดได้ ดังนี้

(1) น้ำท่วมขัง/น้ำล้นตลิ่ง หมายถึง สภาวะน้ำท่วมหรือสภาวะน้ำล้นตลิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องจากระบบระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพ มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป อันเป็นผลจากการเกิดฝนตกหนัก ณ บริเวณนั้น ๆ ติดต่อกันเป็นเวลาหลายวัน มักเกิดขึ้นในบริเวณที่ราบลุ่มริมแม่น้ำและบริเวณชุมชนเมืองใหญ่ๆ น้ำท่วมขังส่วนใหญ่จะเกิดบริเวณท้ายน้ำและแผ่เป็นบริเวณกว้างเนื่องจากไม่สามารถระบายน้ำได้ทัน

(2) น้ำท่วมฉับพลัน หมายถึง สภาวะน้ำท่วมที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันในพื้นที่เนื่องจากฝนตกหนักในบริเวณพื้นที่ซึ่งมีความชันมาก และมีคุณสมบัติในการกักเก็บน้ำหรือต้านน้ำน้อยหรืออาจเกิดจากสาเหตุอื่น ๆ เช่น เขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำพังทลาย น้ำท่วมฉับพลัน มักเกิดขึ้นหลังจากฝนตกหนัก และมักเกิดขึ้นในบริเวณที่ราบระหว่างหุบเขา ซึ่งอาจจะไม่มีฝนตกหนักในบริเวณนั้นมาก่อนเลย แต่มีฝนตกหนักมากบริเวณต้นน้ำที่อยู่ห่างออกไป การเกิดน้ำท่วมฉับพลันมีความรุนแรงและเคลื่อนที่ด้วยความเร็วมาก โอกาสที่จะป้องกันและหลบหนีจึงมีน้อย

3. ภัยจากดินถล่มหรือโคลนถล่ม 2 หมายถึง ภัยที่เกิดจากปรากฏการณ์ที่มวลดินหรือหินไหลเลื่อนลงจากพื้นที่สูงสู่พื้นที่ต่ำกว่าภายใต้อิทธิพลแรงโน้มถ่วงของโลก และการมีน้ำเป็นตัวกลางทำให้มวลวัสดุเกิดความไม่มีเสถียรภาพ อัตราการไหลเคลื่อนดังกล่าวข้างต้นอาจช้าหรือเร็วขึ้นกับประเภทของวัสดุ ความลาดชัน สภาพสิ่งแวดล้อม และปริมาณน้ำฝน ในบางกรณีแผ่นดินถล่มอาจเกิดจากแผ่นดินไหวหรือภูเขาไฟระเบิด การเคลื่อนตัวของวัสดุดังกล่าวอาจพัดพาต้นไม้ บ้านเรือน รถยนต์ สิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ชำรุด หรือพังทลาย และยังสามารถทำให้ช่องเปิดของสะพานและแม่น้ำลำคลองอุดตันจนเป็นสาเหตุให้เกิดอุทกภัยขึ้นได้ในเส้นทาง การเคลื่อนตัวปรากฏการณ์ดังกล่าวเป็นอันตรายต่อชีวิต ทรัพย์สินของประชาชนและสิ่งแวดล้อม

4. ภัยแล้ง หมายถึง ภัยที่เกิดจากความแห้งแล้งของลมฟ้าอากาศ อันเกิดจากการที่มีปริมาณฝนน้อยหรือฝนไม่ตกเป็นระยะเวลาและครอบคลุมพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง ทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำดื่ม น้ำใช้ พืชพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ขาดน้ำไม่สามารถเจริญเติบโตได้ตามปกติ เกิดความเสียหายและส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางรุนแรงต่อประชาชนโดยภัยแล้งเกิดจากสาเหตุ ดังนี้

(1) ฝนแล้ง หมายถึง สภาวะที่มีฝนน้อยหรือไม่มีฝนเลยในช่วงเวลาหนึ่งซึ่งตามปกติจะต้องมีฝน โดยขึ้นอยู่กับสถานที่และฤดูกาล ณ ที่นั้น ๆ (ภาวะที่มีปริมาณฝนตกน้อยกว่าปกติหรือไม่ตกต้องตามฤดูกาล)

(2) ฝนทิ้งช่วง หมายถึง ช่วงที่มีปริมาณฝนตกไม่ถึงวันละ วัน ในช่วง 15 มิลลิเมตรติดต่อกันเกิน 1 ฤดูฝนเดือนที่มีโอกาสเกิดฝนทิ้งช่วงสูงคือเดือนมิถุนายนและกรกฎาคม

5. ภัยหนาว หมายถึง ภัยที่เกิดจากสภาพอากาศที่มีความหนาวจัด อุณหภูมิต่ำกว่า องศาเซลเซียส 8 และลดลงต่อเนื่องซึ่งประชาชนได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงและกว้างขวาง

6. ภัยจากโรคระบาดในมนุษย์ หมายถึง ภัยจากโรคซึ่งปรากฏขึ้นในประชากรกลุ่มหนึ่งในระยะเวลาหนึ่ง ในอัตราที่สูงขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยเทียบกับประวัติการเกิดโรคในอดีตโรคนั้นอาจเป็นโรคติดต่อทางสัมผัสหรือไม่ก็ได้ แต่ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งในพื้นที่เกิดโรคระบาดและพื้นที่ใกล้เคียง

7. ภัยจากโรคระบาดสัตว์ หมายถึง ภัยที่เกิดจากโรคซึ่งปรากฏขึ้นในประชากรสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่า โดยเป็นโรคติดต่อทั้งในสัตว์ชนิดเดียวกัน ต่างชนิดกัน รวมถึงการติดต่อมาสู่คน ในระยะเวลาหนึ่ง ในอัตราที่สูงขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยเทียบกับประวัติการเกิดโรคในอดีต สร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจและสุขภาพของประชาชน

8. ภัยจากโรคระบาดสัตว์น้ำ หมายถึง ภัยที่เกิดจากโรคซึ่งปรากฏขึ้นในประชากรสัตว์น้ำ โดยเป็นโรคติดต่อทั้งในสัตว์น้ำชนิดเดียวกัน ต่างชนิดกัน รวมถึงการติดต่อมาสู่คน ในระยะเวลาหนึ่ง ในอัตราที่สูงขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยเทียบกับประวัติการเกิดโรคในอดีต สร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจและสุขภาพของประชาชน

9. ภัยจากการระบาดของศัตรูพืช หมายถึง ภัยที่เกิดจากสิ่งซึ่งเป็นอันตรายแก่พืช เช่น เชื้อโรค พืชแมลง สัตว์ หรือพืชที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่พืช ส่งผลให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพืช เช่น ต้น ตา ตอ แขนง หน่อ กิ่ง ใบ ราก เหง้า หัว ดอก ผล เมล็ด เชื้อ และสปอร์ของเห็ด ไม่ว่าจะยังทำพันธุ์ได้หรือตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงตัวห้ำ ตัวเบียน ตัวไหม ไข่ไหม รังไหม ผึ้ง รังผึ้ง และจุลินทรีย์ จนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และประชาชน

10. ภัยจากไฟป่าและหมอกควัน หมายถึง ภัยที่เกิดจากไฟป่าไม่ว่าจะจากสาเหตุใดก็ตาม เกิดขึ้นในป่าธรรมชาติหรือสวนป่าก็ตาม แล้วลุกลามไปได้โดยอิสระปราศจากการควบคุม ตลอดจนส่งผลให้เกิดฝุ่นควัน และอนุภาคแขวนลอยในอากาศ รวมทั้งกันในสภาวะที่อากาศปิด ทำให้เกิดอันตรายต่อทรัพย์สินและสุขภาพของประชาชน

11. ภัยจากมลพิษทางอากาศประเภท PM2.5 หมายถึง เหตุการณ์ที่มลพิษทางอากาศประเภทฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2. ไมครอน หรือ 5PM2.5 ที่มีแหล่งกำเนิดจากเหตุการณ์ทางธรรมชาติหรือจากกิจกรรมของมนุษย์เกิดการสะสมในบรรยากาศ อันเนื่องมาจากสภาพอากาศ ทำให้ PM2.5 ปกคลุมพื้นที่อยู่อาศัยของประชาชน จนมีความเสี่ยงที่จะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนจำนวนมาก

12. ภัยจากแผ่นดินไหวและอาคารถล่ม

12.1 ภัยจากแผ่นดินไหว หมายถึง ภัยธรรมชาติซึ่งเกิดจากการปลดปล่อยพลังงานใต้พิภพทำให้เกิดการสั่นสะเทือนของพื้นดิน การสั่นสะเทือนนี้อาจมีระดับความรุนแรงขั้นต่ำที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ แต่บางครั้งก็อาจมีระดับความรุนแรงในขั้นที่เป็นอันตรายจนก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงได้

12.2 ภัยจากอาคารถล่ม หมายถึง ภัยที่เกิดจากอาคารและสิ่งปลูกสร้าง ได้แก่ ตึก บ้าน โรงเรือน ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน ที่ได้รับความเสียหายจากการโยกไหวตัวรุนแรงของแผ่นดิน ซึ่งเป็นผลมาจากแผ่นดินไหวและก่อให้เกิดความเสียหายหรือพังทลายลงมาได้

13 ภัยจากสึนามิ .หมายถึง ภัยที่เกิดจากคลื่นยักษ์ คำว่า สึนามิ เป็นภาษาญี่ปุ่น แปลว่า คลื่นท่าเรือ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ประเภทแรก คือ คลื่นสึนามิเฉพาะแห่ง (Local Tsunami) มักจะเกิดใกล้ ๆ ชายฝั่งและเคลื่อนเข้าถล่มชายฝั่งอย่างทันทีทันใด และประเภทที่สอง คือ คลื่นสึนามิที่เดินทางข้ามทวีป (Distance Tsunami) มักจะเกิดจากแผ่นดินไหวที่ค่อนข้างรุนแรงและสามารถเคลื่อนตัวข้ามทวีปไปยังชายฝั่งที่อยู่ห่างไกลหลายหมื่นกิโลเมตร โดยสาเหตุของการเกิดคลื่นสึนามิ มีหลายสาเหตุ เช่น แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ดินถล่ม และอุกกาบาตตกลงสู่มหาสมุทร โดยภัยจากสึนามิก่อให้เกิดความเสียหายทั้งต่อชีวิตประชาชนและสิ่งปลูกสร้างตลอดแนวพื้นที่ราบชายฝั่ง

14. ภัยจากการคมนาคมหมายถึง ภัยจากอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ภัยจากระบบขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ ภัยจากกระบวนการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตราย และภัยจากการรั่วไหลของน้ำมันและวัตถุอันตรายในแหล่งน้ำ รวมถึงการเททิ้งน้ำมันหรือของเสียในแม่น้ำหรือทะเล

15. ภัยทางอากาศ หมายถึง ภัยอันเกิดจากการโจมตีทางอากาศ โดยอากาศยาน อาวุธนำวิถี ขีปนาวุธ หรือสิ่งใด ๆ ที่สามารถเคลื่อนที่หรือทรงตัวบนอากาศ และการโจมตีดังกล่าวส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

16. ภัยจากการก่อวินาศกรรม

16.1 ภัยจากการก่อวินาศกรรม หมายถึง ภัยที่เกิดจากการกระทำใด ๆ อันเป็นการมุ่งทำลายทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐหรือสิ่งอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการรบกวน ขัดขวาง หน่วงเหนี่ยวระบบการปฏิบัติงานใด ๆ ตลอดจนการประทุษร้ายต่อบุคคลอันเป็นการก่อให้เกิดความปั่นป่วนทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของรัฐ

16.2 ภัยจากการก่อการร้าย หมายถึง ภัยที่เกิดจากการกระทำใด ๆ ที่สร้างความปั่นป่วนให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว หรือเพื่อขู่ขู่หรือบีบบังคับรัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศให้กระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินที่สำคัญ

16.3 ภัยจากการก่อการร้ายสากล หมายถึง ภัยที่เกิดจากการปฏิบัติการของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มุ่งหวังผลตามเงื่อนไขข้อเรียกร้องทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งส่วนใหญ่จะปฏิบัติการล่วงล้ำเขตแดน หรือเกี่ยวข้องกับชาติอื่น การกระทำนั้นอาจเป็นไปโดยเอกเทศ ปราศจากการสนับสนุนจากรัฐใด ๆ หรือมีรัฐใดรัฐหนึ่งสนับสนุนรู้เห็นก็ได้ เมื่อเกิดขึ้นย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อผลประโยชน์ของชาติ พันธกรณีระหว่างประเทศ นโยบายของชาติทั้งด้านการเมืองและการป้องกันประเทศ การเศรษฐกิจและสังคมจิตวิทยา ชื่อเสียงและเกียรติภูมิของชาติ

ภาคผนวก ค : นิยามศัพท์

กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง แผนต่างๆ ไป หรือคำแนะนำที่เลือกมาใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลุ่มเปราะบาง (Vulnerable Group) หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความสามารถจำกัดในการเผชิญเหตุการณ์สาธารณภัย ซึ่งต้องการความดูแลเป็นพิเศษ เช่น เด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้สูงอายุ บุคคลทุพพลภาพ ผู้ป่วย ผู้พลัดถิ่น ผู้ลี้ภัย คนต่างด้าว เป็นต้น

การกำกับ ควบคุมพื้นที่ (Area Command) หมายถึง การกำกับดูแลการจัดการเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันหลายเหตุการณ์ และมีองค์กระบบการบัญชาการเหตุการณ์หลายองค์กรแยกกันทำหน้าที่จัดการเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นแต่ละเหตุการณ์ หรือทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดการเหตุฉุกเฉินขนาดใหญ่หรือเหตุฉุกเฉินที่กำลังลุกลามขยายตัวซึ่งมีทีมงานจัดการเหตุฉุกเฉินหลายทีมงานเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง

การเข้าใจและตระหนักถึงความเสี่ยง (Risk - Informed) หมายถึง กระบวนการสร้างความเข้าใจ ความเสี่ยง โดยมีข้อมูลความเสี่ยงครบถ้วนและรอบด้าน และนำไปสู่แนวทางปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยง เช่น การลงทุนเพื่อการลดความเสี่ยง (Risk - Informed Investment) หมายถึง การสร้างความเข้าใจ ความเสี่ยงด้านการลงทุน ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงโดยเน้นไปที่ความคุ้มค่าของการลงทุน เพราะหากไม่มีการลงทุนมูลค่าความสูญเสียและความเสียหายจะมากกว่ามูลค่าของการลงทุน

การจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Management) หมายถึง การจัดระบบและบริหารจัดการทรัพยากรและความรับผิดชอบเพื่อเผชิญเหตุฉุกเฉินฉุกเฉินทุกรูปแบบ

การซ่อมสร้าง (Reconstruction) หมายถึง การฟื้นฟูโครงสร้างและสิ่งก่อสร้างที่ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์สาธารณภัยให้กลับมาสู่สภาพที่สามารถใช้งานได้ดังเดิม

การเตรียมความพร้อม (Preparedness) หมายถึง ความพยายามในการเตรียมการรับมือกับสาธารณะ มุ่งเน้นกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้ผู้คนมีความสามารถในการคาดการณ์เผชิญเหตุและจัดการกับผลกระทบจากสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ หากมีการเตรียมความพร้อมได้ดีจะทำให้สามารถดำเนินการต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมทั้งในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังเกิดสาธารณภัย และเพิ่มโอกาสในการรักษาชีวิตให้ปลอดภัยจากเหตุการณ์สาธารณภัยได้มากขึ้น

การเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning) หมายถึง การให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และทัน (องค์กรต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลที่กำลังเผชิญความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัย/เหตุการณ์ผ่านทางหน่วยงานสามารถระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยงและพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ) สาธารณภัย/Disaster Risk Management: DRM) หมายถึง กระบวนการอย่างเป็นระบบของการใช้คำสั่ง ทางการบริหารองค์กรและทักษะ ความสามารถเชิงปฏิบัติการเพื่อดำเนินยุทธศาสตร์ นโยบาย มาตรการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อหลีกเลี่ยง ลด หรือถ่ายโอนความเป็นไปได้ในการเกิดภัยพิบัติ รวมทั้งการเพิ่มศักยภาพในการจัดการปัญหา เพื่อเตรียมพร้อมรับผลกระทบทางลบของภัย

การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบธรรมาภิบาล (Risk Governance) หมายถึง ระบบควบคุม และจัดการความเสี่ยง รวมถึงการตรวจสอบและประเมินผลจากหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกองค์กรที่มีประสิทธิภาพ โดยนำผลของการประเมินดังกล่าวเสนอให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจต่อไป

การบริหารจัดการภัยพิบัติ) สาธารณภัย/Disaster Management: DM) หมายถึง การใช้กลไก กระบวนการและองค์ประกอบในการดำเนินงาน เพื่อจุดมุ่งหมาย ในประสิทธิผลและประสิทธิภาพของ

ปฏิบัติการด้านภัยพิบัติ เช่น การป้องกัน การลด ผลกระทบ การเตรียมพร้อม การเผชิญเหตุ การช่วยเหลือ บรรเทาทุกข์ ตลอดจนการบูรณะซ่อมแซมและพัฒนา

การบรรเทาทุกข์) Relief หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ (สื่อเบื้องต้นในทันทีที่เกิดสาธารณภัยเพื่อรักษาชีวิตและตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานให้ผู้ประสบภัยสามารถดำรงชีพอยู่ได้

การบัญชาการ) Command หมายถึง การทำหน้าที่อำนวยความสะดวก สั่งการหรือการควบคุมโดยอาศัย (อำนาจที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนในกฎหมาย กฎระเบียบหรืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบ

การบัญชาการร่วม) Unified Command หมายถึง การประยุกต์ใช้ระบบบัญชาการเหตุการณ์เมื่อมี (หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดการเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นมากกว่าหนึ่งหน่วยงาน หรือเมื่อเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นขยายตัวข้ามขอบเขตอำนาจหน้าที่ทางการเมือง หน่วยงานต่างๆ จะทำงานร่วมกันผ่านตัวแทนของแต่ละหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นสมาชิกในหน่วยบัญชาการร่วม มีหน้าที่หลักในการกำหนดวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ร่วม และจัดทำแผนเผชิญเหตุที่จะใช้ร่วมกันเพียงแผนเดียว

) การบัญชาการเหตุการณ์ Incident Command หมายถึง (หน่วยบัญชาการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบการจัดการเหตุการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในภาพรวม และประกอบด้วยผู้บัญชาการเหตุการณ์ และเจ้าหน้าที่สนับสนุนที่ได้รับการมอบหมาย

การประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ) Damage and Needs Assessment : DANA) หมายถึง การประเมินผลกระทบจากสาธารณภัยเพื่อวิเคราะห์ความสามารถของผู้ประสบภัยในการเผชิญสถานการณ์ฉุกเฉินด้วยตนเอง รวมทั้งความต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก เช่น ความช่วยเหลือด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูล ด้านสุขภาวะที่พักพิง อุปกรณ์ยังชีพ

การประเมินความเสียหายและความสูญเสีย) Damage and Loss Assessment : DALA หมายถึง (การวิเคราะห์ผลกระทบจากสาธารณภัย เป็นการประมาณการเชิงปริมาณว่าเกิดผลกระทบอะไรขึ้นจากเหตุการณ์สาธารณภัย โดยอาศัยการเก็บข้อมูลทุติยภูมิจากพื้นที่ประสบภัย ข้อมูลจากการประเมินจะนำไปใช้ในการประมาณการซ่อมสร้างสิ่งก่อสร้างที่เสียหายไป และเพื่อใช้ในการวางแผนเพื่อการฟื้นฟูจากความสูญเสีย

การประเมินความเสี่ยง) Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการกำหนดลักษณะ ขนาด หรือขอบเขตของความเสี่ยงโดยการวิเคราะห์ภัยที่เกิดขึ้น รวมทั้งประเมินสถานะการเปิดรับต่อความเสี่ยง ความเปราะบาง ในการรับมือของชุมชนที่อาจเป็นอันตรายและคาดการณ์ผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สิน การดำรงชีวิตและสิ่งแวดล้อม เป็นการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นในการเกิดผลกระทบจากภัยในพื้นที่หนึ่งๆ มีประโยชน์ในการวางแผนเพื่อการจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

การประสานงาน ณ จุดเดียว) National Single Window : NSW หมายถึง การเชื่อมโยงข้อมูล (ทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการ นำเข้า ส่งออกสินค้า เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ ในการตรวจสอบใบอนุญาต และใบรับรองต่างๆ ทางอิเล็กทรอนิกส์ก่อนการตรวจปล่อยสินค้า ระบบนี้จะทำหน้าที่ประสานกิจกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แบบครบวงจร ผู้ประกอบการสามารถรับส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์กับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้อัตโนมัติ ตลอด ชั่วโมง โดยไม่ต้องเดินทางไปติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ ด้วยตัวเอง 24

การปรับตัว) Adaptation (หมายถึง การปรับตัวในระบบธรรมชาติหรือระบบมนุษย์เพื่อตอบสนองต่อสิ่งรบกวนทางภูมิอากาศหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสาธารณภัย ซึ่งจะช่วยลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หรือช่วยสร้างโอกาสจากสภาวะวิกฤตได้

การป้องกัน) Prevention หมายถึง มาตรการหรือแนวทางต่างๆ เพื่อช่วยจัดผลกระทบเชิงลบ (จากเหตุการณ์สาธารณภัยที่อาจเกิดกับบุคคลหรือทรัพย์สินให้หมดไปอย่างสิ้นเชิง ครอบคลุมถึงมาตรการเชิงโครงสร้างและมาตรการที่ไม่ใช่เชิงโครงสร้าง

การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน) Civil Defense หมายถึง การป้องกันพลเรือนให้ปลอดภัยจากการโจมตี (ทางทหาร แต่ปัจจุบันครอบคลุมถึงการช่วยให้พลเรือนปลอดภัยจากการคุกคามทางสาธารณสุข ภัย ด้วย หน้าที่ของกองกำลังป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน)civil defense force) จากเดิมที่มีแต่การฝึกทหาร จึง หมายรวมถึงการดูแลให้ประชาชนปลอดภัยจากสาธารณสุขและการปฏิบัติการช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุสาธารณสุข เช่น การช่วยเหลือเคลื่อนย้ายในช่วงอพยพ การช่วยกระจายถุงยังชีพ การอำนวยความสะดวกในการขนส่ง อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ การช่วยซ่อมแซม ก่อสร้างบ้านเรือนที่เสียหายจากภัยธรรมชาติ

การเผชิญเหตุ) Response หมายถึง มาตรการหรือการปฏิบัติการต่าง ๆ ที่ควรเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (และทันท่วงทีเพื่อรักษาชีวิตและให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน จากเหตุการณ์สาธารณสุข เช่น การกู้ชีพกู้ภัย การปฐมพยาบาล การแจกถุงยังชีพและสิ่งของบรรเทาทุกข์ การบัญชาการในเหตุการณ์ฉุกเฉิน การประสานงานเพื่อลำเลียงผู้ป่วย การบริหารจัดการศูนย์อพยพ

การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย) Exercise หมายถึง (การจำลองสถานการณ์เพื่อฝึกฝน ทักษะหรือซักซ้อมกระบวนการดำเนินงานที่ได้วางแผนไว้ เป็นแบบฝึกหัดเพื่อให้ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่และ ความรับผิดชอบในการรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินได้ฝึกซ้อมขั้นตอนปฏิบัติที่จำเป็น ทำให้มีทักษะสามารถใช้ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งช่วยให้พร้อมปฏิบัติงานได้จริงหากเกิดสาธารณสุขขึ้น

การฟื้นฟู) Recovery หมายถึง การปรับสภาพระบบสาธารณสุขภาค การดำรงชีพ และสภาวะวิถีความ (เป็นอยู่ของชุมชนที่ประสบภัยให้กลับสู่สภาวะปกติ หรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นกว่าเก่าตามความเหมาะสม โดยการ นำเอาปัจจัยต่างๆ ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขเข้ามาช่วยในการฟื้นฟูด้วย)Build back better หมายถึง (รวมถึง การซ่อมสร้างReconstruction) และการฟื้นฟูสภาพ (Rehabilitation(

การฟื้นฟูสภาพ , การเยียวยา) Rehabilitation หมายถึง การจัดการความเสียหายหรือผลที่เกิด (จาก สาธารณภัยเพื่อพลิกฟื้นสภาวะการดำรงชีพของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการเกิดสาธารณสุขให้กลับคืนสู่ สภาพที่เป็นอยู่ก่อนหน้านี้ รวมทั้งการดูแลสุขภาพจิตและจิตสังคม)Psychosocial Supportของผู้ได้รับ (ผลกระทบ ตลอดจนการกระตุ้นและช่วยเหลือให้เกิดการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็น

การรับรู้ ปรับตัว และฟื้นคืนกลับ) resilience) หมายถึง ความสามารถของระบบ ชุมชน หรือสังคมที่มี ความเสี่ยงต่อสาธารณสุข ในการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพความเสี่ยงภัยของตน รวมทั้งรู้จักวางมาตรการ และปฏิบัติตัวเพื่อช่วยลดหรือถ่ายโอนความเสี่ยงดังกล่าวเพื่อลดโอกาสในการได้รับผลกระทบจากสาธารณสุข และหากประสบกับสาธารณสุขก็สามารถฟื้นตัวจากผลของภัยได้ด้วยแนวทางและในระยะเวลาที่เหมาะสม หมายรวมถึงความสามารถของชุมชนในการดูแลรักษาโครงสร้างและกลไกพื้นฐานที่จำเป็นให้ปลอดภัย จาก สาธารณภัยด้วย

การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ) Disaster Risk Reduction : DRRหมายถึง แนวคิดและวิธีปฏิบัติ ใน (การลดโอกาสที่จะได้รับผลกระทบทางลบจากสาธารณสุขผ่านความพยายามอย่างเป็นระบบที่จะวิเคราะห์และ บริหารจัดการปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของสาธารณสุข เพื่อดำเนินนโยบาย มาตรการ หรือ กิจกรรมต่าง ๆ ในการลดความถี่และความรุนแรงของภัยพิบัติ ลดปัจจัยที่ทำให้เกิดความเปราะบาง และเพิ่มศักยภาพในการจัดการปัญหา มี เป้าหมายในการลดความเสี่ยงที่มีอยู่ในชุมชนและสังคมในปัจจุบัน และป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

การลดผลกระทบ) Mitigationหมายถึง ปฏิบัติการลดผลกระทบทางลบโดยตรงของภัยที่เป็น (อันตรายต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากผลกระทบทางลบของภัยโดยมากไม่สามารถจัดให้หมดไป

อย่างสิ้นเชิง แต่ขนาดและความรุนแรงของความเสียหายสามารถลดทอนลงได้จากการดำเนินนโยบาย และกิจกรรมต่าง ๆ

การวิเคราะห์ความเสี่ยง, การประเมินความเสี่ยง)Risk Assessment หมายถึง กระบวนการกำหนด (ลักษณะ ขนาด หรือขอบเขตของความเสี่ยงโดยการวิเคราะห์ภัยที่เกิดขึ้นและประเมินสถานะการเปิดรับต่อ) ความเสี่ยง(exposure) ความเปราะบาง)vulnerability) และศักยภาพ)capacity) ในการรับมือของชุมชนที่ อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การดำรงชีวิตและสิ่งแวดล้อม เป็นการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นในการ เกิดผลกระทบจากภัยในพื้นที่หนึ่ง ๆ มีประโยชน์ในการวางแผนเพื่อจัดการความเสี่ยงอย่างมีระบบ

) **การสนับสนุนการจัดการเหตุการณ์** Incident Management Assistance Team : IMAT หมายถึง (การจัดรูปแบบการบัญชาการเหตุการณ์ ซึ่งประกอบด้วยทีมงานบัญชาการและทีมงานปฏิบัติการ และเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมอื่น ๆ ภายในโครงสร้างระบบบัญชาการที่ สามารถจะจัดส่งไปปฏิบัติงานหรือลงมือ ปฏิบัติงานได้ตามความจำเป็น มีการกำหนดคุณสมบัติและการรับรองอย่างเป็นทางการ

) **การสื่อสารความเสี่ยง** Risk Communication) หมายถึง การติดต่อสื่อสาร เชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและความคิดเห็นระหว่างผู้ประเมินความเสี่ยง)risk assessor) ผู้จัดการความเสี่ยง)risk manager) ผู้บริโภค ภาคอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษาและกลุ่มหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องและสนใจ)stake holder) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการและแม่นยำ อาจกล่าวได้ว่าการสื่อสารความเสี่ยงนั้นมีอยู่ในทุกกระบวนการ ของการวิเคราะห์ความเสี่ยง

) **การอพยพ** Evacuation หมายถึง (การเคลื่อนย้าย การกระจาย และการนำพลเรือนออกจากพื้นที่ อันตราย หรือพื้นที่ที่อาจเป็นอันตรายอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนและมีการกำกับดูแล รวมถึงการรับรอง และการดูแลบุคคลเหล่านี้ในสถานที่ปลอดภัยด้วย

ขั้นตอนมาตรฐานการปฏิบัติงาน)Standard Operating Procedure : SOP หมายถึง วิธีการที่ได้ (กำหนดหรือจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามอย่างเป็นกิจวัตรในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง

ข่าวสาร) Intelligence หมายถึง ข่าวสารที่เกี่ยวกับเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของ (การบัญชาการเหตุการณ์ เป็นภารกิจของส่วนแผนงานซึ่งมุ่งเน้นไปที่ข่าวสารในเหตุฉุกเฉิน

ขีดความสามารถ , ศักยภาพ) Capacity หมายถึง ความสามารถที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง (หรือความสามารถที่อาจจะพัฒนาต่อไปให้เป็นประโยชน์มากขึ้น

) **คลังสำรองทรัพยากร** Stockpiling หมายถึง (วัสดุหรือเสบียงที่สะสมไว้เพื่อใช้ในเวลฉุกเฉินหรือยาม เกิดภัยพิบัติ เช่น อุปกรณ์ปฐมพยาบาล อาหาร น้ำดื่ม ไฟฉาย ถังนอน เครื่องนุ่งห่ม เครื่องประกอบอาหาร

ความปกติใหม่ , ฐานวิถีชีวิตใหม่) New Normal(หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่ แตกต่างจากอดีตอันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบ จนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็น ปกติและเคยคาดหมายล่วงหน้าได้ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่มั่นคง

ความเปราะบาง)Vulnerability หมายถึง ปัจจัยหรือสถานะใดๆ ที่ทำให้ชุมชนหรือสังคม ชาติความสามารถในการปกป้องตนเอง ทำให้ไม่สามารถรับมือกับสาธารณภัย หรือไม่สามารถฟื้นฟูได้อย่าง รวดเร็วจากความเสียหายอันเกิดจากสาธารณภัย ปัจจัยเหล่านี้มีอยู่ในชุมชนหรือสังคมมานานก่อนเกิด สาธารณภัยและอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้ผลกระทบของภัยมีความรุนแรงมากขึ้น

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน) Public-Private Partnership : PPP หมายถึง (การร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในกิจการของรัฐ โดยมักเป็นการให้เอกชนร่วมลงทุนในโครงการ พื้นฐาน หรือโครงการให้บริการสาธารณะในระยะยาวที่มุ่งเน้นการให้บริการที่มีประสิทธิภาพคุ้มค้ำกับต้นทุน มากกว่าภาครัฐจะดำเนินการเอง เป็นทางเลือกในการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งให้เอกชนมีส่วนร่วม

ร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การก่อสร้าง การดำเนินการบำรุงรักษา การจัดหาเงินทุน การให้บริการ ซึ่งเอกชนเป็นผู้บริหารจัดการความเสี่ยงของโครงการตามระยะเวลาและรายละเอียดของสัญญาที่กำหนดไว้

ความล่อแหลม)Exposureหมายถึง การที่ผู้คน อาคารบ้านเรือน ทรัพย์สิน ระบบต่างๆ หรือ (องค์ประกอบใดๆ มีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยและอาจได้รับความเสียหาย

ความเสี่ยงจากภัยพิบัติ) Disaster Risk) คือ โอกาสหรือความเป็นไปได้ในการได้รับผลกระทบทางลบจากการเกิดสาธารณภัย โดยผลกระทบสามารถเกิดขึ้นกับชีวิต สุขภาพ การประกอบอาชีพ ทรัพย์สิน และบริการต่างๆ ในระดับบุคคลชุมชน สังคม หรือประเทศ

ความสูญเสีย)Lossหมายถึง ความเปลี่ยนแปลงของการหมุนเวียนสินค้าและบริการ (าร รวมถึงสภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลจากสาธารณภัย ความเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงระยะเวลาที่เกิดสาธารณภัย จวบจนกระทั่งมีการซ่อมแซมหรือสร้างใหม่ของทรัพย์สินที่เสียหาย และมีการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจอย่างสมบูรณ์ ในบางกรณีอาจใช้เวลาหลายปี

ความเสียหาย)Damageหมายถึง ทรัพย์สินทางกายภาพ เช่น อาคารและส่วนประกอบ โครงสร้าง (พื้นฐาน สินค้าที่เก็บไว้ในคลัง และทรัพย์สินทางธรรมชาติ ที่ถูกทำลายทั้งหมดหรือบางส่วน โดยความเสียหายอาจเกิดขึ้นระหว่างหรือภายหลังจากประสบเหตุการณ์ภัยในพื้นที่ ความเสียหายถูกวัดในเชิงกายภาพและคิดคำนวณด้วยมูลค่าทดแทนเป็นตัวเงิน

ผลกระทบ) Impactหมายถึง ผลที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นกับประชาชน สังคม เศรษฐกิจ และ (สิ่งแวดล้อมจากการเกิดเหตุการณ์ใดๆ

ผู้บัญชาการเหตุการณ์) Incident Commander หมายถึง (บุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้น และรับผิดชอบการพัฒนากลยุทธ์ และยุทธวิธี และการสั่งใช้ และการจัดส่งทรัพยากร ผู้บัญชาการเหตุการณ์มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบโดยรวมต่อการปฏิบัติการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน และรับผิดชอบการจัดการการปฏิบัติการตอบโต้เหตุฉุกเฉินในสถานที่เกิดเหตุทั้งหมด

ผู้อำนวยการ)Directorหมายถึง ผู้อำนวยการกลาง ผู้อำนวยการจังหวัด ผู้อำนวยการอำเภอ (ผู้อำนวยการท้องถิ่น และผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร

แผนที่เสี่ยงภัย) Hazard Mapหมายถึง แผนที่แสดงพื้นที่ (พื้นที่ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเกิดภัย เช่น อุทกภัย สึนามิ ภูเขาไฟ ระเบิด เป็นผลของการประเมินความเป็นไปได้ ความถี่ของการเกิดภัย ตลอดจนความรุนแรงของภัยนั้นๆ

แผนเผชิญเหตุ) Incident Action Planหมายถึง แผนซึ่งจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสิ่งด้วย (วาจาซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ทั่วไปที่สะท้อนหรือแสดงถึงกลยุทธ์ในภาพรวมสำหรับการจัดการเหตุฉุกเฉิน อารวมถึงการกำหนดทรัพยากรที่จะใช้ในการปฏิบัติงาน ภารกิจที่มอบหมาย และข้อมูลข่าวสารสำหรับการจัดการเหตุฉุกเฉินระหว่างช่วงระยะเวลาการปฏิบัติการช่วงหนึ่งหรือหลายช่วง

ภัย) Hazard (หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดจากธรรมชาติหรือการกระทำของมนุษย์ที่อาจนำมาซึ่งความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน ตลอดจนทำให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ภัยพิบัติ) Disaster) หมายถึง การหยุดชะงักอย่างรุนแรงของการปฏิบัติหน้าที่ ของชุมชนหรือสังคมอันเป็นผลมาจากการเกิดภัยทางธรรมชาติหรือเกิดจากมนุษย์ ซึ่งส่งผลต่อชีวิต ทรัพย์สิน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวางเกินกว่า ความสามารถของชุมชนหรือสังคมที่ได้รับผลกระทบดังกล่าวจะรับมือได้ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่

ภาคประชาสังคม) Civil Society (หมายถึง บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรอิสระซึ่งไม่แสวงหาผลกำไร ที่มีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสาธารณะ มีเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่ดีด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม

ยุทธวิธี) Tactics หมายถึง การใช้งานและการกำกับดูแลทรัพยากรที่ปฏิบัติการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน (ฉับพลัน) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นด้วยกลยุทธ์

ระบบเตือนภัยล่วงหน้า) Early Warning System หมายถึง ระบบที่มีศักยภาพในการประมวลผล (ข้อมูลและแจ้งเตือนตามช่วงระยะเวลา เพื่อให้บุคคล ชุมชน และหน่วยงานที่เสี่ยงต่อภัยมีเวลาเพียงพอ ในการเตรียมการและรับมือได้อย่างเหมาะสม เพื่อลดโอกาสการเกิดอันตรายและความสูญเสีย

ระบบบัญชาการเหตุการณ์) Incident Command System : ICS หมายถึง แนวทางในการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภัยทุกประเภทอย่างมีมาตรฐานในพื้นที่เกิดเหตุ ตั้งแต่เหตุฉุกเฉินขนาดเล็กไปจนถึงเหตุฉุกเฉินที่มีความซับซ้อน โดยผู้ปฏิบัติงานในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการร่วมกันได้ภายใต้การบัญชาการแบบรวมศูนย์ (unified command) โดยปกติมีการจัดโครงสร้างระบบเพื่อการปฏิบัติงานใน) สายงานหลัก คือ ส่วนบัญชาการ (command) ส่วนปฏิบัติการ (operation) ส่วนแผนงาน (planning) ส่วนสนับสนุนกำลังบำรุงหรือโลจิสติกส์ (logistics) และส่วนการเงินการบริการ/) จัดการ (finance/administration) ซึ่งมีความยืดหยุ่นในการปรับลดหรือขยายส่วนงานที่อาจจำเป็นหรือไม่จำเป็นต้องใช้งาน ขึ้นอยู่กับลักษณะของเหตุการณ์นั้น ๆ

ส่วนสนับสนุน) Logistics Section หมายถึง ส่วนที่ตอบสนองการส่งกำลังบำรุงที่จำเป็น (และตอบสนองการร้องขอรับการสนับสนุนในด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร สวัสดิการและความมั่นคงของมนุษย์ พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และงบประมาณและการบริจาค เพื่อให้การจัดการในภาวะฉุกเฉินดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจในแต่ละด้าน ร่วมกันจัดทำ ขอบเขต แผนงาน ภารกิจ และโครงสร้างภายในของส่วนฯ

ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์) Incident Command Post หมายถึง สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นในพื้นที่ (ที่เพื่อใช้ในการดำเนินภารกิจหลัก ศูนย์บัญชาการอาจจะตั้งอยู่รวมกันกับฐานที่ตั้งหรือสถานที่อื่น ๆ ที่จัดตั้งขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดการเหตุฉุกเฉิน

ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน) Emergency Operations Center หมายถึง สถานที่ที่ใช้ประสานงาน (ด้านข้อมูลข่าวสารและทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมการจัดการเหตุฉุกเฉิน การปฏิบัติการใน) ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินอาจเป็นสถานที่ชั่วคราวหรืออาจเป็นสถานที่ศูนย์กลางหรือสถานที่ (สถานที่เกิดเหตุ) มั่นคงถาวรกว่าหรืออาจจัดตั้งในองค์กรในระดับสูงกว่า หรืออาจจัดตามภารกิจหลักแต่ละด้าน หรือจัดตามขอบเขตอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบ

ศูนย์ประสานข้อมูลร่วม) Join Information Center : JIC หมายถึง สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ (ประสานข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมการจัดการเหตุฉุกเฉิน ศูนย์ประสานข้อมูลร่วมเป็นจุดกลางของการติดต่อสำหรับสื่อข่าวทุกประเภท

) **ศูนย์พักพิงชั่วคราว) Temporary shelter** หมายถึง สถานที่เพื่อให้ผู้ประสบภัยใช้อาศัยเมื่อไม่สามารถเข้าถึงที่อยู่อาศัยตามปกติได้ อาจเป็นสถานที่ที่สร้างจากวัสดุชั่วคราว เช่น เต็นท์ บ้านจากวัสดุสังเคราะห์ ที่พักอาศัยชั่วคราวชนิดอื่นหรือในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง อาจเป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย หรือเป็นเอกสารที่จัดทำต่างหาก โดยมีรายละเอียดด้านบุคลากร สถานที่ ระยะเวลา และแนวทางในการปฏิบัติ อย่างชัดเจน

หน่วยงานสนับสนุน) Supporting Agency หมายถึง (หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน และหรือให้ความ/ช่วยเหลือ ด้านทรัพยากรแก่หน่วยงานอื่นๆ

องค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน) Emergency Operation Centre : EOC หมายถึง (สถานที่ที่มีเครื่องมืออุปกรณ์พร้อม เป็นศูนย์กลางเพื่ออำนวยความสะดวกและประสานการปฏิบัติหน้าที่ในห้วงเวลาของการเผชิญเหตุการณ์ภัยพิบัติ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นศูนย์สั่งการ ให้แนวนโยบายปฏิบัติการ และอำนวยความสะดวกด้านการประสานงานสำหรับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ เพื่อให้การเผชิญเหตุการณ์ฉุกเฉิน มีประสิทธิภาพ

เอกภาพในการบัญชาการ) Unity of Command หมายถึง หลักการของระบบการบัญชาการ เหตุการณ์ที่กำหนดให้แต่ละบุคคลที่ทำหน้าที่ตอบโต้เหตุฉุกเฉินจะได้รับการมอบหมายให้อยู่ภายใต้ผู้ควบคุมดูแลเพียงหนึ่งคนเท่านั้น

ภาคผนวก จ
สถานที่สำคัญที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ

ลำดับที่	สถานที่	ที่ตั้ง	หมายเหตุ
1	อบต.หาดนางแก้ว	ม. 6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปจ.	
2	รพ.สต.หาดนางแก้ว	ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปจ.	
3	วัดหาดสูง	ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปจ.	
4	โรงเรียนวัดหาดสูง	ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปจ.	
5	โรงเรียนบ้านวังบัวทอง	ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปจ.	
6	วัดวังบัวทอง	ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปจ.	
7	วัดป่าหาดนางแก้ว	ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปจ.	
8	วัดปราสาททองปราจีนบุรี	ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปจ.	
9	โรงเรียนบ้านปราสาท	ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปจ.	
10	รพ.สต.บ้านปราสาท	ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปจ.	
รวม	10 แห่ง		

ภาคผนวก ฉ-1 : บัญชีรายชื่อบุคลากรหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน

ส่วนราชการ	วิทยุสื่อสาร		หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร		หมายเลขโทรศัพท์มือถือ
	นามเรียกขาน	ความถี่	หมายเลขโทรศัพท์	โทรสาร	
อบต.หาดนางแก้ว	หาดนางแก้ว	156.015	037 218613	037 218613	084 7794265
ศูนย์อำนวยการฯ จังหวัดปราจีนบุรี (ปกครองจังหวัดฝ่ายความมั่นคง)	สวนหลวง	157.15	037 454129	-	สายด่วน 198
ศูนย์ ปก.เขต 3 ปราจีนบุรี	ศูนย์ป้องกัน	161.200	037 291750-6	-	-
สำนักงาน ปก.จังหวัดปราจีนบุรี	ป้องกัน	161.200	037 454416-20	-	-
สำนักงานจังหวัดปราจีนบุรี	สวนหลวง	157.150	037 454004	-	-
อำเภอภักดีบดินทร์บุรี	บ้านขึ้น	157.150	037 288003	-	-
เทศบาลตำบลกบินทร์	หนุमान	162.550	037 281180	-	-
เทศบาลตำบลเมืองเก่า	อัสวิน	162.550	037 281666	-	-
เทศบาลตำบลสระบัว	ภาชี	162.550	037 575089	-	-
สภ.กบินทร์บุรี	กบินทร์	152.550	037 288119	-	-
สภ.สระบัว	สระบัว	152.550	037 575092	-	-
โรงพยาบาลกบินทร์บุรี	กบินทร์ 2	155.670	037 2913689 ต่อ 140 (EMS)	-	-
มูลนิธิสัจจพุทธธรรม (กบินทร์บุรี)	สัจจะ	168.275	037 281411	-	-
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยกบินทร์บุรี	-	-	037 480814	-	-
การประปาส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอภักดีบดินทร์บุรี	-	-	037 280525	-	-
รพ.สต.หาดนางแก้ว	-	-	037 210715	-	1669
อบต.วังดาล	-	-	037 218623	037 218624	-
อบต.ลาดตะเคียน	-	-	037 480921	037 480921	-
รวม	18				

ภาคผนวก ฉ-4 : บัญชีฐานข้อมูลอาสาสมัคร (OTOS)

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ
1	นายสุนทร เอี่ยมเหนือ	ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล	109 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ. ปราจีนบุรี	088 9782519
2	นายนคร ปาเดช	ผู้ช่วยนายช่างโยธา	109 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ. ปราจีนบุรี	088 9466555
3	นายเดชา รื่นสดใส	พนักงานขับรถยนต์	109 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ. ปราจีนบุรี	062 9955466

ภาคผนวก ฉ-5 : บัญชีฐานข้อมูล อปพร.

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์ ติดต่อ
1	นาย คมจักร ภูมิภูษร	อปพร.	121 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
2	นาง กิมพงษ์ เสาวคนธ์	อปพร.	83 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
3	นาย กิตติศักดิ์ สืบพันธุ์	อปพร.	12/1 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
4	นาย กมล ชุ่มทรัพย์	อปพร.	82 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
5	นาย กมล เจริญศิริ	อปพร.	100 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
6	นาย กนกศักดิ์ หมั่นเทศมัน	อปพร.	81 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
7	นาย ดำรงค์ ไพเราะ	อปพร.	62/3 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
8	นาย ณรงค์ คุ้มมา	อปพร.	87 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
9	นาย ไชยวัฒน์ โตด้วง	อปพร.	93 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	087 9175604
10	นาย ชัยวัฒน์ สุดพิบูลย์	อปพร.	94 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
11	นาย ชัชวาล ฉุยฉาย	อปพร.	104 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
12	นาย ชัชชัย อินทร์ไพร	อปพร.	79/2 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
13	นาง ชนิดา ลีดอนจิว	อปพร.	40/1 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
14	นาง ชญานิศ อุ่นใจ	อปพร.	72/2 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
15	นาย จิรวัดน์ ศรีตระเวร	อปพร.	134 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
16	นาย จำปี จันลีขึ้น	อปพร.	19/4 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
17	นาย จำเนียร อินทร์ไพร	อปพร.	79/2 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
18	นาย เล็ก ทิพย์สุข	อปพร.	59 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
19	นาง รัชณี ชนะชัย	อปพร.	73 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
20	นาย มนัส ดุริยา	อปพร.	209 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	086 1575512
21	นาย ไพศาล ไชขุน	อปพร.	204 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
22	นาง พิศมัย มากคล้าย	อปพร.	180 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
23	นาย เพลิน ฉันทานุมัติ	อปพร.	31/1 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	089 5451518
24	นาย ผ่องแผ้ว อินทร์ปาน	อปพร.	37/1 ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
25	นาย พยับ ผดุงสันต์	อปพร.	70 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
26	นาย ประดิษฐ์ธากรภ์ หมื่นศรี	อปพร.	81 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
27	นาย ปัญญา จันทรประทุม	อปพร.	16 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
28	นาย ประจวบ อุ่นสุข	อปพร.	68 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
29	นาย ประเชิญ บุญคน	อปพร.	7 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
30	นาย บุญส่ง พุ่มอิม	อปพร.	12/1 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
31	นาย บุญสืบ พุกสอน	อปพร.	293 ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
32	นาย บุญยีน จำปา	อปพร.	90 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์ ติดต่อ
33	นาย บุญยีน เพชรนาค	อปพร.	88 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
34	นางสาว สมบัติ ใจเย็น	อปพร.	41 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
35	นาย บุญเกิด พอไทย	อปพร.	10/1 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
36	นาย สมเดช ถึกไทย	อปพร.	38 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
37	นาย สมัย ไชยขุน	อปพร.	72 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
38	นาย สมชาย ถึกไทย	อปพร.	33 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
39	นาย สมพงษ์ แก้วจันดา	อปพร.	97 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
40	นาย วิษณุ จำปา	อปพร.	112 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
41	นาย สมเดช มุกดาสุก	อปพร.	12/3 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
42	นาย วิรัตน์ สารีบท	อปพร.	45 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
43	นาย สมชาย ไหมทอง	อปพร.	59 ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
44	นาย วิชา จันทรประทุม	อปพร.	26 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
45	นาย สงวน อินทร์ไพร	อปพร.	173 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
46	นาย วิชัย โตแก่น	อปพร.	99 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
47	นาย วิรติ โพโส	อปพร.	85/2 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
48	นาย วัชรพงษ์ โพธิ์ศรีวงษ์	อปพร.	47 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
49	นาย วิมล สายแดง	อปพร.	17/1 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	063 1418640
50	นาย หล้า มหาเมฆ	อปพร.	141 ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
51	นาย วิชัย สโมสร	อปพร.	65 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
52	นาย อนันท์ เทศลินจี	อปพร.	86/1 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
53	นาย วิชัย ใจกลัด	อปพร.	99 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
54	นาย อนุกุล พอไทย	อปพร.	10 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
55	นาย แสน งามวิสัย	อปพร.	4/1 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
56	นาย เสน่ห์ บุญเลิศ	อปพร.	133 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
57	นาย เสนาะ นุ่มพูล	อปพร.	18/2 ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
58	นาย เสกศักดิ์ มูลทุม	อปพร.	12 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
59	นาย สะเตียน ผิวหอม	อปพร.	157 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
60	นาย สำรวย แก้วเคน	อปพร.	13 ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
61	นาย สุชาติ ภูไต้ะยา	อปพร.	73 ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
62	นาย สัมพันธ์ หมายประโคน	อปพร.	178 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
63	นาย สี่มา อูสาห์	อปพร.	34 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
64	นางสาว สวาท ภูเดช	อปพร.	50 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
65	นาย สายยันต์ สมโภชน์	อปพร.	18 ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์ ติดต่อ
66	นาย อนุชา สมโภชน์	อปพร.	95 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
67	นาย สัมฤทธิ์ มหาเมฆ	อปพร.	14/2 ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
68	นาย อาทิตย์ โมกศักดิ์	อปพร.	69 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
69	นาย สัญญา สมโภชน์	อปพร.	18 ม.7 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	097 1383503
70	นาง อารี เทียมวมนต์ชัย	อปพร.	36 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
71	นาย อำนวยพร บุญเพ็ญ	อปพร.	15 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
72	น.ส. ปิยนุช สมโภช	อปพร.	111 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
73	น.ส. สัม รวมนุช	อปพร.	18 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
74	น.ส. ศันสนีย์ สังฆฤทธิ์	อปพร.	41 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
75	นาง สมควร บัวทอง	อปพร.	7/3 ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
76	นาย สมเด็จ มิวังค์	อปพร.	130 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
77	นาย สายชล มนูญวงษ์	อปพร.	44 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
78	นาย สุขสำราญ รักษาگانตง	อปพร.	141 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
79	น.ส. ลาวัลย์ วงษ์น้อย	อปพร.	37 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
80	นาง ลำพิ่ง ฉันทานุมัติ	อปพร.	31/1 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
81	นาย ศุภกิจ นิลเหล็ก	อปพร.	82 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
82	นาย สุวิทย์ ลาเจริญ	อปพร.	22 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	085 0271459
83	นาย อนุรักษ์ พิกุลทอง	อปพร.	37 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
84	นาย วาริน วิสุทธิประสิทธิ์	อปพร.	44 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
85	นาง ลำยอง คำลือ	อปพร.	4 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
86	น.ส. ทิพวรรณ ลาเจริญ	อปพร.	18/1 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
87	นาย ประจวบ อุ่นสุข	อปพร.	68 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
88	นาย สุดใจ ศรีทอง	อปพร.	110 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
89	นาย ประเสริฐ สีโสม	อปพร.	120 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
90	นาย สะเลียร ผิวหอม	อปพร.	157 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
91	นาย สมพงษ์ เอ็มสิงห์	อปพร.	80 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
92	นาย สมบูรณ์ พรหมมนัส	อปพร.	63 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
93	นาย ธนภัทร แสงครั่ง	อปพร.	81/1 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
94	นาย ธงชัย หล้าบางช้าง	อปพร.	42/1 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	082 2012230
95	นาย นิพล แวนแก้ว	อปพร.	21 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
96	นาย วิชัย ผดุงสันต์	อปพร.	57 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
97	นาย สุนทร เอี่ยมเหนือ	อปพร.	70 ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	088 9782519
98	นาย เตชา รื่นสดใส	อปพร.	97 ม.3 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	062 9955466

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์ ติดต่อ
99	นาย มงคล ช้างนาค	อปพร.	ม.4 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	090 3944353
100	นาย จีรุตต์ เสาวคนธ์	อปพร.	ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	089 5025727
101	นาย สุสันต์ สมเทพ	อปพร.	ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
102	นาย ธวัชชัย เรืองโกชน์	อปพร.	ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
103	นาย ธนวัฒน์ สุดพิบูลย์	อปพร.	ม.1 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
104	นาย พิทยา เสมียนรัมย์	อปพร.	13 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	090 8988264
105	น.ส. นิตติมา ออมสิน	อปพร.	13 ม.2 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	095 4979961
106	นาย สิทธิชัย เขียวขจี	อปพร.	61/2 ม.5 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	095 7594882
107	นาย จีรพัฒน์ ปาเดช	อปพร.	102 ม.8 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	087 1257582
108	นาย นคร ปาเดช	อปพร.	102 ม.8 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	088 9466555
109	น.ส.ปิ่นอนงค์ อัดตโน	อปพร.	330 ม.8 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	095 1813529
110	น.ส.วรรณวิไล ศรีภักดี	อปพร.	33/3 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	
111	นายวิสุทธิ มุ่งรวยกลาง	อปพร.	109 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	085 3131548
112	น.ส.ยุพเยาว์ กันนะ	อปพร.	110 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	095 6416610
113	นายวชิรวัตต์ สุการมณีโรจน์	อปพร.	111 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	084 7794265
114	นายยิ่งยศ สุวรรณศักดิ์	อปพร.	112 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	061 4031558
115	นายสมเกียรติ สมัย	อปพร.	113 ม.6 ต.หาดนางแก้ว อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	

|

ภาคผนวก ข : ข้อมูลสถานีเตือนภัย หอเตือนภัย ป้ายเตือนภัย สัญญาณเตือนภัย และหอกระจายข่าว

ลำดับที่	ชนิดอุปกรณ์เตือนภัย	ที่ตั้ง	หน่วยงานรับผิดชอบ	ผู้ประสานงาน/ ผู้รับผิดชอบ	เบอร์โทรศัพท์	หมายเหตุ
1	หอกระจายข่าว/เสียงตามสาย	ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1	อบต.หาดนางแก้ว	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1	086 8111686	
2	หอกระจายข่าว/เสียงตามสาย	ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2	อบต.หาดนางแก้ว	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2	086 1412262	
3	หอกระจายข่าว/เสียงตามสาย	ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3	อบต.หาดนางแก้ว	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3	085 0271459	
4	หอกระจายข่าว/เสียงตามสาย	ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 4	อบต.หาดนางแก้ว	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 4	081 7427531	
5	หอกระจายข่าว/เสียงตามสาย	ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5	อบต.หาดนางแก้ว	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5	086 1575512	
6	หอกระจายข่าว/เสียงตามสาย	ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 6	อบต.หาดนางแก้ว	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 6	082 2012230	
7	หอกระจายข่าว/เสียงตามสาย	ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7	อบต.หาดนางแก้ว	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7	097 1383503	กำนัน
8	สถานีอุตุนิยมวิทยาอุทกบัณฑิตบุรี	ต.กบินทร์ อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	สถานีอุตุนิยมวิทยา	-	-	
9	ประตูละบายน้ำบ้านซ่ง	หมู่ที่ 3 บ้านซ่ง	อบต.หาดนางแก้ว	นายวชิรวิทย์ สุการมณีโรจน์	084 7794265	
รวม	9					

ภาคผนวก ฅ : ข้อมูลบัญชีศักยภาพพื้นฐานทางด้านสาธารณสุข

ข้อมูลบุคลากรทางการแพทย์ในจังหวัดปราจีนบุรี

ลำดับที่	โรงพยาบาล	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาลวิชาชีพ	พยาบาลเทคนิค	นักวิชาการสาธารณสุข	รวม
รวม								

ข้อมูลพื้นฐานโรงพยาบาล/สถานบริการสุขภาพในจังหวัดปราจีนบุรี

ลำดับที่	โรงพยาบาล	ประเภท	จำนวนเตียง (ตามกรอบ)	จำนวนเตียง (จริง)	จำนวน รพ.สต. ในสังกัด
1	รพ.เจ้าพระยาอภัยภูเบศร	รพ.ศูนย์	500	501	-
2	รพ.กบินทร์บุรี	รพ.ทั่วไปขนาดเล็ก	180	248	-
3	รพ.นาดี	รพ.ชุมชนขนาดกลาง	60	60	-
4	รพ.ศรีมหาโพธิ์	รพ.ชุมชนขนาดกลาง	60	60	-
5	รพ.บ้านสร้าง	รพ.ชุมชนขนาดกลาง	30	31	-
6	รพ.ประจันตคาม	รพ.ชุมชนขนาดกลาง	30	33	-
7	รพ.ศรีมโหสถ	รพ.ชุมชนขนาดกลาง	30	30	-
8	รพ.ค่ายจักรพงษ์	รพ.ทั่วไปสังกัดกระทรวงกระทรวงมหาดไทย	150	47	-
รวม			1040	1010	-

ข้อมูลอุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ของโรงพยาบาลในจังหวัดปราจีนบุรี

ลำดับที่	โรงพยาบาล	รพพยาบาล(คัน)		เครื่อง MRI (เครื่อง)	เครื่อง CT-SCAN (เครื่อง)	เครื่องช่วยหายใจ (เครื่อง)	เครื่องอัลตราซาวด์ (เครื่อง)	อื่นๆ
		ALS	BLS					
รวม								

Local Quarantine ของจังหวัดปราจีนบุรี

ลำดับที่	สถานที่	รองรับจำนวนคนได้ จำนวน (คน)	รายชื่อผู้	หมายเลขโทรศัพท์ติดตาม	หมายเหตุ
รวม					

ภาคผนวก ก
บัญชียานพาหนะเพื่อเตรียมการอพยพประชาชน

ที่	รายการ	จำนวน	จำนวนคนที่ บรรทุกได้	เจ้าของ
1	รถกระบะ 4 ประตู	3 คัน	30 คน	อบต.หาดนางแก้ว
	รถตู้ซีพ (OTOS)	1 คัน	8 คน	อบต.หาดนางแก้ว
2	รถกระบะเข้าติดตั้งเครนไฮดรอลิคและกระบะเข้าซ่อม ไฟฟ้า	1 คัน	10 - 20 คน	อบต.หาดนางแก้ว
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			

ภาคผนวก ก : บัญชีกลุ่มเปราะบาง

ลำดับที่	อำเภอ	ประเภทกลุ่มเปราะบาง					หมายเหตุ
		เด็ก (คน)	คนชรา (คน)	คนพิการ (คน)	สตรีมีครรภ์ (คน)	ผู้ป่วยติด เตียง/ติดบ้าน (คน)	
1	กบินทร์บุรี	715	19	175	-	42	
รวม		715	19	175	-	42	

ภาคผนวก ก
บุคคลที่จะต้องอพยพก่อนเป็นลำดับแรก

คนชรา

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	บ้านเลขที่	หมายเหตุ
1	นางอรุณ พรหมแสง	4 ม.2	กลุ่มติดบ้าน
2	นางทุเรียน ใจกลัด	55/11 ม.4	กลุ่มติดบ้าน
3	นางประกอบ ใจเย็น	41 ม.3	กลุ่มติดบ้าน
4	นายฉลวย คงเงิน	52 ม.3	กลุ่มติดบ้าน
5	นายดิเรก ฉุยฉาย	104 ม.4	กลุ่มติดบ้าน
6	นางเล็ก ฉุยฉาย	104 ม.4	กลุ่มติดบ้าน
7	นางเชื้อม อุตราศรี	83 ม.4	กลุ่มติดบ้าน
8	นางนพคุณ นิ่มนวล	62/2 ม.4	กลุ่มติดบ้าน
9	นายอนิรุช อุตราศรี	83 ม.4	กลุ่มติดบ้าน
10	นายเหนียว ขยันวิจิตร	95 ม.5	กลุ่มติดบ้าน
11	นางบัว พันธนาคา	26/1 ม.5	กลุ่มติดบ้าน
12	นายสมเกียรติ ทองพิมาย	333 ม.5	กลุ่มติดบ้าน
13	นายรงค์ สิงหนานนท์	20/3 ม.5	กลุ่มติดบ้าน
14	นายสังข์ สอนแสง	101 ม.5	กลุ่มติดบ้าน
15	นายชาญณรงค์ ธรรมยา	40 ม.5	กลุ่มติดบ้าน
16	นายฉวี บัวเรือง	141 ม.5	กลุ่มติดบ้าน
17	นายบวรศักดิ์ โพธิ์ดำ	67 ม.6	กลุ่มติดบ้าน
18	นายกิตติศักดิ์ สืบพันธ์	12/1 ม.6	กลุ่มติดบ้าน
19	นายบุญล้วน พันไพรี	39 ม.6	กลุ่มติดบ้าน
20	นางพินิจ เลิศดำรง	18/1 ม.6	กลุ่มติดบ้าน
21	น.ส.สำเภา เพ็ญสุด	67/1 ม.7	กลุ่มติดบ้าน
22	นางสมัย พักแก้ว	106 ม.7	กลุ่มติดบ้าน
23	นางจันทร์เชื้อ รุ่งรัตน์	1/1 ม.7	กลุ่มติดบ้าน
24	นางวิจิตร สมโภชน์	85 ม.1	กลุ่มติดเตียง
25	นางจันทร์แดง พวงธนะสาร	47 ม.2	กลุ่มติดเตียง
26	นายประเสริฐ ถึกไทย	21/1 ม.2	กลุ่มติดเตียง
27	นางกิมเล้ง พรหมพล	84 ม.2	กลุ่มติดเตียง
28	นางเจียด เครือทรัพย์	38 ม.4	กลุ่มติดเตียง
29	นางชง จิตรปิ่น	113 ม.4	กลุ่มติดเตียง
30	นางก้อน สองพล	43 ม.4	กลุ่มติดเตียง
31	นางประมวล โพธิ์ศรี	114 ม.4	กลุ่มติดเตียง

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	บ้านเลขที่	หมายเหตุ
32	นางปุ๋ย อุ่นใจ	72/2 ม.5	กลุ่มติดเตียง
33	นายถนอม บุตรดา	114 ม.5	กลุ่มติดเตียง
34	นางพิน สร้อยมณี	32 ม.6	กลุ่มติดเตียง
35	นางกิมลี เรืองโกชน	84 ม.6	กลุ่มติดเตียง
36	นายวันชัย เรืองโกชน	96 ม.6	กลุ่มติดเตียง
37	นางจ้อย ชุ่มทรัพย์	63/1 ม.5	กลุ่มติดเตียง
38	นายมงคล พรหมมา	64 ม.2	กลุ่มติดเตียง
39	นางชูศรี ยามี	28 ม.4	กลุ่มติดเตียง
40	นางสำรวย อินทนนท์	52 ม.4	กลุ่มติดเตียง
41	นางบุญชู นัโคร	117 ม.5	กลุ่มติดเตียง
42	นายสุวรรณ สงเคราะห์ห้วง	25/1 ม.7	กลุ่มติดเตียง

คนพิการ

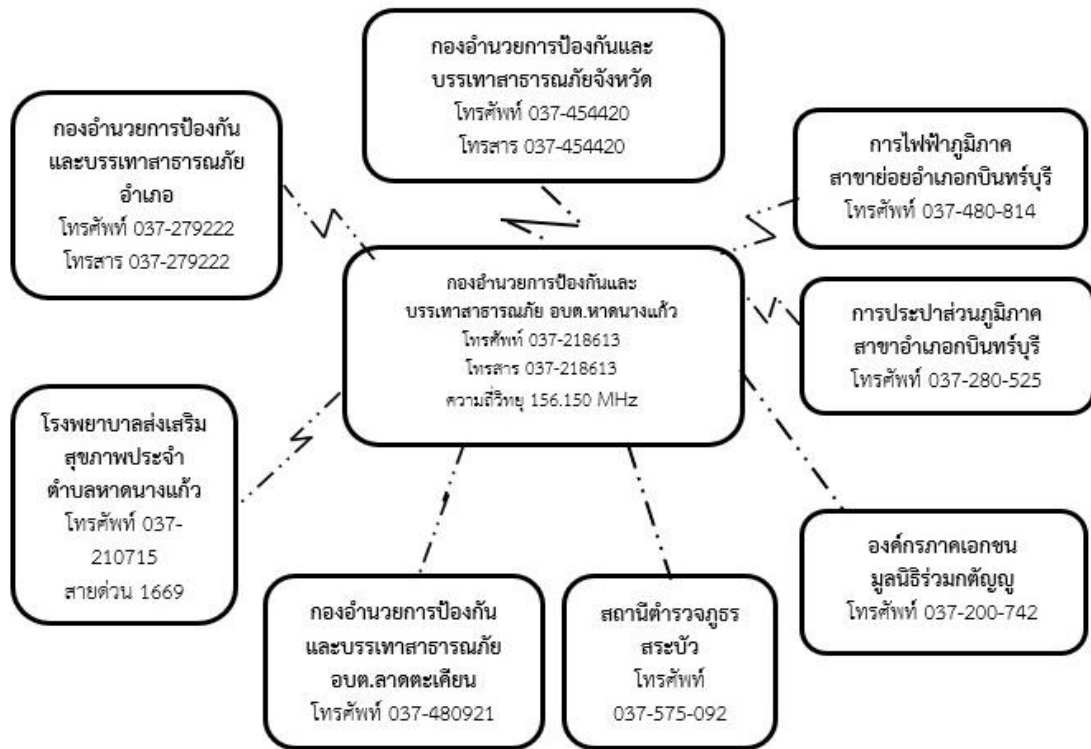
ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	บ้านเลขที่	ลักษณะความพิการ
1	นายสมเกียรติ ทองพิมาย	333 ม.5 ซ.5 ต.หาดนางแก้ว อ. กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	การเคลื่อนไหว

หมายเหตุ ข้อมูลบัญชีรายชื่อบุคคลที่จะต้องอพยพก่อนเป็นลำดับแรก
จะต้องมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ

ภาคผนวก ท-1 : แผนผังการติดต่อสื่อสารและข่ายวิทยุสื่อสาร
เครือข่ายวิทยุสื่อสารของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดปราจีนบุรี

ลำดับที่	หน่วยงาน	نامเรียกขาน	ความถี่	หมายเหตุ
1	ศูนย์อำนวยการฯจังหวัดปราจีนบุรี (ปกครองจังหวัด ฝ่ายความมั่นคง)	สวนหลวง	157.150	
2	ศูนย์ ปภ.เขต 3 ปราจีนบุรี	ศูนย์ป้องกัน	161.200	
3	สำนักงาน ปภ. จังหวัดปราจีนบุรี	ป้องกัน	161.200	
4	สำนักงานจังหวัดปราจีนบุรี	สวนหลวง	157.150	
5	อำเภอเมืองปราจีนบุรี	ชัยพลกษ	157.150	
6	อำเภอบ้านสร้าง	ลำดวน	157.150	
7	อำเภอศรีมโหสถ	ชวนชม	157.150	
8	อำเภอศรีมหาโพธิ	เอื้องคำ	157.150	
9	อำเภอประจันตคาม	ดาวเรือง	157.150	
10	อำเภอกบินทร์บุรี	บานชื่น	157.150	
11	อำเภอนาดี	ชงโค	157.150	
12	เทศบาลเมืองปราจีนบุรี	ศูนย์โพธิ์ทอง	162.550	
13	เทศบาลตำบลบ้านนาปรือ	บ้านนาปรือ	155.300	
14	เทศบาลตำบลโคกมะกอก	โคกมะกอก	155.300	
15	เทศบาลตำบลบ้านสร้าง	คชสาร	162.525	
16	เทศบาลตำบลโคกปีบ	ทักษิณ	157.150	
17	เทศบาลตำบลศรีมหาโพธิ	ขุนราม	162.550	
18	เทศบาลตำบลรอกสมบุรณ์	ขุนไกร	162.550	
19	เทศบาลตำบลประจันตคาม	อุเทน	157.150	
20	เทศบาลตำบลกบินทร์	หนุมาน	162.550	
21	เทศบาลตำบลเมืองเก่า	อศวิน	162.550	
22	เทศบาลตำบลสระบัว	ภาชี	162.550	
23	เทศบาลตำบลนาดี	คลองยาง	162.520	
24	ตำรวจภูธรจังหวัดปราจีนบุรี	ปราจีน	152.550	
25	สภ. เมืองปราจีนบุรี	เมืองปราจีน	153.450	
26	สภ. บ้านสร้าง	บ้านสร้าง	152.550	
27	สภ. ศรีมโหสถ	มโหสถ	152.550	
28	สภ. ศรีมหาโพธิ	มหาโพธิ	152.550	
29	สภ. ประจันตคาม	ประจัน	152.550	
30	สภ. กบินทร์บุรี	กบินทร์	152.550	
31	สภ. นาดี	นาดี	152.550	
32	สภ. ระเบาะไผ่	ระเบาะไผ่	152.550	
33	สภ. วังตะเคียน	ตะเคียน	152.550	

ลำดับที่	หน่วยงาน	นามเรียกขาน	ความถี่	หมายเหตุ
34	สภ. วังขอนแดง	วังแดง	152.550	
35	สภ. สระบัว	สระบัว	152.550	
36	สถานีตำรวจทางหลวง	ทางหลวงกบินทร์	158.000	
37	โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร	กุชีพ	155.475	
38	โรงพยาบาลบ้านสร้าง	บ้านสร้าง	155.670	
39	โรงพยาบาลศรีมโหสถ	มโหสถ 2	155.670	
40	โรงพยาบาลศรีมหาโพธิ	มหาโพธิ 2	155.670	
41	โรงพยาบาลประจันตคาม	ประจัน 2	155.670	
42	โรงพยาบาลกบินทร์บุรี	กบินทร์ 2	155.670	
43	โรงพยาบาลนาดี	นาดี 2	155.670	
44	มูลนิธิสว่างบำเพ็ญธรรมสถาน	บำเพ็ญ	168.475	
45	มูลนิธิสัจจพุทธธรรม(กบินทร์บุรี)	สัจจะ	168.275	
46	ร่วมกตัญญู	ร่วมปราจีน	168.750	
47	ศูนย์กู้ภัยอนุสรณ์	ศูนย์อนุสรณ์	157.450	
48	อบต.หาดนางแก้ว	หาดนางแก้ว	156.150	

แผนภาพที่ 5-4 : ผังสื่อสารในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

ภาคผนวก ๓-2 : หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉิน

หน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
สายด่วนนิรภัย (ปภ.)	1784
ศูนย์ดำรงธรรม	1567
ศูนย์ปลอดภัยคมนาคม	1356
ศูนย์กรุงเทพมหานคร	1555
กรมอุตุนิยมวิทยา	1182
ศูนย์วิทยุสื่อสาร สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กทม.	199
กรมควบคุมมลพิษ	1650 , 0-2298-2404-7
สายด่วนบริการข้อมูลสารเคมี	1564
ส่วนควบคุมไฟฟ้า	1362
ศูนย์ประสานงานฉุกเฉิน 24 ชั่วโมง	0-2226-4444
ศูนย์รับแจ้งเต็กหาย	0-2282-1815
ศูนย์วิทยุกรุงธน	0-2451-7227
สถานีวิทยุ สวพ.91	1644
สายด่วนผู้บริโภค อย.	1556
Hot - Line คลายเครียด (กรมสุขภาพจิต)	1667
Health - Line สายด่วนเพื่อสุขภาพ	0-2714-3333
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (ศูนย์นเรนทร)	1669
ศูนย์วิทยุรามมา	0-2246-0999
หน่วยแพทย์กู้ชีวิตวชิรพยาบาล	1554
ศูนย์ส่งกลับฯ และรถพยาบาลตำรวจ	1691 , 0-2255-1134-6
แจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย	191
ตำรวจท่องเที่ยว	1155
ศูนย์ควบคุมการจราจร	1197
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	1190
ร่วมด้วยช่วยกัน	1677
จส. 100	1137 , 0-2711-9151-8
ศูนย์วิทยุสื่อสาร สภากาชาดไทย	0-2251-7853-6 ต่อ 2209,2210
ศูนย์ปฏิบัติการธรณีพิบัติภัย	0-2621-9701-5
ชลประทาน บริการประชาชน	1460

ภาคผนวก ฅ : แบบคำสั่งต่างๆ

คำสั่งกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

เลขที่ ๑๐๙/๒๕๖๕

เรื่อง การจัดตั้งกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ บทที่ ๓ หลักการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ข้อ ๓.๒.๒ ระดับปฏิบัติการ (๖) (กรณีเมืองพัทยา) (๗) (กรณีเทศบาล) (๘) (กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล) (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง) ที่กำหนดให้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	ผู้อำนวยการ
๒. รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	รองผู้อำนวยการ
๓. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	กรรมการ
๔. ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรสระบัว	กรรมการ
๕. ผู้แทนฝ่ายทหารในเขตพื้นที่	กรรมการ
๖. กำนันตำบลหาดนางแก้ว	กรรมการ
๗. ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน	กรรมการ
๘. สาธารณสุขตำบล	กรรมการ
๙. ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่	กรรมการ
๑๐. ผู้แทนสถานศึกษาในพื้นที่	กรรมการ
๑๑. หัวหน้ากองทุกกองขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	กรรมการ
๑๒. หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว	กรรมการ
	และเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และแผนเผชิญเหตุขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เพื่ออำนวยความสะดวก ประสานงานและปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

๒. กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย การเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณภัย และการฟื้นฟูของกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓. เผื่อระวัง ติดตาม ประเมิน และวิเคราะห์สถานการณ์สาธารณภัย เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ให้เสนอผู้อำนวยการท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว เพื่อจัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

๔. ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียงองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้หรือเขตพื้นที่อื่นเมื่อได้รับการร้องขอ

/๕. องค์การ...

๕. องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว รวบรวมและจัดทำคลังข้อมูลทรัพยากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่

๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่นายอำเภอหรือกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว อำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดปราจีนบุรีมอบหมายองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสมเกียรติ สมโภชน์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว
ผู้อำนวยการท้องถิ่น

แบบประเมินภัยพิบัติขั้นต้นด้านความต้องการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากภัยพิบัติ ระยะที่ ๑
(Initial Disaster Assessment Form)

๑. สถานที่ที่ทำการประเมิน

สถานที่	หมู่ที่
ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน	ตำบล
อำเภอ	จังหวัด
พิกัด (GPS) ละติจูด (๑ AT)	ลองจิจูด (๑ ONG)

๒. ทีมประเมินอย่างรวดเร็ว (DANA Team) ประกอบด้วย

ที่	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่ง	โทรศัพท์	E-mail/ID LINE
๑					
๒					
๓					
๔					
๕					

๓. ข้อมูลภัยพิบัติ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมายในช่องว่างที่เตรียมไว้ให้ และ/หรือเขียนข้อความ ตามความเป็นจริง

๓.๑ ประเภทและลักษณะของภัย

ประเภทของภัย	ลักษณะของภัย
อุทกภัย	() น้ำท่วมฉับพลัน () น้ำท่วมขัง () น้ำล้นตลิ่ง () น้ำไหลหลาก () น้ำทะเลหนุน () น้ำป่าไหลหลาก () วาตภัย () อื่นๆ ระบุ
ดินโคลนถล่ม	() การร่วงหล่น (Falls) () การลื่นไถล (Slides) () การไหล (Flows)

ข้อมูลเพิ่มเติมลักษณะของภัย _____

๓.๒ ระยะเวลาการเกิดภัยพิบัติ

() ณ วันที่ทำการประเมิน ภัยพิบัติได้สิ้นสุดลงแล้ว

ภัยพิบัติ	เกิดขึ้นวันที่	เดือน	พ.ศ.	เวลาประมาณ	น
	สิ้นสุดวันที่	เดือน	พ.ศ.	เวลาประมาณ	น

() ณ วันที่ทำการประเมิน ภัยพิบัติยังไม่สิ้นสุด

ภัยพิบัติ	เกิดขึ้นวันที่	เดือน	พ.ศ.	เวลาประมาณ	น
-----------	----------------	-------	------	------------	---

๓.๓ สถานที่เกิดภัยพิบัติ

หมู่บ้าน/ชุมชน _____ หมู่ที่ _____

ตำบล _____ อำเภอ _____

จังหวัด _____

พิกัด GPS ละติจูด (LAT) _____ ลองจิจูด (LONG)

๓.๔ ระดับการจัดการสาธารณภัย

() สาธารณภัยขนาดเล็ก โดยมีผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการท้องถิ่น และ/หรือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ กรุงเทพมหานคร ควบคุมและสั่งการ

() สาธารณภัยขนาดกลาง โดยมี ผู้อำนวยการจังหวัด หรือผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ควบคุมสั่งการและบัญชาการ

() สาธารณภัยขนาดใหญ่ โดยมีผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ควบคุม สั่งการ และบัญชาการ

() สาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย ควบคุม สั่งการและบัญชาการ

๔. ข้อมูลประชากรในพื้นที่ภัยพิบัติ**๔.๑ ประชาชนในพื้นที่**

๔.๑.๑ ประชาชนรวม	จำนวน	คน	จำนวน	ครัวเรือน
๔.๑.๒ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ	จำนวน	คน	จำนวน	ครัวเรือน
๔.๑.๓ ประชาชนที่ต้องอพยพ	จำนวน	คน		
๔.๑.๔ ประชาชนที่เสียชีวิต	จำนวน	คน		
๔.๑.๕ ประชาชนที่บาดเจ็บ	จำนวน	คน		
๔.๑.๖ ประชาชนที่สูญหาย	จำนวน	คน		

๔.๒ ประชากรแฝง

- () มี () ไม่มี () ไม่ทราบ
 () ประชากรแฝงทั้งหมด จำนวน คน
 () ประชากรแฝงที่ได้รับผลกระทบ จำนวน คน

๔.๓ ประชากรกลุ่มเสี่ยง/เปราะบาง (ได้แก่ ผู้สูงอายุ เด็กที่ไม่มีผู้ดูแล คนพิการที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยติดเตียง ผู้ป่วยจิตเวช คนเร่ร่อน)

- () มี () ไม่มี () ไม่ทราบ
 () ประชากรกลุ่มเสี่ยง/เปราะบาง ทั้งหมดจำนวน _____ คน
 () ประชากรกลุ่มเสี่ยง/เปราะบาง ที่ได้รับผลกระทบจำนวน _____ คน

๕. สาธารณูปโภค

๕.๑ การเดินทางเข้าพื้นที่ที่ประสบภัย

- () เดินเท้า () รถจักรยานยนต์
 () รถยนต์ () ๔ ล้อ () ขับเคลื่อนสี่ล้อ () ๖ ล้อ () ๑๐ ล้อ
 () รถแทรกเตอร์ / รถที่ใช้ในการเกษตร () รถไฟ
 () เรือ ระบุประเภท _____
 () อากาศยาน ระบุประเภท _____
 () อื่นๆ ระบุ _____

๕.๒ ระบบสาธารณูปโภค

รายการ	การใช้งาน		
	ใช้งานได้ปกติ	ไม่ปกติ แต่ทำงานได้ เป็นระยะ	เสียหาย ใช้งานไม่ได้
ถนน			
ระบบไฟฟ้า			
ระบบประปา			
โทรศัพท์พื้นฐาน			
โทรศัพท์มือถือ			
วิทยุสื่อสาร			
ระบบอินเทอร์เน็ต			
อื่นๆ ระบุ			

๖. บ้านเรือน/อาคารที่อยู่อาศัยที่ได้รับผลกระทบ

☐ เสียหายบางส่วนสามารถอยู่ได้	จำนวน	หลัง
☐ เสียหายบางส่วน และไม่สามารถอยู่ได้	จำนวน	หลัง
☐ เสียหายทั้งหมด	จำนวน	หลัง

๗. ความต้องการความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน (โปรดลำดับความต้องการแต่ละด้าน)**๗.๑ ความต้องการความช่วยเหลือเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นหาและกู้ชีพกู้ภัย**

☐ รถบรรทุก	จำนวน _____	คัน
☐ รถกู้ภัย	จำนวน _____	คัน
☐ เรือท้องแบน/ แพยาง	จำนวน _____	ลำ
☐ เครื่องปั่นไฟ	จำนวน _____	เครื่อง
☐ รถปั่นไฟ	จำนวน _____	คัน
☐ รถบรรทุกยกสูง/รถบรรทุก	จำนวน _____	คัน
☐ รถขุดตัก	จำนวน _____	คัน
☐ รถผลิตน้ำดื่ม	จำนวน _____	คัน
☐ รถประกอบอาหาร	จำนวน _____	คัน
☐ วิทยุสื่อสาร	จำนวน _____	เครื่อง
☐ โดรน	จำนวน _____	เครื่อง
☐ เรือผลักดันน้ำ	จำนวน _____	ลำ
☐ อุปกรณ์กู้ภัยทางน้ำ		
☐ เสื้อชูชีพ	จำนวน _____	อัน
☐ อื่นๆ ระบุ _____	จำนวน _____	อัน
☐ รถไฟฟ้าส่องสว่าง	จำนวน _____	คัน
☐ เครื่องสูบน้ำระยะไกล	จำนวน _____	เครื่อง
☐ เครื่องสูบน้ำ	จำนวน _____	เครื่อง
☐ รถสื่อสาร	จำนวน _____	คัน
☐ อื่นๆ ระบุ _____	จำนวน _____	

๗.๒ ความต้องการความช่วยเหลือด้านอุปโภคบริโภค

☐ ถูยังชีพ	จำนวน _____	ชุด
☐ ข้าวกล่อง	จำนวน _____	ชุด
☐ น้ำดื่ม	จำนวน _____	ลิตร/ขวด
☐ เสื้อผ้า	จำนวน _____	ชุด
☐ ยารักษาโรค	จำนวน _____	ชุด
☐ อาหาร / เครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อน	จำนวน _____	ชุด
☐ สุขภัณฑ์อื่นที่ _____	จำนวน _____	ห้อง
☐ ของใช้ส่วนตัว (สบู่แชมพู ยาสีฟัน แปรงสีฟัน)	จำนวน _____	ชุด

- () ไฟฉาย จำนวน _____ ชุด
- () ยากันยุง จำนวน _____ ชุด
- () ผ้าอนามัย จำนวน _____ ชุด
- () ชุดชั้นในชาย จำนวน _____ ชุด
- () ชุดชั้นในหญิง จำนวน _____ ชุด
- () กระดาษชำระ จำนวน _____ ชุด
- () น้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน _____ ชุด
- () ถุงดำสำหรับขับถ่าย จำนวน _____ ชุด
- () ชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น จำนวน _____ ชุด
- () เต็นท์สนาม จำนวน _____ ชุด
- () ครึ่งกลาง/โรงประกอบอาหาร/โรงประกอบเลี้ยง ผลิตได้ _____ กล่อง/วัน
- () อุปกรณ์เคลื่อนย้ายผู้ป่วย คนชรา คนพิการ จำนวน _____ ชุด
- () ชุดเครื่องนอน (หมอน ผ้าห่ม เสื้อ มุ้ง) จำนวน _____ ชุด
- () อื่นๆ ระบุ _____ จำนวน
- ๗.๓ ความต้องการความช่วยเหลือด้านสาธารณสุขประโยชน์
- () สะพานเหล็กชั่วคราว Bailey bridge จำนวน _____ แห่ง
- () ถนน จำนวน _____ สาย
- () อื่นๆ ระบุ _____ จำนวน
- ๗.๔ ความต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน ระบุ _____

๘. ความต้องการด้านบุคลากร

- () ทีมค้นหา จำนวน _____ คน
- () พร้อมสุนัขกู้ภัย จำนวน _____ ตัว
- () แพทย์พยาบาลฉุกเฉิน จำนวน _____ คน
- () ชุดประสานงาน จำนวน _____ คน
- () หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ จำนวน _____ หน่วย
- () ตำรวจ/ตชด./ทหาร จำนวน _____ คน
- () อื่นๆ ระบุ _____ จำนวน

ผู้ประเมิน _____ ตำแหน่ง _____

วัน/เดือน/ปี _____ เวลา _____

ตัวอย่าง

ภาคผนวก ต

แบบประเมินความเสียหายและความต้องการระยะที่ ๒
(Multi Cluster Initial and Rapid Assessment - MIRA)

๑. สถานที่ทำการประเมิน

สถานที่	หมู่ที่
ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน	ตำบล
อำเภอ	จังหวัด
พิกัด (GPS) I AT	I ONG

๒. ทีมประเมินอย่างรวดเร็ว (DANA Team)

ที่	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่ง	โทรศัพท์	E-mail/ID LINE
๑					
๒					
๓					
๔					
๕					

๓. ข้อมูลภัยพิบัติ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ^ ในช่องว่างที่เตรียมไว้ให้และ/ หรือเขียน,ข้อความ ตามความเป็นจริง

๓.๑ ประเภทและลักษณะของภัย

ประเภทของภัย	ลักษณะของภัย
อุทกภัย	() น้ำท่วมฉับพลัน () น้ำท่วมขัง () น้ำล้นตลิ่ง () น้ำไหลหลาก () น้ำทะเลหนุน () น้ำป่าไหลหลาก () วาตภัย () อื่นๆ ระบุ
ดินโคลนถล่ม	() การร่วงหล่น (Falls) () การสไลด์ (Slides) () การไหล (Flows)

ข้อมูลเพิ่มเติมลักษณะของภัย

๓.๒ ระยะเวลาการเกิดภัยพิบัติ

() ณ วันที่ทำการประเมิน ภัยพิบัติได้สิ้นสุดลงแล้ว

ภัยพิบัติ เกิดขึ้นวันที่_____เดือน_____พ.ศ._____เวลาประมาณ_____น.

สิ้นสุดวันที่_____เดือน_____พ.ศ._____เวลาประมาณ_____น.

() ณ วันที่ทำการประเมิน ภัยพิบัติยังไม่สิ้นสุด

ภัยพิบัติ เกิดขึ้นวันที่_____เดือน_____พ.ศ._____เวลาประมาณ_____น.

๓.๓ สถานที่เกิดภัยพิบัติ

หมู่บ้าน/ชุมชน_____ หมู่ที่_____

ตำบล_____ อำเภอ_____

จังหวัด_____

พิกัด (GPS) ละติจูด (LAT) _____ ลองจิจูด(LONG)_____

๓.๔ ระดับการจัดการสาธารณภัย

() สาธารณภัยขนาดเล็ก โดยมีผู้อำนวยการอำเภอ และ/หรือ ผู้อำนวยการท้องถิ่น ควบคุม และสั่งการ

() สาธารณภัยขนาดกลาง โดยมี ผู้อำนวยการจังหวัด ควบคุม สั่งการและ บัญชาการ

() สาธารณภัยขนาดใหญ่ โดยมีผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ควบคุม สั่งการและ บัญชาการ

() สาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรี มอบหมาย ควบคุม สั่งการและบัญชาการ

๓.๕ การเดินทางเข้าพื้นที่ที่ประสบภัย

() เดินเท้า

() รถจักรยานยนต์

() รถยนต์ () ๔ ล้อ () ขับเคลื่อนสี่ล้อ () ๖ ล้อ () ๑๐ ล้อ

() รถแทรกเตอร์ / รถที่ใช้ในการเกษตร () รถไฟ

() เรือ ระบุประเภท_____

() อากาศยาน ระบุประเภท_____

() อื่นๆ ระบุ_____

๔. ข้อมูลประชากรที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ

๔.๑ ประชาชนในพื้นที่

ประชาชน	จำนวน (คน)			จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)
	รวม	ชาย	หญิง	
ประชาชนในพื้นที่				
ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ				
ประชาชนที่ต้องอพยพ				
ประชาชนที่เสียชีวิต				
ประชาชนที่บาดเจ็บ				
ช่วยเหลือตนเองได้				
ช่วยเหลือตนเองไม่ได้				
ประชาชนที่สูญหาย				

๔.๒ ประชากรแฝง

ประชากรแฝง	จำนวน (คน)			จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)
	รวม	ชาย	หญิง	
ประชากรแฝงในพื้นที่				
ประชากรแฝงที่ได้รับผลกระทบ				
ประชากรแฝงที่ต้องอพยพ				
ประชากรแฝงที่เสียชีวิต				
ประชากรแฝงที่บาดเจ็บ				
ช่วยเหลือตนเองได้				
ช่วยเหลือตนเองไม่ได้				
ประชากรแฝงที่สูญหาย				

๔.๓ ประชากรกลุ่มเสี่ยง/เปราะบาง

ประชากรกลุ่มเสี่ยง/เปราะบาง	จำนวน (คน)		
	รวม	ชาย	หญิง
ผู้สูงอายุ			
ผู้เยาว์ที่ไม่มีผู้ดูแล			
คนพิการ			
ผู้ป่วยเรื้อรัง			
ผู้ป่วยติดเตียง			
ผู้ป่วยจิตเวช			
สตรีตั้งครรภ์			
อื่นๆ ระบุ			
รวม (คน)			

๔.๔ อาชีพหลักของประชาชน (เรียงลำดับ ๑ ถึง ๓ อาชีพหลัก)

- () เกษตรกรรม
- () ปศุสัตว์
- () ประมง
- () แรงงานในภาคเกษตรกรรม (รวมทั้งปศุสัตว์ ประมง)
- () แรงงานนอกภาคเกษตรกรรม (แรงงานในภาคอุตสาหกรรม การค้าและบริการ)
- () ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่ของรัฐ
- () พนักงานบริษัท
- () เจ้าของกิจการ ผู้ประกอบการ
- () แม่บ้าน
- () ว่างงาน
- () อื่นๆ ระบุ

๕. พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ

๕.๑ ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติ

๕.๑.๑ บ้านเรือนที่เสียหาย

() เสียหายบางส่วน สามารถอยู่ได้	จำนวน	หลัง
() เสียหายบางส่วน ไม่สามารถอยู่ได้	จำนวน	หลัง
() เสียหายทั้งหมด	จำนวน	หลัง

๕.๑.๒ อาคารและสถานที่

อาคารพาณิชย์	() เสียหายบางส่วน สามารถอยู่ได้	จำนวน	หลัง
	() เสียหายบางส่วน ไม่สามารถอยู่ได้	จำนวน	หลัง
	() เสียหายทั้งหมด	จำนวน	หลัง
โรงงาน	() เสียหายบางส่วน	จำนวน	หลัง
	() เสียหายทั้งหมด	จำนวน	หลัง
โรงแรม	() เสียหายบางส่วน สามารถอยู่ได้	จำนวน	หลัง
	() เสียหายบางส่วน ไม่สามารถอยู่ได้	จำนวน	หลัง
	() เสียหายทั้งหมด	จำนวน	หลัง
ตลาด	() เสียหายบางส่วน	จำนวน	หลัง
	() เสียหายทั้งหมด	จำนวน	หลัง

๕.๑.๓ ทรัพย์สินในการประกอบอาชีพ

() ยานยนต์	จำนวน	คัน
() เรือประมง	จำนวน	ลำ
() ปศุสัตว์	จำนวน	ตัว
() สัตว์ปีก	จำนวน	ตัว
() พื้นที่การเกษตร		
() พืชไร่	จำนวน	ไร่
() พืชสวน	จำนวน	ไร่

() นาข้าว	จำนวน	ไร่
() บ่อปลา/กึ่ง/สัตว์น้ำ	จำนวน	บ่อ
() เครื่องมือประกอบอาชีพ	จำนวน	อัน
() อื่นๆ ระบุ	จำนวน	

๕.๒ สาธารณประโยชน์ที่ได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติ

() ถนนจำนวน สาย		
() สะพาน/คอสะพาน	จำนวน	แห่ง
() ทำนบกั้นน้ำ	จำนวน	แห่ง
() ฝาย	จำนวน	แห่ง
() เหมือง	จำนวน	แห่ง
() ศาสนสถาน	จำนวน	แห่ง
() สถาบันการศึกษา	จำนวน	แห่ง
() สถานพยาบาล	จำนวน	แห่ง
() สถานที่ราชการ ระบุ	จำนวน	แห่ง
() ศาลาประชาคม /ศาลาอเนกประสงค์	จำนวน	แห่ง
() บ่อน้ำ / อ่างเก็บน้ำ	จำนวน	แห่ง
() ท่อระบายน้ำ	จำนวน	แห่ง
() โบราณสถาน	จำนวน	แห่ง
() อื่นๆ ระบุ	จำนวน	

๖. ความต้องการความช่วยเหลือรายการความจำเป็นที่ไม่ใช่อาหาร (NFIs) ตามมาตรฐาน Sphere NFI

รายการ	จำนวน
๑. น้ำดื่ม (ครัวเรือนละ ๒๐ - ๔๐ ลิตร)	
๒. อุปกรณ์และวัสดุเพื่อการประกอบอาหารที่เหมาะสม	
๓. วัสดุเพื่อสุขอนามัยของผู้หญิง (เช่น ผ้าอนามัย)	
๔. เครื่องใช้ประจำวัน (เช่น สบู่ ผงซักฟอก แชมพูสระผม ยาสีฟัน)	
๕. เครื่องนอน (เช่น หมอน ผ้าผืน เสื้อ ผ้าห่ม)	
๖. เสื้อผ้า คนละ ๒ ชุด	
๗. ยาสามัญประจำบ้าน	
๘. เครื่องผลิตน้ำดื่ม	
๙. การจัดการพื้นที่อพยพสัตว์เลี้ยง	
๑๐. การจัดการของเสียและขยะ	

๗. น้ำและสุขาภิบาล

๗.๑ ประเภทแหล่งน้ำที่สามารถเข้าถึงได้ ในช่วงเกิดภัยพิบัติ

- () ชื่อน้ำ () ประปาส่วนภูมิภาค () ประปาชุมชน
() บ่อน้ำบาดาล/น้ำใต้ดิน () อื่นๆ ระบุ

๗.๒ ประเภทห้องสุขาที่ต้องการ ในช่วงเกิดภัยพิบัติ

- () สุขาส่งสำเร็จรูป () สุขาเคลื่อนที่
() สุขาประจำที่/สุขาที่สร้างขึ้นใหม่ในชุมชน
() อื่นๆ ระบุ

๘. สุขภาพ

๘.๑ การบริการสาธารณสุขที่ยังเปิดให้บริการได้ ในช่วงเกิดภัยพิบัติ

- () โรงพยาบาลรัฐ () โรงพยาบาลเอกชน () คลินิก/สถานพยาบาล
() รพ.สต. () ร้านขายยา () อื่นๆ ระบุ

๘.๒ จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ ในช่วงเกิดภัยพิบัติ

() แพทย์	จำนวน	คน
() ทันตแพทย์	จำนวน	คน
() จิตแพทย์	จำนวน	คน
() เภสัชกร	จำนวน	คน
() พยาบาล	จำนวน	คน
() เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	จำนวน	คน
() อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	จำนวน	คน
() อื่นๆ ระบุ	จำนวน	คน

๘.๓ ปัญหาสุขภาพ ในช่วงเกิดภัยพิบัติ

() โรคอุจจาระร่วง	() โรคหวัดและทางเดินหายใจ	() สุขภาพจิต
() การบาดเจ็บจากการเกิดภัยพิบัติ	() เจ็บป่วยเรื้อรัง	() โรคน้ำกัดเท้า
() อื่นๆ ระบุ		

๙. อาหาร

๙.๑ อาหารหลัก ในช่วงเกิดภัยพิบัติ

- () ข้าวสาร / อาหารกึ่งสำเร็จรูป () อาหารกระป๋อง
() ไข่ () อาหารปรุงสด
() อาหารฮาลาล
() อื่นๆ ระบุ

๙.๒ แหล่งอาหาร ในช่วงเกิดภัยพิบัติ

- () ตลาดท้องถิ่น () ร้านขายอาหาร
() เพาะปลูก / เลี้ยงสัตว์ () ครึ่งกลาง
() ได้รับความแจกอาหาร () หาอาหารเอง เช่น จับปลา
() อื่นๆ ระบุ

๑๔.๑ การช่วยเหลือจากหน่วยงาน ในช่วงเกิดภัยพิบัติ

๑๔.๑.๑ ด้านโครงสร้างถนน ระบุชื่อหน่วยงาน

๑๔.๑.๒ ด้านไฟฟ้า ระบุชื่อหน่วยงาน

๑๔.๑.๓ ด้านประปา ระบุชื่อหน่วยงาน

๑๔.๑.๔ ด้านการสื่อสาร ระบุชื่อหน่วยงาน

๑๔.๑.๕ ด้านอาหาร ถุงยังชีพ ระบุชื่อหน่วยงาน

๑๔.๑.๖ ด้านสิ่งของเครื่องใช้ที่ไม่ใช่อาหาร ระบุชื่อหน่วยงาน

๑๔.๑.๗ ด้านสุขภาพ ระบุชื่อหน่วยงาน

๑๔.๑.๘ ด้านที่พักพิง/ที่อพยพชั่วคราว ระบุชื่อหน่วยงาน

๑๔.๑.๙ ด้านสุขาภิบาล ระบุชื่อหน่วยงาน

๑๔.๑.๑๐ ด้านการศึกษา ระบุชื่อหน่วยงาน

๑๔.๑.๑๑ ด้านการคุ้มครอง ระบุชื่อหน่วยงาน

๑๔.๑.๑๒ อื่นๆ ระบุชื่อหน่วยงาน

ผู้ประเมิน _____ ตำแหน่ง _____

วัน/เดือน/ปี _____ เวลา _____

รายละเอียดศูนย์พักพิง

(๑) ข้อมูลศูนย์พักพิงผู้ประสบภัย

ชื่อศูนย์พักพิงผู้ประสบภัย _____

หมู่บ้าน _____ ตำบล _____

อำเภอ _____ จังหวัด _____

พิกัด (GPS) LAT _____ LONG _____

ผู้ประสานที่พักพิง _____ เบอร์ติดต่อ _____

หัวหน้าศูนย์พักพิง _____ เบอร์ติดต่อ _____

(๒) ประเภท

() ศาสนสถาน

() สถาบันการศึกษา

() ชุมชน

() สนามกีฬา

() พื้นที่ทหาร

() สถานสงเคราะห์

() อื่นๆ ระบุ _____

(๓) ขนาดพื้นที่ใช้สอย _____ ตารางเมตร

(๔) ศักยภาพที่รับผู้ประสบภัยได้ _____ คน จำนวนที่อยู่จริง จำนวน _____ คน

(๕) ระบบการบริหารจัดการภายในศูนย์พักพิงผู้ประสบภัย

รายการ	มี (ปริมาณ / ขนาด)	ไม่มี
๑. สถานที่นอน		
- เครื่องนอน/พูก		
- มุ้ง		
- เสื่อ		
- ผ้าห่ม		
- เต็นท์		
๒. ห้องสุขา		
- หญิง		
- ชาย		
๓. ห้องอาบน้ำ		
- หญิง		
- ชาย		
๔. โรงครัว		
- อุปกรณ์ทำครัว		
- จาน/ช้อน/ถ้วย		
๕. ฉากกั้น		
๖. พื้นที่ส่วนกลาง		
๗. จุดพยาบาล		

รายการ	มี (ปริมาณ / ขนาด)	ไม่มี
๘. จุดลงทะเบียนผู้ประสบภัย		
๙. จุดรับบริจาคและคลังเก็บ		
๑๐. จุดดูแลกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็กเล็ก คนพิการ ผู้สูงอายุ สตรีมีครรภ์		
๑๑. ที่จอดรถ		
๑๒. พื้นที่กิจกรรมทางศาสนา ระบุ		
๑๓. พื้นที่บริการคนพิการ (วีลแชร์) หรือผู้ที่ต้องการบริการพิเศษ		
๑๔. พื้นที่จัดการขยะ		
๑๕. มุมล้นหนากการ/มุมให้คำปรึกษา		
๑๖. พื้นที่ซักล้าง		
๑๗. พื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง		
๑๘. การรักษาความปลอดภัยในศูนย์พักพิงผู้ประสบภัย		
๑๙. อื่นๆ ระบุ		

หมายเหตุ : มาตรฐานศูนย์พักพิง (องค์การสหประชาชาติ)

รายการ	จำนวน/ประชากร
สุขา	๑ : ๒๐
ระยะทางจากสุขาถึงที่พัก	๕-๕๑ เมตร
เจ้าหน้าที่หลักดูแล	๑:๑๐๐
อาสาสมัครช่วยเหลือ	๔:๑๐๐
น้ำส่วนตัว	๑๕-๒๐ ลิตร/คน/วัน
น้ำสำหรับครัวในศูนย์ฯ	๒๐-๓๐ ลิตร/คน/วัน
น้ำสำหรับหน่วยแพทย์/พยาบาล	๔๐-๖๐ ลิตร/คน/วัน
อาหาร	๒๑๐๐ Kca ๑/คน/วัน
พื้นที่	๓.๕ ตารางเมตร/คน
ขนาดพื้นที่ศูนย์ฯ	๓๐ ตารางเมตร/คน

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
องค์การบริหารส่วนตำบลหาดนางแก้ว

